



Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Tiba István*



Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	11861
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	11861
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	11863
Dr. Latorcai János (KDNP)	11864
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	11865
Tukacs István (MSZP).....	11867
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11869
Vona Gábor (Jobbik).....	11871
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	11873
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz)	11875
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11877
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	11879
Döntés időkeretben történő tárgyalásról.....	11879
Döntés Házaszálytól való eltérések tárgyában	11880
Döntés önálló indítvány kivételes eljárásban történő tárgyalásáról	11881
Döntés napirend kiegészítéséről és módosításáról.....	11881
Az ülés napirendjének elfogadása.....	11882
Személyi ügy:	
Új bizottsági tisztségviselő megválasztása	11882

Interpellációk

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Aki hazudik, az csal, aki hazudik, az lop. Avagy hányszor verik még át a szociális dolgozókat azzal, hogy emelik a bérüket?” címmel.....	11883
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11884
Viszontválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	11885
Határozathozatal	11886
Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor ismeri be a kormány, hogy képtelen megbirkózni az államadóssággal?” címmel.....	11886
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11887
Viszontválasz:	
Volner János (Jobbik)	11888
Határozathozatal	11889
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A kormány úgy küzd a nagybirtok ellen, hogy intenzíven támogatja azokat?” címmel.....	11889
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	11890
Viszontválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	11892
Határozathozatal	11892

Révész Máriusz (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A család az első” címmel.....	11893
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11894
Viszonzválasz:	
Révész Máriusz (Fidesz)	11895
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Évekig tartó felülvizsgálatok, bizonytalan ellátások, csökkenő juttatások. Mi lesz a rokkantakkal? Ellátás nyugdíj nélkül?” címmel.....	11896
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11897
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	11898
Határozathozatal	11899
Apáti István (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Mi a méltó büntetése egy aljas gyilkosnak?” címmel	11899
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11900
Viszonzválasz:	
Apáti István (Jobbik)	11902
Határozathozatal	11902
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Javulnak-e hazánk demográfiai mutatói?” címmel	11902
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11903
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP).....	11905
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit üzen a kivándorló magyaroknak a kormány?” címmel.....	11905
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	11906
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11908
Határozathozatal	11908
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mennyivel csökkennek az emberek mindennapi terhei a jövő évi adótörvények alapján?” címmel	11909
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11910
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	11911
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Civil pénzek az ablakban?” címmel.....	11912
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11913
Viszonzválasz:	
Teleki László (MSZP)	11914
Határozathozatal	11915
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Kishantos ügyében ismét lebukott a fideszes hazugsággár. Mikor jön a bocsánatkérés és a kártalanítás?” címmel.....	11915
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	11916
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	11918
Határozathozatal	11918
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem indulnak meg a 2014-2020 közötti időszakra szóló uniós források kifizetései?” címmel.....	11918
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	11920
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	11921
Határozathozatal	11922

Harangozó Gábor István (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „Magánzsebeket gazdagíthattak a Szabadalmi Hivatal megillető bevételek?” címmel.....	11922
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11923
Viszontválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	11924
Határozathozatal	11925

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Tényleg ön döntött?” címmel.....	11925
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	11926
Viszontválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	11926
Orbán Viktor miniszterelnök	11927
Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miről szóljon a vitánk az Európai Unióval?” címmel	11927
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	11928
Viszontválasz:	
Vona Gábor (Jobbik).....	11929
Orbán Viktor miniszterelnök	11929
Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Létezik-e kettős mérce?” címmel	11929
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	11930
Viszontválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	11931
Orbán Viktor miniszterelnök	11931
Dr. Pósnán László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kinek okozott kárt a corvinusos levélhamisítási botrány?” címmel.....	11932
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11932
Viszontválasz:	
Dr. Pósnán László (Fidesz)	11933
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	11934
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ez nem tartott sokáig” címmel	11934
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	11935
Viszontválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	11936
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	11937
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mi változott?” címmel.....	11937
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	11938
Viszontválasz:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	11938
Orbán Viktor miniszterelnök	11939
Firtl Máttyás (KDNP) - a honvédelmi miniszterhez - „Mit tesz a kormány hazánk biztonsága érdekében?” címmel	11939
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	11940
Viszontválasz:	
Firtl Máttyás (KDNP)	11941
Hende Csaba honvédelmi miniszter.....	11941
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	11942
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tervez a kormány a Corvinus Egyetemmel és a Budai Arborétummal?” címmel	11942
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11943

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP)	11944
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszterümi államtitkár	11944

Kovács Sándor (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hány szociális dolgozót érint a július 1-jétől folyósított bérkiegészítés?” címmel.....	11945
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszterümi államtitkár válasza	11946

Viszonzválasz:

Kovács Sándor (Fidesz)	11946
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszterümi államtitkár	11947

Teleki László (MSZP) - az igazságügi miniszterhez - „Bűnbakképzés a romákról?” címmel.....	11947
Dr. Trócsányi László igazságügi miniszter válasza.....	11948

Viszonzválasz:

Teleki László (MSZP).....	11949
Dr. Trócsányi László igazságügi miniszter	11949

Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	11950
-----------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Korózs Lajos (MSZP).....	11950
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	11952
Vágó Sebestyén (Jobbik)	11953
László Tamás (Fidesz).....	11954
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11954
Korózs Lajos (MSZP).....	11955
Gúr Nándor (MSZP).....	11956
Vágó Sebestyén (Jobbik)	11958
László Tamás (Fidesz).....	11959
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11960
Varju László (független)	11961
Gúr Nándor (MSZP).....	11961
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	11962
Korózs Lajos (MSZP).....	11964
Ikotity István (LMP)	11965
Rig Lajos (Jobbik).....	11966
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	11967
Dr. Schiffer András (LMP).....	11968
Szilágyi György (Jobbik).....	11969
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11970
Dr. Szakács László (MSZP).....	11971
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	11972
Dr. Schiffer András (LMP).....	11973
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11974
Vágó Sebestyén (Jobbik)	11976
Dr. Schiffer András (LMP).....	11977
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	11978
Gúr Nándor (MSZP).....	11979
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11980

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	11981
------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

László Tamás , a Költségvetési bizottság előadója.....	11981
Dr. Szakács László , a kisebbségi vélemény ismertetője	11985
Hegedüs Lorántné , a kisebbségi vélemény ismertetője	11988
Schmuck Erzsébet , a kisebbségi vélemény ismertetője	11991
Dr. Szakács László (MSZP).....	11993
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	11995
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	11998

László Tamás (Fidesz)	12000
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	12000

A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	12002
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	12003
Dr. Legény Zsolt , a kisebbségi vélemény ismertetője	12004
Dr. Lukács László György , a kisebbségi vélemény ismertetője	12005
Kissné Köles Erika , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	12006
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	12008
Gúr Nándor (MSZP)	12010
Dúró Dóra (Jobbik)	12013
Ikotity István (LMP)	12015
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	12017
Dúró Dóra (Jobbik)	12018
Kucsák László (Fidesz)	12019
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	12020

Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	12021
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	12022
Cseresnyés Péter (Fidesz)	12023
Gúr Nándor (MSZP)	12024
Sallai R. Benedek (LMP)	12026
Gúr Nándor (MSZP)	12027
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	12028

A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	12029
------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	12030
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	12031
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12032
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	12033

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	12033
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12034
Vágó Sebestyén (Jobbik)	12036
Kovács Sándor (Fidesz)	12038
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12038

A Gyermekek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	12040
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12041
Demeter Márta (MSZP)	12043
Ikotity István (LMP)	12045
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12046

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	12046
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	12047
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	12048
Kissné Köles Erika , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	12049
Korózs Lajos (MSZP)	12051
Ikotity István (LMP)	12053
Czunyiné dr. Bertalan Judit emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12055

A géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	12057
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előadója	12058
--------------------------------------------------------------------------------------	-------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	12061
Font Sándor (Fidesz)	12061
Gógös Zoltán (MSZP)	12065
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	12067
Magyar Zoltán (Jobbik)	12068
Kepli Lajos (Jobbik)	12070
Sallai R. Benedek (LMP)	12072
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	12075
Font Sándor (Fidesz)	12075
Sallai R. Benedek (LMP)	12077
Gógös Zoltán (MSZP)	12077
Kepli Lajos (Jobbik)	12078
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	12078

Napirenden kívüli felszólalók:

Demeter Márta (MSZP)	12082
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	12083
Ander Balázs (Jobbik)	12084
Ikotity István (LMP)	12086
Magyar Zoltán (Jobbik)	12088
Kész Zoltán (független)	12089

Az ülésnap bezárása	12092
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter és DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, DR. RÉTVÁRI BENCE, SOLTÉSZ MIKLÓS és VERESNÉ NOVÁK KATALIN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
31. ülésnapja
2015. május 26-án, kedden
(13.01 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat, munkatársainkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 31. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András, az LMP frakcióvezetője: „Következmények nélküli ország” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt napokban érkezett a hír, hogy könnyen lehet, az MSZP egykori második embere, Simon Gábor megússza, sőt százmillió forinttal haza is sétálhat. A legfigyelemfelkeltőbb viszont nem is önmagában a jogi minősítés, hiszen ez valóban a független igazságszolgáltatás dolga, hanem az, hogy az önök házi lapja, a Napi Gazdaság azt mondta, hogy azért úszhatja meg Simon Gábor, mert nem sikerült kideríteni a vagyon eredetét.

Ehhez képest, amikor az ügy kipattant, a hírek arról szóltak, hogy a pénzmosás elleni nemzetközi hálózat osztrák tagszervezete jelzett be. Rögön adódik a kérdés, hogy mi probléma van a hazai szabályozással, hiszen az LMP már 2013-ban is problémásnak találta, hogy Magyarországon csak a külföldi kiemelt személyek esetén van kötelesség arra, hogy a vagyon eredetét vizsgálják a rendvédelmi szervek, hatóságok. Egy szó, mint száz: innentől kezdve, hogy a vagyon eredetét nem sikerült bő év alatt kideríteni, pedig kampánytémává tették az egész Simon-ügyet, ez most már nem csak a szocialisták ügye, ez a Fideszre ráég, innentől kezdve a Simon-ügy a Fidesz botránya is.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy mielőtt ez az eléggé szégyenletes hír napvilágot látott volna, két nappal korábban a Fidesz-KDNP leszavazta annak az LMP-s javaslatnak a tárgysorozatba vételét, amelyik arról szól, hogy rendeljük el a politikusok kötelező rendszeres vagyonosodási vizsgálatát. Ha lenne a politikusokkal szemben rendszeres kötelező vagyonosodási vizsgálat, ma nem merné senki kijelenteni azt, hogy Simon Gábor hirtelen vagyonnövekményének eredetét nem sikerült kideríteni.

De tulajdonképpen semmi meglepő nincs ebben a történetben. Annak idején, 2011-ben hiába foglal-

ták Alaptörvénybe, hogy nem mehet állami pénz offshore-cégekhez, a letelepedésikötvény-biznisz legnagyobb nyertesei offshore-cégek. Önök leszavazták azt a javaslatunkat is, hogy a monopolhelyzetű állami cégek ne költhessenek marketingre, és tiltsák be a szégyenletes, megalázó kormányzati propagandát. Az uniós forráselosztásban önök egyébként rosszabbul teljesítenek, mint a szocialisták. Eddig 412 millió eurós támogatás került felfüggesztésre; az LMP hozta napvilágra az Öveges-botrányt, illetve a roma önkormányzattal kapcsolatos visszas ügyeket.

Tisztelt Országgyűlés! A helyzet úgy áll, hogy önök elszámoltatással kampányoltak 2009-2010-ben. Budai Gyula 206 vizsgált ügyére egyetlen vádemelés jut; a Kulcsár-ügy 2003 óta húzódik. Ott van a Kóka-féle Dataplex-ügy; ugye, hirtelen azért növekedett meg a Dataplex forgalmi értéke, hiszen Kóka János tárcájától kaptak zsiros megbízásokat. Mi történt? Meghosszabbított nyomozás van egyik oldalon, a másik oldalon pedig a Fidesz-kormány diplomata-útlevelet dugott Kóka János zsebébe. Ennyit ért az önök elszámoltatása! A kormányzati negyed ügyében 8, usque 12 milliárd forint folyt ki a nagy semmire, vádemelés nincs, a kormányzat elszámoltatási honlapjáról hiányzik a jelentés.

Önök azt mondták, azzal indokolták Simicska Lajos és társai feltökésítését az elmúlt ciklusban, hogy a nemzeti nagyvállalatokat akarják támogatni. Nem mintha önöknek jogukban állna kinevezni bárkit is nagycégnek, nagyvállalatnak. Ugyanakkor már a 2010-es kormányváltás előtt is a Közép kötelékben repült a Strabaggal és a Swietelskyvel, és a dolog úgy áll, hogy a Strabag nyertese volt a kormányváltásnak is, hiszen 20 milliárd forintnyi árbevétel-növekedést könyvelhetett el 2010 és '12 között, miközben a Közép is több tíz milliárdos állami megrendeléssel fordult rá a 2010-es kormányváltásra. Ott van a Margit híd ügye, ahol szintén kötelékben repült a Közép és a Strabag, ahol - hogy, hogy nem - duplájára nőttek a költségek, és mégis az a verdikt jött ki a nyomozó hatóságtól, hogy a bűncselekmény nem állapítható meg. Kérdés továbbá, hogy miután tavaly novemberben a PrivátKopón megjelent egy eléggé veretes interjú arról, hogy a Strabag hálózatai hogyan döngölöztek korábban az MSZP-SZDSZ-kormányhoz, illetve a fideszes ellenzékhez, valamiért a sajtóban elhalt ez az ügy, nem látták fontosnak, hogy nyomozást indítsanak.

És beszélhetünk a jelenlegi ügyekről is, beszélhetünk arról, hogy a NAV- és a trafikügyben nincs fejlemény. Beszélhetünk arról, hogy Mészáros Lőrinc 2013-as árbevétele hogyan lett ötszázöttszöröse a 2006-osnak, 2014-es adózott eredménye hogyan lett hatszáznegyvenöttszöröse a 2006-osnak, hogyan teljesít jobban Mészáros Lőrinc. De ne vicceljünk egymással! Az a helyzet, hogy úgy néz ki, Magyarország egy következmények nélküli ország, ahol kéz kezet mos, és az egymást váltó, délelőtti-délutáni elitek egész egyszerűen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* pófátlanul

rabolják szét ezt az országot, és ez az ország ebben megy tönkre, ebbe szegényedik bele a magyar nép. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az ön által megjelölt napirend előtti felszólalás témájával kapcsolatban, mivel azt a mai napon juttatta el az Országgyűléshez, csak szóban tudtunk érdeklődni a Központi Nyomozó Főügyészségen, és nyilván a Központi Nyomozó Főügyészség a folyamatban lévő nyomozásról nem ad felvilágosítást. Azt azonban elmondhatták, hiszen ez már nyilvánosságra is került, hogy jelenleg is folyamatban van Simon Gábor ügyében költségvetési csalás miatt a nyomozás, azt június 14-ig a Központi Nyomozó Főügyészség meghosszabbította. Tehát nem került sor a nyomozás lezárására, másfél éve tart a nyomozás. A Nyomozó Főügyészség még azt is közölte, hogy az ügyben a közismert nemzetközi vagy külföldi szálak miatt nemzetközi megkereséseket kellett foganatosítani, és ez időigényes tevékenység, ezért húzódik a nyomozás.

Amit általában mondott, túlmutatva a Simon Gábor-ügyön, kicsit értetlenül fogadom, hiszen nem világos, hogy a kormánynak vagy az igazságszolgáltatásnak címezte a mondanivalóját. Magyarországon az igazságszolgáltatás független, az ügyészség független, a bíróságok függetlenek. *(Dr. Schiffer András: A rendőrség?)* Ha ön azt tapasztalja, hogy a 2002 és 2010 közötti ügyekben az igazságszolgáltatás nem elég gyorsan vagy nem kellő döntéseket hozott, azt semmiképpen sem a kormányon lehet számon kérni.

(13.10)

Megjegyzem, hogy egy jogállamban az igazságszolgáltatáson sem lehet számon kérni azt, hogy milyen döntéseket hozott.

Ha jól értem önt, azt kéri számon a kormányon, hogy miért nem befolyásolja az igazságszolgáltatás működését. Ez az eddigi nyilatkozataival szöges ellentétben állna, hiszen eddig azzal vádolta a kormányt, hogy befolyása alá akarja az igazságszolgáltatást vonni. Ezek az ügyek sajnos azt mutatják, sajnos azt a valóságot mutatják, hogy az igazságszolgáltatás, köszöni szépen, független *(Dr. Schiffer András: Honnan van a pénz?)*, és az igazságszolgáltatás nem kér sem a kormánypártok, sem az ellenzéki pártok javaslataiból és elvárásaiból; az igazságszolgáltatás dolgozik, ahogyan tud. *(Dr. Schiffer András: Honnan ered ez a pénz?)*

Azokban az ügyekben, amelyekben önök törvényjavaslatot nyújtottak be, ezekben az ügyekben, természetesen ön is tudja, hogy már az elkövetett

vagy potenciálisan elkövetett bűncselekmények vagy vélhetően elkövetett bűncselekmények után nyújtották be ezeket a jogszabály-módosításokat, így ezeknek már nem lehet hatása ezekre az eljárásokra.

Azt azonban szeretném leszögezni, hogy a kormány és a kormánypártok érdekeltek az elszámoltatásban. Úgy gondoljuk, hogy mind a 2002-2010 közötti gyanús ügyeket vagy akár a most, jelenleg zajló büntetőeljárásokat is nagy figyelemmel kíséri a politika, nagy figyelemmel kísérik a kormánypártok is. Azt várjuk az igazságszolgáltatástól, hogy pártatlanul, függetlenül és hatékonyan bírálja el ezeket az ügyeket. Természetesen nem vagyunk elégedettek az igazságszolgáltatás eddigi eljárásaival, ez azonban nem biztos, hogy az igazságszolgáltatás hibája. Az igazságszolgáltatás számára rendelkezésre álló nyomozati eszközök, törvényes eszközök egy alkotmányos jogállamban korlátozottak, ezek az alkotmányos jogállam szabályai szerint ráadásul megfelelő ellenpontoszással, ellensúlyozással, a védelem oldalán megfelelő ellensúlyozással próbálják csak a valóságot kideríteni; tehát a nyomozás nem inkvizíció, ahol nincs joga védekezni a gyanúsítottak. *(Dr. Schiffer András: A pénz eredetét kellene kideríteni.)*

Például egyes városi legendák szerint, abban az ön által említett konkrét ügyben is azzal védekezik a gyanúsított, hogy nem tesz vallomást, nem fogja ő megmondani a nyomozó hatóságnak, hogy honnan származik ez a külföldön parkoltatott pénz. Ha a nyomozó hatóság nem tud erre fényt deríteni, akkor valóban nem fogja tudni a sokak által elvárt eredményt produkálni. Ez azonban egy jogállami eljárás, és ezt a jogállami eljárást a kormány tiszteletben tartja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, alelnök úr: „Csíksomlyó üzenete” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban a keresztény világ pünkösdöt, a Szentlélek kiadását ünnepelte. A Jézus Krisztus feltámadása utáni 50. napon az apostolokat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken, a világ minden népét megszólítva kezdték hirdetni az evangéliumot. Ezt a hívó szót hallották meg eleink is Szent István királyunk idején. Az azóta eltelt 1100 évben ugyan sokan elfelejtették keresztény gyökereiket, de akik egyszer elzarándokoltak, ahogy Bőjte Csaba atya olyan szépen fogalmazta, a Kárpát-medence egyik legszebb szentélyébe, a csíksomlyói nyeregbe, és hitet tettek magyarságuk, kereszténységük, egymás iránti elkötelezettségük mellett, azok minden bizonynyal megértették az ünnep valódi üzenetét. Ez adott erőt és reményt évszázadok óta a fohászoló magyaroknak.

1567-ben, a hitújítás korában, amikor János Zsigmond erdélyi fejedelem haddal akarta a színtiszta katolikus Csík, Gyergyó és Kászon népét az unitárius vallás felvételére kényszeríteni, a Csíksomlyón gyülekező székely hadak Isten kegyelmébe ajánlották magukat, és Szűz Mária segítségével esedezve indultak harcba pünkösdi szombatján, és arattak fényes győzelmet. A győztesek ennek a történelmi eseménynek az emlékére fogadalmat tettek, hogy minden évben pünkösdi szombatján elzarándokolnak Csíksomlyóra. Ezt az ősi hagyományt őrzi és folytatja a mai napig a székelység népe és a magyar zarándokok több százezres tömege.

Az elmúlt évszázadok alatt a világ magyarsága számára a csíksomlyói kegyhely lett a hit és a megmaradás üzenetének egyik legfontosabb központja, oltalmazója és továbbörökítője mindannak, ami a nemzeti öntudatot meghatározza. Olyan hely, ahol hitében, nemzeti öntudatában, összetartozási kötelekében mindenki megújulhat. A hagyomány és a megújulás kettőssége az, ami Csíksomlyó erejét adja.

Ebben az évben ünnepezzük a Szűzanya 500 éves kegyképét, és most pünkösdkor szentelték fel V. Majzik Mária művésznő „Himnusz” domborművét is Csíkszeredában, a Szent Ágoston-templomban. A csodálatos alkotás középpontjában a gúzsba csavarodott, kíméletlenül megkínzott Krisztus-test a szétszakított, országhatárokkal átszabdalt magyarság gyötrelmeit jeleníti meg, miközben a kompozíció tetején a galamb formájában megjelenő Szentlélek azt üzeni, hogy nem engedi veszni a magyarságot, ha lesz bennünk erős hit és akarat, ha lesz bennünk tenni akarás és összefogás, mint ahogy azt az egyes versszakokat összefűző rózsafüzér ereje is sugározza. Az alkotókkal és a támogatókkal együtt magam is hiszem, hogy a pünkösdvasárnapi szentmisén a Szent Ágoston templomban felszentelt alkotások nemzeti imánk zarándokhelyévé válnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mára a világban sokszor megoldhatatlannak látszó problémák halmozódtak fel, értékválság és erkölcsi válság uralja napjainkat. A háborúk borzalmai, az Európára nehezedő migrációs nyomás már-már megoldhatatlan problémának látszanak. Ez ellen úgy léphetünk fel, ha fogjuk egymás kezét, és nem engedjük azt el, ha nemzetben, családban gondolkodunk, és magunkénak valljuk azt a gondolatot, ami pár éve a csíksomlyói szentmise egyik szónoka szentbeszédében megfogalmazódott: „Pünkösdi azt üzeni, hogy a mi népünk is kiválasztott nép, hogy van helyünk a nap alatt.” Hiszem, hogy a Szentlélek szólt belőle. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr fog válaszolni.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, el-

nök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alelnök Úr! Köszönöm szépen egyrészt a személyes részvételét mindazoknak, így az önét is, akik el tudtak zarándokolni Csíksomlyóra, és köszönöm annak a több százezer magyar testvérnek, Kárpátalja különböző területeiről s a világ minden részéről, Moldvából a csángóknak, akik odazarándokoltak Csíksomlyóra. Felémelő volt azoknak, akik ott lehettek, és azt gondolom, felemelő volt mindazoknak, akik a tudósításokból láthatták ezt a gyönyörű ünnepet.

A mostani, ideai csíksomlyói búcsú fő üzenetét Jakubinyi György érsek úr közvetítette, ami nem volt más, mint a hit, a szülőföld, a nemzet, az anyanyelv megőrzése és az ezek iránti hűség. Erre kérte, erre szólította, erre buzdította azokat az embereket, akik ott voltak, székelyeket, csángókat, magyarokat bárhol a világból, akik ott voltak.

Azt gondolom, méltó, hogy köszönetet mondjunk a ferences atyáknak azért a méltóságteljes lebonyolításért, amint a sok százezer ember mozgatása, segítése tapasztalható volt Csíksomlyón. Hatalmas nagy munkát végeztek előkészületben is, hiszen megújult a Hármashalom-oltár, megújult a kegytemplom sisaktornya, folytatják a következő években is a felújításokat, de több százezer embernek ilyen méltón levelezni egy ekkora ünnepet, azt hiszem, ez egyedülálló sokszor, sok helyen.

(13.20)

Nem véletlen, hogy a legtöbb romániai tudósítás vagy tárgyilagos, vagy pozitív képből mutatta be a mostani búcsút. Volt olyan, s itt szeretném is idézni a Pro TV tudósítóját: „Megkapó zarándoklat Csíksomlyón.” Igaz, hogy ők 150 ezer embert írnak, de szerintem ezzel nem érdemes vitatkozni. Mindenféle tolatkodás vagy egyetlen felemelt hang nélkül számol be az eseményről, elismerően kiemelve, hogy ilyen kulturáltan és ilyen közösségi módon zajlott le ez az ünnep.

S aki ott volt, aki láthatta a tudósítást, azt is tapasztalhatta, hogy vannak jelen kereső emberek, vannak olyanok, akik a nemzet egysége miatt mennek oda - ez is fontos -, vannak, akik a hitet keresik, és természetesen vannak a hívők is. Ilyen tekintetben megint csak azt kell mondani, hogy nemzeti ez a hely, hiszen ugyan katolikus zarándoklatról, katolikus ünnepről van szó, mégis ott vannak a protestáns testvérek is, reformátusok, evangélikusok, sőt sokan az unitárius testvérek közül is, ami még inkább mutatja az elmúlt évek erdélyi, székelyföldi összefogását.

S azt gondolom, ahhoz a fontos üzenethez, amit Jakubinyi György érsek kiemelt, hozzá kell tenni mindannyiunk közüzenetét: az, hogy akár az Erdélyben, akár a Székelyföldön, akár a Partiumban vagy a Kárpát-medencében élő magyaroknak mekkora a megmaradási lehetőségük, sok mindenen múlik. Múlik az ott élők akaratán, az ottani kormányok akaratán, és természetesen múlik Magyarországon, a magyar kormány segítőkészségén is. Nem véletlenül

döntött az elmúlt héten úgy a magyar kormány, hogy tovább növeli a Kárpát-medencében élő magyarság támogatását, legyen az az egyházakon keresztül, legyen az az oktatási és nevelési intézményeken keresztül, vagy legyen az akár a családalapítás megsegítése érdekében is.

Befejezésül hadd emeljek ki egy nagyon fontos üzenetet, amire talán nem kapta fel annyira a magyar média a fejét, pedig nagyon fontos volt akár itt Magyarországon, akár pedig Görögországban. Történt egy olyan találkozó, amely az európai nemzetségek föderatív unióját foglalja magába. Kilencven nemzetséget fog magába ez a föderáció, és mind a két konferencián, mind a két találkozón sok-sok fontos üzenetet megfogalmaztak. Az egyik az volt, amit mi magunk is vallunk, hogy az államnak nem a kisebbségekről, hanem a kisebbségekkel kell beszélnie. A másik fontos üzenet, ami a szomszédos országok vezetőinek szerintem a legfontosabb: vegyék tudomásul azt az üzenetet, amit a 90 tag, óshonos kisebbség megfogalmazott és elfogadott, hogy az Európában működő kulturális és területi autonómiák legjobb gyakorlatait, mint például a finnországi svéd ajkú közösséget, az olaszországi Dél-Tirol és a német-dán határvidék példáját és további kedvező megoldásokat kövessenek.

Ha ebben üzenet lehet Csíksomlyó egyrészt a béke oldaláról, másrészt a nemzetségek összefogása oldaláról, akkor mindenképp fontos volt a mostani év is. Köszönöm szépen a felvetést. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője: „Látjuk-e az egészségügy érdemi változását?” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány nappal az egészségügyiek tüntetése után benyújtásra került a 2016-os költségvetés. Ennek az egészségügyi fejezetének kellene választ adnia mindazokra a kérdésekre, amelyek a tüntetések kapcsán felmerültek; arra a méltatlan állapotra, amelyben a magyar egészségügy van. A 2016-os költségvetés azonban ezekre a kérdésekre nem válaszol, és nemcsak az egészségügy egyes területei, a mentőktől a háziorvosokig szenvedik ezt meg, hanem a beteg. A beteg, akit sújt az, ha túlterhelt és méltatlanul alulfizetett ápolónő ápolja. Megalázó látni azokat a szakdolgozókat, akik tartják a legnagyobb közösségi portálon a szelfijüknél a táblákat azzal a fizetéssel, amit ők kapnak, azzal a méltatlanul alacsony fizetéssel.

És a beteget sújtja az is, hogy önök törvényesíteni akarják a hálapénzt, gondolom, a bérkövetelések kapcsán. Merthogy a beteg lesz az, akinek már nemcsak lehetősége, hanem szinte kötelessége lesz hálapénzt adni, s nem a gyógyulásért, hanem azért, hogy ennek egyáltalán az esélyét megkapja. És persze a

beteg lesz az, akit sújtani fog az orvosok és a szakdolgozók elvándorlása. Czomba államtitkár úr tett egy nagyon erőtlen kísérletet a napokban arra, hogy bizonyítsa, a kormány eredményesen harcol az elvándorlás ellen, fiatalokat csábít haza, majd a 40 ezres számmal való dobálózás után kénytelen volt rájönni a valóságra: ennek a számnak a töredéke volt az, akik egyáltalán érdeklődtek aziránt, hogy hazajöjjenek.

És a beteget sújtja a kórházi adósságok hatalmas halmaza is, hiszen a kórházak olyan helyzetben vannak, hogy most már alapvető gyógyítási eszközök és gyógyszerek hiányoznak, önök pedig megpróbálják azt a matematikai megoldást kihozni, hogy 60 milliárdból kifizetnek 90-et és marad 30; ami nem fog menni, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim.

És a beteget sújtja az is, hogy ma már Magyarországon úgy gyógyul mindenki, ahová éppen születik. Ha nincs esélye arra, hogy közel legyen a jó háziorvosi ellátáshoz, egy jó minőségű és színvonalas kórházhoz, az bizony az ő baja lesz, és esélytelenül próbál meg gyógyulni vagy gyógyulást keresni.

És persze a beteg az, akit sújtanak majd a várólisták, amelyek újra nőnek. Pillanatnyi megtorpanás után, amit önök nagyon sikerrel igyekeztek kommunikálni, a várólisták nőnek. Tudom, hogy államtitkár úr most kérdően néz rám, de utána tud nézni, ezek adatok, amiket meg kell majd keresni és szépen megnézni, hogy ezek a várólisták azok, amelyek már nemcsak nagyműtétet jelentenek, amikre éveket kell várni, hanem néha nagyon egyszerű diagnosztikai eljárásokat is, amelyekre hónapokat kell várni bárkinek, hogy egyáltalán megtudja, beteg-e.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háziorvosok, akik a beteggel találkoznak először, most kaptak egy üres halmazt egy törvényjavaslat kapcsán, amelynek a legérdekesebb eleme az, hogy vajon előresorolhat-e a várólistán az, aki eljár a nem kötelező szűrővizsgálatokra. És aki nem tud, mert nincs hozzá pénze, közlekedési lehetősége, egyáltalán módja, az majd öröké várnai fog?

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott költségvetés tisztán egészségüggyel foglalkozó része az eddigi 1704 milliárdhoz képest 1660 milliárdra való csökkenést mutat. Csökkenést! A kórházak 45 milliárddal kapnak kevesebbet, amire Varga miniszter úr - nem tagadva ezt a tényt - azt mondta, hogy ennyi van most az egészségügyre, ennyivel kell megelégedni. Önök azt mondták az év elején megígért és nyilvánosságra hozott programjukban, hogy a GDP arányában emelik a magyar egészségügyi költségvetést. Önök GDP-emelkedést vizionálnak a következő évre, az egészségügy pénze pedig csökken.

Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim és egészségügyi kormányzat, önök nem tartják be, amit ígértek. Nemhogy nem nő ez a pénz, hanem csökken, és ennek bizony kárát látják a mentősök, nem lehet felfedezni, hogy az önök által az egyik mozaikként bedobott onkológiai vizsgálatok költsége hol van, és

így tovább. Ennek a költségvetésnek kellene az önök mozaikszerűen elpotyogtatott ötleteit valamiféle cementként egybefogni és képet mutatni a magyar egészségügyről. Ez a kép lesújtó!

Ezért mi azt gondoljuk, hogy nemzeti ügyként tekintve az egészségügyre vitanapot kezdeményezünk, amelyben esély lesz arra, hogy megváltoztassuk a kormány elképzeléseit erről az igen fontos területről. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ne mutassanak hátat a kamerának. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úrnak talán akkor kellett volna felszólalnia ennél sokkalta harciasabban, amikor itt a parlamentben, mondjuk, kórház-privatizációról volt szó. Vagy akkor kellett volna, amikor egykori koalíciós partnerük a kórházi székfoglalással kívánta megoldani az egészségügy problémáit. Lehet, hogy érdemes lett volna akkor az egészségügyben dolgozók méltóságáért, megbecsüléséért szót emelni, amikor a Magyar Szocialista Párt elvette a 13. havi juttatásukat, de még inkább akkor, amikor név szerint itt minden szocialista és akkor még itt lévő SZDSZ-es képviselő is a vizitdíjra és a kórházi napidíjra mondott igent.

(13.30)

Mert ezek valós, megtett intézkedések az önök korszakából, amelyek épp annak az ellentétét mutatják, amiről most ön beszélt. Talán az ön hitelességét és az ön pártjának hitelességét nemcsak én vonom kétségbe akkor, amikor azt látjuk, hogy amikor önök ellenzékben vannak, tudnak szép dolgokat ígérni, amikor viszont kormányon vannak, valahogy az egészségügy területén is ennek az ellentétét cselekszik. Olyan dolgokat mondanak itt a parlamentben, olyan dolgokról szólnak a kormánnyal kapcsolatban, amelyek nem valóságosak, sőt sok esetben pontosan azzal ellentétes tények valóságosak.

Hogy csak egyet mondjak önnek, például az egészségügyi ellátórendszerre fordított kiadások 2010-ben 750 milliárd forintot tettek ki. A jövő évi költségvetésben, amit ön is olvashatott, ez a 750 milliárd 982 milliárd forintra, közel 1000 milliárd forintra nő. És még sok más tételt is tudok mondani önnek a következő évi költségvetésben, akár csak a háziiorvosi, védőnői szakrendelői vagy gyógyító-megelőző ellátások területét, ahol 30 milliárdos növekedés mutatható ki, amely a következő évi költségvetésben is pluszforrásokkal rendelkezik. De ha az idei költségvetést nézem az elmúlt évhez képest, az is

6 százalékos forrásbővülést jelent az egészségügy területén.

Az pedig, amit ön a hálapénzről mondott, ön is tudja, erről zajlott egy társadalmi egyeztetés külső javaslatra, ahol a kormány megállapította, hogy ezt a javaslatot elveti, hiszen semmifajta módosítást a hálapénzzel kapcsolatban a jogszabályokban nem kíván véghezvinni. Ez volt a kormány álláspontja, nem pedig az, amit ön mondott az előzőekben.

De ha ön újfajta megközelítéseket, újfajta eredményeket keres, és megnézi, a nemdohányzók védelme érdekében mit tett a kormányzat, ez a kormányzat volt az, amelyik eredményesen tudott fellépni és nagymértékben visszaszorítani a dohányzást, akár a különböző zárt helyeken, akár a dohánytermékek forgalmánál. Éppen ezért a fiatalokra most már kevésbé veszélyes, mint volt előttem az évvel. Vagy a káros élelmiszerek fogyasztásának visszaszorulása terén a népegészségügyi termékadó vagy népszerű néven chipsadó, vagy a transzsírsavval szembeni szabályozás, vagy a közétkeztetési rendelet megújítása, ami több egészséges ételmezt ad a gyermekeknek, a szűken vett egészségügyi területen kívüli megelőző és akár szemléletformáló vagy életmódot javító intézkedéseknek is mondhatók.

Nagyon fontos az, hogy az elmúlt öt esztendőben a 95 ezer egészségügyi dolgozónak sikerült javítani a bérhelyzetén is. Ugyan ezek még csak első lépések, ezeket nem szeretnénk lezártnak tekinteni, de amit tudtunk, pontosan, ahogy ön is mondta, hogy a GDP elkezdett végre felfelé kúszni, az MSZP-SZDSZ-időszak gazdasági visszaesése után végre újra növekedni kezdett a gazdaság, ezért volt plusz 76 milliárd forint, amit adni tudtunk az egészségügyben dolgozók számára, így nekik 23-24 százalékos átlagos béremelést adni. De ugyanígy fontos volt az orvosok elvándorlásának lelassítása. Hiszen ami felgyorsult a szocialista időszakban, az lelassult a Fidesz-KDNP-kormányzat alatt, 2012 óta ugyanis csökkent az orvosok elvándorlása. Ebben fontos része volt annak, hogy a kormányzat ezt azzal is próbálta pozitív irányba terelni, hogy most már 2500 fiatal vesz részt a rezidensprogramban, és kapnak pluszösztöndíjat.

Ön is nagyon jól tudja, hogy soha nem volt még 60 milliárd forintnyi összeg arra, hogy a kórházi adósságot konszolidáljuk. Ez egy hosszú évek óta a kórházak előtt görgetett adósságtömeg volt. Ezekben a hetekben zárulnak le a tárgyalások és véglegesednek a megállapodások, hogy hogyan sikerül a kórházakat megszabadítani ezektől az adósságoktól. Az alapellátás finanszírozásában, ön is tudja, a háziiorvosoknak 10 milliárd forint pluszforrást biztosított ez a kormány már kétszer is.

Ami a várólista-csökkentési programot illeti, azért furcsálltam, és azért néztem föl, amikor képviselő úr ezt mondta, hiszen ő is nagyon jól tudja, tavaly év elején 1,5 milliárd forint pluszforrás, tavaly év közepén, nyáron 1 milliárd forint pluszforrás és decemberben-januárban még 6,5 milliárd forint plusz-

forrás volt a várólisták csökkentésére. Ez körülbelül 18-20 ezer fővel csökkenti a várólisták számát. A tavaly januári intézkedésünk is 3 ezer fővel csökkentette a várólisták hosszát, és azóta csak újabb ilyen intézkedések jöttek.

Úgyhogy azt mondhatom, tisztelt képviselő úr, hogy a kormány továbbra is igyekezett minden forrást megadni, ami lehetősége volt az egészségügy területén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirendi előtti felszólalásra jelentkezett Vona Gábor, a Jobbik frakcióvezetője: „Történelmi esély az európai integráció újraszabására” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mind Európában, mind itthon nagy vihart, nagy vitákat kavart akár a bevándorlás, akár a halálbüntetés kérdése, és azt gondolom, helyes is, hogy ez így történt.

Azokat, akik ellenzik, hogy a bevándorlásról vitát folytassunk, arra kérem, hogy ne csupán a jelenlegi helyzetet nézzék Magyarországon, az is riasztó egyébként, hanem az ebben rejlő tendenciát, ahová ez az egész folyamat tart, mert az önmagában rémisztő. Azt gondolom, hogy aki ezt a tendenciát, ezt a folyamatot nem látja, az vagy vak, vagy naiv, vagy ostoba, vagy egyszerűen nem foglalkozik kellő mélységben ezzel a kérdéssel. Nekik talán azt tudnám tanácsolni némi pedagógiai jelleggel, hogy kérjenek a házuk mellé egy befogadó állomást, és akkor testközelből tudnák a bevándorlás szociológiáját tanulmányozni.

Ami a halálbüntetést illeti, arra kérem a Fidesz képviselőit, hogy a miniszterelnök úr felszólításának engedjenek. Van ugyanis egy parlamenti vitanapkezdeményezésünk a halálbüntetésről, amit önök még mindig nem írtak alá, holott maga a miniszterelnök úr szeretett volna erről vitát. Mi ennek a lehetőségét ezáltal megteremtettük, úgyhogy kérem, hogy ezt a vitát itt a parlamentben kulturált keretek között folytassuk le. Tehát fontos, hogy ezek a viták zajlanak akár a halálbüntetés, akár a bevándorlás kérdésében.

Jobb már a helyzet az előző ciklushoz képest, amikor például a médiatörvény vagy az Alaptörvény kérdésében akasztottunk tengelyt az Európai Unióval. Ezek már fontosabb kérdések, jobban érdekli az embereket. De ezzel együtt is azt kell mondjam, nem ezek azok a kérdések, amelyekben igazán nekünk az Európai Unióval konfrontálódniuk kellene. Nem ez Magyarország valódi vagy legsúlyosabb problémája, hanem sokkal inkább a kivándorlás és a bevándorlás mögött meghúzódó gazdasági válság, a magyar gazdaság tönkretétele. Ezzel kapcsolatban kellene nekünk az Európai Unióval vitát kezdeményezni.

Lehet persze, hogy a makrogazdasági mutatók jók, ezt nem is akarom vitatni, de azt is figyelembe kellene venni a kormánypárti képviselőknek és

a kormánynak is, hogy a magyar emberek számára a makrogazdasági mutatók nem úgy jelennek meg, mint az önök számára, hanem mikroszinten. És mikroszinten ők azt tapasztalják, hogy a magyar gazdaság nem képes számukra jövőképet biztosítani, hogy nekik vagy szeretteiknek el kell hagyniuk hazájukat, mert nem képesek ebben az országban élni. Ez a valóság, a magyar gazdaság tönkretétele a valóság, az elmúlt 25 év valósága. Az elmúlt 25 évben és ebben a tönkretételben pedig komoly szerepet játszott uniós csatlakozásunk, uniós tagságunk is. Mondjuk ki ezt, és ezzel is szembesítsük magunkat; ennek a vitájától se féljünk!

Hiszen, ha belegondolunk, a külföldi tőke nagyon sok esetben azért jött Magyarországra, mert szüksége volt erre a piacra, bezáratta, tönkretette, felvásárolta a magyar versenytársakat, a konkurenciát, hogy a saját termékeivel tudja megszállni a magyar piacot. Vagy a másik indok, amiért a külföldi tőke idejött, az olcsó munkaerő ígérete, lehetősége volt. De bármelyiket is nézzük, akár a piacszerzési szándékot, akár az olcsó munkaerő ígézetét, mind a két dolog egy irányba mutat, mégpedig a magyar gazdaság, a magyar nemzetgazdaság tönkretételének irányába. Megszűntek az üzemeink, gyáraink, gazdaságunk tönkrement, és most itt tartunk, hogy több mint félmillió ember elmenekült Magyarországról.

És ebben, még egyszer mondom, uniós csatlakozásunk és uniós tagságunk mikéntje is szerepet játszott. Hogy jön ez most ide? Miért mondom ezt el, egyébként már nem először ebben az Országgyűlésben? Azért, mert úgy érzem, hogy egy történelmi lehetőséget kaptunk. David Cameron, az Európai Unió egyik legnagyobb tagállamának vezetője nem sokkal ezelőtt bejelentette, néhány nappal, héttel ezelőtt bejelentette, hogy a csatlakozási szerződés módosítását fogja kezdeményezni. A briteknek már meg is van a 30 pontjuk, hogy mi a saját elképzelésük ezzel kapcsolatban. Azt gondolom, ez a kapu kinyílt, nem is olyan kis kapu ez, nekünk is be kell lépni ezen a kapun, nekünk sem kell megriadni ettől a vitától, és nekünk is kérni kell a magunk lehetőségét arra, hogy a csatlakozási szerződést bizonyos pontokon módosítsuk.

Erről kéne nekünk vitát folytatni elsősorban, először magunk között, azután az Európai Unióval is. Mert ez a döntő kérdés, hogy hogyan tudjuk európai uniós tagságunkat módosítani a csatlakozási szerződés megváltoztatásával. Azt gondolom, lehet akármiilyen unortodox gazdaságpolitika, lehetnek akármiilyen makroszámok, a magyar gazdaság mindaddig nem fog talpra állni, amíg a magyar élelmiszeripar, a magyar feldolgozóipar nem kerül újra talpra állításra. Ez a kulcskérdés.

Hadd mondjak önöknek néhány kifejezést, ami szerintem fontos lesz a jövő szempontjából: élelmiszer-önrendelkezés és piacvédelem. Ajánlom ezeket a kifejezéseket a figyelmükbe, mert szerintem erre van szükségünk, ezt kellene követelnünk az Európai Unió színterein, hogy Magyarország legalább azt

megtermelhesse magának, amire képes, hogy a magyar állam, a magyar kormány megvédhesse saját piacát a külföldi tőke és a külföldi termékek versenyétől. Ebben kéne nekünk frontot nyitni az Európai Unióval, és nem elsősorban a bevándorlás vagy a halálbüntetés kérdésében.

Tehát arra kérem önöket, hogy jól jegyezzék meg az élelmiszer-önrendelkezés kifejezést, mert most én mondom, és önök még esetleg mosolyognak, vagy kételyeik vannak ezzel kapcsolatban. *(Dr. Fazekas Sándor: Már évek óta mondjuk, tőlünk hallottad.)* De el fog telni néhány év, és önök fogják mondani, akkor meg majd én fogok mosolyogni, amikor önök is tapasztalják már évek óta azt a dinamikát, hogy a Jobbik mond valamit, aztán a Fidesz-kormány is elkezdíti azt mondani néhány évvel vagy néhány hónappal később.

Úgyhogy kérem önöket, folytassuk le mi is a csatlakozási szerződés módosításának vitáját, mert ez a döntő kérdés Magyarország számára. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Magyar Levente államtitkár úr fog válaszolni.

(13.40)

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a fel szólalását, ugyanis abban néhány olyan kérdésre reflektált, amely valóban a magyar társadalom érdeklődésének középpontjában állt az utóbbi hetekben és bizonyára fog állni a következő hetekben, hónapokban is. Elsősorban a bevándorlás kérdése, ami akut problémaként jelentkezett az elmúlt években Európa-szerte, egy olyan ügy, amire közös európai megoldást kell találnunk, ugyanakkor a tagállamok specifikus helyzetének figyelembevétele mellett.

Ez különösen Magyarország számára kardinális kérdés, ugyanis bennünket az EU-s átlagnál többszörös mértékben sújt a bevándorlás, a megélhetési, gazdasági bevándorlás problematikája. Déli határainkon a migrációs nyomás soha nem látott történelmi magasságokba emelkedett az utóbbi hónapokban. Hónapról hónapra szinte exponenciálisan nő a menedékkérők száma, akik a magyar-szerb határon belépnek Magyarország területére. Ezeket az ezreket Magyarországnak el kell helyeznie, méltó körülmények között kell elhelyeznie, gondoskodnia kell róluk, jelen pillanatban az európai szabályozás értelmében nem fordíthatja őket vissza a határról.

Itt természetesen egy nagyon fontos distinkciót kell tennünk, méghozzá abban az értelemben, hogy aki politikai menekültként érkezik Magyarországra, akinek az élete, az egzisztenciája valós veszélyben van háborús konfliktusok, üldöztetés miatt, azt Magyarország, ahogyan eddig is, továbbra is a nemzetközi egyezményekkel összhangban tárt karokkal

várja, és gondoskodik arról, hogy biztonságot leljen hazánkban. Ugyanakkor azon tízezrekkel szemben, akik egy jobb élet reményében lépnek be Magyarországra területére, meg kell tudnunk találni azt a megoldást, ami garantálja, hogy Magyarország költségvetését, a magyar társadalmat nem veszélyezteti egy, a teherbíró képességénél nagyobb kiadás e tekintetben.

A jelenlegi európai szabályozás nem alkalmas ezeknek a követelményeknek a garantálására, ezért kezdeményeztük azt, hogy Európa revidálja a vonatkozó stratégiáját, és részben a multikulturalizmus problémáiból, a multikulturalizmus bizonyos vonásokban történő megbukásából fakadóan került felismerésre az a magyar kormány részéről, hogy a jelenlegi európai migrációs, bevándorlási politika gyakorlatilag zsákutca, követeljük annak újragondolását, és ebben természetesen Magyarország vezető szerepet vállal.

Amit a képviselő úr az európai uniós tagságunkról, illetve a tagsági feltételek, a tagsági szerződés revidálásáról mondott, arról talán már nincs vita - ahogy a szavaiból kivettem, képviselő úr -, hogy Magyarországnak az Európai Unióban van a helye. Erre egész történelmünk predesztinált bennünket. Az Európai Unión kívüli világ Európában jelenleg kiszámíthatatlan, törékeny, sérülékeny és mindenféle geopolitikai mérkőzéseknek kitett régiója a világnak. Nem kíván Magyarország ebbe a sorba tartozni. Tehát az a vita, azt gondolom, hogy Magyarországnak mind gazdasági, mind társadalmi, jóléti garanciája egyes-egyedül az Európai Unió lehet, ez talán már nem képezi vita tárgyát közöttünk.

Ugyanakkor, tisztelt képviselő úr, európai uniós tagságunk csak kijelöli mozgásterünk határait, tehát a magyar érdekek, a magyar élet javításának igénye természetesen továbbra is fennáll, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy a kijelölt keretek között ezeknek az érdekeknek megszerezzük a kellő támogatottságot, illetve ezeket az érdekeket érvényre juttassuk.

Képviselő úr, amit az élelmiszer-biztonságról mondott, maximálisan egyetért a kormány abban, hogy a magyar élelmiszeripart újjá kell építeni, erre meg is történtek a felkészülő lépések, emellett pedig felderítjük a világ piacainak azon szegmensét, amelylyel az elmúlt 25 évben a kellenél kevéssé foglalkoztunk. Ez elsősorban a keleti nagy piacokra vonatkozik, ahol olyan élelmiszerigény mutatkozik, amit Magyarország, ha minden egyes négyzetcentiméteren termelne, akkor sem tudna kielégíteni. Tehát van egy gyakorlatilag végtelennek tekinthető élelmiszeripari felvevőpiac a világon, amit ha sikerrel tudunk azonosítani, és sikerrel tudunk hosszú távú szerződéseket kötni, akkor az a magyar élelmiszerexport akár többszörösére való emelkedéséhez is vezethet a következő években.

Tisztelt Képviselő Úr! Az élelmiszer-önrendelés nemcsak egy gazdasági, bevételi kérdés, hanem egy vitális nemzetbiztonsági kérdés is. Azt látjuk a világban, hogy egyre kevesebb az élelmiszer,

egyre nagyobb a vízforrásokért való küzdelem. Mivel Magyarország mindkét tekintetben a világ vezető országai között van, mind a víztartalékait, mind pedig az élelmiszer-ipari adottságait, termőföldjeinek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* minőségét tekintve, azt gondolom, hogy ez Magyarország számára a jövő egyik fontos iránya. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. „Megengedheti-e magának az Európai Unió a pártfinanszírozást egy tagállamában?” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gulyás Gergely, a Fidesz képviselője. Alelnök úr, oné a szó.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „Egyszerűen lenyűgözött az a szakszerűség, amellyel a rendőrség tette a dolgát, és védett engem, tisztességes adófizető állampolgárt. Az motoszkált a fejemben, hogy nem kéne-e ezt valahogyan megköszönöm” - ekként fejezte ki elismerését Gyurcsány Ferenc a 2006. október 23-i rendőri fellépéssel kapcsolatosan, melynek során a kormányzati utasítás alatt álló rendőrség a rendszerváltozás óta, azóta sem tapasztalt erőszakot alkalmazva, azonosítózám nélkül, nem rendszeresített fegyverekkel, néhány száz, valóban erőszakos tüntetőre hivatkozással, alkotmányos alapjogukat gyakorló, törvénytisztelő állampolgárokat vert eszméletlenre *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Nem igaz! - Egy hang a Jobbik padosraiból: Őrség! - Az elnök csenget.)*, lőtte ki szemüket, és okozott sokaknak máig feldolgozhatatlan traumát.

A diktatúrát idéző erőszakos akciósorozat a csúcspontja volt annak a kormányzásnak *(Dr. Vadai Ágnes többször közbeszól. - Felzúdulás a Jobbik padosraiban.)*, mely eladósította és csődbe vitte az országot, mellyel Gyurcsány Ferenc még azóta elhagyott, általa középpárti státusba taszított pártját is erkölcsileg és anyagilag egyaránt maradandóan tönkretette.

Magyarország ezer éve a Nyugat része, és nemcsak ezért tűztük ki közös célként az Európai Közösséghez való csatlakozást, hanem azért, mert osztozunk Európa hagyományos értékeiben, és azért is, hogy a Gyurcsány Ferencéhez hasonló, emberi jogokat semmibe vevő, szélsőséges politika többet ne juthasson érvényre hazánkban. *(Dr. Vadai Ágnes: Pedig fog! - Derültség a Jobbik padosraiban.)*

Ez a reményünk ugyan nem vált valóra, de arra mégsem számítottunk, hogy kilenc évvel a Gyurcsány-kormány rendőrsége által elkövetett erőszak és hét évvel a Gyurcsány-kormány által előidézett államcsőd után, amikor csak az Európai Unió által adott hitelnek köszönhetjük, hogy nyugdíjakat és közalkalmazotti béreket lehetett fizetni, az Európai Bizottság mintegy másfél milliárd forintnyi összegben kíván szerződést kötni a Gyurcsány Ferenc 100 százalékos tulajdonában álló Altus Zrt.-vel, az uniós

fejlesztési pénzek felhasználásának magyarországi vizsgálatára. *(Felzúdulás a kormánypárti padosorokban: Szégyen! Szégyen!)*

Önmagában is riasztó, hogy az Európai Bizottság bármely tagállamban bármely párt elnökének kizárólagos tulajdonában álló cégével kössön szerződést, és végképp nonszensz, hogy ennek tárgya a mindenütt állami döntéseken alapuló fejlesztések ellenőrzése legyen. Az pedig egyenesen tragikomikus, hogy ezt egy, a kormányzása alatt emberi jogokat semmibe vevő, gazdasági csődhelyzetet kormányzásával előidéző, kis szélsőbaloldali párt elnökének tulajdonában álló céggel tegye. *(Varju László: Hozzáértő!)*

A Demokratikus Koalíció az állami párttámogatás mellett Gyurcsány Ferencről adományban is részesül. Ennek mértéke a tavalyi évben meghaladta a 16 millió forintot. A volt kormányfő vagyonnyilatkozatából azt is tudjuk, hogy az Európai Bizottsággal szerződni kívánó Altus Zrt.-től felvett százmillió forintos nagyságrendű éves osztalékbevételel eltekintve *(Dr. Vadai Ágnes: Kevesebb!)* Gyurcsány Ferencnek az elmúlt években nem volt olyan jövedelme, amelyből a befizetés származhatott volna. Ebből világosan és egyértelműen következik, hogy az Európai Bizottsággal kötött, összeférhetetlen és felelőtlen szerződésből származó tíz- és százmillióknak egyenes útja lehet a Demokratikus Koalíció pártkasszájába. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Varju László közbeszól. - Balla György: Úgy van!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A konkrét esetben nem csupán egy politikai és pártfinanszírozási botrányról beszélünk, hanem a jogszabályok betűjéről, szelleméről, a pártok közötti esélyegyenlőségről. *(Dr. Vadai Ágnes többször közbeszól.)* Az Országgyűlésnek mindent meg kell tennie, hogy ilyen helyzet ne állhasson elő! Az Unió intézményei az átruházott hatásköröket velünk közösen gyakorolják, ahogy ezt az uniós csatlakozás előtt mindannyiunk által elfogadott, ma is változatlan alkotmányszöveg rögzíti.

Kaphat-e közvetetten egy párt, közvetlenül pedig egy pártelnök kizárólagos tulajdonában álló cég uniós intézményektől milliárdos nagyságrendű kifizetést azért, hogy részben saját államának az Unióval közösen ellátott hatáskörét gyakorolja?

(13.50)

Nehéz megválaszolni, hogy a képtelenség nagyobb vagy az összeférhetetlenség a konkrét esetben. Ellenzéki képviselőtársaim az elmúlt években sokat tettek azért, hogy a magyar kormányt és ezzel együtt az országot is az Európai Unióban lejárassák, az ország rossz hírét keltsék. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Ebben a Demokratikus Koalíció és képviselő asszony, aki nem tudja türtőztetni magát, különösen élen járt. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)*

Arra kérek most mindenkit, hogy tegyen meg mindent azért, fogjunk össze annak érdekében, hogy

az Európai Unió ne járassa le saját magát azzal, hogy a Demokratikus Koalícióval összefüggésben tiltott pártfinanszírozási ügybe keveredik Magyarországon. Köszönöm a figyelmet. *(Folyamatos közbeszólások a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. *(Dr. Schiffer András: Hol az elszámoltatás?)* A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. *(Dr. Szél Bernadett: A Rétvári válaszol, megőrülök! - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Vadai Ágnes képviselő asszony, kérem nagyobb türelemre, ha szabad! *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Tessék, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Valóban, Magyarországon kevés kevésbé népszerű politikus van, mint Gyurcsány Ferenc, és kevés embernek van alacsonyabb szinten a bizalmi indexe Magyarországon, mint Gyurcsány Ferencnek. *(Dr. Szél Bernadett: Orbánnal versenyezhetne!)* Ha az Európai Unió őt bízza meg a különböző támogatások szabályosságának vizsgálatával, akkor az egész Európai Unió bizalmi indexét húzza le az, hogy Gyurcsány Ferenc szintjére kerül az európai uniós források szabályosságának felülvizsgálata és az itteni szabályos eljárásoknak az ellenőrzése.

Azt hiszem, kevés család van ma Magyarországon, aki a saját családi kasszája ellenőrzését Gyurcsány Ferencre bízna, kevesen hívnák be őt, hogy adjon tanácsokat, hogyan kell jól gazdálkodni, hiszen saját miniszterelnöksége és pártelnöksége éppen ennek az ellenkezőjét bizonyította, hogy bármiféleképpen is lehetne rá számítani a takarékos vagy szabályszerű gazdálkodásban.

Milyen eredményeket tudhat - idézőjelben mondván persze az „eredmény” szót - maga mögött Gyurcsány Ferenc? Olyan miniszterelnökről van szó, akit saját pártja leváltott a pártelnökségből is és leváltott a miniszterelnökségből is. Lehet, hogy formálisan ő maga volt az, aki lemondott, de olyan politikai helyzetbe kormányozta önmagát és a pártját, amelyben nem maradt más lehetőség számára, mint a távozás a pártelnöki és a miniszterelnöki pozícióból. De ez a lelépése a párt elnökségéből még egy hosszú agonizálást hozott utána magának a Magyar Szocialista Párton belül, és végül annyi eredményre jutott, hogy kiszakított egy részt a Szocialista Pártból, kettészakítva az MSZP-t hosszú időre. Jól látható tehát, hogy még a saját pártját sem kímélte akkor, amikor tevékenységének a hátrányait nézzük. *(Varju László közbeszól.)*

Eladósította az országot; önök is tudják, hogy milyen mértékben nőtt az ország adósságállománya a GDP-hez képest Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége idején. Jóval nagyobb lett Magyarország adóssága előtte, mint utána. Ebből is látszik, hogy a pénzügyekhez lehet, hogy más módon ért, de a köz-

pénzügyekhez kevésbé. És ami még beszédesebb, hogy a pártját oly mértékben eladósította, a saját MSZP-jét, hogy az is ingatlanának az értékesítésére készül, és alkalmazottainak a jó részétől meg kellett hogy váljon. A GDP 7 százalékos csökkenésbe fordult, tehát a munkanélküliség *(Varju László közbeszól.)* negyedmillióval növekedett. Ezeket láhattuk Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége, vezetősége idézőjelbe tett „eredményeinek”.

Azt biztosan tudjuk javasolni az Európai Unió, az Európai Bizottság vezetőinek, hogy mely napszakokban ne találkozzanak Gyurcsány Ferencsel. Reggel, éjjel és este nem érdemes a véleményét kikérni, mert akkor saját bevallása szerint úgysem tudja elmondani az igazságot. Nem tudjuk, hogy a többi napszakban tervezték-e a találkozót vagy ebben az időszakban *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, de arra az emberre bízni a szabálytalanságok vizsgálatát, arra az emberre bízni az európai uniós források szabályszerű elköltésének őrzését, aki *(Dr. Vadai Ágnes és Varju László folyamatosan közbeszólnak. - Az elnök csenget. - Apáti István: Órség!)* önmaga vallotta be, hogy még igazat mondani se tud sem a magyar közvéleménynek, sem Brüsszel felé, azt hiszem, hogy óriási hiba, és az európai uniós vezetők részéről egy igencsak gyors önkorrekcióna szorul.

Korábban az sem volt jellemző, hogy volt pártelnökökre bízának közpénzek fölötti ilyesfajta ellenőrzést külső cégbe kiszervezve. A fékek és ellensúlyok rendszerére nagyon büszke az Európai Unió. Sokszor kérte számon Magyarországon az elmúlt öt évben ennek a rendszernek az érvényesítését és az alkotmányozással kapcsolatban ennek a törvényerőre emelését is. Éppen ezért lenne talán jó, ha erre is figyelemmel lenne az Európai Unió, és nem egy bukkott pártelnököt, egy volt MSZP-elnököt, mostani DK-elnököt *(Dr. Vadai Ágnes: Felcsút, Mészáros Lőrinc...!)*, egy parlamentben független képviselővel rendelkező pártnak az elnökét kérné meg a szabályszerűség és pártatlanság vizsgálatára. Nehéz pártatlanságot várni egy pártvezetőtől. Nem azt kérjük Gyurcsány Ferencről, hogy legyen pártatlan, nyugodtan legyen pártos, képviselje a Demokratikus Koalíció érdekeit, de azok sem az Európai Unió értekeivel nem esnek egybe, sem Magyarország értekeivel nem esnek egybe. Ha egybeesnének, akkor a magyar választók nagyobb mértékben szavaztak volna esetleg rá. De az semmiképpen nem jó, ha egy részérdeket, egy pártérdeket képviselő személy az, aki a brüsszeli források ellenőrzésére van hivatva az Unió által.

Fontos lenne nekünk, hogy az európai uniós eurók kifizetése ugyanolyan átlátható legyen, mint a költségvetési forintoké. Éppen ezért az, amit képviselőtársam itt felvetett a felszólalásában, hogy azok az eurók vagy eurómilliók vagy nagyobb euróösszegek, amelyek Gyurcsány Ferenc cégéhez kerülnek, könnyen lehet, hogy pártokban landolnak végül forintként. Jó lenne pontosan és tisztán látnunk ezeknek az összegeknek az útját *(Folyamatos*

zaj. - Az elnök csenget.), de legjobb lenne az, ha az Unió felülvizsgálná a döntését, és nem Gyurcsány Ferenc cégét bízna meg ezzel a feladattal. Köszönöm szépen. (Varju László: *Hajrá, Polt Péter! - Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat.**

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Demeter Márta, MSZP; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Ikotity István, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Kész Zoltán, független.

A szerdai napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Szászfalvi László, KDNP; Tóbiás József, MSZP; Novák Előd, Jobbik; Tuzson Bence, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Witzmann Mihály, Fidesz; Novák Előd, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Magyar Zoltán, Jobbik; Gyüre Csaba, Jobbik.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Demeter Márta, MSZP.

A szombati napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. A Házbizottság ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló T/4730. számú előterjesztést az Országgyűlés 30 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 37. § (3)-(4) bekezdése értelmében e törvényjavaslatnál nincs lehetőség az időkeretek duplázására.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntés következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot 30 órás időkeretben tárgyalja. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 51 nem ellenében, 1 tartózkodás

mellett a törvényjavaslat 30 órás időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság múlt heti ülésén nem született konszenzus, ezért az elnök azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/4884. számú előterjesztést az Országgyűlés 5 órás időkeretben tárgyalja meg.

(14.00)

A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Most tehát a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést ötórás időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az előterjesztés ötórás időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság múlt heti ülésén szintén nem született konszenzus, ezért az elnök azt kezdeményezi, hogy az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4741. sorszámú előterjesztést az Országgyűlés ötórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Most tehát a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést ötórás időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 113 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztés ötórás időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **házzsabálytól való eltérésekre** tett javaslatokról döntünk.

A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés 2015. június 8-ai ülésnapján úgy térjen el a házszabálytól, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében Hartyányi Jaroslava ukrán nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően a szószólói intézmény és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága létrehozásának június 4-ei, egyéves évfordulója alkalmából legfeljebb ötperces időtartamban felszólalhatson, azzal, hogy további hozzászólásra ne legyen lehetőség. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot H/4892. sorszámú honlapon is megismerhetik. Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 162 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény módosításáról szóló T/4818. sorszámú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a szerdai napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól való eltérésre tett javaslatot T/4818/2. sorszámú honlapon megismerhetik. Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 161 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitára ma utolsó napirendi pontként, a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor. A módosító javaslatok benyújtási határideje ma 15 óra.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a határozathozatalokra a holnapi napon legkorábban 11 óra 15 perctől kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a reklámadóhoz kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/4900. sorszámú előterjesztést.

A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára a holnapi napon első napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor. A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/4900. sorszámú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 113 igen szavazattal, 55 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására a döntést követő harma-

dik óráig, azaz 17 óra 8 percre van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára holnap első napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra szintén a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedés biztonságát veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló megállapodás alapján kötött adminisztratív és technikai végrehajtási megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló T/4813. sorszámú törvényjavaslat általános vitájára szerdán utolsó előtti napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

(14.10)

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló T/4857. sorszámú törvényjavaslat általános vitájára szerdán utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági taggá történő választásra** tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/4901. sorszámú: a Vállalkozásfejlesztési bizottságba Kara Ákos, Fidesz, korábban megüresedett alelnöki helyére Bányai Gábor fideszes képviselőt megválasztja. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodással Bányai Gábor képviselő urat a bizottság alelnökévé megválasztotta. Munkájához jó erőt, jó egészséget kívánunk.

Tisztelt Országgyűlés! Most áttérünk az **interpellációk** tárgyalására 120 perces időtartamban. Az idő 14 óra 12 perc.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Aki hazudik, az csal, aki hazudik, az lop. Avagy hányszor verik még át a szociális dolgozókat azzal, hogy emelik a bérüket?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2014. november 26-án Rétvári Bence államtitkár úr az alábbiakat mondta: „A kormány továbbra is elkötelezett a szociális életút bevezetése mellett. Minden egyeztetésen és megbeszélésen, amelyet a szakterület dolgozóinak képviselőivel folytattunk, elismertük, hogy a munkatársak bérhelyzetét meg kell oldani. A szociális szférában mintegy 93 ezren dolgoznak, 73 ezren szakmai és 20 ezren technikai munkakörben. Idetartoznak a szociális intézményekben, így az idősek, fogyatékkal élőket ápoló otthonokban dolgozók, a bölcsődei gondozók, a gyermekvédelem területén alkalmazásban állók. Az emberi erőforrások minisztere javaslatára a kormány 2014-ben már 12 milliárd forintot biztosított az ágazati bérpótlék bevezetésére, amit 2015-ben is garantál. Ez az összeg a későbbi béremelésekbe is beépülne. A szociális ágazatban dolgozók béremelésének folytatására, az ágazat közép-távú fejlesztési koncepciójának előkészítése után akár már 2015 második felében sor kerülhet. Miniszterelnök úr elhangzott szavait ismételve, jövőre megalkotjuk az ágazatban dolgozókkal egyetértésben a szociális ágazat életútrendszerét.”

2014. december 23-án államtitkár úr ezt mondta: „Ezek az emberek valóban többet is érdemelnek, fokozatosan halad a kormány. Bízunk benne, hogy Magyarország növekvő gazdasági teljesítménye a karácsonykor más emberekről gondoskodó emberek munkájához is nagyobb lehetőséget nyújt nekünk az ő megbecsülésükre és a jövő évi béremelésekre.”

2015. március 11-én Czibere Károly a Kossuth rádióknak azt nyilatkozta: „A kormány elkötelezett amellett, hogy anyagilag és erkölcsileg is megbecsülje azt a nagyon kemény munkát, amelyet a szociális ágazatban dolgozók végeznek.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Azért kellett ezeket a mondatokat hosszan idézni önöktől, mert fontos rávilágítani arra, hogy önök mit mondtak, miközben nem tesznek semmit. Önök átverték a szociális dolgozókat. A napokban benyújtott 2016-os, tehát a jövő évi költségvetésben nyoma sincs a szociális dolgozók béremelésének, még az életútmodellnek nevezett valaminek se. De nem csak erről hazudtak korábbi megszólalásaikban; hazudtak arról is, hogy idén nyáron 15 milliárd forint többletet kapnak az ágazatban dolgozók.

Mindezek miatt kérdezem, államtitkár úr: hány-szor verik még át a szociális dolgozókat azzal, hogy

emelik a bérüket? Mikor lesz valódi béremelés a szociális szférában? A bérpótlék nem béremelés, államtitkár úr. Mikor lesz végre jobb a szociális és gyermekvédelem területén dolgozó szakemberek munkajogi helyzete, illetve bérszínvonala?

Kérem, államtitkár úr, ne ismétlje önmagát, én ezt már megtettem. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban ritka helyzet, ha az ember a saját szavaira reagálhat. De nagyon szívesen teszem, hiszen újdonságról is be tudok számolni képviselő asszonynak, de mielőtt, ha már a szavakról és a szavak mondóiról van szó, mielőtt erre válaszolnék, azért nem lehet a hitelesség kérdése előtt szó nélkül elmenni, hiszen egy olyan Szocialista Párt részéről halljuk ezeket az igényeket, ha tetszik, halljuk ezeket a vádakot *(Gúr Nándor közbeszól. - Moraj az MSZP soraiból.)*, amely Szocialista Párt, amikor kormányon volt, akkor nemcsak hogy nem ebbe az irányba lépett, hanem ez az egyetlen párt a rendszerváltás óta, aki csökkentette a szociális szférában dolgozók keresetét. Hiszen azzal, hogy önök elvették a 13. havi bért, azzal önök átlagosan minden szociális dolgozó éves jövedelmét 150 ezer forinttal csökkentették. Ha ezt kiszámolja, képviselő asszony, beszorozza 95 ezer, szociális szférában dolgozónak a létszámával, akkor látja, hogy 10 milliárdos nagyságrendű összeget húztak ki ezeknek az embereknek a zsebéből önök 2008-2009 táján, és nem volt még a rendszerváltás óta egyetlenegy kormány sem, amelyik megtette volna ezt, amelyik a szociális szférában dolgozóktól vett volna el pénzt. *(Korózs Lajos: Utoljára mi emeltünk bért!)* Sok olyan volt, amelyik igyekezett megőrizni az értékét a szociális béreknek. Volt olyan is, amelyiknek sikerült emelnie is ezen.

Kicsit furcsállottam azt a mondatát, hogy az ágazati bérpótlék nem béremelés. Az ágazati bérpótlék igenis többletjövédelmet jelent a szociális szférában dolgozók számára, valóban bővíthető és nagyobb mértékű is lehet, de valamiféle előrelépést azért jelentett. De nem lehet összehasonlítani azzal a szociális politikával, ami a rendszerváltás óta egyetlenként ezeknek az embereknek a bérét csökkentette 2008-2009-ben. Ennyit a hitelesség kérdéséről.

Az elmúlt időszakban több irányból is igyekeztünk javítani a szociális szférában dolgozók helyzetén, hiszen emberfeletti a munka, amit végeznek, óriási a leterheltségük, fizikailag is nagyon megterhelő és nyilván lelkileg is nagyon megterhelő ebben a szférában dolgozni, és valóban hivatástudatra van szükség ahhoz, hogy valaki, akár szakképzettséggel rendelkező személy is megmaradjon itt. És tudjuk, hogy ezek a bérek igencsak alacsonyak ahhoz a mun-

kához képest, amit ezek az emberek végeznek, ezért gondoltuk azt, hogy méltányos az ő kérésük a bérfejesztéssel kapcsolatban.

Egyrészt nyilván, akik a legkevesebbet keresnek, és a minimálbér környékén volt a jövedelmük, azok számára a minimálbérnek a 30 ezer forinttal történő megemlése és mellette a családi típusú adózásnak a bevezetése jelentett előrelépést. És mindenki számára, aki a szociális szférában dolgozik, azok számára pedig az az ágazati bérpótlék, amit ön becsmérően emlegetett csak az imént, az mégiscsak 93 ezer embernek 6 ezertől 17 200 forintig terjedő jövedelemnövekményt okozott. Összességében 12 milliárd forintot fordított erre pluszban a költségvetés idén is és tavaly is. 2014-ben, 2015-ben egyaránt garantáltuk ezt, és nyilván a továbbiakban is garantálni fogjuk. Ez egy ágazati bérpótlék, ami a szociális szférában még nem volt.

És ön is jól tudhatja, hogy a kormány május 20-i döntésével további forrásokat csoportosított pontosan a szociális szférában dolgozók bérének növelésére, 7,6 milliárd forinttal növekszik az az összeg, amit a költségvetésből erre fordítunk.

(14.20)

Ez a belső bérfejesztést oldja fel, pontosan annak a körülbelül 65 ezer magasabb iskolai végzettséggel rendelkező személynek segít, akik hosszabb szolgálati idővel rendelkeznek, magasabb a képzettségi fokuk. Sokkal fontosabb, hogy erre fordítsunk összegeket, és őket megtartsuk ezen a pályán, mint sok más dolog. Éppen ezért döntött a kormány, hogy idén július 1-jétől, ahogy itt, a parlamentben is már korábban elhangzott, átlagosan havonta ezeknek az embereknek 16 ezer forint bruttó összeggel nő a jövedelmük.

Bízunk benne, hogy ez szakmai megtartó erő lesz, és bízunk benne, hogy érzik azok a tudással, szakmai tudással rendelkező és tapasztalt emberek, hogy igyekezünk megbecsülni a munkájukat, és ahol lehet, anyagilag is könnyítünk a helyzetükön. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e államtitkár úr válaszát.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nem tudom elfogadni a választ. Idézném Czibere Károly államtitkár urat, hogy a rádióban mit nyilatkozott. „Ebben az ágazatban nagyon sokan dolgoznak, akiket emberek közelébe nem lenne szabad engedni, nemhogy szociális munkára. Ez a következménye annak, amikor egy szakmát hosszú távon leértékelnek.” Ember még így szakmát nem alázott meg, mint Czibere Károly államtitkár, és maga ugyanezt tette abban a két percben *(Moraj a kormánypartí padosorokból.)*, amiben foglalkozott ezzel a négy percből!

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudja-e, hogy Magyarországon mennyi a nettó jövedelem? 155 ezer forint! Tudja-e, hogy a szociális szférában mennyi? Ha nem tudja, én segítek magának *(Moraj a kormánypartí padosorokból.)*, mert úgy látszik, hogy maga ezt nem tudja, meg senki a Fidesz padosoraiból! 71 ezer forint nettóban! *(Dr. Rétvári Bence: Ti csökkentettétek!)* És maguk évek óta arról beszélnek, hogy bért fognak emelni?! *(Dr. Rétvári Bence: Miért csökkentette az MSZP? 2014-ben emeltünk!)* Emlékeztetném, 2008-ban emelt a Bajnai-kormány utoljára a szociális szférában! Maguk csak elvettek ezektől az emberektől, és megalázták őket!

Nem tudom elfogadni, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 44 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor ismeri be a kormány, hogy képtelen megbirkózni az államadóssággal?**” címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor, amikor a Fidesz választási győzelmet aratott 2010 első negyedének a végén, az államadósság szintje 84 százalékon volt Magyarországon. Az első intézkedések egyikeként jelentette be az Orbán-kormány azt, hogy erőszakkal államosítja 3 millió magán-nyugdíjpénztári ember vagyont, erőszakkal 3 ezer milliárd forintot szert tett a kormány; ezzel el lehetett volna érni, pusztán ezzel az egyetlen lépéssel, hogy az államadósság szintje a szocialista kormányoktól megörökölt 84 százalékos szintről 74 százalékra csökkenjen. Ehhez képest mit látunk jelenleg? Az államadósság szintje jóval 74 százalék fölött van, és igen-igen messze attól a konvergenciaprogramban, a Széll Kálmán-programban meghatározott szinttől, 65-70 százaléktól, amit a kormány célként határozott meg.

Mit is láthatunk? Egymás után jöttek az Orbán-kormány megszorító intézkedései. Egymás után kaptak újabb és újabb adókat és adóemeléseket a gazdaság, egymás után lehetett híreket hallani arról, hogy újabb százezerrel megnőtt a külföldre menekült magyarok száma, azért, mert nem tudnak az emberek megélni abból a jövedelemből, amit a kormány ott hagyott náluk.

Mit is láthatunk az elmúlt időszakban? Azt látunk, hogy a magyar gazdaság elveszítette a versenyképességét, az államadósságot a kormány nem tudta olyan ütemben csökkenteni, ahogy elvette a magán-nyugdíjpénztári vagyont *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, és

számos megszorító intézkedésnek gyakorlatilag nem volt értelme. Az a restriktív politika, ami még Bokros Lajos megszorításait is felülmúlta, nem vezetett semmiféle eredményre.

Kérdezem én, államtitkár úr, át akarja-e írni a kormány az államadósság-szabályt, megpróbálja-e a maga lehetőségeit növelni az államadósság csökkentésében. Mert látható, hogy ez az államadósság-szabály évről évre vizsgálva nem vezetett az államadósság csökkentéséhez; legutóbb éppen Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr ismerte ezt be. Kérdezem államtitkár urat: nem látják önök, hogy értelmetlenek voltak a megszorítások? Nem látják önök, hogy a világ legmagasabb áfakulcsa a fekete-gazdaság megerősödéséhez vezetett, mert 900 milliárd és 1200 milliárd forint közötti az az összeg, amit ilyen módon elcsalnak, és nem kerül be a magyar költségvetésbe? Nem látja azt a kormány, hogy ezzel az adópolitikával, amellyel kimagasló munkaterhet, élők munkaadókat tudhatnak magukénak, a magyar emberek kivéreztetése elszegényíti a magyar társadalmat?

Kérdezem és várom a megtisztelő választ. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök, hogy nem az írásban benyújtott interpellációját mondta el. Ön is belátta, hogy az elmondhatatlan, mert abban az interpellációban még ön is elismerte, hogy a Fidesz olyan gazdaságpolitikát folytat, amelynek az eredménye az, hogy jelentős gazdasági növekedés lesz az országban, ugyanis leírja az interpellációjában, hogy ön már akkor látta, hogy akkora lesz a Fidesz gazdaságpolitikájának eredményeként a gazdasági növekedés, hogy ez az adósságképlet nem fog majd megfelelni, és vissza fogja fogni a gazdasági növekedést. Ezt ön írta.

Aztán abban az interpellációban, amit végül nem mondott el, azt is írja, hogy a 2016-os költségvetésben 1200 milliárd a kamatköltsége az államháztartásnak. Valószínűleg megnézte közben a költségvetést, és bizony rájött, hogy nem úgy van, hanem mindössze 900 milliárd forint, és 2011-hez képest 170 milliárd forinttal csökken a kamatköltsége az államnak. Örülök, hogy ezt belátta.

Azt is be kell önnek látnia, hogy akkor, amikor az Orbán-kormány először ezt a bizonyos adósságcsökkentő képletet egyrészt az Alaptörvényben, másrészt pedig azt követően a gazdasági stabilitásról szóló törvényben meghatározta és az Országgyűlés elfogadta, ez bizony akkor történelmi jelentőségű volt, hiszen Magyarországon először fogadott el olyat az Országgyűlés, hogy a mindenkorai kormányt korlátozza abban, hogy ne növelje a költségvetési hiányt,

hanem csökkentse, és ne növelje az állam adósságát, hanem csökkentse. Ez mindenképpen történelmi jelentőségű volt, még akkor is, ha egyébként az akkori gazdasági helyzetben, amikor egyébként a gazdasági növekedés és a teljesítmény jóval gyengébb volt, az infláció pedig jóval magasabb volt, az akkori képlet megfelelt az akkori gazdasági körülményeknek.

Úgy gondolom, hogy a gazdaság teljesítménye, az ország teljesítménye terén azzal, hogy az Európai Unióban az egyik legmagasabb százaléku gazdasági növekedést tudjuk produkálni, és az infláció pedig jelentősen csökken, lényegében nincs is, elérkezett az idő, hogy az új gazdasági helyzethez kelljen az új gazdasági képletet meghatározni, amely valóban nem fogja vissza a gazdasági növekedésnek a maximális lehetőségét. Ezért nyújtotta be a kormány a költségvetést megalapozó törvényjavaslatban az új szabályt, amely csak 3 százalék fölötti gazdasági növekedés és 3 százalék alatti infláció esetében hagyja meg a jelenlegi szövegezését.

Azt pedig nem tudom elfogadni a Jobbiknak, a képviselő úrnak sem, hogy a kormány nem tett semmit az adósságcsökkentés érdekében, csak a megszorításokat hozta. Egyik sem igaz. Sem megszorítás nem volt, sem pedig az a megállapítás nem igaz, hogy nem csökkent az államadósság mértéke. Ha egyébként nem hisz a kormánynak a képviselő úr, akkor javaslom, hogy az Európai Bizottság jelentését olvassa el. Az Európai Bizottság is kimondja egyértelműen, hogy Magyarországon évről évre csökken az államadósság mértéke, és e tekintetben is Magyarország jó pályán van.

Úgy gondolom, hogy a kormány mindent megtett ennek érdekében. Az európai uniós átlaghoz viszonyítottan is jelentősen csökken az államadósság mértéke. Míg Magyarországon 2014-ben 76,9 százalék volt a GDP-hez mérten, addig az Európai Unió átlaga 10 százalékkal magasabb, meghaladja a 86 százalékot; és ez bizony 2010-ben még fordított volt, jelentősen az európai uniós átlag fölött volt Magyarország államadóssága. Úgy gondolom, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a Jobbiknak is el kell fogadnia, ha a kormány igenis jó gazdaságpolitikát folytat *(Az elnök ismét csenget.)*, és annak az egyik eredménye éppen az államadósság csökkenése. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Nem áll módomban elfogadni, államtitkár úr, ezt a választ. Ön ugyanis rendszeresen a kormány többi tagjával együtt arra hivatkozik, hogy nő a GDP. Államtitkár úr, ezt már nagyon unják a magyar emberek. Ezt hallották 25 éven keresztül a szocialista kormányoktól meg önöktől is, hogy nő a GDP, minden rendben van. Közben

eltűnt a magyar ipar, leépült a magyar mezőgazdaság, szétlopták az országot az önkormányzati és a szocialista kormányok, egymást segítve, felváltva. Ebben az időszakban bizony nem lehet azt sem mondani, hogy az emberek sorsa jobbra fordult volna, államtitkár úr, mert ha megnézzük, hogy 2010-ben mennyit keresett egy magyar átlagember euróban, akkor azt láthatjuk, hogy jelenleg euróban számolva csökkent az átlagbér Magyarországon.

Önök beszélhetnek arról, hogy a gyengülő forintban milyen növekedést mutatnak ki - az emberek kivándorlása, az emberek elszegényedése éppen azt mutatja, hogy az önkormányzatok kudarcos volt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Mivel a képviselő úr a választ nem fogadta el, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„A kormány úgy küzd a nagybirtok ellen, hogy intenzíven támogatja azokat?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Sajnos az elmúlt hetek rámutattak arra, hogy az önkormányzatok által is korábban elfogadott és támogatott nemzeti vidékstratégiával teljes mértékben szakítottak. Ugye, itt országgyűlési határozati formában nem sikerült ezt elfogadni, az önkormányzatok megakadályozták ezt, de ugyanígy a nemzeti parkok vagyongazdálkodásában lévő... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelettel emlékeztetem arra, hogy az azonnali kérdés és az interpelláció között az a különbség, hogy az interpelláció beadott szövegét pontosan föl kell olvasni. *(Zaj.)* Hallgatom. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Akkor visszamegyek az elejére. *(Dr. Vitányi István a szemüvegét kínálja a képviselőnek. - Derűlttség.)* Rendben van. A kormány állítólag a nagybirtok és a spekulánsok ellen harcol, miközben jól láthatóan a Fidesz maga nagybirtokosrendszert teremtett. Legutóbb Mészáros Lőrinc, évekel korábban Simicska, Csányi, Leisztinger, Nyerges agrárcehálóit építette. Ők azok, akik a különböző támogatásokon felül az állami földekhez is kivételesen hozzáférést élveztek és élveznek ma is.

Rajtuk kívül két fideszes politikus, egy miniszter és egy mezőgazdasági bizottsági tag érdeklőségei felkerültek arra a listára, ahol a 100 leg több agrár-

támogatást begyűjtő cég szerepel. Az említett lista szereplői több mint 1000 milliárd forint közpénzt kasszíroztak az elmúlt hét évben, csupán Csányi Sándor cégei az elmúlt két évben összesen 33,4 milliárd forinthez jutottak.

Évek óta ismételteti az LMP azoknak a kisgazdáknak az eseteit, akik mindössze 10 hektár állami földhöz sem jutottak hozzá a saját településük határában. Nekik hiába mondja a kormány azt, hogy 600 helyett most már 7500-an jutottak mezőgazdasági munkalehetőséghez, nyilvánvalóan a vidék jelentős része ezt nem érzi.

Nyilvánvalóan az az interpelláció lényege, hogy miközben arról beszél a kormány, hogy jelentős mértékben meg kívánják gátolni a nagybirtok elterjedését, ahhoz képest akkor hogyan lehet az, hogy például Mészáros Lőrinc több ezer hektár állami földhöz jutott az elmúlt években, és sorban nyeri el a milliárdos közbeszerzéseket emellett. Ő lenne a kisbirtokja a Fidesznek? Fejér megyében több mint 800 hektárnyi állami földet nyert el a helyi gazdák elöl, húsz évre haszonbérletbe, és jelenleg több mint 3 ezer hektárnyi föld felett rendelkezik. Nincs ez különben másként Zászlós Tibor agrárkamara vezetővel kapcsolatban sem. A másik szimbolikus eset egy faluból: a minap egy önkormányzatnál jártunk Tolna megyében, ahol mindössze 15 hektár földre lenne szükség ahhoz, hogy a Start-közmunkaprogram eredményesebb legyen, de nem kaptak, mert a térségben a Csányi Sándor-érdekeltségű cégek kapták meg a sok száz hektárt.

Az állami földek kezeléséért felelős NFA alkalmatlannak bizonyult a feladatainak ellátására, az Állami Számvevőszék többször is szabálytalanságot állapított meg az elmúlt években a földalapkezelő működésében, és felszólított ennek kijavítására. Bitay Márton Örs államtitkár úrról a bíróság mondta ki egy birtokpolitikával kapcsolatos eljárásban, hogy hazudott és megtévesztette a közvéleményt. Vajon meddig teheti még ezt? Pontosan mikor válik valóra a kormány ígérete, a 80:20 százalékos kisgazdaság és nagygazdaság aránya? Lesz-e elég ideje kivárni a magyar vidéknek, mielőtt teljesen elnéptelenedne?

Kérem, konkrét válaszokat adjon, miniszter úr, a felmerült kérdésekre az általános szövegek helyett. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Fazekas miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tényleg szívszorító ez a hozzászólás, amit hallhattunk Sallai Róbert Benedek képviselő úrtól. Az ember megkönnyezi ezt a harcok kiállást a nagybirtokokkal szemben, de szerintem érdemes megállni egy pillanatra. Hiszen ön folyamatosan támadja a kormány birtokpolitikáját, folyamatosan támadja a „Földet a gazdáknak” programot. *(Dr. Szél Bernadett: Mit csinál?)*

Ön egy konkrét példát kér, képviselő úr, arra, hogy miképpen működik ez a program. Talán az ön hozzászólásának a végével kezdem a választ. Mondok én egy konkrét példát, képviselő úr, Túrkevéről. Túrkevéről mondok egy példát: az ön példáját, hiszen ön a kormány földbirtok-politikájának, mint helyben lakó gazda, egyébként egy haszonélvezője, nyertese, nem is kismértékben nyertese.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Sallai Róbert Benedek úr és a felesége, illetve egy olyan vállalkozás, amelyben résztulajdonos, 216 hektárt nyert a „Földet a gazdáknak” program keretében. *(Taps és közbeszólások a kormánypartok soraiból, köztük: Jaj! - Bravó! - Gratulálunk!)* Gratulálunk képviselő úrnak. Az Alsó-Berettyó Melléki Kft. 139 hektárt, az ön felesége, Iványi Anna Barbara 33,4 hektárt, és szintén ez a kft. még további 44 hektárt nyert. *(Zaj, felzúdulás a kormánypartok soraiban.)* Ez évente mintegy 14 millió forint agrártámogatást jelent. *(Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiból: Juj! Jaj!)* Én most nem adom azt össze vagy nem szorzom fel, hogy hét év alatt ez mennyi, hiszen még nyilván más területek is vannak, még más haszonbérletek is lehetnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez egy családi gazdasági méret, a területalapú támogatás, ahogy benne van, a föld után jár. Ennyit nyert tehát ön, illetve az ön érdekeltségei, tisztelt képviselő úr. Tehát igazából nem világos a számomra az, hogy önnek mi a baja a „Földet a gazdáknak” programmal, hiszen látható az, hogy a helyben élő családi gazdálkodókat segíti.

A lejárt és a... *(Közbeszólásra:)* Meglesz az a válasz is. Én végighallgattam önöket, kérem, hogy önök is hallgassanak engem végig. *(Zaj.)* A lejárt vagy a lejárt földeket a kormány haszonbérbe adja. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Azokon a településeken is haszonbérbe adja, ahol Start-munkára kérnek területet, feltéve, hogy van ilyen terület. Ahol nincsen, ott meg kell várnunk, amíg lejár a földbérlet; a Belügyminisztériumon keresztül ez a földhöz juttatás egyébként működik. Ennyit az önkormányzati kérdésről. *(Zaj.)*

A másik dolog a nagybirtokok ügye. Tisztelt Országgyűlés! Egy vizsgálat eredményét szeretném önökkel megosztani. 500 hektárnál nagyobb terület bérlő, állami földterületet bérlő nagygazdálkodó, nagybirtok 53 volt a „Földet a gazdáknak” program elején. Ez 85 ezer hektár földhasználatot jelent. Egy bérlőre tehát 1600 hektár terület jutott. Most ugyanezen a területen 1500 haszonbérlő van az 53 helyett, például a képviselő úr is valószínűleg ilyen területen bérel. Tehát 1500 van, 53 nagybirtokot érintett tehát eddig ez a program, 250 ezer hektárt használtunk föl, és ennek is az eredménye az, hogy ma Magyarországon a nagybirtokok és kisbirtokok közötti arány az alábbiak szerint változott.

Míg 2010-ben a nagybirtokok mintegy 45 százalékát használták a határnak és a kicsik voltak 50 százalékon, ma ez változott, hiszen a kicsik aránya jelentősen növekedett, ma már 54 százalékot,

200 ezer hektárral többet használnak, a nagyoké 42 százalékra csökkent. És ez folytatódik egyébként a nemzeti vidékstratégia keretében, a nemzeti vidékstratégia elvei mentén, hiszen a kormány célja az *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a nagybirtokok arányát a jelenlegiről még lejjebb, 20 százalékra szorítsa.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Én bízom abban, hogy ez a válasz kimerítő volt és alapos, és ezáltal a képviselő úr számára is elfogadható. Köszönöm szépen. *(Nagy taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Sallai Benedek képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, miniszter úr. Ugyan mire számíthatunk? Amilyen a kutya, olyan a gazdája. Bitay Márton Örsről elmondták, hogy hazudott, nagyjából ön is ezt csinálta. *(Felzúdulás a kormánypartú padsorokból. - Közbekiáltások: Jaj, jaj!)*

Itt van előttem a területalapú támogatásom. Egyetlen négyzetmétert, egyetlen négyzetmétert nem nyertem el. Meg tudom mutatni az összes pályázatot. *(Dr. Szél Bernadett: A feljelentés megy!)* És ebből adódóan nyilvánvalóan ez félrevezetés. *(Dr. Répássy Róbert: Milyen feljelentés?)* Mondja ön, de nem csodálkozom, hogy ezeket az adatokat rosszul tudja, hiszen ön volt az, aki nem tudta megszámolni két megyében, köztük a saját megyéjében a birkákat sem, és összevissza beszélt a közvélemény előtt. Majd ha azt megtanulja, illetve megszámolja, hogy Pentezugban hány vadló van, és azokat meg tudja számolni, akkor elhiszek bármilyen számadatot. *(Dr. Répássy Róbert: Aki kiabál, annak a háza ég!)* Addig pedig az lenne a jó, ha sokkal inkább arról beszélne, hogy miként lehetséges az, hogy az eltűnt pénz elveszett, és azt sem tudja megszámolni, hogy az hova lett. Tehát ezekre a számokra fordítson figyelmet!

Addig pedig szívesen állok rendelkezésére a területalapú támogatással, amit beadtam, meg lehet ezt nézni. Köszönöm szépen, nem fogadtam el a választ. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 106 igen szavazattal, 39 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Révész Máriusz, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A család az első**” címmel. (Dr. Vadai Ágnes: *Orbán család!*) Révész Máriusz képviselő urat illeti a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Asszony! A Fidesz-KDNP-kormányának már az előző ciklusban is kiemelt célja volt a családok megerősítése és az, hogy minél több gyerek szülessen Magyarországon. Ehhez el kellett érniünk, hogy a gyermekvállalás és a munkavállalás egymást erősítő és nem egymást kizáró tényezők kell hogy legyenek. Az édesanyákat segíteni kell, segíteni kellett, hogy ha szeretnének, a gyermeknevelés mellett is dolgozhassanak.

Az elmúlt években soha nem látott mértékben növekedtek a gyermekek után járó támogatások és kedvezmények, rengeteg családbarát intézkedés könnyíti a családok megélhetését. 2010-től ismét három évre emeltük a gyst, és az ikergyermekek után külön jár az ellátás. 2011-től él az örökbefogadói gyes és a családi adózás. Az adórendszer átalakítása után 2013-ban közel 185 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 950 ezer gyermekes magyar családnál. Annak érdekében, hogy az alacsony jövedelmű, több gyermeket nevelő családok ki tudják használni a családi adókedvezményt, 2014-től már a társadalombiztosítási járulékból is levonhatóvá tettük az adókedvezményt, így közel 270 ezer család megélhetése vált könnyebbé. Ez például egy minimálbért kereső, három gyermeket nevelő szülő esetén nettó 16 ezer forint jövedelemnövekedést jelentett havonta. A gyed maximális összege 2010 és '14 között csaknem 40 százalékkal emelkedett. 2014-től él a gyed extra, amely több szempontból is javít a kisgyermekes családok helyzetén, a szülő a gyed mellett is vállalhat munkát, egyszerre több gyermek után is igénybe vehető az ellátás, az apák is igénybe vehetik, és a felsőoktatásban részt vevő hallgatóknak is járhat.

A munkahelyvédelmi akció munkáltatói járulékkedvezménnyel segíti a munkába visszatérni kívánó édesanyákat. A többgyermekes édesanyák esetében a járulékmentes és kedvezményes időszakot öt évre emeltük. Havi 5000 forintos adókedvezmény jár az első házásoknak; júliustól indul a családok otthoneremelési kedvezménye, a CSOK, ez az intézkedés már a gyermektelen, de legalább egy gyermeket vállaló és egygyermekes családoknak is segítséget jelenthet: 500 ezertől több mint 3 millió forint vissza nem térítendő állami támogatást kaphatnak a szülők, házaspár vagy élettársak a meglévő gyermekeik után, továbbá azok a házaspárok, akik a következő négy évben gyermeket kívánnak vállalni. Ez a családtámogatási rendszer európai összehasonlításban is nagyon kedvező.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Milyen eredményei vannak az eddigi családsegítő intézkedéseknek? Hogyan alakult a női foglalkoztatás Magyarorszá-

gon? Van-e adat arra, hogyan változott a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatottsága? Hány gyedről, gyesről visszatérő anyuka után vették igénybe a munkáltatói járulékkedvezményt? Hány édesanya élt a gyed extrával, valamint az egyetemistáknak járó gyeddal? Mennyivel nőtt a bölcsődék és a családi napközök férőhelye 2010 óta? Mekkora összeg áll rendelkezésre a családi otthoneremelési kedvezményre, és számításaik szerint évente hány családnak jelenthet ez segítséget, és milyen további intézkedéseket terveznek?

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm szépen ezt a kérdést, amely, azt hiszem, jó áttekintést adott az elmúlt öt év családpolitikájáról. Nem szeretném ezeket az intézkedéseket újra elismételni, de kiemelném a lényegét. Munkát adunk az embereknek, és a munkából származó jövedelmet szeretnénk minél nagyobb mértékben a családoknál megtartani. A célunk az, hogy dolgozni tudjanak az emberek, a családtagok, és hogy a munkából származó jövedelmüket minél nagyobb mértékben tudják a gyermekeik nevelésére fordítani. Így a gyermekneveléssel járó terheket minél nagyobb mértékben vállaljuk át, veszünk le a családok, a szülők válláról.

Mielőtt a konkrét válaszokra kitérnék, szeretnék egy dolgot hangsúlyozni. Mi nem mondjuk meg senkinek, hogy mit csináljon. Nem mondjuk meg, hogy milyen döntéseket hozzon. A mostani intézkedéseinknek sem az a célja, hogy egy édesanya minél korábban menjen vissza a gyermeke mellől dolgozni, hiszen minden élethelyzet más, minden családnak más-más az egyedi döntése, és nekünk az a célunk, hogy ezeket az egyedi döntéseket támogassuk, és a választás szabadságát adjuk meg mind az édesanyáknak, mind az édesapáknak, így a családoknak. Az a célunk, hogy egy kiszámítható, tervezhető, ugyanakkor rugalmas családtámogatási rendszert alakítsunk ki, és ezt is tettük az elmúlt öt évben. Ha belegondolnak abba, hogy egyszerre adtuk vissza azt a harmadik évi gyst, amit még a rossz múltú elődök elvettek tőlünk, és ezzel párhuzamosan bővítjük a lehetőségét a gyermeknevelés melletti munkavállalásnak, akkor látják, hogy valóban a rugalmasság a célunk.

Ha megengedik, hogy ezen a ponton picit személyes is legyek, elmondanám, hogy én például az első gyermekem mellett 20 hónapos korában mentem vissza dolgozni, azután rájöttem, mennyivel jobb ott lenni a gyermekek mellett, így a másodikkal már három évet töltöttem otthon, a harmadik mellől

viszont két éves korában mentem vissza dolgozni. Aki gyermeket nevel, azt hiszem, tudja, minden édesanya tudja, hogy nem is olyan egyszerű adott esetben meghozni ezt a döntést, és nem is mindenkor a saját ambíciói határozzák meg, hanem olykor a kényszer is szülheti, hogy visszatér a munkaerőpiacra. Tehát amikor ezt a rugalmas családtámogatási rendszert kialakítjuk, ezek a célok vezérelnek minket.

De hogy válaszoljak a konkrétan feltett kérdéseire is: a női foglalkoztatás húsz éve nem volt ilyen csúcson, 2014-ben 1 millió 867 ezres számot értünk el. Ha megnézzük a három év alatti kisgyermeket nevelő, 25-49 év közötti nők foglalkoztatottságát, akkor 2013 második negyedéve és a következő év második negyedéve között közel másfélszeresére nőtt, 10,6 százalékról 16,2 százalékra. Tehát itt is valóban jelentős emelkedést tapasztalhattunk. Tény az, hogy ez még az európai átlagtól elmarad, nem is feltétlenül az a célunk, hogy ebben a korcsoportban, főleg a három év alatti gyermeket nevelőknél az egész női foglalkoztatottság.

A munkahelyvédelmi akciónak is jól láthatók az eredményei. A képviselő úr említette is a változásokat. 2015 márciusában már közel 40 ezer fő, 39 803 fő után vehették igénybe a járulékkedvezményt, amely 12 százalékkal több, mint az előző év azonos időszakában. Jól látható tehát, hogy ez az intézkedés is népszerű. A munkaadókat is ösztönöznünk kell arra, hogy kisgyermekes édesanyákat foglalkoztassanak. 2015-től a részmunkaidőben dolgozó szülők után is igénybe vehető teljes mértékben ez a kedvezmény. A gyed extrát közel 50 ezren vették már igénybe, a bölcsődei férőhelyeket pedig öt év alatt másfélszeresére növeltük, és a 60 ezres szám elérése a célunk. A CSOK-ról nem beszéltem még. Ott 12 ezer családot tervezünk támogatni 9,5 milliárd forint összeggel.

Tehát én úgy érzem, hogy a kormányunknak valóban a családok az elsők. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Kiemelt cél Magyarországon, hogy a családoknál növekedjen a születések száma, és egy egészen kis elmozdulás látható, ami biztató is. De hadd mondjam el a képviselőtársaimnak, hogy hiába növekedett, mondjuk, 3 ezerrel, 92 ezerre a születések száma, de azért nagyon az út elején járunk, hiszen ahhoz, hogy a magyar társadalom reprodukálni tudja magát, körülbelül 120 ezer gyereknek kellene születni évente, sőt még talán kicsivel ennél is többnek.

(14.50)

Úgyhogy én biztatnám államtitkár asszonyt, hogy ezen az úton azzal a határozottsággal, ahogy

eddig tette, menjen tovább, javuljon tovább a női foglalkoztatottság, növekedjenek a családtámogatások, hiszen ha megnézzük a szegénységi statisztikákat, akkor még mindig azt látjuk, hogy a sokgyermekes családok bizony a szegénységen belül kiemelkedően nagy részben veszik ki magukat. Viszont azt gondolom, hogy az az út, amelyen elindultunk, biztató, azok a kezdeményezések, amelyeket államtitkár asszony bejelentett, optimizmusra adnak okot.

Úgyhogy köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Évekig tartó felülvizsgálatok, bizonytalan ellátások, csökkenő juttatások. Mi lesz a rokkantakkal? Ellátás nyugdíj nélkül?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A kormány egyik első számú intézkedése volt a megváltozott munkaképességű emberek, többek között a rokkantak célkeresztbe állítása és bűnbakká tétele. Az ellátórendszer szétverésével, a rokkant- és baleseti nyugdíjazás megszüntetésével súlyos károkat okoztak az embereknek, nemcsak a már rokkantoknak az ellátás elvételével, csökkentésével, hanem azoknak a munkából és bérből élő embereknek is, akik bármelyik pillanatban érintetteké válhattak.

Szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét, hogy a rokkantság vagy a baleseti rokkantság nem egy tervezett probléma, hanem egy biztosítási kockázat. A rokkantellátás átalakításánál a rendszer úgynevezett tőkéletesítése érdekében szükségük volt arra, hogy felülvizsgálják az összes potenciális érintettet - a „potenciálisat” természetesen idézőjelbe tettem -, akitől nem szégyelltek elvenni a juttatását. A közel 200 ezer embert érintő felülvizsgálatok a mai napig nem fejeződtek be, pedig már két alkalommal meghosszabbították a felülvizsgálati határidőt.

Az úgynevezett új, módosított komplex felülvizsgálati rendszer olyan szigorral lép fel a jogosultakkal szemben, mintha mindegyikük csaló lenne, pedig nem erről van szó. Sokaknak megszüntették az ellátását, sokaknak csökkentették az ellátását, több tízezen pedig még várnak a sorukra. Akiket kilöktek a rendszerből, azok nagyobb része ellátás nélkül maradt, ezeknek se támogatás, se munkahely. A sokszor hangoztatott rehabilitáció sem működik megfelelően, ráadásul miként is segítene azokon, akik csak papíron munkaképesek.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az átalakítás sok abszurd helyzetet eredményezett, ezek közül most csak néhányat emelnék ki, amelyekkel kapcsolatosan kérdezném is államtitkár urat. A rehabilitációs ellátásban részesülő betegek többségének maximum hároméves rehabilitációja hamarosan letelik. Mi lesz a kifutó rehabilitációs ellátás után

azzal a körülbelül 160 ezer érintettel, akiknek már pénzellátás sem jár a jövőben, de munkahelyük sem lesz?

A másik kérdés: közel 10 milliárd forint uniós támogatást kaptak informatikai fejlesztésekre és az infrastrukturális beruházásokra, mégis az előírt 60 nap helyett átlagosan 5-6 hónap múlva kapják kézhez az érintettek a határozatot, de kapaszkodjanak meg, tudok olyan esetről, amikor egy évig, illetve hallottam olyan esetről, amikor három évig tartott a határozat meghozatala és annak kézbesítése. Magyarul: miért nem biztosítják, hogy megadott időn belül megkapják a határozatot az érintettek?

Továbbá 44 milliárd forintot költött a kormány a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatására, pedig a rehabilitációs hozzájárulásból - ahogy olvasom - mintegy 62 milliárd forint bevétel származott. Kérdezem államtitkár urat, hogy hova tűnt az a 18 milliárd forint, ami a kettő közötti különbség. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném visszautasítani azt a mondatát, amivel kezdte, hogy bármennyire is célkeresztbe kerültek volna ezek az emberek a kormány részéről, vagy bűnbakká váltak volna. Többször idéztük már az ön egykori főnöke, Szűcs Erika miniszter asszony 2008. szeptember 29-ei felszólalását, amikor a szabályozás irányáról azt mondta, idézem felszólalásának egy részét: „Nem csupán a gazdaság igényei, hanem mindannyiunk napi tapasztalatai is visszaigazolják, hogy mi is a társadalom valós elvárása a több mint 400 ezer munkaképes korú rokkantnyugdíjas esetén. Ez az elvárás világos, aki munkaképes, az dolgozhasson és dolgozzon is, legyen több adófizető, hogy kevesebb adóból is tisztességgel lehessen azoknak a honfitársainknak is biztosítani, akiknek a rehabilitáció már nem segít. Ez a mi társadalmi programunk és nem a pénzspórolás.” Ezt mondta az ön egykori főnöke. Önök beszéltek erről az intézkedéssorozatról, a Fidesz-KDNP viszont tett.

Örülök, hogy képviselő úr már visszafogottabb hangnemben beszél erről. Ne feledjük el, hogy amikor ön korábban erről a tervről beszélt még 2012 nyarán, akkor július 5-én még az akkori pártelnökét, Mesterházy Attilát is arra szólították fel, hogy határolódjon el öntől mint elnökségi tagtól.

Igazolja ennek a folyamatnak, vizsgálatnak a valóságát - talán ön is olvasta azt a számot, csak most elfelejtette említeni -, hogy azok közül, akiket nyilatkozat adására köteleztek a rehabilitációs felülvizsgálat során, 466 fő nem kérte a felülvizsgálatát, de 9789 fő nem nyilatkozott, tehát az ő esetükben mint-

egy elismerték azt, hogy részükre ez a fajta juttatás a későbbiekben ne kerüljön folyósításra.

Szerintem az is fontos, hogy az elmúlt öt évben nagy sikert értünk el a rehabkártya bevezetésével, illetőleg munkáltatói ösztönzésekkel, hiszen 40 ezer-ről 80 ezerre nőtt a megváltozott munkaképességűek közül azok száma, akik dolgoznak, akiket foglalkoztatunk. Elmondhatjuk, hogy ezeknek az embereknek az aránya négy év alatt a duplájára emelkedett.

A 2011. évi CXCI. törvény valamelyest új szemléletet hozott, hiszen az egészségkárosodás százalékos mértékének a meghatározása helyett az ellátásokra való jogosultság alapját egyéb feltételek teljesülése esetén orvosi, foglalkoztatáspolitikai és szociális szempontokon alapuló komplex minősítésre változtatta át, ahol valóban nagy hangsúly van a rehabilitálhatóságon, hogy valaki visszatérhet-e a munkaerőpiacra. Ez a bevezetett új szempontrendszer szavatolja, hogy az országban egységesen, azonos megítélés alapján kerüljenek minősítésre a betegek, biztosítva ezáltal az esélyegyenlőséget, illetőleg minimálisra szorítva a szubjektivitás lehetőségét.

A rehabilitációs eljárásnak az a célja, hogy a komplex minősítés alapján rehabilitálhatónak ítélt személyek számára elősegítse a munkaerőpiacra való visszatérést. E cél elérése érdekében a rehabilitációs ellátásban részesülő személy a pénzbeli ellátás mellett rehabilitációs szolgáltatásokban is részesül, s mindeközben megvalósul a munkáltatóknak is az ösztönzése a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása tekintetében. A rehabilitációs ellátást a megváltozott munkaképességű személy a rehabilitáció időtartama alatt veheti igénybe, amely - ahogy ön is mondta - legfeljebb három év lehet. Ezt követően az ügyfél ismételtlen kérheti a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait, amelynek megalapozottsága esetén rokkantsági ellátás vagy komplex minősítést követően bekövetkező egészségkárosodás esetén rehabilitációs ellátás kerülhet megállapításra az ő számára.

A rokkantsági ellátás határozatlan időre szól, így az állam mindaddig biztosítja azt a jogosult részére, ameddig az egészségi állapota ezt indokoltá teszi. A minősítések gyorsítása érdekében orvos szakértőknek illetménypótlékot vezettünk be TÁMOP-projektből, infrastrukturális fejlesztésből próbáltunk gyorsítani, de ami a legfontosabb, hogy mindazok számára, akik rokkantsági ellátásban részesülnek, ez természetesen határozatlan ideig jár számukra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Sajnálom, de nem tudom elfogadni a választ. Tisztelt Államtitkár Úr! Már többször kifejtettem, hogy a céllal egyetérték. Régebben is egyetértettem, most is egyetérték azzal, hogy aki tud dolgozni, az dolgozzon. A módszerrel

nem értek egyet, mert ezek az emberek méltatlan helyzetbe kerülnek. Az interpellációs időszak persze nem alkalmas arra, hogy az ember levelekből idézzen, de ne haragudjon, ha egy rendszert úgy változtatnak meg, hogy ha rehabilitációs ellátásra kerül az illető, és az áll az egészségügyi rehabilitációból, áll egy munkáltatói, foglalkoztatási rehabilitációból és a végén egy képzésből, átképzésből, és ha mindent elkövetnek és az ember mégsem rehabilitálható, akkor az előző rendszerben rokkantnyugdíjas tudott lenni. Most pedig nem tud rokkantnyugdíjas lenni, mert eltörölték a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíjat.

A másik: nem adott választ államtitkár úr arra, hogy mikor rövidülnek le azok a határozat kézhezvételéhez szabott határidők, amelyeket önök megszabtak. Van, amikor fél évig kell várni arra, hogy valaki kézhez vegye a határozatot. Nem tudom elfogadni a válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Mi a méltó büntetése egy aljas gyilkosnak?”** címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy felmérésből kiderül, hogy a február második felétől április közepéig terjedő időszakban, mintegy 50 nap leforgása alatt 30 embert gyilkoltak meg Magyarországon. Ebből látható tehát, hogy jelenleg semmilyen visszatartó ereje nincs a Btk. szankciórendszerének, számos bűnmegelőzési, bűnüldözési probléma is felmerül. Ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy jelenleg a móri mészárosokat, az olaszliszkai lincselőket, a tízéves Szita Bence gyilkosait, és sorolhatnám még hosszan a különböző bűncselekményeket, egyáltalán nem riasztják vissza a jelenleg érvényes szankciók. Ráadásul sokszor jogalkalmazási problémákkal is találkozunk. Látjuk, hogy sokszor törvényszéki vagy ítélőtáblai bírók törvénysértően minősítenek súlyos, életellenes cselekményeket, vagy éppen a Marian Cozma-ügyben messze a kiszabható legsúlyosabb mérték alatt szabják ki a büntetést.

De nemcsak a jogalkalmazással, hanem a jogalkotással is vannak problémák. Régi vita köztünk, a Fidesz és a Jobbik között az a Btk.-ban benne ma-

radt, benne ragadt idejétmúlt szabály, amely szerint csak az az elkövető ítéltető életfogytig tartó szabadságvesztésre, aki az elkövetéskor a 20. életévét betöltötte.

Jelezni szeretném, hogy a 2012-es soproni lőtéri kettős gyilkosság elkövetői és a legutóbbi szörnyű bűncselekmény, a kaposvári trafikogyilkosság elkövetője pontosan ezért fogja megúszni a legsúlyosabb büntetést, hiszen éppen valamivel még a 20. életéve előtt követte el ezeket a cselekményeket. Mit tudnak önök mondani a soproni lőtéren brutálisan meggyilkolt két családapa öt félárván maradt gyermekének, mit tudnak mondani, mit tudnak önök üzeni a Btk. szankciórendszerén keresztül a trafikoslány hozzátartozóinak? Hiszen semmi nem indokolja azt, hogy egy ilyen, egyfajta büntetőjogi, büntető törvénykönyvi légüres teret fenntartsunk. Aki a 18. életévét betöltötte, államtitkár úr, az teljes felelősséggel tartozik cselekedeteiért, annak be kell látni, tisztában kell lenni magatartásának valamennyi következményével. Semmi nem indokolja azt, hogy a fiatal felnőtt életkorral egy ilyen büntetőjogi kedvezmény, egyfajta privilégium társuljon.

Többször adtam már be módosító indítványt, az elmúlt ciklusban kétszer felhívtam az önök figyelmét erre a teljesen felesleges, értelmetlen, nagyon sok bűnözőnek egéruat biztosító szabálynak a megszüntetésére, hatályon kívül helyezésére. Önök ezeket lesöpörték. Lesöpörték a múlt héten, amikor a büntető tárgyú törvényekhez kapcsolódóan szintén beadtuk ezt. Egyébként önálló indítványként szintén a Ház előtt van, hamarosan az Igazságügyi bizottság tárgyalni fogja.

Kérdezném öntől, hogy a legutóbbi példánál, az alig több mint egy hónappal előtti példánál maradva, önök normálisnak tartják azt, hogy egy ilyen teljesen életszerűtlen szabály hatályban léte miatt a kaposvári gyilkos, mivel 19 éves volt az elkövetéskor, maximum 20 évvel megússza. Le kell ebből az egyharmadnyi kedvezményt venni, tehát legrosszabb vagy legjobb esetben 33 éves korában szabadul, élvezni fogja a szabad élet minden örömét. Ezért kérek azt, hogy önök szerint ez igazságos, arányos-e. Ez lenne a méltó büntetése egy aljas gyilkosnak, vagy sokkal súlyosabb jogkövetkezmény? Tehát hajlandóak-e kivenni, hatályon kívül helyezni, hallgatva a Jobbikra, ezt a teljesen értelmetlen és idejétmúlt szabályt? Várom érdemi válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, többször lefolytattuk már ezt a vitát vagy ehhez hasonló vitát az Országgyűlésben, egyrészt korábbi büntető törvénykönyv-módosítások során, valamint az új büntető törvénykönyv vitája

során és legutoljára az önkéntes által javasolt büntetőjogi módosítások vitája során is. Az álláspontunk nem változott.

Az interpellációjában feltett kérdésre, miszerint mi a méltó büntetése egy aljas gyilkosnak, csak egyféleképpen lehet válaszolni: a lehető legsúlyosabb büntetés. Azonban nem azért vagyunk itt, hogy törvénykezzünk, hanem azért, hogy törvényeket hozunk. Sajnos még sokan képviselőtársaim közül is összekeverik a törvényhozást a törvénykezéssel.

Az ön által felsorolt súlyos, embertelen bűncselekményeket a kormány is elítéli, de csak bizakodhatunk abban, hogy az igazságszolgáltatás valóban a legsúlyosabb büntetést fogja kiszabni a gyilkosokra.

A tényleges életfogytiglan 1999-es bevezetése előtt az évente elkövetett emberölések száma meghaladta a 200-at, majd fokozatosan, több éven át közel a felére csökkent. Jelenleg évente átlagosan 130-140 emberölést követnek el Magyarországon, amiből egy is borzalmas tragédia. De ezek az adatok nem igazolják az ön állítását, amely szerint nincs visszatartó ereje a Magyarországon kiszabható legsúlyosabb büntetésnek.

A magyar büntetőjog hagyományosan megkülönbözteti a felnőtt korú és a fiatal felnőtt korú elkövetőket. Ez utóbbiak alatt a 18 és 21 év közötti elkövetőket értjük. Már az 1878-as Csemegi-kódex is csak 20 éves kor felett tette lehetővé a fő büntetés kiszabását. A Csemegi-kódex szerint 12 és 16 éves kor között fiatal korúnak tekintették az elkövetőt, 16 és 20 év között pedig fiatal felnőtt korúnak, tehát még jobban differenciált az akkori büntetőjog. Szeretném hangsúlyozni, hogy a XIX. századi büntetőjogról beszélünk, ami jobban megkülönböztette az elkövetőket az életkoruk alapján.

Tisztelt Képviselő Úr! Mindezek mellett szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a büntető törvénykönyv a határozott idejű szabadságvesztés általános maximumát 15-ről 20 évre emelte, illetve a bűnszervezetben, különös vagy többszörös visszaesőként történő elkövetés, vagy halmazati, esetleg összbüntetés esetén 20 évről 25 évre emelkedett a határozott idejű szabadságvesztés felső határa, ami már a fiatal felnőtt elkövetőkre is vonatkozik. Így álláspontunk szerint ez megfelelő keretet biztosít a súlyos bűncselekmény elkövetése esetén kellően szigorú büntetés kiszabására.

Tehát még egyszer szeretném megismételni, hogy az elmúlt öt évben bekövetkezett büntetőjogi változások, az új büntető törvénykönyv megemelte a határozott ideig tartó szabadságvesztés maximumát; öt évvel többet lehet kiszabni, a súlyos bűncselekményeket, így a minősített emberöléseket és más, halmazati álló bűncselekményeket elkövetőkre súlyos büntetést lehet kiszabni.

Természetesen az ön javaslatát változatlanul meg fogjuk fontolni minden esetben, amikor benyújtja, azonban szeretném felhívni a figyelmét, hogy a konkrét bűncselekményekben nem nekünk van jogunk törvénykezni, ez a bíróság dolga. Közö-

nöm. Kérem válaszem elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választ. Távol áll tőlem, hogy bármilyen konkrét ügybe beleakarjak avatkozni, vagy meg akarjam éppen mondani a bíróságnak, hogy milyen büntetéseket szabjon ki, de szeretném arra felhívni a figyelmét, hogy a Csemegi-kódex ezelőtt 137 évvel lépett hatályba, a mindenkori jogalkotásnak, a mindenkori törvényhozásnak pedig a megváltozott társadalmi viszonyokra, a megváltozott életviszonyokra kellene választ adnia. Úgy látszik, önkéntes ezen a területen képtelenek.

Másrészt az is vicces, hogy egy XIX. századi büntető törvénykönyvre hivatkozik egy XX. századi párt a XXI. század elején. Ez külön mosolyt csal az ember arcára. Érdekes, a Csemegi-kódexre nem hivatkoznak a halálbüntetés kapcsán, mert a Csemegi-kódex ismerte a halálbüntetés kiszabásának lehetőségét. Akkor szeretnék erre is visszautalni, amely vita elől önkéntes elzárkóznak egyébként, még a politikai vitanap-kezdeményezésünket sem hajlandóak elfogadni.

Másrészt pedig, államtitkár úr, nemcsak nekem válaszolt, hanem például a meggyilkolt lány hozzátartozóinak is. Ezek szerint önkéntes természetesnek és normálisnak tartják, hogy egy ilyen elkövető egy ilyen cselekmény elkövetése után 13 év után szabaduljon, csak azért, mert önkéntes makacsul ragaszkodik egy rég meghaladott, egy rég idejétmúlt szabályhoz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 21 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Javulnak-e hazánk demográfiai mutatói?”** címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó.

(15.10)

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A XXI. század Európájának és Magyarországnak, magyarságának kiemelten fontos kihívása, hogy a születésszámok csökkenését megfordítsa, és a negatív demográfiai trendeket a növekedés irányába indítsa el. Érdemes elgondolkodnunk, mi mindent kell megtenni az államnak, a civil szervezeteknek, a családoknak és azoknak a fiatalok-

nak, akik családalapítás előtt állnak, ahhoz, hogy a lakossága gyarapodjon. Közös munkára van szükség, hiszen az állam és az általa nyújtott támogatások összességében még nem vezethetnek gyarapodáshoz. Választ kell találnunk azokra a problémákra, amelyek az élet különböző területein jelentenek akadályt a gyermekvállalás előtt. Ilyenek lehetnek: a munkahelyi diszkrimináció, a pártalálási nehézségek, instabil párkapcsolatok vagy a munka és a magánélet összeegyeztetésének kihívásai.

A kormány az elmúlt öt év alatt számos olyan intézkedést hozott, amelyek többsége forintban kifejezve is a családok gyermekvállalási szándékát segíti, valamint olyan szemléletformáló programokat hirdetett, melyek a párokat a gyermekáldás elfogadására ösztönzik. Fontosak a támogatások, hiszen megfelelő ösztönzőkkel talán elérhető, hogy a jelenlegi gyermekszám helyett megszülessenek azok a gyermekek is, akiket fiataljaink gyermekvállalási terveik során álmodnak. A szülések számának növekedése minden magyar ember közös érdeke, hiszen ez a magyar megmaradás és jövő záloga.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár asszonyt: növekedett-e a szülések száma az utóbbi időszakban, illetve milyen új intézkedések támogatják a gyermekes családokat Magyarországon? Várom államtitkár asszony megrögzött választát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen ezt a kérdést, hiszen azt hiszem, a demográfiai helyzetről és az előttünk álló demográfiai kihívásokról itt, a Parlament falain belül sem lehet eleget beszélni, ez az egyik legfontosabb dolog, ami bennünket a kormányzati oldalon is foglalkoztat.

Ha megnézzük a demográfiai adatokat, amire képviselő úr rákérdezett, akkor azt mondhatom, hogy 2010-hez képest 2014 végére minden egyes demográfiai mutató pozitív irányba változott. Az, hogy ez mennyiben van összefüggésben a kormányzati intézkedésekkel, arra én egy példát hoznék föl: 2002-2010 között a házasságkötések száma 24 százalékkal csökkent, majd 2010-ről 2014-re 9 százalékkal nőtt. Azt hiszem, ebből is látható, hogy igenis van összefüggés, és ha továbbmegyünk a számok végigtekintésében, akkor azt mondhatjuk, hogy a népességfogyás - és itt visszautalnék Révész Máriusz képviselő úr szavaira, még mindig népességfogyásról beszélhetünk - 14 százalékkal csökkent az elmúlt időszakban.

A termékenységi ráta a 2010-es 1,26-ról 2014-re 1,41-re nőtt. Ez mit is jelent? Ez azt jelenti, hogy 10

családba átlagosan 12 gyermek született 2010-ben, 2014-ben pedig átlagosan 14 gyermek. Ez még mindig nem elég, az lenne a jó, ha 10 családba átlagosan legalább 21 gyermek születne vagy lehetőség szerint még ennél is több, de az, hogy a tendencia kedvező, azt mindenképpen kijelenthetjük.

Ha a születésszámok növekedését nézzük, akkor 2014-ben 3,2 százalékos növekedést tapasztalhatunk, ami az elmúlt 30 év legnagyobb növekedését jelenti. Tehát azt hiszem, ez egy igen komoly eredmény, főként, ha azt vesszük, hogy egy negatív Ratkó-hatással számolva a szülőképes korban lévő nők száma az elmúlt időszakban is csökkent, és még az előttünk lévő időszakban is folyamatosan csökkenni fog.

Kiemelném még a terhességmegszakítások számát is, illetve ennek a változását. Ez 2010-2014 között 20 százalékos csökkenést mutatott, úgyhogy kimondhatjuk azt, hogy minden egyes demográfiai mutató az elmúlt négy évben - és bízunk benne, hogy az elkövetkező időszakban is ez a tendencia marad meg - pozitív irányban változott. Ez véleményem szerint nagyban köszönhető azoknak a pénzügyi támogatásoknak is, amit a kormányzat nyújt a családoknak. Itt csak annyit emelnék ki, hogy a 2010-es szinthez képest 2016-ig közel 1100 milliárd forint többlettámogatást adunk a családoknak, tehát ez csak a többlet a 2010-es családtámogatási rendszerhez képest. Mivel ez egy óriási szám, ezt vetíteném egy családra is. Átlagosan egy gyermekes családra ebben az ötéves időszakban közel egymillió forint pluszforrás jut, tehát azt hiszem, hogy ez egy jelentős támogatás a családoknak.

A 2010-es családtámogatáshoz képest a 2015-ös előirányzat közel 40 százalékos, 228 milliárd forintos többletet jelent, és hogyha egy-egy család támogatását nézzük, a kétszülős modellt tekintve egy egygyermekes család átlagosan 65 százalékkal, kétgyermekes 70 százalékkal, míg egy háromgyermekes több mint kétszer több támogatást kap a gyermekei születésétől nagykorúvá válásáig, mint 2010-ben.

Ahogy képviselő úr is említette, a pénzügyi támogatások mellett rendkívül fontos a szemléletformálás, éppen ezért is döntöttünk úgy, hogy a gyed extrát is tovább bővítjük és lehetőséget teremtünk. Itt hozzátenném, sokan kérdezik azt, hogy ez hány édesanyát vagy hány családot fog érinteni, nem ez a lényeg; a lényeg az, hogy lehetősége legyen az édesanyának úgy dolgozni menni, hogy emiatt ne érje hátrány, hogyha visszaáll a munka világába.

A 3 év alattiak felügyeletében is tervezünk egy változtatást, itt bővíteni szeretnénk a rendszert, minél több szereplőssé tenni, azzal együtt, hogy meggyőződésem, a legjobb helye egy kicsi gyermeknek az édesanyja mellett van, vagy hogyha az édesanyja nem tudja ezt megvalósítani, akkor a legjobb az, ha a nagymama tud rá vigyázni, erről is szól egyébként a „nők 40 intézkedés”, amit eddig már közel 140 ezren vettek igénybe. Köszönöm szépen a kérdésért. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Kérdezem Szászfalvi képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony! Elfogadom természetesen a választ. Azt gondolom, nyilvánvaló mindannyiunk számára, hogy nemzetstratégiai kérdés és feladat számunkra a negatív demográfiai folyamatok radikális megváltoztatása, és örülök annak, hogy a kormány ennek megfelelő felelősséggel, komolysággal és ambícióval dolgozik ezen a területen, hiszen számos intézkedés történt az elmúlt öt esztendőben, és komplex kormányzati családtámogatási rendszert hozott létre a kormány. Természetesen lehet ezt a célt tovább folytatni, kell is folytatni.

Azt kérem államtitkár asszonytól, a kormánytól, hogy ezeket a folyamatokat erősítsük tovább, terjesztjük még ki, és teljesítsük ki ezt a családtámogatási rendszert. Köszönöm szépen még egyszer. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mit üzen a kivándorló magyaroknak a kormány?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Államtitkár Asszony! *(Derültség a kormánypártok soraiban.)* Nézzük a tényeket! Ma körülbelül 300-500 ezer honfitársunk él külföldön, jellemzően Nyugat-Európában. A Társi friss kimutatása szerint rekordot dönt a kivándorlást tervezők aránya is, minden tizedik magyar állampolgár fontolgatja, hogy elhagyja ezt az országot, a 18-29 éves korosztály fele szeretne külföldre költözni. Ők maguk mondják el, ha feltesszük a kérdést, hogy mégis miért, és nem azt mondják, amit a kormány szokott mondani, hogy kalandvágyból mennének el ezek az emberek, hanem bérekről beszélnek, munkahelyekről beszélnek és kilátásokról, és többek között arról, hogy bármennyire is próbálják itt a mai ülésnapon a demográfiai helyzetet fényezni, gyakorlatilag arról van szó, hogy ebben az országban nem lehet megélni a bérből és a fizetésekből.

Jelzem, hogy egyre súlyosabb probléma az is, tisztelt államtitkár asszony, hogy a szülőképes nők egyre nagyobb hányada él külföldön és vállal ott gyereket, 6-8 százaléknyi nőről beszélünk, ez az arány tíz évvel ezelőtt még 1-2 százalék volt. Hogy a kormány mennyire nem veszi komolyan ezt a problémát, és hogy mennyire rosszul áll ehhez az egész kérdéshez, jól mutatja, hogy az egyetlen, amit tettek, az volt, hogy létrehozták a „Gyere haza, fiatal!” című programot is, ami Czomba államtitkár úr elmondása szerint 40 ezer regisztrációval rendelkezik. Erről kiderült, hogy nem regisztráció, hanem Facebook-

elérés, és megnéztem ma, V. hó 26-án 461 darab lájkot kapott. Az utolsó bejegyzés egyébként május 11-ei, és egy londoni nyílt napot reklámoztak rajta, négy ember már lájkolta is, de egyébként vállalkozókat segítő igényfelmérő kérdőívet is tartalmaz.

Tisztelt Államtitkár Úr! Komolyan gondolják, hogy ez az, amire a külföldre költöző fiataloknak szüksége van? Szerintem inkább csináljanak egy programot, írják rá a címére, hogy gyere haza, vár a közmunka, és írják oda, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat friss adatai szerint az új állások háromnegyede közmunka ebben az országban. Komplex régiók rendezkedtek be a közmunkára, és ők az EU 20 legszegényebb régiói közé tartoznak. Az Eurostat adatai szerint is folyamatosan nő a leszakadás, gyakorlatilag ez világosan mutatja, hogy a dolgozói szegénységen alapuló orbáni modell megbukott.

(15.20)

De azt is látjuk, hogy a közmunka mint olyan visszafelé sült el, hiszen rég nem arról van szó, hogy ezek az emberek, a közmunkás emberek visszatálnának a nyílt munkaerőpiacra, hanem akinek rendes állása van dolgozói fizetésért, az köt ki viszonylag könnyen közmunkasorban ebben az országban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Komolyan kérdezem önöket, hogy tényleg ez az, amit adni tudnak ezeknek az embereknek, a „Gyere haza, fiatal!” program? Mert azt gondolom, hogy sokkal nagyobb probléma ez, mint amit önök erről gondolnak. Azt látjuk, hogy ez az ország el fog veszíteni egy komplett réteget, aki akar, tud és kezdeni szeretne valamit az életével, és ez az ország nem tud számukra megoldást kínálni. *(Folyamatos zaj.)*

Arra lennék kíváncsi, tisztelt államtitkár úr, hogy mi az a kormányzat erőfeszítései között, ami direkt azt célozza, hogy ezeket a fiatalokat haza tudjuk hozni, és ezeknek az embereknek ne kelljen elmenniük a saját hazájukból, még egyszer mondom: béreért, megélhetésért és kilátásokért. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a kiscsoportos foglalkozásokkal ne zavarják az ülés munkáját. Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban fontos témát feszeget immáron többedik alkalommal migrációs tekintetben, és szeretném néhány fontos dologra fölhívni az ön figyelmét, hogy mi az, ami a migrációban a mindenkori kormány eszköze és lehetősége, és mi az, ami egyébként európai uniós viszonylatban tendenciának tekinthető.

Hogy alátámasszam a mondandómat, szeretném fölhívni a figyelmét, de talán nem is kell, biztosan

figyelte a közelmúltbeli híreket: ez a téma uralta a választási kampányokat is Nagy-Britanniától kezdve Lengyelországon át. Jelen pillanatban ugyanezzel a gonddal néz szembe az összes közép-európai ország, csak éppen nem mindenütt egyforma a probléma mérete. Romániában 10 százalék körül van a migrációs ráta, azaz a kivándorlók teljes népességre vetített aránya Lengyelországban 6 százalék, nálunk pedig 2 százalék.

Ezzel természetesen nem azt akarom mondani, hogy nem kell a problémával foglalkozni, de azt sem lehet állítani, hogy a lengyel kormány háromszor rosszabbul végzi a munkáját, mint a magyar kormány, mert ezekből az adatokból valószínű csak ennyi derülhetne ki.

Kétségtelen, hogy a hazai munkaerőpiac még nem tud versenyezni a nyugat-európai bérekkel, de arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy az Unióhoz velünk együtt csatlakozott országok közötti bérszínvonal-különbség 10-15 százalékon belül van, míg a fejlett országokhoz képest ennél kétszeres-háromszorosos meg négyszeres különbség van. Ezt érdemes majd, miután leírta, átgondolta, végiggondolni, hogy miről is szól ez a nagyon fontos adat.

A foglalkoztatás 80 százalékát a versenyszféra adja. Itt a bérekre alapvetően nem a kormányzatnak, a mindenkorai kormányzatnak van hatása, hanem a versenyszféra teljesítményére. Kétségtelen tény, hogy a kormánynak is feladata van, különösen a minimálbér és a garantált bérminimum megállapításával kapcsolatban, de itt meg arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az elmúlt években a szociális partnerekkel együttműködve sikerült átlagosan 10,8 százalékkal emelni nemzetgazdasági szinten a béreket, ami a GDP-növekedés kettőszöröse volt. A magyar minimálbér az elmúlt négy évben az uniós országok közül a harmadik legnagyobb mértékben, 38 százalékkal emelkedett. Persze, ez még így is mindig jóval alacsonyabb, mint az, amit egyébként szeretnénk adni az embereknek, ugyanakkor azért, azt gondolom, hogy nem kell elvitatni ezeket az eredményeket.

Hogy a fiatalok esetében 2012. év végéhez képest a 25 év alatti fiatalok munkanélküliségi rátája 29 százalékról 19 százalékra esett vissza Magyarországon, 10 százalékkal csökkent, azért ezt nem nagyon lehet, és nem statisztikai eszközökkel, tisztelt képviselő asszony... Mondok pár dolgot: a munkahelyvédelmi akciótervben 150 ezer fiatal van jelen pillanatban érintve. Az „Első munkahely” garancia-programban 20 ezer fiatal dolgozik jelen pillanatban is az elsődleges munkaerőpiacon; a vállalkozóvá válás támogatása s a többi.

Ami pedig a konkrét „Gyere haza, fiatal!” programot illeti: tudja, képviselő asszony, értem én azt, hogy az a 100 millió forint, ahogy jeleztük is, nyilvánvalóan egy projekt indulásához elegendő, de ez pont 100 millióval több, mint amit bármely kormány eddig tett ebben az ügyben. Merthogy egyetlenegy

program sem indult eddig gyakorlatilag, ami a fiatalok hazahozatalát segítette volna, próbálta volna segíteni.

Örülök, hogy utánanézett a számadatoknak, én is utánanéztam. A mai napig 726 fő jelezte, hogy szeretne hazajönni. A számukra több mint 400 állásajánlat van jelen pillanatban, és a Facebook-bejegyzésnek köszönhetően úgy tűnt, hogy a rossz hír is hír, és örülök neki, mert hirtelen, négy nap alatt 40 ezerről 61 ezerre nőtt a kattintások száma, a bejelentkezések száma, tehát a fiatalokat továbbra is szeretném buzdítani.

Tehát ha az volt a kérdése, hogy mit üzenünk a külföldön munkát vállalóknak: gyere haza, fiatal! - ezt üzenjük.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos, ez a válasz nem a válasz kategóriájába tartozik, hanem a kínos magyarzkodás kategóriájába. Ez nem a román parlament, ez nem a lengyel parlament, ez a magyar parlament, és arra lettem volna kíváncsi, hogy a magyar kormány mit csinál azért, hogy itt változzanak a dolgok.

Felmondhatta volna ön nekem az LMP dolgozói szegénység elleni csomagját, mondhatta volna azt, hogy megfontoljuk azt, hogy a családi pótlékot és az adókedvezményt kiterjesztjük a 24 éves fiatalokig, ha a felsőoktatásban tanulnak. Elmondhatta volna azt, hogy végre egy igazságos adórendszert vezetnek be, vagy amit az LMP szeretne, a vállalkozások, az induló vállalkozások járulékait 8 százalékkal csökkentjük, vagy béremelést hajtunk végre a közszférában. Egy csomó mindent mondhatott volna, amire azt mondtam volna, hogy ez igen, ez egy lépés abba az irányba, hogy valaki hazajöjjön Magyarországra, és azt mondja, hogy igen, lesz bérem, lesz kilátásom és lesz perspektívám arra, hogy a családomat és magamat eltartsam ebben az országban. Egyelőre nem így állunk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önöknek nincsenek eredményeik. Egyre több ember akarja ezt az országot elhagyni, és amit önök tesznek, az nagyjából az a kategória *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy önök szomorúan néznek maguk elé. Ez nem kormányképesség! *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő asszony a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mennyivel csökkennek az emberek mindennapi terhei a jövő évi adótörvények alapján?”** címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára önök is emlékeznek még azokra az időkre, amikor a költségvetés benyújtásakor valamennyi képviselőnek, az átlagembereknek pedig még inkább összeszorult a gyomruk, hiszen a költségvetés mellett az adótörvényekről mindig mindenkinek az jutott eszébe, hogy ebből biztosan adóemelések lesznek.

Nem is történt ez másképp korábban, hiszen ha még valamikor csökkentettek is a szocialista kormányok idején - például az áfacsökkenésre hívnám fel a figyelmet -, akkor a választások után rögtön módosítottak, és nemcsak a régi szintre emelték, hanem még afölött, annál magasabb szinten pozicionálták azt az adónemet, amit korábban - csak nyilván választási kampányban - csökkentettek.

Szerencsére ma már más időket élünk, mert az adótörvények kapcsán most már nem attól kell tartanunk, hogy milyen emelések következnek, hanem azt láthatjuk a törvényjavaslatból, hogy mely területeken fog csökkenni az átlagos adóterhelés. Azt jelenti gyakorlatilag az adózással összefüggő egyes kérdések módosításáról szóló törvényjavaslat, hogy a személyi jövedelemadó kulcsa 16-ról 15 százalékra csökken a következő évben. Ez első látásra nem tűnik soknak, de tisztelt képviselőtársaim, ez az 1 százalék az adóterheknek több mint 120 milliárd forintnyi csökkenését fogja jelenteni.

Olyan könnyítéssel is találkozni fognak majd, mint a sertés tokehúsok áfájának 5 százalékra történő mérséklése, ami azért nagyon fontos, mert egyrészt több lehetőségük lesz az embereknek arra, hogy hús kerüljön az asztalra, másrészt pedig az ágazatot segíti, a versenyképességét javítja, amellet pedig tisztítja a gazdaságot, visszazorítja a fekete- és a szürkegazdaságot ezen a területen is.

Fontos az is, hogy a magyar vállalkozások könnyen és gyorsan jussanak olcsó hitelhez a következő időszakban. A Magyar Nemzeti Bank növekedési hitelprogramja jórészt ezt a piacon már megtette, nagyon élénkítő, a gazdasági környezetre jó hatást gyakorol ez a program, amitől azt várjuk, hogy majd a kereskedelmi bankok is átveszik, különösen abban a környezetben, amikor a jövő évi bankadó csökkenni fog, elvárjuk és azt szeretnénk, ha a bankok ezt a könnyítést visszaforgatnák a piacra, és jobb helyzetbe hoznák a vállalkozásokat.

Az egészségügyet segítő egyik adóintézkedés pedig a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulásának közteherré való átalakítása, amely hosszú távon forrást biztosít a hazai egészségügyi ellátást finanszírozó Egészségbiztosítási Alap számára. A

kormány itt is azt tervezi, hogy ami adót beszed az egyik oldalon, azt nem benyeli a költségvetés, hanem visszaforgatja arra a területre, ahova az tartozik, vagyis a magyar egészségügy számára.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi adócsomag tehát csökkenti a gyermeket nevelő családok, a munkavállalók, a hazai vállalkozások, a háziasszonyok és az ügyintéző állampolgárok terheit, így azt gondolom, ez az adópolitika példaértékű lehet más államok számára is.

(15.30)

Tisztelt államtitkár úrtól azt kérdezem, konkrétan mennyivel csökken az emberek és a vállalkozások terhe a következő évben. Várom megtisztelő választát. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedi, egy kicsit távolabbról indítok, hiszen azért most már 2010 óta, öt éve kormányzunk, talán látszik, hogy milyen adópolitikát folytat a kormány.

Az adópolitika lényege, amit még 2010-ben ki mondtunk, az, hogy csökkenteni a megszerzett jövedelmek adóját, legyen az magánszemély, tehát a személyi jövedelemadó, vagy legyen az gazdasági társaság, illetve vállalkozás, ugyanakkor pedig a költségvetés bevételeit a forgalmi adók irányába eltolni, tehát alacsonyabb jövedelemadó-bevétel a költségvetésben, mert az jó az embereknek, jó a vállalkozásoknak, mert több marad náluk, és így többet tudnak költeni. Ugyanakkor pedig fehériteni a gazdaságot, szigorítani a forgalmi adók, az áfabefizetés rendszerét - például lásd online pénztárgépek -, és ezzel növelni az forgalmiadó-bevételeket.

Úgy gondolom, hogy minden évben a kormány hozzá tudott tenni ehhez az adópolitikai filozófiához. A legnagyobb horderejű döntés éppen az egykulcsos személyi jövedelemadó bevezetése volt, ami persze eléggé fájdalmakkal járt, hiszen az előző rendszer átalakítása bizony nehézségekkel járt, de azt az igazságtalan rendszert, amely nem tette lehetővé, mondjuk, egy alacsony jövedelmű családnak a családi adókedvezmény igénybevételeit, azt mindenképpen meg kellett szüntetni.

Az egykulcsos személyi jövedelemadó mindenképpen igazságos, eleve nem ösztönöz adómegkerülésre, hiszen mindenki számára egységes, ugyanaz a kulcs, és ugyanakkor pedig teljesítménynövelésre ösztönöz, hiszen ezáltal nem növekszik progresszíven az adóterh.

A személyi jövedelemadóban, amellet, hogy a jövedelemadó-kulcsok jelentősen csökkentek - 16 százalékra, egykulcsosként ennyi lett bevezetve -,

amellett pedig a gyermeket nevelő családok kerültek előtérbe. A három gyermeket nevelő családok ma már lényegében nem fizetnek személyi jövedelemadót, illetve, ha nincs annyi személyi jövedelemadójuk, akkor járulékot sem. Lényegében a bruttó jövedelmük megegyezik a nettó jövedelmükkel, ami mindenképpen óriási eredmény. Ez a cél a két gyermeket nevelő családoknál is, és ezért indul el a képviselő úr által indított családi adókedvezmény növelési rendszere is, amely 2019-re már két gyermek után havonta 40 ezer forintot fog jelenteni.

A kérdés persze az, hogy mennyit jelent ez a családoknak. 2016-ban csak az egykulcsos személyi jövedelemadó-csökkentés 120 milliárd forintot fog jelenteni, és további 25 milliárdot a családi adókedvezmény növelése. De az az érdekes, amikor a 2010-höz viszonyítjuk, hiszen hihetetlen szám jön ki. A személyi jövedelemadó-rendszer átalakításával több mint 2700 milliárd forint marad, ezt az évet is és a jövő évet is beleszámolva. Tehát lényegében hat év alatt 2700 milliárd forint marad a magyar családok zsebében a személyi jövedelemadó-rendszer átalakításával. És ha még hozzáadjuk a következő években az adókedvezmény bővülését, így összesen ez 3600 milliárdot fog elérni.

Ne csodálkozzunk, amikor azt látjuk, hogy a fogyasztásunk nő, a kereskedelmi forgalom nő, hiszen a kormánynak a családi adópolitikája is hozzájárul ehhez, és ezt a kormány szeretné tovább folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Bánki Erik képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Zene volt füleimnek az az információ- és adathalmaz, amit államtitkár úrtól hallottunk, hiszen azt gondolom, hogy a tények önmagukért beszélnek. 2010 óta, amióta a kormány az adócsökkentés politikáját és az adóátrendezési politikáját megkezdte, azóta minden intézkedésénél az az egy cél vezérelte, hogy az emberek, a magyar családok minél jobban járjanak, a magyar vállalkozások pedig minél versenyképesebbek legyenek a hazai és a nemzetközi piacon egyaránt.

Azt gondolom, az a 3600 milliárd forint, ami az elmúlt időszak alatt megtakarításként a családoknál maradhatott, valóban óriási segítség volt, nemcsak abban a lehetetlen helyzetben, ahova a devizahitelek sodorták az embereket, az onnan való kilábalásban, hanem abban is, hogy újra megerősödjenek ezek a családok, és több lehetőségük legyen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Vince Lombardi NFL-edző szavaival élve, a szótár az egyetlen hely, ahol az eredmény megelőzi a munkát. Azt gondolom, hogy a kormány azt bizonyította, hogy a munkával lehet az eredményt elérni. Köszönöm a figyelmet, és elfogadom a választ természetesen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Civil pénzek az ablakban?**” címmel. Teleki László képviselő urat illeti a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánkban nagyon fontos szerepet töltenek be a civilek. A civil társadalom szerveződé- sének köre meglehetősen sokrétűnek tekinthető, a civil szektorba az összes olyan szervezetet be szoktuk sorolni, amelyik az állami és hagyományos magán- vagy piaci szféra között helyezkedik el.

Hangsúlyozom, hogy a civil szervezetek magán-, azaz nem állami szervek; ami azt jelenti, hogy a civil szervezetek közvetlenül nem függenek a kormányzattól, nem tagolódnak be az állami szektorba, azaz sem jogilag, sem intézményesen nem tartoznak az állami szférába. Persze Magyarországon vagyunk, tudom jól. A Magyarországon működő civil szervezetek tevékenysége mindenki által el kellene ismerve legyen. Fontos lenne, hisz olyan tevékenységet vállalnak fel, amelyet gyakorta eredményesebben látnak el, mint az állami és önkormányzati intézmény- rendszer.

A rendszerváltás óta eltelt évtizedekben a min- denkori kormányzatok ezt egyre fajsúlyosabban is- merték el. A részükre biztosított egyre növekvő hazai és uniós források elérhetővé tételével például a 2008-as költségvetésben 8,5 milliárd forint támoga- tása volt a civileknek, csak a Nemzeti Civil Alapprog- ramra 7,7 milliárd. Sajnos, az utóbbi években és különösen az idei évre vonatkozóan ezt már nem mondhatjuk el. A rendelkezésre álló, a költségvetés- ben külön soron szereplő forrásokhoz a civil szerve- zetek a NEA által elbírált pályázat útján juthatnak hozzá. Idén 4,8 milliárd forintot biztosít erre a költ- ségvetés, 510 millióval kevesebbet, mint tavaly, ez 10 százalékos csökkenés.

Több civil szervezet keresett meg, hogy a jövő évi költségvetési tervezet radikális csökkentése a civil szervezetek totális ellehetetlenítését eredményezi. Tavaly a Fidesz-kormány a civil szervezetek műkö- dési forrásait elég sajátos módon osztotta el, ellehe- tetlenülve azon szervezeteket, amelyek nem azono- sultak teljes mértékben a döntéshozók nézeteivel. Teszik ezt annak ellenére, hogy ellehetetleníteni kívánt szervezetek milyen jelentős tevékenységet fejtettek ki az elmúlt években.

Tisztelt Miniszter Úr! Mit kíván tenni, hogy a ci- vilek radikálisan csökkentett pénzt megemeljék? Mit kívánnak tenni az amúgy is csökkentett pénzős- zlegek igazságosabb kifizetéséért? Ugyanakkor a Fidesz-kormány megszüntette azt a gyakorlatot, hogy a felajánlott 1 százalék mellé kiegészítésképpen ugyanannyi összeget kapjanak még.

Kérdezem miniszter urat, mikor kívánják ezt a jó és méltányos intézkedést visszaállítani. Mint ön is

tudja, a civil szektor forrásteremtő képessége jelentős. Ott az állami források újabb forrásokat és önkéntes munkát eredményeznek, de állami forrás nélkül ezen a területen civil energia nem tud hasznosulni. A CÖF elnöke - mellesleg a civil támogatásokat osztó testület elnöke is - egy friss nyilatkozatában azzal fenyeget, hogy átszabná az 1 százalékos törvényt is. Nem részesülnének az 1 százalékból, egy tragédia lenne a szociális és emberi jogi civil szervezeteknek.

Igaz-e a CÖF-elnöknek az állítása? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jó hírem van önnek, és jó hírem van a civil szervezeteknek is, bár ezt a civil szervezetek jól tudják. Az elmúlt évhez, 2014-hez képest 2015-ben több mint 2 milliárd forinttal több forrás áll rendelkezésére a civil szervezeteknek. Tavaly a Nemzeti Együttműködés Alapból 3 milliárd 380 millió forint támogatást osztottak szét a civilek maguk között különböző célokra, az idei évben ez pedig 40 százalékkal magasabb; 5 milliárd 406 millió forint az a forrás, amiből a civil szervezetek közvetlen támogatást kaphatnak az államtól, egy olyan rendszerben, amelyben ők maguk a döntéshozók, és ők maguk dönthetnek erről.

(15.40)

A Nemzeti Együttműködési Alap, ön is nagyon jól tudja, nagyon sok civil célt támogat: 75 százalékban szabadidő, kultúra, oktatás, sport és szociális segítségnyújtás területén tevékenykedő szervezetek kapják ezeket a támogatásokat. Nyilván az idei évben sokkal könnyebb munkájuk lesz; bár több munkájuk lesz, de könnyebb, hiszen több a munka, mert több szervezetnek kell támogatást adni, de könnyebb, mivel sokkal több jó, nemes és mindnyájunk számára fontos célt tudnak támogatni.

A kormányzat több téren is stratégiai partnernek tekinti a civil szervezeteket. Ennek csak egyik része a Nemzeti Együttműködési Alap, másrészt a jogszabályok, törvények megalkotása előtt is sok esetben bevonja őket a törvényalkotás folyamatába. Igyekszünk a civil szervezetek számára, az önkéntes szervezetek számára az utánpótlást is biztosítani olyan eszközökkel, ami a kormányzatnak rendelkezésére áll. Ez elsősorban a civil habitusnak, az önkéntesség gyakorlásának az előmozdítása, az iskolai közösségi szolgálat, amit ön is tud, 50 órát kell teljesíteni a fiataloknak, mielőtt leérettségiznek. Ezzel sok esetben pont civil szervezeteknek, karitatív szervezeteknek a munkájába kapcsolódhatnak bele, és ott 50 órán keresztül, ami azért már egy jelentős tapasztalat, azt kell hogy mondjam, tehát ott már tényleg savát-borsát megtapasztalhatják a civil élet-

nek. Hogyha egy civil szervezetet választanak, mondjuk, a Máltai Szeretetszolgálatot, arra, hogy ott tevékenykedjenek karitatív munkában, akkor talán sokkal inkább lesz készségük arra, hogy a későbbiekben is az önkéntesség része legyen az életüknek, és ilyenfajta önkéntes munkát vállaljanak, ami a civil szervezetek számára nem forintokban, nem milliárdokban számolható segítség, hanem olyan önkéntes emberek óráiban, akik ebbe besegítenek. Nemcsak az érettségi előtt állóknak az 50 órájára gondolok, hanem arra is gondolok, hogy ha az érettségi után megjött a kedvük ehhez a civil tevékenységhez, akkor megkapják a civilek ezt a támogatást is, hogy sokan önkéntesként jelentkeznek náluk.

Nyilvánvalóan itt a civil szervezeteket nem szabad összekeverni azokkal az álcivil szervezetekkel, amelyek átláthatatlan finanszírozási formákban akár külföldi, akár más politikai szándékból tevékenykednek, és magukat civilnek álcázzák, de valójában leginkább nyomásgyakorló csoportoknak tekinthetjük őket.

Intézményfenntartóként is rengeteg civil szervezet működik, ők adott esetben kiemelt támogatást is kaphatnak. Itt leginkább a szociális munkában és a gyermekvédelemben számítunk a civil szervezetekre, és igyekszünk őket kiemelt módon is támogatni.

A civil információs centrumok megnyitása azért is volt fontos, mert egyrészt visszajelzés a kormányzat számára, hogy maguk a civilek milyen változtatásokat szeretnének akár törvényi szinten, akár támogatásban. Nyilván pozitív volt a visszajelzés a kétmilliárd forintos forrásnövekedésre, de hát ezt kitalálhattuk volna amúgy is, hiszen mindenki örül a forrásbővülésnek.

Amikor az EU-s pénzből, EU-s támogatásból indított civil információs centrumoknak lejárt a pályázati időszaka, utána költségvetési forrásból is biztosítjuk a működésüket, hiszen ők civil szervezetként a megyében lévő többi civil szervezetet segítik információszolgáltatással, pályázati és elszámolási tanácsadással, adminisztrációs kötelezettségeknek a teljesítésével vagy az abban való tanácsadással. Ez leginkább azoknak a szervezeteknek kedvez, amelyek a legkisebbek, amelyek a leginkább forráshiányosak. Bízunk benne, hogy nekik tudunk segíteni *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, a CIC-eknek a támogatását is 240 millióról 300 millióra emeltük.

Kérem, a forrásbővülést és a választomat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem Teleki László képviselő urat, elfogadja-e a választ.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon nehezen mondom ki, de nem tudom elfogadni a választát. Azért mondom ki nehezen, mert a civileket meg kellett volna nyugtatni. Azért kellett volna megnyugtatni, mert a keretösszegnek a

felemelését várják a kormánytól, és ez a keretösszeg, az 5 milliárd, amit tetszett említeni, az meg sem közelíti azt az összeget, amit én említettem, tehát a 8,5 milliárd forintos keretösszeget 2008-ban. Tehát igazán az ő megnyugtatójukat kellett volna önnek előrevetíteni, hogy hogyan tudja ezt megoldani.

A másik pedig, amire nagyon fontos odafigyelni, és azt gondolom, hogy egy kormánynak azt mindenképpen meg kell tenni, hogy a civil pénzeknél főleg az átláthatóságot biztosítsák. Ma ebben az esetben nincs ez meg. Tehát ezért én azt gondolom, hogy a civileket ebben sem tudja ön megnyugtani, illetve a kormány azzal a válasszal, amit adott, mert fontos lenne, hogy az átláthatóságot ezeknek a pénzeknek az elosztásánál tisztán és világosan lássa a civil szektor, amit most nem lát.

Tehát sem összegében, sem az átláthatóságában nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. A választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Kishantos ügyében ismét lebukott a fideszes hazugságyár. Mikor jön a bocsánatkérés és a kártalanítás?**” címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az igazság előbb vagy utóbb, de utat tör magának, mi sem jobb példa erre, mint a kishantosi ökológiai mintagazdaság kontra az önök pere, amelyekben a másodfokú bírósági ítélet most 12-én kimondta, hogy hazudtak.

A Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla jogerősen megállapította, hogy a minisztérium több valótlan állításával, illetve valós tény hamis színben történő feltüntetésével megsértette a Kishantosi Nonprofit Kft. jó hírnevét. Ugyancsak jogerősen megállapították, hogy Bitay Márton államtitkár úr a vele készített interjúban szintén megsértette a nonprofit kft. jó hírnevét több valótlan állításával, illetve valós tény hamis színben történő feltüntetésével.

A kormányzati zsákmányszerző és bosszúhadjárat egyik legnagyobb áldozata a kishantosi mintagazdaság és a benne, érte dolgozó emberek. Hiszen a kormány itt nem csupán 400 hektár Bio Suisse minősítésű növényállományt pusztított el, nem csupán 117 millió forint kárt okozott, hanem számos ember élete munkáját tette tönkre. Természetesen ezt megpróbálták úgy kommunikálni, hogy a közvéleményben minél kisebb felháborodás legyen, ennek lett az

eredménye ez a két héttel ezelőtti ítélet, amit már említettem.

A kormányoldal állításai tehát több pontban is megbuktak, valótlannak találtattak. Ezzel pedig nemcsak az bizonyosodott be, hogy az ön államtitkára hazudott, de az is, hogy a minisztérium, és így a Kishantosra mért halálos csapás is jogtalan, igazságtalan volt. Világossá vált az is, hogy önöknek csak a földek megszerzése és a haverok számára való kijuttatása volt fontos, kicsinyes és szánalmas bosszú vezérelte önöket, amikor tönkretették az ökögazdaságot.

Több mint 400 hektárnyi terület barbár módon való felszámolása az önök cselekedetének csak az egyik negatív hagyománya volt. Hab a tortán, hogy az új nyertesek, akiknek kiosztották a földeket, semmilyen módon nem feleltek meg az önök által kommunikált állami birtokpolitikának, ugyanis nem is helyben élőkről van szó, sőt nem is gazdálkodnak régóta. Az a 15 per, ami még folyamatban van az ügyben, minden bizonnyal teljes mértékben tisztázni fogja a mintagazdaságot, de ettől még nem oldódik meg a probléma.

Az is egyértelmű, hogy egy Ángyán Józseffel szembeni bosszúhadjáratról is szó van, hiszen az önök volt államtitkára sokat tett azért, hogy a bűzlő, igazságtalan földpályázatok napvilágot lássanak, és köztudott, hogy ezzel a mintagazdasággal jó kapcsolatot ápolt a volt államtitkár.

Néhány egyszerű kérdésben foglaltam össze azt, amire választ várunk a miniszter úrtól. Mikortól és milyen módon fogják kárpótolni a mintagazdaságot? Milyen eszközökkel akarják helyrehozni ezt a mérhetetlen kárt? És ami talán most ezt meg kell hogy előzze, az a bocsánatkérés, miniszter úr. Kiderült, hogy az ön minisztériuma, az ön államtitkára hazudott. Azt hiszem, hogy Európában az a legelső és legfontosabb lépés egy ilyen döntés után, hogy bocsánatot kérnek az érintettektől. Milyen személyi következményei lehetnek ennek a döntésnek, miniszter úr?

Nagyon nagy örömmel látnánk, ha egy olyan országban élhetnénk végre, ahol ennek megvannak a politikai következményei is. És mikor ismerik be végre, hogy bűzlik az egész pályázati rendszerük? Ezekre várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszádra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretnék gratulálni a képviselő úrnak a kiváló iratismertetéshez, azt hiszem, hogy egy jogászemberhez méltó és alapos volt ez, bár hiányzott belőle azon további hét ítéletnek az ismertetése, ahol a magyar államnak adott igazat a bíróság a konkrét földügyekben.

Gondolkoztam is azon, hogy miért ez a dicséretes buzgalom, hiszen a kishantosi kft. nem pusztán

egy cég volt, hanem az Élőlánc Magyarországért balliberális pártnak a székhelye, annak a befogadója volt. (*Moraj és derűltség a kormánypárti padsorokban.*) Úgy látom, hogy a képviselő úr a valamikori SZDSZ-es szavazóbázis megnyerése irányába vagy az LMP-nek a területére merészkedve próbál rendkívül olcsón politikai babérokat keresni egy olyan ügyön, amely ennek a Háznak a falai között már számtalanszor volt téma: mindig elmondta az ellenzék a saját álláspontját, én elmondom a kormányoldalnak az álláspontját. Volt egy olyan véleményvita, ahol a bíróság egyébként a kishantosiaknak adott igazat, és még van néhány per is, amelynek a végeredményét érdeklődéssel várjuk.

De azt el szeretném mondani, hogy azért a meglévő ítéletek alaposak. A meglévő ítéletek igazolják azt, hogy a családi gazdaságok pártján áll a kormány, és ha kell, a jog eszközeivel is érvényt tudunk szerezni annak, hogy a nyertes pályázók birtokukba vegyék azt a földet, amely egyébként állami föld, nem a Kishantostnak a földje, a Kishantostól nem vett el senki semmit, egyszerűen lejárt a földbérlete.

(15.50)

Ehhez képest ma is politikai vihart képes még kavarni ez a dolog. Tehát ezért is szeretném önöktől megkérdezni, hogy mikor ismerik már el, hogy a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ Kft. jogtalanul akadályozta az új bérlők birtokba lépését. Elmondom a választ is. Mikor ismerik el azt, hogy a kft.-t a bíróságnak kellett eltiltania a birtokháborítástól? Mikor ismerik el, hogy a kft. nem fizette meg határidőre a haszonbérletidíj-tartozását és legfőképpen, hogy a föld nem az övé volt, hanem a magyar államé?

Mi tehát a válasz, tisztelt képviselőtársak, tisztelt Országgyűlés? Az egyik dolog az, hogy a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ Kft. végig tisztában volt azzal, hogy állami földterületeket bérel, és nem tulajdonolja ezt a területet, mégis pereskedett. Ezeket a pereket elbukta. A bíróság jogerősen megállapította, hogy a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ nem jogosult az ingatlanok birtoklására, a kft. jogellenesen zavarta az új bérlőket az általa haszonbérlet területeknek a birtoklásában, ezáltal birtokháborítást követett el. Sőt, a bíróság a perbeli területekkel kapcsolatban mindenfajta jövőbeni birtoklást zavaró birtokháborító magatartástól is eltiltotta az érintett kft.-t.

Az is tény, hogy a vidékfejlesztési központ, Kishantos, nem fizette meg a szerződés alapján az államnak a haszonbérleti díjat, összesen 27,2 millió forintot határidőre. Így a haszonbérleti díj késedelmes megfizetése is kárként jelentkezik a Nemzeti Földalagnál, ekörül alakult ki a vita, és a kár később megtérült, megfizette a cég részletfizetéssel. Ebbe kapaszkodott bele a kft., hogy itt a Földművelésügyi Minisztérium alap nélkül vádolta azzal, hogy az államot kár érte. Hát tényleg, végül is nem érte kár,

hiszen perben sikerült kikényszeríteni, hogy fizesse meg azt, ami az államnak, az adófizetőknek jár. Nem egy dicsőséges történet tehát ez, érdekes az, hogy a kft. és annak tulajdonosainak a felelősségét úgy megkerülik azok, akik engem oly gyakran kérdeznek ebben a témában. Ezért is tartottam fontosnak azt, hogy ezeket a részleteket most külön kiemeljem.

A személyi jogi perben foglalt ítéletnek egyébként a tárcáé eleget fog tenni, de ez az egész ügy mutatja azt, hogy a magyar állam a „földet a gazdáknak” programot képes végrehajtani, törvényes keretek között zajlik, és így a gazdák a haszonbérleti pályázat eredményeként birtokba tudják venni azokat a földeket, amelyek a gazdálkodásukhoz szükségesek. Eddig már 7500-an meg tudták ezt tenni. Van néhány olyan eset, ahol bizony perre kerül sor, vitára, véleményvitára.

Méremem, a válaszom kielégítő volt. Kérem annak elfogadását. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, abban nincs vita közöttünk, hogy önök a korábbi kétharmad birtokában olyan jogszabályokat hoztak, ami lehetővé tette azt, amit például Kishantossal is tettek. Ettől ez még nem igazságos, és egyáltalán nem életszerű az, hogy Európa egyik legjobban működő biogazdaságát ilyen módon tegyék tönkre, olyan több évtizedes értéket semmisítettek meg, amire az ország joggal kellene hogy büszke legyen, nem pedig ilyen méltatlan körülmények között kellett volna önöknek ezt tönkretenni.

Azokról a hazugságokról, amelyeket pedig most ismét elmondott, azokról a bíróság kimondta, hogy hazugságok. Nagyon sajnálom, hogy újra belefutott ebbe. Ezt a pert megnyerte a kft., és ezáltal úgy gondolom, hogy a bocsánatkérés mindenképpen jár nekik, és nagyon kíváncsiak lettünk volna arra az ott dolgozók nevében is, hogy milyen módon akarják ezt jóvátenni. Úgy gondolom, miniszter úr, hogy a személyi következtetéseket pedig le kellene vonnia.

Nem tudom, hogy tud együtt dolgozni egy olyan államtitkárral, akiről kiderült, hogy ilyen súlyos ügyekben hazudott. Nem tudom elfogadni a választ. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 105 igen szavazattal, 34 ellenében, 2 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért**

nem indulnak meg a 2014-2020 közötti időszakra szóló uniós források kifizetései?” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök idén május 16-án Baján kijelentette, Magyarország egy nagy korszak kapujában áll, mert gazdasági eredményeink az Európai Unió élvonalába juttattak bennünket. Igen bátor kijelentés, különösen a mondat második fele.

Ugyanakkor tény, hogy a 2014-2020-as uniós költségvetési ciklus akár egy nagy fejlesztési korszak kezdetét is jelenthetné az országnak, hiszen ebben a ciklusban összesen 7000 milliárd forintnyi EU-s támogatással számolhatunk a strukturális alapokból. Érdemes tudatosítanunk, hogy az előző, 2007-2013-as ciklusban az állami beruházásokat 97 százalékban EU-s társfinanszírozással valósítottuk meg. - (Dr. Vitézy Istvánnak:) Bocsánat, kérhetek egy kis csendet? - Tehát az EU-s pénzek beáramlása igazi hajtóerőt jelentett vagy legalábbis jelenthetett volna az országnak.

Ehhez képest azonban azt látjuk, hogy a 2014-2020-as ciklus pályázataiból még egyetlen nyertes pályázatot sem hirdettek az elmúlt 17 hónap alatt. Miközben a kormányzat azt kommunikálja, hogy az uniós pénzek 60 százaléka gazdaságfejlesztésre megy el ebben a ciklusban, a kis- és középvállalkozásoknak több fog jutni, ebből eddig konkrétan semmit sem érzékelnek a vállalkozók. Most ráadásul sajtóértesülések szerint a 2014-2020 közötti időszakra beharangozott legvaskosabb tétel - a tervek szerint idén több mint 800 milliárd forintos gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program - pénzei is veszélybe kerültek.

Az intézményrendszer akkreditációja ugyan még nem történt meg, mert az illetékes nemzeti hatóság, a nemzetgazdasági tárca után létrehozott európai támogatásokat auditáló főigazgatóság hozzájárulása hiányzik, ez pedig feltétele az uniós források elszámolásának. Továbbá az uniós pénzek kezelésének kulcselemében az informatikai monitoringrendszer működése is problémás. Úgy tudjuk, hogy az EU Bizottsága elégedetlen a kormánynak azokkal a terveivel, amelyek az európai uniós pénzek átláthatóságát és korrupciómentes felhasználását biztosítanák, és ez is a folyamatot lassítja. Ráadásul a minisztériumok az előző időszak lezárásával foglalkoznak, és szűkös a kapacitás az új szakasz megfelelő elindítására.

Önök jobban tudják, mint mi, hogy komoly problémák vannak az EU-s pénzek hatékony felhasználását biztosító hazai intézményrendszerrel, a folyamat megtervezésével és a megvalósítással. Vélhetőleg ezért terveztek a 2016-os költségvetésben 45 százalékkal kevesebb bevételt uniós forrásból, mint idén. Ez gyenge teljesítmény.

Ezért kérdezem, hogy miként fognak gondoskodni arról, hogy az EU-s források jelentette lehetőséggel élni tudjunk. Mikor lesznek elfogadott op-k,

megfelelő intézményrendszer, megfelelő informatikai monitoringrendszer? Mikor pályázhatnak végre azok, akiket évek óta hitegetnek? Köszönöm. (Taps az LMP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszadásra megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is engedje meg, hogy megköszönjem a Lehet Más a Politika és az ön érdeklődését az európai uniós források iránt. Szeretném is tájékoztatni, hogy jelen helyzetben hogy állunk. Egyetértek azzal, amit ön mondott, hogy uniós források nélkül a magyar gazdasági növekedés meglehetősen nehezen lenne elképzelhető.

Jelen pillanatban ott tartunk tehát, hogy gazdasági növekedés tekintetében az Unió élvonalához tartozunk, képesek vagyunk csökkenteni a munkanélküliséget, növelni a foglalkoztatást, mindezt úgy, hogy az államháztartás egyensúlya sem borul fel. A korábbi magyar kormányok számára ez elképzelhetetlen volt. Ugyanakkor nem tudunk szó nélkül elmenni amellest, hogy ez milyen összefüggésben áll az uniós források lehívásával és felhasználásával.

Emlékeztetőül egy kicsit még a 2007-2013-as időszakra is beszéljünk! 2007-ben 10,5 milliárd forint kifizetésére került sor. Idén ez a szám reményeink szerint 2263 milliárd forint lesz, tehát a korábbinak mintegy 220-szorosa.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Jelen pillanatban, május végén bőven túl vagyunk a 600 milliárdon, ami a kifizetéseket illeti. Az intézményrendszerben és a kormányzati filozófiában bekövetkezett nagyfokú változás nem választható külön ettől az eredménytől.

Képviselőtársam az operatív programokkal kapcsolatosan kérdezi, hogy mikor kerülnek elfogadásra.

(16.00)

Tájékoztatnom, hogy a kormány 2014. szeptember 11-én írta alá a partnerségi megállapodást az Európai Bizottsággal. Ezzel párhuzamosan folyt az operatív programok benyújtása az Európai Unió felé. A tíz operatív programból hetet Brüsszel már el is fogadott. Ezzel kapcsolatban, úgy gondolom, elég jól állunk, így megnyugtathatom a képviselőtársamat. A vidékfejlesztési program elfogadása - mint nyolcadik operatív program - az idén nyáron várható.

Interpellációjában jelzi, hogy a 2016. évi költségvetés alacsonyabb uniós bevétellel számol. Az uniós ciklusok 7+2 évet, azaz 9 évet ölelnek fel, és ennek van egy íve. Az időszak elején a felhívások

megjelenése, kötelezettségvállalások megtétele jelenetek tömegesen feladatot. Ezek alapján kerül sor aztán a későbbi években a kifizetésekre, így az uniós bevételekre is. Felelőtlen lenne az a költségvetés, amely ezt a ciklikusságot nem vagy nem reálisan veszi figyelembe.

Némi pontosításra szorul képviselőtársam azon állítása, hogy 800 milliárd úgynevezett GINOP-forrás veszélyben van. Amennyiben a 2007-13-as időszak auditjára céloz, nincs összefüggés a '14-20-as időszakokkal semmilyen formában.

Tisztelt képviselőtársam érdeklődik megfelelő informatikai monitoringrendszerrel kapcsolatban. Tájékoztatom, hogy eddig az irányító hatóságok összesen közel 300, pontosan 294 döntést hoztak a monitoringrendszer használatával. Ennek alapján 23 milliárd forint összköltségű projekt valósulhatott meg. Megállapítható, hogy a 2014-2020-as támogatásokat kezelő informatikai rendszer a felmerülő feladatokat és az eljárásrendi lépéseket képes végrehajtani.

Végezetül tájékoztatom, hogy az idei évben a 2014-20-as programozási időszak tekintetében folyamatosan jelennek meg a gazdaságélénkítő pályázatok, 2015-ben 130 darab pályázati felhívás megjelentetését tervezi a kormány 2700 milliárd forint értékben. Eddig 14 támogatási felhívás került meghirdetésre, összesen 164 milliárd forint támogatási összeggel. Tehát az év második felében indul a pályázati dömping.

Remélem, hogy ez megnyugtatja a tisztelt képviselő asszonyt, és elfogadja a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem tudom elfogadni a választ. Államtitkár úr, a sajtónyilvánosság szerint az operatív programok többségét az Európai Unió idén februárban fogadta el. Ha a kormány megfelelően készült volna, akkor már idén márciustól indulhatott volna a pályázatok jelentős része, ami azt jelenti, hogy 2015-ben és '16-ban sokkal több EU-s pénzt kaphattak volna a vállalkozások, önkormányzatok és a civil szervezetek. Tudjuk azt, hogy a KEHOP - környezet és energia -, az IKOP - közlekedés -, TOP - megyei fejlesztések - és a VEKOP nagy részéről nem jelent meg a pályázati kiírásokat körvonalozó éves fejlesztési keret, pedig ezeket az op-kat már februárban elfogadta az EU. Ez több mint ezer-milliárd forintos csúszás.

Még reagálni szeretnék a közbeszerzésekre is. Most kerül az Országgyűlés elé, holott lehetett tudni, hogy az Európai Unió már tavaly keményen kritizálta, és nem kellett volna eddig várni. Az látszik, hogy a különböző területeken érzékelhető csúszásban van a kormány. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Elfogad-*

ja?) Nem, azzal kezdtem, nem fogadhatom el. (Taps az LMP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint hallhattuk, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Harangozó Gábor István képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Magánzsebeket gazdagíthattak a Szabadalmi Hivatal megillető bevételek?**” címmel. Harangozó Gábor István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Szerződés alapján a magyar szabadalmi hivatal évek óta újdonságkutatói és szabadalmazhatósági vizsgálatokat végez a szingapúri szabadalmi hivatal számára. Ezt a munkát a szingapúri szabadalmi hivatal természetesen megfizeti a magyar félnek, ami a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, és így végső soron a magyar állam bevételét képezi ez a pénz.

Azonban vannak arra utaló jelek, hogy ennek a bevételnek egy része mégsem a szabadalmi hivatal, illetve a magyar költségvetést gyarapítja, ugyanis az egyik kérdésemre adott miniszteri válaszból kiderül, hogy a szingapúriak által megrendelt munkát egy ideje már nem a hivatal, hanem annak egy 2011-ben alapított cége, a HIPAvilon Kft. végzi. A közzétett adatok szerint konkrét feladatok ellátására és úgymond a kapacitásainak kiegészítésére 2013 eleje óta 330 millió forint értékben kötött szerződést a hivatal a HIPAvilon Kft.-vel.

Hát, eleve érthetetlen, hogy miért van szükség egy külsős cég bevonására, ha a feladatokat a hivatal szabad kapacitásai terhére is el tudná látni, hiszen korábban éppen a szabad kapacitások rendelkezésre állása tette lehetővé a szerződés kötését a szingapúri hivatallal. Ráadásul a feladatok továbbadásának jogszerűsége is megkérdőjelezhető, hiszen e feladat elvégzése kamarai tagsághoz, felelősségbiztosításhoz és titoktartási eskükhöz is kötött, ami úgy tűnik, hogy ennek a kft.-nek nincsen meg.

Hát, akkor vajon miért volt szükség a HIPAvilon Kft. bevonására? Erre a kérdésre feltehetően a hivatallal kötött szerződések azon pontja ad magyarázatot, miszerint a kft. jogosult tanácsokat, teljesítési segédeket és egyéb közreműködőket igénybe venni. Ez a pont megnyitja a lehetőségét annak, hogy a szabadalmi hivatal megillető bevételek magánzsebekbe vándoroljanak. Erősen úgy tűnik, hogy itt egy újabb fideszes pénzszivattyúról van szó, ahol a feladat ellátására alkalmas hivatal leszerződik egy kft.-vel,

annak kifizeti a jó kis zsiros megbízást, majd a kft. a feladat ellátására megbízást ad magánszemélyeknek, hozzáértőknek, és urambocsá', pont a hivatal vezetői és annak kuncsaftjai, klientúrája ért ezeknek a feladatoknak az ellátásához, és így végső soron ezek a pénzek magánzsebekbe vándorolnak.

Ha ez így van, ha ez igaz, akkor nemcsak korrupciógyanus erősen ez az ügy, de a szabadalmaztatásba vetett bizalmat is erősen aláássa. Ezért kérem államtitkár urat, adjon magyarázatot arra, hogy a hivatal miért kötött szerződést ezzel a kft.-vel, miért adja tovább ezt a megbízást; a törvényi feltételek hiányában miként látja el ez a kft. a továbbadott feladatot, és valóban magánzsebeket gazdagíthatnak-e a szabadalmi hivatalt megillető bevételek. Kérem, tájékoztasson, hogy 2013 óta a HIPAvilon Kft. mekkora összeget fizetett ki a tanácsadóknak, teljesítési segédeknek és egyéb közreműködőknek. Várom megtszélő választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr interpellációs kérdésére a választ Répássy Róbert államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném tájékoztatni a képviselőtársaimat, mielőtt a konkrét kérdésre válaszolnék, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának, korábbi nevén Szabadalmi Hivatalnak a vezetősége nagyjából egy évtizede változatlan.

Amint azt a képviselő úr írásbeli kérdésére 2015. január 27-én már leírtuk, az SZTNH által nyújtott közszolgáltatások, valamint az intézményközi megállapodásokon alapuló nemzetközi együttműködések száma bővült az elmúlt években. Ezzel szemben a hivatal létszáma a 2012-es évhez képest több mint 10 százalékkal csökkent.

Így szükségessé vált új munkaszervezés bevezetése, és sor került a HIPAvilon Kft.-nek mint százszázalékos állami tulajdonú társaságnak az SZTNH munkájába való bevonására. A szingapúri hivatal részére végzett tevékenység teljesítése során az SZTNH csak részfeladatok ellátása tekintetében vonja be a HIPAvilon Nonprofit Kft.-t. Az SZTNH 2012 áprilisában vette át a HIPAvilon Kft.-t, és az együttműködés jogi háttéréről a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvény, valamint a Hamisítás Elleni Nemzeti Testületről szóló kormányrendelet rendelkezik. Az SZTNH tehát kizárólag ezen jogszabályokban meghatározott feladatokban működhet együtt a HIPAvilon Kft.-vel, mint azt írásbeli válaszukban is jeleztük önnek, képviselő úr.

A szingapúri szellemi tulajdonvédelmi hivattalal megkötött együttműködési megállapodás teljesítésére is ezek a jogszabályok az irányadók, ezért értelmezhetetlen számunkra a képviselő úr azon kérdése, miszerint milyen törvényi feltételek hiányában láthatná el a HIPAvilon Kft. a további feladatokat, hi-

szen az előbb említett jogszabályon alapul a HIPAvilon Kft. működése.

(16.10)

A szingapúri szerződésből befolyó díj sorsával kapcsolatban tájékoztatom, hogy az egyrészt a költségekre fordítatik, másrészt az SZTNH oldalán nyereségként realizálódik, tehát állami bevétel. A szingapúri hivatal részére végzett minden feladat után az SZTNH és rajta keresztül az állami költségvetés részesül bevételben. A megrendelések a szingapúri hivaltól az SZTNH-hoz érkeznek meg, teljesíteni is az SZTNH teljesíti a szingapúri hivatal felé szakmai ellenőrzés után, vele kizárólag az SZTNH áll kapcsolatban.

A HIPAvilon Kft. a magyar állam százszázalékos tulajdonában áll, ahogy az a nyilvános cégjegyzékből is ellenőrizhető. A vagyon felett a magyar államot megillető tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket az SZTNH a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-vel kötött megbízási szerződésen alapuló meghatalmazással gyakorolja, illetve teljesíti. Fel kívánom hívni a figyelmét arra is, hogy a HIPAvilon Nonprofit Kft. nonprofit szervezet, a társaság eredménye nem osztható fel, tehát nem kerülhet ilyen úton sem magánzsebekbe.

Az Állami Számvevőszék és a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal rendszeresen ellenőrzi az SZTNH-t. A 2014-es ÁSZ-ellenőrzés megállapításai az Igazságügyi Minisztérium előtt még nem ismertek, de bízunk benne, hogy az eddigi évekhez hasonlóan megnyugtató eredménye lesz az Állami Számvevőszék ellenőrzésének.

Tisztelt Képviselő Úr! Tehát arra kérem, hogy a politikai vádjait tegye félre. Az SZTNH - vagy korábbi nevén Szabadalmi Hivatal - vezetői ugyanazok, akiket még az önök kormánya idején neveztek ki. Szakmai megelégedéssel végzik a munkájukat, ezért mind a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium vezetése, mind pedig az Igazságügyi Minisztérium személyi döntéseként egyetértett az SZTNH elnökének kinevezésével. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, én valóban elég súlyos dolgokat fogalmaztam itt meg. Ezt a kérdést ráadásul ön hetekkel ezelőtt írásban megkapta, elvártam volna, hogy itt akkor tisztességesen olyan választ adjon, amivel minden kétséget el lehet oszlatni.

Ezt a kft.-t 2011-ben alapították. 2013 óta működik közre a szingapúri bizniszben. Ön azt mondja, hogy kapacitásproblémák vannak. 2014-ben 50 szabadalmi elbírálóra 619 szabadalmi bejelentés jutott.

Ez havi kettő munkanapot jelent az elbírálóknak. Semmilyen kapacitásproblémák nincsenek.

Önnek itt tisztázni kellett volna azt, hogy abból a 330 millió forintból mennyi pénz jut vissza a hivatal dolgozóinak, vezetőinek és az ő klientúrájuknak tanácsadói szerződések vagy „teljesítési segéd” vagy „egyéb közreműködő” megbízások alapján. Ön nem mondta ki, hogy nincsen ilyen, azt sem volt hajlandó elárulni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy mennyi összegről van szó.

Azt kell mondjam, hogy ön nem védte meg ezt a céget, tartok tőle, hogy azért nem, mert itt igenis egy fideszes pénzmosodáról van szó. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen, 38 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 14 perc van, az interpellációs időszak végére értünk. Most áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Tényleg ön döntött?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt napokban óriási botrányt okoztak a volt amerikai nagykövet könyvében megjelent részletek, amelyek Németh Lászlóné akkori fejlesztési miniszter asszony mondatait idézik, miszerint a magyarországi közbeszerzésekről minden szerdán egyeztetett önnel, és szűk körben eldöntötték, hogy mely fejlesztések valósuljanak meg és melyek nem.

Ön egy nyilatkozatában elismerte, hogy ez így történt és történik a mai napig is. Ön szerint ez így rendben van és törvényes, hiszen csak a pályázatok kiírásáról és sorrendjéről és a felhasználható összegről döntöttek, soha nem a leendő győztesről. Persze. Az pedig csak a véletlennek köszönhető, hogy amíg például Simicska Lajos az ön személyes jó barátja és a Fidesz legfontosabb gazdasági háttérembere volt, addig néhány év alatt szerény becslések szerint is több mint 300 milliárd forintot nyert el a nevezett közbeszerzéseken. Az is csak biztos a véletlen műve, hogy amióta Simicska Lajos elküldte önt melegebb éghajlatokra, hirtelen nem nyer a közbeszerzéseken, helyette azonban új csillagok emelkednek az ön baráti köréből. És az is csak a véletlen műve lehet, hogy ezeket a közbeszerzéseket eleve úgy írják ki, hogy a végül győztesként kihirdetett cégeken kívül más nagyon indulni se tudjon rajtuk. A keményen dolgozó

kisemberek, tudja, az erről szóló hírek láttán csak legyintenek, hogy csirkefogó csibészek ezek.

Miniszterelnök úr, segítsen elosztatni ezt a sommás véleményt, és válaszoljon a kérdéseimre! Ön személyesen részt vett-e a fejlesztési kabinet szűk körű ülésein? Ön személyesen döntött-e kiírandó pályázatokról, azok összegeiről? Ön személy szerint részt vett-e az M4-es autópálya azóta leállított beruházásának kiírásáról szóló döntésben? És tavaly decemberben ott volt-e, amikor még 20 százalékkal megemelték az erre fordítható keretet, amikor már világosan látszott, hogy az EU nem fogja finanszírozni ezt a messziről büzlő beruházást? Önt tájékoztatták-e arról, ha valamelyik barátja, mondjuk, csak a felcsúti VIP-páholyban önnel rendszeresen megjelenő cégvezetők egyike nyert az önök által eldöntött pályázatokon?

Kérem, válaszoljon. Várom válaszát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, kettőperces időkeretben. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A fejlesztési kabinet minden ülésén részt veszek. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Felzúdulás és közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Demeter Márta: Beismerés.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra illeti meg Harangozó Tamás képviselő urat. Parancsoljon! (*Harangozó Gábor István: Elnök úr figyelmeztethetné a miniszterelnök urat!*)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úr saját magát minősíti; én azt gondoltam, hogy ezekre az egyszerű kérdésekre képes lesz és mer tisztességesen válaszolni. Ha már nem sikerült, hátha fel tudom az érdeklődését kicsit kelteni. Miniszterelnök úr, van itt még néhány kérdés, amire jó lenne, ha válaszolna.

Mi van például a nemzeti parkok széthordásával? Mi van a trafikok lesötétítésével? Mi van a Tiborc-traktorral, a családi közvilágítás-biznisszel, a nemzet gázszerelőjének meggazdagodásával? Ki az a Habony Árpád? Honnan van a vagyona, miniszterelnök úr? Mennyi pénzt kívánnak még átjatszani Andy Vajnáknak a közpénzekből? Mikor derül ki végre, hogy mi történt a Rogán-féle belvárosi ingatlanpanamban? Mit kell még tennie Fazekas miniszter úrnak és Szijjártó Péternek, hogy leváltsa végre őket, és felelősségre legyenek vonva csak azért, amit az elmúlt fél évben tettek, és ami nyilvánosságra került? Miért stadionokra költik az emberek adóforintjait, amikor romokban az egészségügy és az oktatás?

Folytathatnám a kérdést, miniszterelnök úr, mindenki tudja, hogy egy kérdésre kell csak vála-

szolnia: meddig lehet még következmények nélkül hülyének nézni a parlamentet és ezt az egész országot? Kérem, válaszoljon a kérdésre. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzválaszra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedi, javaslom, hogy a provokációt különböztessük meg a kérdéstől. *(Derűltség a kormánypartok soraiban.)* Ez a kérdések időszaka, minden értelmes kérdésre szívesen válaszolok; provokációknak nem ülök fel.

Ami a konkrét kérdést illeti: a Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság működési rendjét nyilvános rendelet szabályozza, bárki elolvashatja, még a parlamenti képviselő is, és így megkímélheti magát attól, hogy számárságokat beszéljen.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Derűltség és taps a kormánypartok soraiban. - Felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból: Pofátlanság.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Gábor István képviselő urat figyelmeztetésben részesítem, hogy bekiabált, és tájékoztatni szeretném, úgy gondolom, hogy a miniszterelnök úr válasza egyértelmű és világos volt. *(Zaj, felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiból. - Dr. Harangozó Tamás tapsolva: Bravó!)*

Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, frakcióvezetője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miről szóljon a vitánk az Európai Unióval?”** címmel. Vona Gábor frakcióvezető urat illeti a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Önnek van egy sajátos vitastratégiája az azonnali kérdések kapcsán, ami nagyjából úgy néz ki, hogy föláll az ember, föltesz egy egyértelmű kérdést, aztán föláll ön, és válaszol egy olyan kérdésre, ami nem hangzott el. Így volt ez közöttünk az Európai Unió kérdése kapcsán már nagyon sokszor. Nemcsak közöttünk személyesen, hanem a párttársaim között és ön között is, amikor fölvetettük az Európai Unió csatlakozási szerződésének módosítását, többször már, illetve egy népszavazás kiírásának a lehetőségét, azért, mert úgy gondoljuk, hogy a csatlakozási szerződés módosítása a magyar gazdaság talpra állítása szempontjából szükséges, és azért, mert úgy gondoljuk, hogy a népszavazás kiírása legitim, hiszen eltelt most már annyi év 2004 óta, hogy a magyar társadalomnak van legitim és valós tapasztalata az Európai Unióról.

(16.20)

Azért hozom ezt most már újabb alkalommal ide az Országgyűlés és ön elé, mert történt egy változás,

és nem csupán ketten fogunk erről beszélgetni, hiszen David Cameron, Nagy-Britannia újraválasztott miniszterelnöke is ugyanezt mondta. Szóról szóra ugyanazt mondta, amit mi mondunk évek óta, vagyis azt, hogy Nagy-Britannia a csatlakozási szerződést módosítani kívánja, és ki kíván írni egy népszavazást az európai uniós tagságáról.

Én azt gondolom, fontos, hogy David Cameron ad hoc jellegű szövetséges lehet a bevándorlás kérdése kapcsán - bár bizonytalan vagyok abban, hogy hogyan lehet majd egyeztetni ezeket az álláspontokat -, de sokkal inkább ebben a kérdésben kellene nekünk Nagy-Britanniába és David Cameronba kapaszkodnunk és szövetséget létrehoznunk vele, mert a csatlakozási szerződés módosítása ezek szerint lehetséges. Sőt, én azt gondolom, hogy nemcsak lehetséges, hanem nekünk ezt meg is kell vitatni itt az Országgyűlésben. Ahogy Nagy-Britannia összeállította a maga harminc pontját, úgy nekünk is, magyar országgyűlési képviselőknek felelősségünk van, hogy összeállítsuk a magunk akárhány, húsz-harminc pontját, ahol mi szeretnénk módosítani a csatlakozási szerződést.

Kérem ezért, miniszterelnök úr, hogy ne a halálbüntetés, ne a bevándorlás kérdésében konfrontálódjon vagy vitatkozzon csupán az Európai Unióval - ezek is fontos viták -, mert Magyarország érdeke a csatlakozási szerződés módosítása. Tehát a kérdés az, hogy fontosnak és szükségesnek tartja-e ön, miniszterelnök úr, az európai uniós csatlakozási szerződésünk módosítását. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Elnök Úr! Ezek fontos részletek, de ne csináljunk úgy, mintha nem látnánk világosan a pályán. Pontosan tudjuk, hogy itt két párt két különböző álláspontjáról van szó. Bújhatnak önök népszavazási kezdeményezés mögé, amit egyébként tudomásom szerint az alkotmány nemzetközi szerződések ügyében nem tesz lehetővé, de most ezt tegyük zárójelbe, ez csak egy egyszerű alkotmánysértő javaslat volna, ezen túl tudunk lépni, de a lényeg nem ez.

A lényeg az, hogy a Jobbik nagyon világosan kifejtette többször is: azt akarja, hogy lépjunk ki az Európai Unióból és lépjunk ki a NATO-ból. Önök azt szeretnék, ha Magyarország nem lenne tagja az Európai Uniónak és nem lenne tagja a NATO-nak. Nem érdemes elkenni ezt a kérdést, mindannyian tudjuk, hogy önök mindig is ezt képviselték.

Ezzel szemben - bár számos kritikai észrevételünk van mind az Európai Unióval, mind a NATO-val szemben - a mi álláspontunk az, hogy Magyarországnak és a magyar embereknek az az érdeke, hogy tagjai maradjunk az Európai Uniónak és tagjai maradjunk a NATO-nak. Ezt a különbséget semmilyen

vitával nem fogjuk tudni feloldani. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót Vona Gábor frakcióvezető úrnak.

Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Ritka az a pillanat, amikor az embert egy perc alatt alátámasztja a vitapartner. Éppen erről beszéltem, miniszterelnök úr. Hányszor beszéltem én a kérdésem során az Európai Unióból való kilépésről? Egyszer sem! Egyszer sem tettem ezt szóvá, mint ahogy korábban sem tettük szóvá. *(Derűtség és zaj a kormánypárti oldalon.)*

A csatlakozási szerződés módosításáról beszélünk és egy népszavazásról. És továbbra is azt kérem öntől, miniszterelnök úr, hogy arra a kérdésre válaszoljon, fontosnak tartja-e, hogy a csatlakozási szerződést módosítsuk vagy nem tartja fontosnak. Ne másról beszéljen, ez a kérdésem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Sajnálattal kell észrevennem, hogy a Jobbik elnökének inába szállt a bátorsága. A helyzet az, hogy önök ki akarnak lépni és ki akarják léptetni az országot. Tisztelt hölgyeim és uraim, ha valamiről, erről van értelme vitatkozni.

Az álláspontunk világos, önökkel szemben mi azt szeretnénk, hogy Magyarország az Európai Unió és a NATO tagja maradjon. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Létezik-e kettős mérce?**” címmel. Schiffer András frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön a múlt héten, ahogy az előbb is elhangzott, elismerte azt, hogy Németh Lászlónéval rendszeresen megbeszéltek különböző nagy jelentőségű pályázati kiírásokat. Ez egy állítás. A másik állítást Szijjártó Péter akkor még miniszterelnökségi államtitkár tette 2012 októberében, amikor azt mondta, a kormány úgy döntött, hogy uniós forrásból 5 milliárd forintot bocsát az önkormányzatok rendelkezésére - ez az összeg később nőtt - azért, hogy energiatakarékos LED-lámpákra cseréljék le a közvilágításokat.

Ezek után az történt, hogy egy Elios nevű cég, amelynek a tulajdonosa történetesen az ön családjába tartozik - 2009-ben indult ez a cég -, 2010 óta 19 közvilágítási tendert nyert el, nyolc esetben ellenfél

nélkül. Az eddig kiosztott 5,7 milliárd 71 százalékát nyerte meg. Mindegyik pályázatban közös viszont az, hogy rendkívül szigorú feltételeket szabtak, nagy összegű referenciákat írtak elő, csak LED-lámpás referenciát fogadtak el, és különböző egyéb vicces feltételeket támasztottak, ami a hozzáértők szerint szakmailag teljesen indokolatlan. Indirekt beismerése volt a Miniszterelnökségnek, hogy visszadobta például a jászberényi lámpatest-korszerűsítési pályázatot, mondván, hogy ez indokolatlanul szűkíti a versenyt. Csakhogy az a probléma, miniszterelnök úr, hogy a jászberényi pályázathoz szinte szóról szóra megegyező kiírások voltak máshol is. Ráadásul négy esetben - amelyekben feljelentést is tettünk - az Elios érdekeltségei ott voltak az ajánlattevői oldalon, mint a műszaki tartalom meghatározói.

A következő kérdéseim lennének. Miniszterelnök úr, döntött-e olyan pályázat kiírásáról, amit később az Elios nyert meg, illetve a fejlesztési kabinet üléseinek jegyzőkönyveit nyilvánosságra kívánja-e hozni? Miért nem szavazta meg azt az LMP-s indítványt, hogy ne lehessen összefonódás kiírói, illetve ajánlattevői oldalon, és történetesen ilyen nagy jelentőségű országos pályázatoknál a miniszterelnök családtagjai ne indulhassanak? Szolgálja-e miniszterelnök úr szerint a hazai kvv-szektor fejlődését, ha olyan pályázatokat ír ki az állam, amelyeknek csak egy cég tud megfelelni, nem pedig sok-sok kicsi hazai vállalkozás tud szerepelni?

Végezetül azt szeretném megkérdezni, nem tekint-e tiltott pártfinanszírozásnak azt, ha az ön családi érdekeltségei nyernek el közbeszerzéseket. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászoktam lassan tízéves miniszterelnökségem alatt, hogy valójában engem támadnak, amikor a családom tagjait támadják. Ez az életem részévé vált. A 25 éves képviselőségem alatt azt is megtanultam, hogy az üzleti kérdések, viták és érdekkijáráások aligha valók a parlament üléstermébe. Üzleti vitákat az üzleti életben kell eldönteni és nem a politikában. Ezért a magam részéről itt is csak elvi kérdéseket és elvi álláspontokat szeretnék leszögezni.

Az én álláspontom az, hogy senki nem élvezhet előnyt, nem szenvedhet el hátrányt sem kapcsolatai, származása, sem pedig politikai nézetei miatt. Ezt az elvet, ennek az elvnek a betartását várom el a kormány minden tagjától. Éppen azért, mert ezek a támadások folyamatosan kiújulnak, ezért utasítottam is jó idején még a nemzeti fejlesztésekért felelős minisztert, aki az állami cégekért felel: minden céget kötelezzem arra, hogy bárki, aki rám vagy a családomra hivatkozva ott megjelenik, azt azonnal zavargják el.

Ennél többet ebben a pillanatban nem tudok tenni. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Schiffer András frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ezek szerint korábban voltak olyanok, akik önre hivatkoztak? De visszafordítanám a kérdést. Miniszterelnök úr, nagyon helyes, hogy elvi mércéket próbálunk meg felállítani. De tényleg arra a kérdésre próbáljon meg egyértelmű választ adni: egyetért-e azzal - itt nem pusztán az ön személyéről van szó -, hogy adott esetben egy önkormányzati pályázatnál a polgármester családtagjai indulhatnak-e, amikor a polgármester a kiíró? Nem az ön személyéről van szó pusztán, miniszterelnök úr. Azt gondolom, az egész országra nézve méltatlan, ha egész egyszerűen az árnyéka vetülhet a mindenkor magyar miniszterelnökre, hogy állami pályázatok, amelyek kiírásáról adott esetben ön is dönt, véletlenül pont az ön érdekeltségi vagy családtagjának az érdekeltségi körében folynak le.

Tehát abban a kérdésben szeretnék egyértelmű választ, hogy támogatja-e azokat az összeférhetetlenségi szabályokat, amiket letettünk a parlament asztalára, és amelyek világosan és egyértelműen kizárnák az ilyen, nemcsak önre, hanem az egész országra, illetve természetesen a kormányra nézve méltatlan helyzeteket. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces válasza miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Eddig is támogattam és ezután is szívesen támogatom, ráadásul ez most időszerű is, hiszen új közbeszerzési törvény kerül a Ház elé. Ha ennek keretei közé önök ilyen szabályokat kívánnak beiktatni, én ennek nem leszek ellenzője.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ugyanakkor hozzá kell tennem, ahogyan Schiffer képviselőtársunktól is hallhattuk, bizony 25 év alatt, de akár csak az elmúlt öt évben is több százan fordultak meg az államigazgatás különböző grádicsain, rendszeresen hivatkozva hol valamelyik miniszterre, hol pedig a miniszterelnökre és környezetére. Több száz alkalommal!

(16.30)

Ez ellen nem tudunk mást tenni, ezeket az embereket el kell mindig zavarni. Minden kormánydöntésnél lehetőséget kell adni a jogorvoslatra, és lehetővé kell tenni az áttekintést. Ez most is így van.

Azonkívül sajnós együtt kell élnünk azzal a ténnyel, hogy a világ tele van méltatlan ostobaságokkal,

és ez ellen nincs mit tenni; bírni kell, derűsen és nyugodtan. Várom jövő heti kérdéseit is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Pósnán László képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Kinek okozott kárt a corvinusos levélhamisítási botrány?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen várja a választ. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi felém, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy internetes portálon jelent meg az a hír, hogy a kormány feldarabolja a Corvinus Egyetemet, több szak megszűnik, az egyetem budai épületét eladják, a leválasztott szakokat pedig az országban szétszórják. A hírt számos hírportál átvette, az ellenzéki pártok többsége azonnal rá is csapott, a Corvinuson pedig összhallgatói és -dolgozói fórumot tartottak és petíciót fogalmaztak. Az izgalom tetőfokán kiderült: egy hamisított levél okozta a rémhírt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Felelős vezetőként viselkedtek-e az összhallgatói és -dolgozói fórumot szervezők, összehívók a Corvinus Egyetemen, amikor nem bizonyosodtak meg a szóban forgó levél hitelességéről? Hogyan lehetséges az, hogy a „Köznevelési Programok és Kapcsolatok Főosztálya” fejléc, valamint a Corvinus Rektori Hivatal semmitmondó címzés nem vált azonnal gyanússá? A hamisított levél hivatkozik egy 2014. decemberi megállapodásra. Minden felelős vezetőnek minimum illene tudnia azt, hogy az egyetemnek körülbelül milyen, főleg a kormánnyal kötött megállapodásai vannak. Az egyetem illetékesei miért nem tudtak arról, hogy létezik-e egyáltalán ilyen megállapodás? És ha esetleg tudtak arról, hogy ez nem létezik, akkor miért döntöttek mégis a fórum megtartásáról?

Lesz-e, lehet-e személyi következménye egy ilyen vezetői felelőtlenségnek? Kinek, kiknek okozott kárt a rémhírterjesztés a Corvinus Egyetemmel kapcsolatos közokirat-hamisítás során? Milyen lépéseket tett a tárca a levélhamisítási ügyben? Várom válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, az EMMI államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ezzel a corvinusos levélhamisítási ügygel kapcsolatban az embernek az lehet az első észrevétele, hogy ez annyiban különbözik a kormánnyal szembeni többi, valótlán vádaskodástól, hogy itt nagyon rövid időn belül, 2-3 nap alatt kiderült az igazság. Kiderült, hogy ez a levél egy hamisítvány. És kiderült, hogy azoknak, akik a politikai kommunikációjukat erre a levélre építették - hiszen futótűzként terjedt az interneten, hiszen benne szerepeltek azok a tartalmak, amiket egyes ellenzéki csoportok olvasni akartak, hogy a Corvinus Egyetemet feldarabolják, hogy itt visszanyesésekre fog sor kerülni, és erre hivatkoztak internetes portálokon és sajtótájékoztatókon -, nos, ezeknek az embereknek, ezeknek a politikusoknak természetesen meg kell követniük a nyilvánosságot, és vissza kell vonniuk ezeket a nyilatkozataikat.

Egészen egyértelmű a két levél, az eredeti és hamisított levél közötti összefüggés. Egy korábbi, május 14-ei hivatalos EMMI-levelet hamisítottak meg a hamisítvány készítői. *(Felmutatja mindkét levelet.)* Kicserélték a középső részét, ugyanúgy hagyták a fejlécét és az aláírást, a pecsétreszt, a kettő közé pedig egy hamis tartalmat tettek be, amelyben arról tájékoztatták fiktív módon a Corvinus Egyetem vezetését, hogy kezdjék meg az előkészületeket az egyetem átszervezésével és feldarabolásával kapcsolatban. Jól jellemzi a mai politikai párbeszédviszonyokat, jól jellemzi a mai politikai eszköztárat, hogy van, akinek semmi nem drága, hanem ilyesfajta, mondjuk ki, bűncselekményt is elkövetnek, hiszen ez okirat-hamisítás. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma éppen ezért feljelentést is tett az V. kerületi rendőrségen, és várjuk a nyomozó hatóságok eljárását. Mert akár bűncselekményt is elkövetnek egyesek azért, hogy a kormányt valótlán színben tüntessék fel, és ilyesfajta vádaskodásoknak alapot adjanak. Nagyon nehéz a jövőről úgy vitát folytatni, ha vitapartnereink eközben akár leveleket is hamisítanak az EMMI-vel szemben. Ez egy tudatos és szándékos bűncselekmény volt részükről, és jól mutatja, hogy sajnos egyesek átléptek egy határt, és akár bűncselekményeket is elkövetnek annak érdekében, hogy a kormányt lejárássák. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra Pósnán László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, egy olyan intézmény esetében, mint egy nagy egyetem, legyen az a Corvinus vagy bármelyik más, ha érkezik e-mailben vagy bármely hírportálról egy olyan hír, amelynek a tartalma elsősre mégiscsak gyanút kell hogy keltsen, minden felelős vezető, minden felelős intézmény ilyenkor megbizonyosodik egy levél tartalmáról. Következésképpen azt kell mondanunk,

hogy a Corvinus Egyetemen voltak olyanok - hogy kik, ezt nem tudom; remélhetőleg a vizsgálat kideríti -, akik felelőtlenül jártak el, nem felelős vezetőhöz méltóan jártak el, és pont a vizsgaidőszak előtt, a felvételi eljárások idején komoly feszültséget kívántak kelteni.

Azt hiszem, ez túlmutat egy szimpla csíny kérdésén, ez nagyon komoly dolog, és nagyon komolyan ki kell vizsgálni. Én magam is kíváncsian várom a vizsgálat eredményét. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzulás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat is.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. A „Fokozatváltás a felsőoktatásban” címet viselő stratégia megalkotása teljes mértékben a nyilvánosság előtt zajlott. Az internetre tettük ki ezt a dokumentumot, ott mindenki megvitathatta, a Magyar Rektori Konferenciával, a felsőoktatási kerekasztallal konszenzusban, a legfőbb szakmai érdekképviselőkkel konszenzusban tudtuk ezt elfogadni, és a kormány minden lépése e szerint a hónapokkal ezelőtt nyilvánosságra hozott dokumentum szerint zajlik.

Éppen ezért igaza van abban képviselő úrnak, hogy aki ezek után titkos tárgyalásokra hivatkozó levelet kap a kezébe, annak okkal kell azt feltételeznie, hogy itt nem egy valós levélről van szó. Sokan valószínűleg felelőtlenek voltak, amikor felültek ennek a hamisításnak. Észre kellett volna venniük, hogy a köznevelési államtitkárság nem a felsőoktatási ügyekben levelezik, hanem köznevelési ügyekben folytat ilyen tevékenységet. Tehát sokan nem vettek észre több hibát ebben a levélben akkor, amikor ennek a hangulatkeltésnek a részévé váltak. Persze, mindenki számára tanulsága ennek az ügynak, hogy ilyesfajta híreszteléseknek ne üljön fel, ne fogadja el ezeket.

Amiket szóban tesznek, sajnos nehezebb cáfolnunk, de amiket írásban terjesztettek, és az interneten több ezren osztották meg órák alatt, azt sikerült két nap alatt cáfolnunk. Reméljük, a bűnüldöző hatóságok ki is derítik, hogy ki volt az, akinek érdekében állt, ki bujtotta fel ezeket a csoportokat, hogy feltegyék az internetre, több blogra és a Facebookra ezt a levelet, és ezzel keltsenek valótlán látszatot a kormányzattal szemben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszter úrnak: „**Ez nem tartott sokáig**” címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A 26/2015-ös MVM-rendelet alapján kertészeti gépberuházásra 2015. május 18-ától forráskimerülésig, de legkésőbb 2015. június 1-jéig lehetett volna támogatási kérelmet benyújtani. A támogatás összege 10 milliárd forint, amelynek legalább 50 százaléka kis értékű gépberuházás, maximum 35 millió forint beruházási költség kérelmenként. A kis értékű gépberuházás benyújtási időszakába azonban néminemű hiba csúszott, hiszen nemhogy két hétig volt nyitva ez a pályázati lehetőség, hanem 2015. május 18-án reggel 8 órától mintegy 2 óráig, és 10 óra után be is kellett zárni ezt a pályázati ablakot, hiszen elfogyott a forrás.

Ennek pedig roppant egyszerű a magyarázata, hogy hogyan fordulhatott elő. A már említett rendelet melléklete tartalmazza a támogatható kertészeti gépek csoportját, azonban a 19/2015. irányító hatósági közlemény kibővítette ezt a csoportot, és beemelte a kertészeti gépek támogatható csoportjába a teleszkópos rakódokat, amelyek alapvetően, vagy mondhatnám, hogy szinte kizárólag a szántóföldi növénytermesztésben és az állattenyésztésben használatosak, és több tízmilliós értékűk van.

Egészen furcsa módon alakultak ezek a dolgok. Kérdezném tisztelt miniszter urat, milyen lobbierdek állt amögött, hogy a kertészeti kisgépek rovására ilyen gépeket kelljen beemelni a támogatotti sorba. És információink szerint egy nagy gépforgalmazónál előző héten már le is kötöttek jelentős darabszámot ebből a bizonyos gépből. Kérdezném tisztelt miniszter urat, mi lesz most így a kertészeti kisgépre pályázni akaró gazdákkal, mi lesz így azokkal a zöldség-gyümölcs termesztésben részt vevő gazdákkal, akik hoppon maradtak, és valószínűleg egy fideszes mutyi következtében nem jutottak gépekhez. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fazekas Sándor miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

(16.40)

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon hasznosnak tartom a képviselő úr kérdését, hiszen segíti a tájékozódást. Legfőképp az ön tájékozódását, képviselő úr, hiszen ha veszi a fáradságot, és alaposabban benne van a közügyekben, tudhatná, hogy a vidékfejlesztési támogatások a Miniszterelnökséghez tartoznak, egy önálló államtitkárság foglalkozik ezekkel a fontos támogatásokkal. Tehát igazából, ha hozzájuk fordul, nyilván teljesen részletes választ tud kapni. Nem is akarom ezt a választ megelőlegezni semmiképpen, de javasolom, hogy a jövőben forduljon a Miniszterelnökséghez, ha ilyen és hasonló kérdése van az

egyébként szép számú agrártámogatással összefüggésben, hiszen 60-70 vidékfejlesztési támogatás van.

Arról van szó egyébként az FM tudomása és az én tudomásom szerint, hogy az előző európai uniós agrártámogatási ciklusnak egy maradványkeretét írta ki a Miniszterelnökség. Erre érkeztek be pályázatok. Az a gép, amit ön felhozott példaként, ugyanúgy használható kertészeti munkákra, mint ahogy más kertészeti gépek is általában mezőgazdasági munkákra használhatóak. Tehát nem szükséges emögött valami bonyolultabb összeesküvés-elméletet sejteni. Az sem ritka, hogy a gépkereskedők is várják előre ezeket a pályázatokat, hiszen általában egy társadalmi egyeztetés a gazdákkal, a gazdákat képviselő szervezetekkel történő egyeztetés előzi meg azt, hogy hol melyik agrártámogatást milyen célra használjuk fel. Úgyhogy javasolom, ha bővebb információra van szüksége, akkor a Miniszterelnökségnél szíveskedjék tájékozódni.

A kormány felépítésével kapcsolatban pedig nem baj, ha az újságokat elolvassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem véletlenül fordultam a miniszter úrhoz. Tisztában vagyok a kormány felépítésével, de ez számomra most azt erősíti meg, hogy bár jöllehet, nagyon várjuk, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr mikor alakítja át a kormányát, úgy gondoljuk, ön lesz az első ember, aki majd ennek a rovására rá fog menni.

Pontosan azért fordultam önhöz, miniszter úr, mert reménykedtem abban, hogy a Miniszterelnökség megkérdezi a miniszterelnök *(sic!)* urat, hiszen ahogyan említette, 2007 és '13 közötti maradványösszegekről van szó. Akkor még önökhöz tartozott ez a terület. Ezért azt gondoltam, hogy talán majd az ön szakmai kompetenciáját kihasználja a Miniszterelnökség, és megkérdezi önöktől, hogy mégis akkor hogyan kell majd ezt a pályázatot kiírni.

Összességében megint csak egy dolog a lényeg: körülbelül két óráig volt nyitva az a keret, amelynek két hétig kellett volna nyitva lenni. Elfogyott a pénz. Valamilyen lobbierdek hatására beemelték ezeket a gépeket. Ne haragudjon, engem ön szakmaiatlansággal vádol, én nem teszem meg ezt önrel szemben, de azért érdekelne, hogy a teleszkópos rakódokat a zöldség-gyümölcs kiskereskedelem területén és a zöldség-gyümölcs termesztés terén hogy lehet használni. Egyébként pedig megint csak kérdezném, hogy mi lesz a hoppon maradt zöldség-gyümölcs termesztőkkel. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg Fazekas Sándor miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tény és való, nem akarok senkinek a rovására sem rámenni - ez és egyéb nyelvi lelemények hangzottak el itt öntől. Azt hiszem, ez majd kellemes téma lesz azoknak, akik kommentálják ezt a mai vitát.

A mélyen szántó szakmaiság kérdéseiben sem akarok külön véleményt nyilvánítani, de ön épp az előbb mondta, hogy a zöldség-gyümölcs kiskereskedők is károsulni fognak e miatt az agrártámogatás miatt. Ezt a támogatást zöldség-gyümölcs termelők tudják igénybe venni. Több ilyen vidékfejlesztési pályázat volt az elmúlt években. Két-három körben is több tízmilliárd forint volt kertészeti támogatásra, és lesz is egyébként.

Az eltérő géptípusokkal kapcsolatban pedig már elmondtam (*Bangóné Borbély Ildikó: Válaszolj a kérdésre!*) a válaszomat. Tehát bízom abban, hogy még alaposabban olvassa nemcsak a sajtót vagy a törvényeket, hanem a pályázatokat is a jövőben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy ilyen pályázatnak a gépkatalógus-melléklete százoldalas könyv méretű, hiszen rendkívül sokféle gép van, amelyet az adott mezőgazdasági területen lehet hasznosítani. Ez ebben az esetben is így van. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi változott?**” címmel. Mirkóczki Ádám képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! 2012 novemberében önhöz fordultam egy azonnali kérdéssel, amelynek témája a halálbüntetés vitájának szükségességéről szólt. Akkor úgy gondoltuk, hogy ez a vita egy politikai szinten a nulladik lépés ahhoz, hogy ezt ki tudjuk vesézni. Ön akkor a következőt válaszolta nekem, szó szerint idézem a lényegi részt: „Amikor Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz, akkor elfogadtuk a közösségi jognak azt a szabályát is, ami az EU-tagállamokban nem teszi lehetővé a halálbüntetés bevezetését.” Nos, tisztelt miniszterelnök úr, ahogy már említettem, mi akkor sem a bevezetését firtattuk és nem azt céloztuk, hanem kifejezetten a halálbüntetés vitáját, amely a pró és kontra érvek megismerését tette volna lehetővé.

Tekintettel arra, hogy az elmúlt hetekben ön mind Magyarországon számtalan fórumon, mind pedig Strasbourgban egy nagyon éles vita keretében hitet tett, ha szabad így fogalmazni, a halálbüntetés vitájának szükségességéről, ezért is fordulok most ismételtelen önhöz. Ha azt vesszük alapul, hogy a bűncselekmények gyakorisága, az életellenes bűncselekmények brutalitása mit sem változott az elmúlt két, két és fél évben, akkor tisztelettel megkérdem

ném az ön álláspontjának változása függvényében, hogy akkor mi változott. Várom a megtisztelő válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Bár egyetlen mondatral is válaszolhatnék (*Dr. Bárány Gergely: Úgy szoktál!*), és mondhatnám azt, hogy sikerült eleget tennem a képviselőtársam kérésének, de mégiscsak, azt gondolom, az ügy komolyabb annál, semhogy ezzel a kurta mondatral intézzük el.

Két dolgot szeretnék az ön figyelmébe ajánlani. Az egyik az, hogy országos felháborodást és lelki megindulást okozott az a brutális rablógyilkosság, amellyel egy húszéves lányt néhány ezer forintért meggyilkoltak. Szerintem minden ilyen esetben, minden ilyen brutális, a közéletet felzaklató esetben felszínre kerül az a kérdés, hogy a halálbüntetés ügyét vajon elég jól kitérgyaltuk-e és elég jól zártuk-e le.

De ezenkívül van itt még egy dolog, amit szeretnék a figyelmébe ajánlani, és összefügg azzal, amit válaszként adtam önnek 2012-ben. Valahogy nem kapott a közvéleményben kellő figyelmet, de az történt, hogy Brüsszel megtámadta a tényleges életfogytiglani büntetést. Tehát a dolog ma úgy fest, hogy arra akar bennünket rákényszeríteni Brüsszel, hogy a tényleges életfogytiglani büntetést, a tényleges életfogytiglani börtönbüntetést emeljük ki a magyar jogrendből. Erről tárgyalások zajlanak. Ez azt jelentené, hogy ha Brüsszel rá tud bennünket szorítani, hogy többszörös visszaeső, valószínűleg többszörös emberöléssel elítélt, gyilkosnak mondható embereket egy idő után vissza kellene engednünk a társadalomba, ez egy új helyzet. Ezért én azt javaslom, hogy ne védekezzünk, hanem lépünk előre. Tehát ha Brüsszel el akarja tőlünk venni a tényleges életfogytiglani börtönbüntetést, akkor mi erre válaszoljunk azzal, hogy rendben van, de akkor vitassuk meg a halálbüntetést. Köszönöm szépen a figyelmét. (*Dr. Schiffer András: Jézusisten! - Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Örömmel hallok, hogy ezek szerint ön eleget tett a kérésünknek. Finoman jegyezném meg, hogy ez még nincs így, hiszen egy parlamenti vitanapot kezdeményeztünk durván három héttel ezelőtt, ahogy két évvel ezelőtt is. Az igazsághoz pedig az is hozzátartozik, hogy egyedül a Fidesz frakciója nem foglalt állást sem igennel, sem nemmel. Ezért, tekintettel arra, hogy most a vita helyességéről és szükségességéről biztosítom

tott, én most oda fogom adni ezt az üres, még aláíratlan, vitaindító, vitanapra vonatkozó beadványt, és arra kérem önt, hogy akkor legyen ön az első (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van! - Dr. Bárándy Gergely: Helyes!*), aki a Fidesz-KDNP soraiból aláírja ezt a kezdeményezést. Bízom benne, hogy frakciótársai követni fogják. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arra kérem, képviselő úr, hogy csak az után tegye meg ezt, miután a miniszterelnök úr egyperces viszonzválasza elhangzott. Parancsoljon, miniszterelnök úr! (*Mirkóczki Ádám: Természetesen!*)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A frakció késsen áll arra, hogy megvitassa az ön javaslatát. A képviselőtársaim pedig azért nem vették ezt napirendre, magam sem támogattam egyébként, mert ebben a kérdésben mi magunk is megosztottak vagyunk. Tehát még mielőtt parlamenti vitára jönnénk, azt gondolom, mindennek megvan a helyes és értelmes sorrendje, mielőtt parlamenti vitára jönnénk, ezeket a vitákat érdemes a saját köreinkben lefolytatni.

Én nem akarom azt a tényt eltagadni, hogy a Fidesz-Kereszténydemokrata Néppárt közös nagy politikai táborában ez a vita jelentős véleménykülönbségeket hozott felszínre. Ez a vita hosszú ideig fog még tartani. Kellő higgadsággal és nyugalommal, sőt mi több, kellő méltósággal javasolom lefolytatni. Nem biztos, hogy a parlamenti vitanap a megfelelő első lépés.

(16.50)

Mindenesetre ez egy hosszú vita lesz, de szeretném itt megismételni az elkötelezettségemet és a meggyőződésemet, hogy a magyar állam kötelessége minden körülmények között megvédeni az ártatlan áldozatokat.

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Mirkóczki Ádám átadja a kérdőívet Orbán Viktornak.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Mit tesz a kormány hazánk biztonsága érdekében?”** címmel. Firtl Máttyás képviselő urat illeti a szó. (*Számos képviselő távozik az ülésteremből.*) Megkérem képviselőtársaimat, hogy mozgásukkal ne akadályozzák, hogy érthetően és világosan elhangozzék a kérdés. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A Magyarország biztonsági fenyegetettségét meghatározó biztonsági környezet az elmúlt időszakban folyamatosan és gyorsan válto-

zó ütemben ment végbe. Biztonsági környezetünk olyan irányban változott, amelyre felkészültségünknek köszönhetően képesek vagyunk megfelelően reagálni, tekintettel arra, hogy birtokában vagyunk a helyzetfelismerésnek és az értékelésnek, a fokozottabb figyelemnek s az azonnali cselekvőkészségnek, így azonnali megoldásoknak is. Ez azért fontos, mert az elmúlt időszakban az előzőekhez képest jelentősen romlott a nemzetközi biztonsági környezet.

A Közel-Kelet és Észak-Afrika felől érkező menekültáradat miatt óriási migrációs nyomás nehezedik Európa keleti és déli országaira, s ez a nyugati országok számára is egyre nagyobb kihívást jelent. Magyarország déli falvaiban idén januárban hirtelen ezrek lépték át illegálisan az országhatárt, a keleti határvidéken lakók pedig közvetlen közelről látják, hogy milyen nehézségekkel küzdenek a határ ukrán oldalán élők. Az arab tavasz nyomán bekövetkezett instabilitás kedvezett a szélsőséges előretörésnek, s az iszlám radikalizmus eszméit hirdető terroristák saját államot hoztak létre. A Közel-Keleten, de mindenekelőtt Irakban és Szíriában a megerősödött ISIS közvetlen biztonsági és emberi jogi válsághelyzetet idézett elő, terjeszkedése fenyegetést jelent a nemzetközi közösségre. Az Országgyűlés 2015. április 15-én határozatot hozott arról, hogy Magyarország legfeljebb 150 katonát küld az Iszlám Állam nevű terrorszervezet elleni fellépéshez az iraki Erbilben levő kiképzőközpontba.

Tisztelt Miniszter Úr! A múlt héten emlékeztünk a Magyar Honvédség születésére, ünnepeltük a honvédelem napját, arra emlékezve, hogy 1849. május 21-én, a tavaszi hadjárat végén a magyar katonáknak három hétig tartó ostrom után sikerült visszaszerezni a budai várat.

Tisztelettel kérdézem miniszter urat: mit tesz a magyar kormány hazánk biztonsága érdekében, és ez megnyilvánul-e a honvédség jövő évi tervezett költségvetésében? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A biztonsági környezetünk változása, mondjuk ki, romlása - elsősorban az Iszlám Államnak nevezett terrorszervezet felemelkedésére, valamint az ukrainai válságra kell itt gondolnunk - az elmúlt másfél-két évben alaposan átírta nemcsak Magyarországot, de az egész NATO terveit. Hazánk - mint az itt már miniszterelnök úrtól a mai napon elhangzott - elkötelezett tagja a szövetségnek, és minden tekintetben kiveszünk részünket a közös erőfeszítésekből.

Most, hosszú évek stagnálása után, párhuzamosan a nemzetközi kihívások erősödésével és a magyar gazdaság teljesítőképességének látványos javulásával eljött bizony az idő arra, hogy dinamikusan növeljük

a honvédelemre szánt forrásokat is. Már az idei, tehát a 2015-ös évben több mint 8 százalékkal növeltük a védelmi költségvetést. Felhívnam az ön és minden hallgatónk figyelmét arra, hogy ez reálértékben talán még több is, hiszen defláció van, vagyis a forint, a pénzünk nem romlik, hanem javul, az értéke növekszik, tehát egy 8 százalékos nominális növekedés reálértékben még többet jelent.

A kormány azt vállalta, hogy 2016-tól a bruttó nemzeti termék 0,1 százalékaival évről évre növeli a védelmi költségvetést. E vállalásnak megfelelően a 2016-os költségvetési előirányzat - melynek a tárgyalását rövidesen megkezdi a tisztelt Országgyűlés - a 2015-ös, tehát a megemelt idei évihez képest is mintegy 22 százalékkal, nagyjából 50 milliárd forinttal nő, és így megközelíti a 300 milliárd forintot.

A megnövelt összeget gondosan és takarékosan fogjuk elkölteni, de erre majd a következő egy percben kitérek még. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Firtl Mátyás képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a választ, miniszter úr. Teljes mértékben fontosnak tartom és a magunk részéről örömmel is nyugtázzuk azt, hogy a katonai költségvetés kiadásai ilyen mértékben növekednek, hiszen számunkra is, számomra is nagyon fontos, hogy azokban a katonai missziókban, amelyekben eddig is részt vettünk, és a Magyar Honvédség elismertségét növelték az elmúlt időszakban, annál is fontosabb az, hogy most ebben a bizonyos iraki misszióban is részt veszünk, és az is fontos, hogy ennek a fedezetét is biztosítani tudja az elkövetkező időszakban úgy a kormányzat és a katonai hadvezetés - miniszter úrral az élen -, azonban, hogy valóban ezekben a katonai szerepvállalásokban a megfelelő háttérrel bíró, költségvetéssel bíró katonák vegyenek részt; a missziókban pedig, mi csak azt tudjuk mondani, olyan katonák vegyenek részt, akik ez idáig is nagy elismerést váltottak ki a NATO közösségén belül.

Bízunk benne, hogy a jövőben a katonai költségvetés kiadásából egyrészt a NATO-ban vállalt kötelezettségeinket is teljesítjük, másrészt pedig valóban a nemzetközi szerepvállalásban végzett tevékenységünk tovább öregbíti katonáink hírnevét. Köszönöm választát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A megnövelt és a következő években is dinamikus, reményeink szerint a terveknek megfelelően növekedő honvédelmi költségvetésből sok mindenre költünk, először is a

legfontosabb dologra, az emberre, hiszen egy haderő képességeit legalapvetőbb módon a benne szolgáló katonák képességei határozzák meg, ezért tehát itt nem ócska szlogen az a szállóige, hogy a legfontosabb az ember. Fegyvert bármikor lehet venni, az pénzkérdés, de jól kiképzett és elkötelezett katonát nem lehet bármely időben a polcra levenni.

Éppen ezért a dinamikus növekvő költségvetés első lépéseként 2019-ig ütemesen, mintegy 50 százalékkal növeljük katonáink illetményét, fejlesztjük a pápai bázisrepülőterünket, de természetesen a megnövelt költségvetés fedezetet nyújt az Iszlám Állam elleni szerepvállalásra, a visegrádi négyek által kialakított európai uniós harccsoport költségeire *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és persze különböző haditechnikai fejlesztési programokra is.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Miért nem orvosolják azt a problémát, hogy szeptembertől speciális helyzetben sem lehet kérni az 5-6 éves kor közötti gyermekek óvodai felmentését?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja azzal a miniszter urat.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár úrnak ezt a kérdést fölvettem már kétszerháromszor, nem kaptam rá választ, szeretném megvárni miniszter urat a válasszal.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatnom önt is és a tisztelt Országgyűlést is, hogy miniszter úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell a kérdésre válaszolnia.

Ugyancsak Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mit tervez a kormány a Corvinus Egyetemmel és a Budai Arborétummal?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Rétvári Bence államtitkár urat bízta meg a válaszával. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Parancsoljon, államtitkár úr, illetve képviselő úr! - elnézést.

(17.00)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Corvinus Egyetem feldarabolása, valamint a Budai Arborétum értékesítése óriási veszteséget jelentene a

kertészeti oktatásnak. Az élelmiszer-tudományi, kertészettudományi és tájépítési képzés több mint 160 éves múltra tekint vissza hazánkban. Itt hosszú idő telt el 1853 óta, amikor létrehozták az akkor nagyon modern kezdeményezésnek számító magániskolát, amely 1880-tól állami intézmény lett, majd fontos állomásként létrejött 1968-ban az egyetemi státusa, és ekkor Kertészeti Egyetemmé vált. Az intézmény a végső formáját a kétezres évek elején nyerte el, amikor a Budapesti Közgazdaság-tudományi és Államigazgatási Egyetemhez csatlakozott.

2004. szeptember 1-jétől pedig a Kertészettudományi Kar, az Élelmiszer-tudományi Kar és a Tájépítészeti Kar a Budapesti Corvinus Egyetem Budai Campusának egyetemi karai lettek. Egy esetleges átszervezés következtében a budai karok képzési visszaesnének, elveszítenék hallgatóikat, oktatóikat, kutatási-innovációs bázisukat. Egyedi és piacvezető képzések jövője válna teljesen bizonytalanná. Pótolhatatlan veszteséget jelentene a Budai Arborétum bezárása és értékesítése, amely jelenleg két kar számára biztosít szabadtéri oktatási helyszínt, a kivételesen gazdag, közel ötezer tételből álló növénygénbank, arborétum és botanikus kert egyedülálló gyakorlati képzési hely. Felbecsülhetetlen értékről van szó.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mit tervez a kormány a Corvinus Egyetemmel és a Budai Arborétummal? Ugye nem fogják az egyetem beleegyezése nélkül átszervezni ezeket a karokat? Ugye nem fogják értékesíteni a 126 éves arborétumot? Megvédi-e a kormány a felbecsülhetetlen természeti értékeket, garanciát vállalnak-e az arborétum megmaradásáért? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Akkor most következik Rétvári Bence államtitkár úr, aki a választ meg fogja fogalmazni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, mire alapozza a képviselő úr ezeket az állításait. Itt felsorolt különböző tényeket. Ahogy már ma is elhangzott és máskor is elhangzott, a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégiánk teljes mértékben a nyilvánosság mellett jött létre, a Rectori Konferenciával, a HÖÖK-kal, a felsőoktatási kerekasztalban minden érintett szereplővel közösen fogadta el a kormányzat, és mindenki hozzászólhatott, ön is hozzászólhatott, megismerhette, ön is talán inkább elfogadó volt, sőt, szinte azt mondom, hogy halványan támogatta is az ellenzéki padsorokban ezt a stratégiát.

Mi azt meg fogjuk tenni, ami abban szerepel, és nem fogunk semmi olyat megtenni, ami abban nem szerepel.

Kérem a képviselő urat, hogy ne üljön föl az olyan hamis leveleknek, mint ebben az ügyben is a Független

Diáksparlamentnek írt levélnek a meghamisítása, ami az interneten számtalan helyen körbe-körbe forgott. Ne ezekből induljanak ki akkor, amikor a kormányzati kritikájukat megfogalmazzák. Ön is nagyon jól tudja, hogy ebben az ügyben most már a rendőrségnek kell nyomoznia, és nem kormánypárti politikusoknak magyarázkodni, hiszen kiderült, hogy ez a levél teljes mértékben hamisítvány.

Ami a stratégiában le van írva, azt mi végre fogjuk hajtani, de semmi mást nem, tehát ilyesfajta vádakat sem itt a parlamentben, sem máshol nem érdemes megfogalmazni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Ikotity István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Nem kaptam választ a kérdésre. A felsőoktatási stratégia nem érinti azt a kérdést, hogy mi történik majd a Corvinus Egyetemmel és ezzel a Budai Arborétummal. Ennek a levélnek, amelytől óva intett bennünket, mi nem ültünk fel, már jóval ezen levél nyilvánosságra kerülése előtt bekerült a köztudatba, hogy valamit terveznek a Corvinus Egyetem kapcsán. Elég csak megemlíteni azt a múlt szerdára hirdetett hallgatói-oktatói fórumot, amelyre Palkovics László felsőoktatási államtitkár nem tudott elmenni, viszont azt üzenté, hogy egyelőre nincs miről beszélni, az átalakításról, csak 2-3 hét múlva lesznek olyan állapotban, hogy azokat meg lehessen vitatni. Tehát nem egy levél alapján indultunk.

A Budai Arborétum kapcsán fölmerült az, hogy esetleg itt valakinek fáj a foga erre, ismét offshore-lovagok lehetnek a háttérben.

De tisztelt államtitkár úr, egyetlenegy mondatával el tudja oszlatni ezeket a kételyeket, amelyeket úgy fogalmaztak, hogy feszültségszítás a felsőoktatás szereplői között, és ehhez hasonló. Mondja ki bátran azt, hogy nem kerül sor ennek az intézménynek az átalakítására, nem fogják eladni ezt a bizonyos arborétumot! *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre Rétvári Bence államtitkár úr kap lehetőséget.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Az arborétum semmifajta veszélyben nincsen, mint ahogy elmondtam önnek, teljes mértékben nyilvánosan zajlik minden döntéshozatal, nincsenek hátsó, zárt szobákban lévő alkuk, ahogy eddig sem voltak. *(Dr. Schiffer András: Eladjátok vagy nem adjátok el?)* Minden esetben a felsőoktatási államtitkár úr először az érintetteket vonta be egy konzultációba, utána hozott meg mindenfajta döntést. Nem lesz ez most sem másként, a következőkben is ezt az eljárást fogjuk követni, mindent nyilvánosan fogunk tenni, a stratégia szerint fogunk haladni tovább, és kérem a képviselő urat,

hogy semmifajta ilyen híresztelésnek ne üljön föl. Ha majd két év múlva visszanezi ezt a felszólalását, lehet, hogy azt mondja, hát, lehet, hogy ezt mégsem kellett volna megtenni, mert bármifajta valós alap nélkül, csak azért, mert valakitől hallott valamit, ilyesfajta komoly vádakat megfogalmazni szerintem felelőtlenység, és nem egy megalapozott szakpolitikusra vall, hogy internetes sajtók főcímei alapján próbál itt hangulatot kelteni.

Képviselő Úr! Ebben is, mint minden másban, az érintett ágazat szereplőivel konszenzusban és velük konzultálva fogunk döntéseket hozni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hány szociális dolgozót érint a július 1-jétől folyósított bértkiegészítés?**” címmel. *(Korózs Lajos: 65 ezret igen, 27 ezret meg nem.)* Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Igen.

ELNÖK: A képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét, így Kovács Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, a szociális munka a társadalmi munkamegosztás kiemelkedően fontos, értékkeremtő tevékenysége. Ezért elengedhetetlen az itt dolgozók megbecsülése mind morális, mind anyagi szinten. Az ellátottak körüli teendők végzése nagymértékű fizikai, valamint lelki igénybevétellel járó feladat, amit az év minden napján, a nap minden órájában végez körülbelül 93 ezer, az ágazatban dolgozó szakember.

Ezen áldozatos munka megfelelő anyagi megbecsülésének első lépéseként 2014. január 1-jével bevezetésre került a szociális ágazati bérpótlék. Ez a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a szociális, valamint a gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 257/2000. (XII. 26.) kormányrendelet alapján került bevezetésre a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézményeknek kötelező bérpótlékként.

A pótlék kiterjed mind a szakmai, mind a technikai munkakörben foglalkoztatott munkavállalóra. A bérpótlék mértéke bruttó 6 ezer és 17 200 forint között változott az alpbérezés arányában, amely a munkavállaló fizetési osztályán és fizetési fokozatán alapul. Ezen intézkedés még nem oldotta meg a problémát, de mutatja elkötelezettségünket, tenni akarásunkat a szakmában dolgozók helyzetének javítása érdekében. Ez a tenni akarás azért is elen-

gedhetetlen, mert mára olyan aggasztó helyzet állt elő, hogy már nemcsak a külföldi országok szippantják el jól képzett szakembereinket, de a hazai egészségügyi és köznevelési intézmények is. Ott ugyanis egy ugyanilyen végzettségű szakember jóval többet keres. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Hány szociális dolgozót érint, tisztelt államtitkár úr, a július 1-jétől folyósítandó bértkiegészítés? A szociális ágazat mely területén dolgozóakra terjed ki a bértkiegészítés? Továbbá milyen intézkedések segíthetik a területen tevékenységüket? Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Május 20-ai ülésén foglalkozott a kormány ezzel a kérdéskörrel, hiszen egy bérfeszültség alakult ki a szociális ágazaton belül, hiszen sokaknak, akik az alsóbb részén voltak a bértáblának, a minimálbérnek az elég markáns megemelkedése után nem különbözött sokban a bére azokhoz képest, akik magasabb fokú végzettséggel vagy régebb óta dolgoznak a szociális pályán.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Az is egy elszívó hatás, amire a képviselő úr is utalt, ezért döntött a kormány amellelt, hogy 7,6 milliárd forintot csoportosít át még idén a július 1-jétől folyósítandó béremelésekre. Ez azt jelenti, hogy 65 ezer ember számára lesz július 1-jétől könnyebb a megélhetés. Ez bruttó 16 ezer forintot is jelenthet adott esetben. És ahogy mondtam, ez elsősorban azoknak lesz béremelkedés, akik régebb óta dolgoznak a szociális szférában, és akik magasabb végzettséggel rendelkeznek. A pontos részletekről megkezdődött múlt pénteken a déli órákban az egyeztetés a szakmai szervezetekkel, és ezen a héten is folytatódni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Kovács Sándor képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Azt gondolom, hogy az a 65 ezer ember biztosan meg fogja érezni azt a 16 ezer forintos átlagbéremelést, amit bértkiegészítésként kapni fog. És bár nem illik saját példát hozni, de szociális munkásként hadd mondjam azt is, hogy ilyen szférából jöve azt gondolom, valóban megbecsülése és nagyon

fontos megbecsülése ez a szféra minden dolgozójának, és remélem, ha visszamegyek a választókerületembe, és megkérdezik az emberek, akkor ezeket a válaszokat elmondva egy kicsit megnyugtathatom a kollégákat. Köszönöm szépen a lehetőséget.

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Mi is abban bízunk, hogy ez a fajta szakmai megtartóerő erősíti ezeket az embereket, emberfeletti munkát végeznek ahhoz képest, hogy milyen bért juttatunk nekik. Még a három év alatt folyósított bérpótlék, a minimálbér-emelés és ez a fajta ágazati bérpótlék is összességében, ami 60 milliárd forintos plusztámogatás a 3-4 évvel ezelőtti jövedelemtömeghez, bértömeghez képest, ugyan magas, de nyilván ez még tovább emelendő, ami a későbbi idők kérdése lesz. De bízunk benne, hogy a tapasztalatot és a tudást kellő mértékben megbecsüli, és ezek az emberek is érezni fogják, hogy a gazdaság többtellejtéséből nekik is jutott egy ilyen rész.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Bűnbakképzés a romákról?”** címmel. Teleki László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az ön szavai szerint Magyarország már csak azért sem tud befogadni gazdasági menekülteket, mert gondoskodni kell 8 ezer cigány foglalkoztatásáról. Sajnálatosnak tartom, hogy a Fidesz-kormány sikertelenségét hazug propaganda mögé bújtatva próbálja leplezni, kettős beszéddel a közhangulatot korbácsolni, és újra előhúzták a cigány kártyát, és ezzel újabb ellentétet szítanak és árkot ásnak a társadalmi csoportok között. Gyalázat, hogy a romaügyeket akarják szembeállítani a menekültekkel, és ezzel a romákat taszítják Európa-szinten is a bűnbak szerepébe!

Miniszter úr, az a minimum, hogy kijelentéséért bocsánatot kér, úgy, ahogy azt meggondolatlan szavai miatt Balog Zoltán miniszter úr is megtette pár nappal ezelőtt a roma holokauszt kapcsán. Ezt diktálja az erkölcs és a becsület és a tisztelet, az a szolgálat, amelyre esküt tett.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdezném, mit tett a Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt öt évben a romák valós társadalmi integrációjáért, például hol van az a százezer munkahely, amit kormányuk Farkas Flórián-

nal együtt ígért, mert önök a romák egyetlen foglalkoztatási lehetőségét csak a közmunkában látják, amellyel, lássuk be, pusztán csak a statisztikai adatokat tudják kozmetikázni. Ön szerint csak a közmunka lenne az egyetlen legnagyobb foglalkoztatási lehetőség a magyarországi cigányság ügyében? Mit kívánnak tenni a gyermekéhezés, a gyermekszegénység felszámolásában, ezt is kérdezhethetném miniszter úrtól, mert ha ezeket a kérdéseket megválaszolja, akkor láthatnánk azt, hogy mégiscsak érdemes azzal az üggyel foglalkozni, amit a romák ügyére szánnak, és nem pedig előhúzni olyan kártyákat, amelyekkel valóban az árkokat ássák önök nap mint nap, és erőteret adnak arra, hogy a megbélyegzés még nagyobb legyen Magyarországon a romákat illetően.

Tehát ezért én azt gondolom, miniszter úr, ma önnek kellene abban nyílt és őszinte mondatokat mondani, hogy azt a kijelentését, amit tett, hogy gondolta és miért gondolta úgy, mert azt gondolom, hogy meg kell nyugtatnia a magyarországi romákat és a magyar társadalmat. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor közbeszól. - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Trócsányi László miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megmondom őszintén, hogy elég élénk a fantáziám, de azt álomban nem gondoltam volna, hogy azért, mert a roma lakosság társadalmi felzárkóztatása érdekében szólok meg, életemben először - és remélem, utoljára - rasszistának minősítsenek egyes politikusok - nem ön, képviselő úr, természetesen -, valamint a média egyes képviselői.

Mint ahogy azt nyilatkoztomban is tettem, a leghatározottabban vissza kívánom utasítani a rasszista vádaskodást. A becsületesemre mindig adtam, és a jövőben is kívánok adni természetesen. Büszke vagyok arra, hogy a magyar európai uniós soros elnökség alatt fogadták el az európai roma keretstratégiát. Mint nagykövet, számos rendezvényen igyekeztem bemutatni a magyarországi romák életét, problémáit.

Európában ma 10-12 millióra teszik a romák becsült számát. Ebből, azt kell mondani, hogy Magyarországon él körülbelül 700-800 ezer ember. Engedje meg azonban, hogy idézzek abból az európai keretstratégiából, ami a romákkal foglalkozik. A romák szociális gazdasági helyzete általában rosszabb, mint a többségi társadalom tagjaié, gyakran még a nemzeti kisebbséghez tartozóknál is. A jelenlegi gazdasági és társadalmi válság felhívja a romák befogadásával kapcsolatosan jelen lévő strukturális problémákat. A magam részéről ezért azt kívántam hangsúlyozni, hogy a romák kérdésnek olyan prioritásnak kell lennie, amelyet a gazdasági bevándorlókkal szemben is érvényre kell juttatni, mert Kelet-Közép-Európának - és ez az európai

roma keretstratégia is jól bemutatta - alapvető kérdéséről van szó.

Úgy gondolom, hogy a kormány is tisztában van ezzel, és megpróbál minden erőfeszítést megtenni annak érdekében, hogy a roma felzárkóztatás megtörténjék. Magam mint igazságügy-miniszter, ösztöndíjakat próbálok adni, hogy aki a jogászképzésbe megy, az például tudjon tanulni, roma fiatalok tanulhassanak a jogi karon. Tehát megteszünk mindent.

Ugyanakkor a gazdasági menekültügy és a gazdaságpolitika, bevándorláspolitika nemzeti hatáskörbe kell hogy tartozzon. Álláspontom szerint tehát hangsúlyozni szeretném, hogy a romák nem bűnbakok, hanem a magyar társadalom olyan tagjai, akikért közösen vagyunk felelősek, a szegénység - amelyben nem csak a romák élnek - felszámolása pedig közös felelősségünk. Szeretném említeni, hogy ezért dolgozik a kormány és magam is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Teleki László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, azt gondolom, hogy a feladat, amit önre róttak és elvállalt, nem engedheti meg, hogy először és utoljára szólaljon meg ilyen ügyekben, mert azt gondolom, hogy fontos az ön munkájában is jelen lennie annak a romaügynek, amit nemzetközileg vagy éppen hazai szinten kell hogy képviseljen. Az ön neve elég ismert nemzetközileg és hazailag, tehát ezért sem teheti meg azt, amit mondott ön.

A másik pedig, hogy azt gondolom, nem lehet amögé bújni, hogy az európai roma keretstratégia mit jelent és mit tartalmaz, mert az, hogy le van írva valami, az egy dolog, de hogy mi van megvalósítva belőle, az pedig egy másik dolog. Higgye el nekem, járva a vidéket, látom azt, hogy nincsenek kellő mértékben eleresztve a romák sem foglalkoztatási lehetőséggel, sem pedig olyan pénzeszközökkel, ami a gyógyításra, oktatásra és lakhatásra kellene hogy fordítódjon. Ezért tehát én azt gondolom, nem rébuszokban kell beszélni, amikor romaügyről beszélünk, hanem valós tartalommal kell hogy megtöltsük ezt a programot.

Nem igazán adott választ a miniszter úr arra sem, hogy ön ebben a kérdésben - mint ahogy mondta, hogy ön nem rasszista. Én sem gondolom, hogy az, viszont nem látjuk világosan az ön válaszából, hogy attól elhatárolódik-e, amit ön mondott abban a 3-4 mondatban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre miniszter úré a szó. Parancsoljon!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy a

kormány romapolitikája és Balog miniszter úr tevékenysége ebben a tekintetben példamutató és közzismert. Azt gondolom, hogy az az eredmény, amit elértünk, az, hogy a foglalkoztatás terén messze jobb az eredményünk, és nem a segélyezésben látja a kormány a roma felzárkóztatás problémáit, hanem a munkához való jogban, a szociális kérdések megvalósításával, az oktatásban, azt gondolom, hogy ez a legfontosabb. Én a magam részéről nem érzem, hogy bármitől el kéne határolódnom, hisz gyakorlatilag a roma társadalmi felzárkózás érdekében kívántam megszólalni, és a jövőben is ezért akarok megszólalni.

Hadd mutassam meg, én nagyon büszke vagyok arra, hogy ezt a medált *(Felmutatja.)* olyan roma vezetőktől kaptam, akiknek a szavára adok, és akik az én barátaim, és úgy gondolom, hogy gyakorlatilag a velük való együttműködésem mindig is jó volt. És talán nézzék meg a Pharrajimos-émléknapon elmondott beszédemet Várpalotán az elmúlt évben. Azt gondolom, hogy ezek után vissza kell utasítanom minden olyan vádat, amely a személyemet érintette ebben a kérdésben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az azonnali kérdések órája letelt.

Most előterjesztések **tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásához szükséges egyes intézkedésekről szóló H/4216. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Költségvetési bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót ötperces időkeretben Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az indítványunk lényeges eleme többek között arról szól, hogy a segélyezési rendszert korrigálni kell, lévén nagyon sok olyan támogatási forma, amely régebben létezett, megszűnik március 1-jével. A másik fontos eleme az évek óta változatlan összegű nyugdíjminimum emelése. Ismeretes a képviselőtársaim előtt, hogy 28 500 forint immáron hetedik éve a minimálnyugdíj mértéke, így az ehhez kötött ellátások emelkedésének végére tudnánk érni olyan formában, hogy az anyagi támogatások, a gyermekekhez kapcsolódó ellátások és a gyes mértéke is emelkedne.

(17.20)

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Öt olyan problémában foglaltam össze ezeket az ügyeket, amelyekre szeretnénk megoldási javaslattal élni.

Ahogy említettem, az első probléma az, hogy március 1-jétől jelentősen átalakította a segélyezési

rendszer a kormány, többek között megszüntették a lakásfenntartási támogatást. A javaslatunk arra irányul, hogy újra törvényi szinten bevezetnénk a normatív lakásfenntartási támogatást, és ezt járási szinten, központi támogatással lehetne lebonyolítani. Van az indítványunknak egy másik pontja, amellyel a korábbi 450 forint/négyzetméterről 600 forint/négyzetméterre emelnénk a lakásfenntartási támogatás mértékét.

A második probléma, hogy számos méltányossági ellátás, többek között a méltányossági ápolási díj, a méltányossági közgyógyellátás megszűnt ennek a törvénynek az előterjesztése, illetve elfogadása kapcsán. Az ezeket is kiváltani hivatott települési támogatás viszont már nem tartalmazza azokat a minimumfeltételeket, mint korábban, legalább tudjuk azt, hogy kinek járnak ilyen támogatások, legalább tudjuk, hogy mennyi jár.

A megoldási javaslatunk az, hogy a települési támogatás kereteit meghagyva, de a korábbi fékeket és a juttatások mértékére vonatkozó egységes minimumszabályokat visszahozva építjük fel a méltányossági ápolási díjat és a méltányossági közgyógyellátást, természetesen, ahogy említettem, a települési támogatás kereteit meghagyva, kiegészítve egyetlen elemmel: a több mint másfél évvel ezelőtt megszüntetett temetési segélyre vonatkozó minimumszabályokat is visszaemelnénk ebbe a települési támogatásba.

A harmadik probléma: a kormány megszüntette az adósságkezelési támogatást. Az adósságkezelési támogatás továbbra is megmaradna. Az adósságkezelési szolgáltatás lehetőségét az adósságkezelési tanácsadással együtt javasoljuk újraszabályozni, illetve újra törvényi szabályozná az ellátás kereteit, de a korábbi szabályozásnál enyhébb feltételeket lehetne hozzáfűzni a támogatáshoz. A részletszabályok kidolgozása a helyi önkormányzatok feladata lenne, természetesen központi költségvetési hozzájárulással megtámogatva.

(Gelencsér Attila elfoglalja a jegyzői széket.)

A negyedik probléma sokuk által ismert: az egy család–egy segély elve. Itt is a márciusi változtatás után... -köztudomású az, hogy foglalkoztatás-helyettesítő támogatásban egy családban csak egy személy részesülhet, de akik régebben nem kaphattak fht-t, úgynevezett fht-t, azok rendszeres szociális segélyre voltak jogosultak. Egy írásbeli kérdésre adott miniszteri válaszból kiderült, hogy több ezren vannak vagy több ezer olyan család van, ahol két érintett is van, esetleg három vagy négy is. Természetesen ez úgy fordulhat elő, hogy felnőttkorú gyermek is van a családban, aki nem kaphat fht-t, viszont kapott régebben rendszeres szociális segélyt. Azt javasoljuk, hogy ezt a szabályt el kell törölni.

Az utolsó, ötödik probléma, ahogy említettem a felvezetőmben: 2008 óta a minimálnyugdíj mértéke 28 500 forint, és az is ismeretes a képviselőtársaink

előtt, hogy ehhez nagyon sok olyan támogatási forma társul, amelyek vásárlóértékének az elmúlt hét évben gyakorlatilag a 30-32 százalékát elinflálták. Ebbe a kategóriába tartozik a gyés, idetartozik a gyet és az anyasági támogatás. Ezzel a törvényi előterjesztéssel, hogyha az Országgyűlésben támogatást kapna, akkor jelentősen megemelkedne ezen támogatásoknak az összege, nem beszélve arról, hogy a minimálnyugdíj mértékét, a 28 500 forintot véleményem szerint már szégyen ki is mondani a XXI. század elején.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy támogassák az indítványunkat, és bizonyára nagyon sok ember lesz hálás, mert ahogy én számoltam, ez több mint egymillió embert érint. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kettőperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Elsőként megadom a szót az írásban bejelentkezett képviselőknek a bejelentkezés sorrendjében: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselőjében. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Döbbenet látom, hogy nemcsak a Fidesz padsorai-ból ürült ki a terem, hanem még a kormány részéről sincs itt senki.

Az elmúlt években, az utóbbi években több mint 600 milliárd forintot vontak ki a konvergencia-programmal a szociális ágazatból, és a következő évben körülbelül 300 milliárd forintot akarnak úgy-szintén kivonni a szociális ágazatból.

Az Eurostat legújabb felmérése szerint, amit most publikáltak, megnézték, hogy az Európai Unió országaiban a régiók hogyan is állnak szegénységi adatokban. Az Európai Unióban 273 régió van, és a legszegényebb húsz régió közé bekerült négy magyarországi régió is. A 8. legszegényebb az észak-magyarországi régió is, a 11. legszegényebb az észak-alföldi, és a 12. helyen szerepel a dél-dunántúli régió. Magyarországot hét régióra osztották, ami azt jelenti, hogy Magyarországnak több mint a fele a legszegényebb régiók közé tartozik. Úgyhogy, ha arról beszélünk, hogy a szociális ágazatra mennyi pénzt kellene a Fidesz-KDNP-kormányának költenie, én úgy gondolom, hogy sokkalta többet, mint ahogy most tervezi, és nem elvenni kellene az ágazatból, hanem hozzátenni.

Korózs képviselőtársam elmondta, hogy milyen segélyeket szüntettek meg, én megint újra elmondanám: megszüntették a rendszeres szociális segélyt, a lakásfenntartási támogatást, az adósságkezelési szolgáltatást, a méltányossági közgyógyellátást, a méltányossági ápolási díjat és az önkormányzati segélyeket. Én úgy gondolom, hogy ezek a segélyezési típusok önmagukért beszélnek. Amúgy a legsúlyosabban

a lakásfenntartási támogatás érintette a családokat: több mint 500 ezer családról, körülbelül kétmillió emberről beszélünk.

És úgy gondolom, hogy csak támogatásra tudjuk javasolni, és kérjük a képviselőtársainkat, hogy támogassák ezt a módosítónkat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Frakciónk a tárgysorozatba vételt támogatni fogja, ugyanis rengeteg olyan problémát tartalmaz, illetve olyanra próbál megoldást nyújtani, amivel már mi is foglalkoztunk akár kérdés formájában, akár problémafelvetés kérdésében, akár módosító indítvánnyal, beszélhetünk akár a szociális dolgozók bérhelyzetének a rendezéséről, vagy beszélhetünk akár a legkisebb öregségi nyugdíj felemeléséről, amitől nagyon sok ellátás függ. Ez az az emelési hiány, ami már azért jó pár éve várat magára, ez az az emelési hiány, ami nagyon sok embernek az életét kilátástalanná tette, anyagilag kilátástalanná tette.

Habár vannak olyan pontjai, amivel vitatkozni lehetne vagy esetleg máshogy lehetne megfogalmazni, vagy esetleg bizonyos feltételekhez kellene kötni, mondjuk, a közmunkavégzés jellegét, hogy annak a juttatását minimálbér szintjére lehessen emelni; tehát lefordítva azt mondom, hogy garantálni kell annak a lehetőségét, illetve nem a lehetőségét, hanem azt a kívánalmat garantálni kell, hogy a közmunka keretén belül, a közfoglalkoztatás keretén belül értelmes és kézzelfogható munkát végezzenek az abban részt vevők. Ha azt mondjuk, hogy fölemeljük a minimálbér szintjére, akkor elvárható az is, hogy ez egy normál munkavégzésnek, akár a nyílt munkaerőpiacon is megfelelő munkavégzésnek feleljen meg *(Gúr Nándor: Ez egy másik téma.)*, összevetve azzal, hogy nagyon sokan, akik nagyon kemény munkát végeznek, jelenleg sajnos a minimálbér körül keresnek. Úgyhogy ezek között a szintek között, illetve típusok között meg kell találni a különbséget, ha meg már nincs különbség, akkor nyugodtan adható a minimálbér.

Tehát úgy gondolom, hogy a tárgysorozatba vételt indokolja az, hogy sok jó intézkedési kezdeményezés van benne, és indokolja az is, hogy bár vannak benne olyan kérdések, amit mi máshogy gondolunk, de egy vita során, módosító indítványok során ezt a helyére lehet tenni, tehát támogatni fogjuk a tárgysorozatba vételt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úr következik.

Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahhoz az úthoz vagy ahhoz a célhoz, amit az MSZP vázolt, sokféle úton lehet eljutni. A családok támogatásában már eddig is jelentős eredményeket értünk el, 2016-ban ez tovább folytatódik.

A személyi jövedelemadó mérséklésével ebben az évben 120 milliárd forint marad a családok zsebében. *(Dr. Schiffer András: Melyik családok?)* A kétgyermekes családi adókedvezmények növelésével 350 ezer család anyagi helyzete javul.

(17.30)

Egy átlagkeresetű család esetén éves szinten 114 ezer forinttal, minimálbér esetén 85 ezer forinttal többet fordíthattak a szülők a gyermekek nevelésére. Mivel a kormány úgy tudja leghatékonyabban támogatni a családokat, hogy náluk hagyja a megkeresett pénzt, ezért a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkező, nagyjából 110 ezer család esetében a szülők gyakorlatilag a bruttó keresetüket vihetik haza. Az elmúlt öt évben 1300 milliárd forintot hagyott a kormány a magyar családoknál. A 2016. évi költségvetés bővíti az ingyenes iskolai étkeztetést. A központi költségvetés eddig is folyamatosan növekvő összegekkel járult hozzá a gyermekétkeztetéshez, jövőre ez az összeg meghaladja a 70 milliárd forintot. A gyermekek nyári étkeztetése minden eddiginél több településen valósult meg.

A nyugdíjakkal kapcsolatban a kormány tartotta azt a 2010-es vállalását, hogy megőrzi a nyugdíjak reálértékét, hiszen a nyugdíjakat sikerült az infláció mértékével növelni. 2010 óta a nyugdíjak átlagértéke 97 259 forintról 115 875 forintra emelkedett, ez 5,5 százalékos reálérték-növekedés. Úgy gondolom, hogy ez az út, amit a Fidesz-KDNP-frakció képvisel. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kicsit sajnálom, hogy itt öt kormánypárti képviselőt kell arról győzködnünk, hogy ez a javaslat támogatásra érdemes, és azt is sajnáljuk, hogy bármit mondunk az ellenzék részéről, a Fidesz-KDNP ugyanazokat a paneleket használja folyamatosan. Egész egyszerűen így képtelen értelmes vitát folytatni az ellenzékkel, itt teljesen világos, hogy ez a javaslat arról szól, hogy Magyarország ne szakadjon szét még jobban. Tisztelt képviselőtársam, ön most arról beszélt, hogy Magyarország az önök terveinek köszönhetően hogyan fog még jobban szétszakadni. Tehát önök között itt van egy nagyon komoly véleménykülönbség, és én szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ha önök ezt itt tovább folytatják, akkor ez az ország, az emberek nagy része, akik ezt az orszá-

got a hátukon viszik, azok bele fognak rokkanni azokba a terhekbe, amiket most viselnek.

A Lehet Más a Politika frakciója természetesen támogatja az MSZP-nek ezt a javaslatát, teljes mértékben egyetértünk azzal, hogy a társadalmi egyenlőtlenségeket csökkenteni kell ebben az országban, és meg kell akadályozni minden módon azt, hogy a nélkülöző családok még rosszabb helyzetbe kerüljenek. És felhívnam rá tisztelt figyelmüket, hogy ezekben a nélkülöző családokban rengeteg gyermek él, akik a családokkal együtt szintén rosszabb helyzetbe fognak kerülni, ha önök nem szállnak le arról a lóról, amit most már jó ideje lovagolnak.

Világosan látszik, hogy több olyan javaslat is visszaköszön ebben a csomagban, amit az MSZP letett az asztalra, ami az LMP-s javaslatok között is megtalálható. Ilyen például az, hogy mi is javasoltuk a családi pótléknek és a gyermekek után járó ellátásoknak, a szociális támogatásoknak és az öregségi nyugdíjminimumnak a 30 százalékos emelését. Semmi sem indokolja azt, hogy 2008 óta ezek a támogatások nem tudtak emelkedni. Ráadásul itt az öregségi nyugdíjminimumra külön fel szeretném hívni a figyelmet, ez 28 500 forint, hetedik éve változatlan, és rengeteg ellátás ehhez van kötve, a gyes, a gyed vagy az fht. Na most ez azt jelenti, hogy ha az egyiket befagyasztják, a többi is ugyanannyi marad, épp ezért van az, hogy mindenki, tisztelt képviselőtársam, aki átlag alatt keres ebben az országban, az rosszul jár, és ezek az emberek vannak nagyon sokan.

Rajtuk próbál most az MSZP segíteni, kérem, ne akadályozzák meg. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mivel több felszólalásra nincs lehetőség, megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e válaszolni az elhangzottakra. Igen, Korózs Lajos képviselő úr kíván válaszolni. Kettőperces időkeret van. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ebben a javaslatban semmi olyan nincs, ami eddig ne lett volna a szociális ellátórendszer része, és semmi olyan nincs benne, ami ne lett volna eleddig a költségvetésnek része. Tehát semmi olyat nem találtunk ki, amit ne lehetne teljesíteni, és még arra sem lehet hivatkozni, hogy nincs rá költségvetési forrás, hiszen eddig a költségvetésben ezek benne voltak. Csak nagyon halkan jegyzem meg, az összes kiadás feleannyiba kerül, mint Orbán Viktor Várba való költöztetése. Hangsúlyozom: feleannyiba kerül.

Itt a napokban vagdalokoztak azzal, hogy jó néhány újságíró állítólag megkérdezte az ONYF főigazgatóját, hogy mondják már meg, hogy hány ember kapja a 28 500 forintot. Valami 112 fő jött ki, de közben elmondom önöknek, hogy a januári nyugdíj-emelés óta a nyugdíj-statisztikai adatok alapján olyan öregségi nyugdíjas is van, és ezt tényleg szégyen ki-

mondani, aki 10 ezer forint alatt kap öregségi nyugdíjat. Olyan emberek vannak több mint 6800-an, akik 10 és 20 ezer forint között kapnak, 2800-an, akik 20-25 ezer között, 25-30 ezer forint között 3200-an, 30-35 ezer között 4900-an, majdnem ötezen, és 35-40 ezer forint, amire szeretnénk a minimálnyugdíjat emelni, több mint 7100-an vannak, tehát ez 29 ezer embert érint, csak azokat, akik korbetöltött öregségi nyugdíjban részesülnek. És kapaszkodjanak meg, találtam az állománystatisztikában további 12 200 embert, akik ugyan korbetöltött nyugdíjasok voltak, de előtte rokkantellátást kaptak, csak közben betöltötték a rájuk irányadó nyugdíjkorhatárt.

Tehát mindösszesen 42 ezer emberről van szó, akiket csak ez az egy momentum érintene. 42 ezer ember! És nem beszélek azokról a százezrekről, a kismamákról, akik gyesben részesülnek, akik anyasági támogatást kapnak, vagy terhességi gyermekágyi segélyben részesülnek. Úgyhogy kérem, támogassák a holnapi szavazáson az előterjesztésemet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk képviselő úrtól is, a döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a minimálbér-emelés, a 2016. évi központi költségvetés megalapozása és a dolgozói szegénység megszüntetése érdekében szóló H/4375. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Költségvetési bizottság elutasította.

Először megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, aki az előterjesztők nevében ötperces időkeretben kíván szólni. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan kérdésről beszélünk, illetve olyan kérdésben kérem a tárgysorozatba vételhez a támogatásukat, amely nem ma, nem tegnap alakult ki. Évek hosszú során keresztül jutottunk el idáig. Az elmúlt öt esztendő nagyon sokat tett azért negatív értelemben, hogy sajnos ezzel a problémával foglalkozni kelljen. Nem véletlenszerű, hogy a költségvetés megalapozásánál és a költségvetési törvény meghozatalát megelőzően nyújtottuk be gyakorlatilag, és kértük a tárgysorozatba vételnek a támogatását. Egyszerűen azért, mert az, ami az elmúlt esztendőkből e tekintetben kialakult, az egyrészt színjáték, másrészt pedig az emberek messze-messze döntő sokaságát negatívan érintő folyamat.

A dolgozói szegénységnek az elmélyülése gyakorlatilag arról szól, hogy a legkisebb, legalacsonyabb jövedelmi szinten kereső emberek sajnos időben előrehaladva egyre rosszabb pozícióba kerültek. Nézzük csak tételesen, hogy világos legyen mind egyikünk előtt! A minimálbérek alakulását olybá

láttatják, olybá próbálják láttatni velünk, hogy az rendben van, mert a minimálbér folyamatában növekvő trendet rajzol.

Az elmúlt öt esztendőben a valóság ezzel persze homlokegyenest ellentétes képet mutat. Azért, mert ha a minimálbér bruttójáról beszélünk, akkor tényleg növekedésről van szó, de tudják, a minimálbér bruttója önmagában csak annyit jelent, hogy a munkavállaló is és a munkaadó is több járulékkerhet fizet utána. Van egy haszonélvezője - az aktuális kormányzat - ennek a történetnek, de az az ember, aki minimálbérért kénytelen dolgozni, és sokan vannak ilyenek ebben az országban, az kevesebbet érő pénzhez jut hozzá, mint mondjuk, öt évvel ezelőtt, 2010-ben. 2010-ben Magyarországon a minimálbér összege, a nettója, a kézbe vett értéke a 60 200 forintot meghaladta, most ez a nettó, kézbe vett összeg 68 750 forint, ami az öt év inflációjával visszaszámítva 2010-re ötezer forinttal kevesebbet ér, mint a 2010-es 60 200 forint. Ezt a példát nagyon egyszerűen nyomon lehet követni, csak az inflációs adatokat kell számításba venni, és a valorizációs folyamatot elvégezni.

(17.40)

De fideszes képviselőtársaim és kormánypárti képviselőtársaim az elmúlt öt esztendőben ezt nem nagyon voltak hajlandók megtenni. Tehát tudomásul kell venni, hogy a minimálbér nem a bruttó alapján, hanem a kézbe vett összege és annak értéke alapján mutatja meg azt, hogy mit is ér valójában. Közben 2012-ben születtek még egy olyan munkatörvénykönyvet is, amely gyakorlatilag azt a helyzetet hívta életre, hogy az azt követő időszakban többet lehet dolgozni adott esetben kevesebb pénzért, kevesebb pénzt elérve.

A minimálberről még azt érdemes tudni, hogy a mai létminimum összegéhez viszonyítva - amit persze nem is mutatnak ki, mert 2013-as létminimum-adatokkal dolgoznak, ami 87 500 forint volt, ma olyan 92 ezer forint környékén van - huszonezer forinttal kevesebb. Nyílik az olló, az elszegényedés tehát szélesedik és mélyül is. A minimálbér vonatkozásában, de azon túllépve gyakorlatilag a másik felülete a dolognak az, ami a közfoglalkoztatotti béreket érinti. Itt Vágó Sebestyén megelőlegezte az előbbi napirendi pontnál ehhez illetően a támogatást. Én is szeretném azt mondani, képviselőtársam, hogy igen, olyan típusú közfoglalkoztatotti formákat kell életre hívni, amely minél több értékteremtéssel párosuljon, hogy egymás között, az emberek között ne ellenszenvet váltson ki az egyik munkaforma, mondjuk, a munkaviszonyos és a közfoglalkoztatotti, hanem mind a kettő kölcsönös elismertséget.

A másik része pedig az, hogy az állami elvonások olyan mértéket öltöttek főleg az alacsony jövedelmi szinteken, amelyek elfogadhatatlanok, közel 50 szá-

zalékos mértékűek. Gyakorlatilag ezt felülírva még a közszférában dolgozók illetményalapjával foglalkozik ez a kérdés, amely tekintetében az elmúlt öt esztendőre megyek vissza, két Orbán-kormány időszakára. Példátlan! Egyetlenegy kormányzat sem volt a rendszerváltás pillanatától kezdve, amely tekintetében a 38 650 forintos illetményalap ne változott volna, e két Orbán-kormány időszakának az öt évében nem változott.

Ezeknek a kérdéseknek a feloldásához kérem a tárgysorozatba-vételi támogatást a képviselőtársaimtól. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a hozzászólások következnek. A házszabályi előírások szerint képviselőcsoportonként lehetőség van egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben történő felszólalására, valamint lehetőség van az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben történő felszólalására. Ennek megfelelően először az írásban jelentkezett képviselői felszólalások következnek, majd azt követik az itt, a helyszínen nyomógombbal bejelentkezettek.

Elsőnek megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. *(Lukács Zoltán nemet int.)* Akkor elnézést kérek, én csak azt tudom mondani, ami nálam megjelenik. Ha nem kíván szólani, akkor ez téves volt. Köszönöm szépen.

A Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ebben a határozati javaslatban is fontos kérdések szerepelnek. Úgy gondolom, hogy bizonyos kérdésekben mi sokkal drasztikusabban gondolkodunk. Ha nyílt munkaerőpiacról beszélünk, és mondjuk, a multinacionális cégeknél dolgozó, akár kiskereskedelembe, akár gyártásban dolgozó emberekről beszélünk, akkor mi azt mondjuk, hogy ne csak minimálbér-emelés történjen meg, hanem sokkal jobban közelítsen az anyavállalat központjában kapott bérekhez az itt, a magyarországi leányvállalatnál vagy itteni üzemekben keresők bére.

A másik kérdés, amiről szó van benne, az pedig a minimálbér emelésével párhuzamosan a közalkalmazottak alpbérének is a megemelése. Ez egy fontos kérdés, ugyanis amíg ezen nem változtatunk, ezt nem emeljük, csak a minimálbéren emelünk, azzal azt érezzük el, hogy a szakmán belül, akár ha a saját szakterületemet nézem, a szociális területen belül óriási bérfeszültségek keletkeznek, ugyanis az akár évtizedek óta ott dolgozó és a most pályakezdőként, akár szakirányú végzettség nélküli pályakezdőnek hasonló vagy ugyanolyan bére van, és ez fenntarthatatlan. Viszont ha egy ilyen garanciális elem belekerül, hogy ezzel párhuzamosan, a minimálbér emelésével párhuzamosan ezt az összeget is emelni kell, akkor ezt a problémát áthidalhatjuk.

Természetesen ennél a határozati javaslatnál is azt tudom elmondani, mint az előzőnél, hogy bizonyos részeken, úgy gondolom, finomításra lenne szükség, de ezeket a finomításokat egyébként a jó törekvések mellett nem tudjuk megtenni anélkül, hogy tárgysorozatba ne venné ezt az Országgyűlés és ne tárgyalnánk róla, úgyhogy erről is ezt tudom elmondani, mint az előzőről, hogy a frakciónk a tárgysorozatba vételt természetesen támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): *(Mikrofon nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Megint a cél és út kérdése merül fel. A célokkal egyet lehet érteni, a hozzá vezető úttal nem feltétlenül. Az álláspontunk az *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem szól rendesen! Mikrofon!)*, hogy az elmúlt években jelentős eredményeket értünk el a foglalkoztatás és a bérek terén. 2010 augusztusa óta folyamatosan nő a foglalkoztatottak létszáma. Tizenhárom hónapja pedig tartósan több mint 4 millióan dolgoznak Magyarországon. Ezt tartom igazi eredménynek. Az elmúlt egy évben több mint százezer fővel nőtt *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból: Nem lehet hallani! Mikrofon! Nem is hallja, amit mondunk! - Derűltség.)* a foglalkoztatottak száma, eközben a 2010 óta eltelt időszakban *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem veszi észre, hogy szólunk! Nehogy újrakezdje! - Derűltség.)* a reálbérek összesen 10 százalékkal emelkedtek.

ELNÖK: Bocsnat, képviselő úr, nem tudom, hogy a mikrofonját nem felejtette-e el feltenni. *(Derűltség.)* Próbálják technikailag a megfelelő feltételeket megteremteni, de sajnos a műszaki személyzet nem volt abban a helyzetben, hogy be tudja megfelelően erősíteni ezt a felszólalást.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Rövid leszek. Az az álláspontunk, hogy az elmúlt években jelentős eredményeket értünk el. 2010 augusztusa óta folyamatosan nő a foglalkoztatottak létszáma, 13 hónapja pedig tartósan több mint 4 millióan dolgoznak Magyarországon. Az elmúlt egy évben több mint száz ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma. Ezt tartjuk igazi eredménynek. Eközben a 2010 óta eltelt időszakban a reálbérek összesen 10 százalékkal emelkedtek. 2010 és 2014 között a bruttó minimálbérek Magyarországon nőttek a legjobban az OECD-országok közül, és immár két és fél éve stabilan nő a bérek vásárlóereje.

Úgy gondoljuk, hogy ez az az út, amin a kormány jár, és ezen haladunk tovább. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezt a javaslatot is támogatja az LMP frakciója, hiszen való igaz az, hogy a dolgozói szegénység Magyarországon egyre nagyobb méreteket ölt. Az emberek egyre kevésbé tudnak megélni a munkájukból, és egyre többet kell dolgozniuk ugyanazért a bérért. Erről gondoskodott a Fidesz-KDNP tandemben, hiszen az új munka törvénykönyvével együtt és az egykulcsos adó bevezetésével gyakorlatilag egy olyan állapotot hozott létre az országban, ami azt eredményezte, hogy aki átlag alatt keres, mindenki rosszul jár, és most már 4 millió szegény országról kell beszélünk.

Sokat emlegeti a Fidesz azt, hogy a családoknál mennyi pénz marad. Mostanában azt szokták mondani, hogy 170 milliárd marad a családoknál. A költségvetésben 500 milliárdot dobnak ki az ablakon. Ráadásul, ha már családokról beszélünk, akkor nevezze meg azokat a családokat, tisztelt képviselőtársam, akiknél nagyon sok pénz marad az országban. Olvashatunk róluk sokat a lapokban, a különböző médiumokban. Azoknak a családoknak a gyarapodása valóban jelentős, viszont a magyar családok nagy része egytől egyig rosszul jár azzal, hogy önök kormányoznak. Ráadásul még azok az emberek, akik tényleg a hátukon viszik ezt az országot, hogy így fogalmazzak, azon emberek egy nagy része most már azt kell hogy fontolgassa, hogy még magát az országot is elhagyja, mert gyakorlatilag annyira nem vár rájuk semmi ebben az országban, és ezért önök felelősek.

Őn emlegette itt a minimálbér bruttóját. Az elmúlt öt évben valóban 43 százalékkal nőtt, de a nettója 15 százalékkal, ráadásul hol van az a létminimumhoz képest? Az elmúlt öt évben még tízezer forinttal sem emelkedett a minimálbér, az egykulcsos jövedelemadóval pedig két és félmillió munkavállaló járt rosszul. Az alsó hét jövedelmi tized adóterhelését önök növelték meg 134 milliárddal, és ezzel egyidejűleg a legmagasabb jövedelműek adója 501 milliárd forinttal csökkent, tehát úgy rendezték át önök az adóterheléseket, hogy gyakorlatilag mindenki, aki átlag alatt keres, rosszul járt ebben az országban. Ennek az egyik következménye az, hogy egyre nagyobb az aránya a dolgozók közül azoknak az embereknek, akiknek a keresete még a létminimumot sem éri el.

Teljesen világos, hogy önök rossz úton járnak. Ez most egy javaslat, ami mérsékelni tudja az önök rossz politikáját. Arra kérem önöket, még ha nem is egészen értik azt, amiről most itt beszéltem, mert láthatóan önök egy másik mozt néznek, ha Magyarországról beszélnek, fontolják meg és támogassák a tárgysorozatba vételt, aztán utána fejtsék ki bővebben a véleményüket, mert ez nem állapot, hogy gyakorlatilag nem tudunk már rendesen beszélni önök-

kel arról a helyzetről, amit mi a világban látunk. *(Taps az LMP soraiból.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A független képviselők közül Varju László képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Előljáróban szeretném rögzíteni, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja támogatni kívánja ezt a javaslatot, már csak azért is, mert a Fidesz-KDNP az elmúlt évek alatt tulajdonképpen 6 millió embert cserbenhagyva teremtette meg azt a helyzetet, hogy a saját adataik, ismereteik alapján is, a Központi Statisztikai Hivatal által is elismerten 6 millió ember rosszabbul járt az önök kormányzásával ebben az országban, miközben önök szívesen beszélnek a felkészülés, az elrugaszkodás évéről és még sok mindenről, hogy most éppen milyen lendületesen halad a gazdaság. Ha ez így van, ha ez így lenne, akkor ez a 6 millió ember nem szegényebb lett volna az elmúlt évek alatt, hanem kicsit jobban is élhettek volna. De ehhez önök feltételeket nem teremtettek.

Éppen ezért a javaslat alkalmas arra, hogy erről a vitát lefolytassuk. Mi azt javasoljuk, hogy ha a létminimum 93 ezer forint Magyarországon, amely lényegében azt a minimumfeltételt teremti meg, hogy egy minimális étkezésre, ruházódásra és lakhatásra legyen meg a lehetőség, akkor a 67 ezer forintos minimálbér belátható időn belül, öt éven belül eljuthasson erre a szintre. Éppen azért, hogy ennek a vitáját lefolytathassuk, hiszen ennek sok következménye van más területekre is, de ezt a vitát le kell folytatni, és be kell fejezni a kormány által cserbenhagyott emberek további lenullázását.

Éppen ezért ezt a vitát folytassuk le, ezért támogatjuk a napirendre vételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, az előterjesztők képviselői kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. Igen, Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője.

Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni ellenzéki képviselőtársaimnak a megelőlegezett bizalmat a tárgysorozatba vétel kapcsán, és szeretném arra biztatni a kormánypárti képviselőket, hogy gondolják át az álláspontjukat. Nem elég az, hogy foglalkoztatási adatokról és munkanélküliségi adatokról beszélnek, ráadásul igaztalanokról. Nem megyek bele a részletekbe, de hát önnek tudni kellene, hiszen minden lehetősége megvan a tudás megszerzésére, hogy mindazok a számadatok, amelyek a KSH-n keresztül kimutatásra kerülnek, a többletfoglalkoztatási adatokból származtathatók, a külföldön dolgozó, egy

évnél nem régebben munkatevékenységet folytatók regisztrálásából, a nyolcórás munkaidőből négyórás munkaidőt életre hívott munkavállalók sokaságából, ezekből tevődik össze, és nem valós foglalkoztatás-növekedésből. Ez az egyik része a történetnek.

De ami ettől talán most ebben a pillanatban fontosabb, az az, hogy a jövedelmek tekintetében, amikor átlagról beszél, akkor szeretném a figyelmébe ajánlani azt képviselőtársaimnak, hogy a többieknek is el tudják mondani, akik ma nincsenek jelen a Parlament falai között, hogy az alacsony jövedelmi szinten keresők nem haszonélvezői az elmúlt öt esztendőben ennek a történetnek, hanem kárvallottjai. Nem haszonélvezői, hanem kárvallottjai! Magyarra fordítva a szót, nem a tízezrek és százazrek kategóriáját, hanem a több millió főt érintő kategóriát érinti vagy képezi a vesztesek sokasága.

Eppen ebből kifolyólag egy konkrét, kézzelfogható, önök által nagyon nem vitatható statisztikai adat, Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2013-as zárt esztendeje: 4,3 millió ember tesz személyi jövedelemadó-bevallást, ebből több mint 2,2 millió a létminimum alatt keres. Ez a dolgozói szegénység kialakulása és fokozódása. Ennek a mérséklésére teszünk javaslatot akkor, amikor még a költségvetés elfogadása előtt vagyunk.

Kérem képviselőtársaimat, a fideszeseket is és a kereszténydemokratákat is, hogy ezt gondolják meg. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az ápolók valódi megbecsültségének visszaállításáról, H/4685. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság elutasította.

Ezzel kapcsolatban elsőként megadom a szót Lukács László György úrnak, aki az előterjesztők nevében ötperces időkeretben kíván felszólalni. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom a tárgysorozatba vételre váró, az ápolók valódi megbecsülésének visszaállításáról szóló határozati javaslatát a következőkkel ajánlja az önök figyelmébe.

Az ápolók valódi megbecsülésének visszaállítására több út áll lehetőségre, illetve több út adatot meg, amelyeket lehet követni. Ezek közül az egyik út, hogy a költségeket nem kímélve, a költségvetési forrásokat használva, pénzt szánva javítjuk azokat a körülményeket, amelyek jelenleg az ápolók munkakörülményeit, béreit és az utánpótlását érintik. Illetve lehet olyan utat is választani, amely nem kerül különleges költségvetési kihatásba, nem kerül a költségvetésnek számottevő teherbe, és ezzel az úttal

lehet elérni ugyanazt, hogy a társadalmi megbecsüléshez vezető úton előrébb jussunk.

De a valódi megbecsülés elérhető úgy is, hogy ha maguk az ápolók, maguk az egészségügyi szakdolgozók mennek ki és keresik ezt az utat. De elérhető úgy is, hogy mi, politikusok, álljunk akár a baloldalon, álljunk akár a jobboldalon, lehetőségeinkhez képest itt az Országgyűlésben egyetértve támogassunk egy olyan javaslatot, amelyet most önök elé a Jobbik javasolt, illetve amelyet a Jobbik letett az asztalra. A javaslat érdemi pontjai természetesen arról az őszinteségről és arról a komoly gondolkodásról tanúskodnak, amellyel a Jobbik az ápolók helyzetét közelítette meg, és amellyel felelősségteljesen ehhez a témához hozzá kíván állni.

Maga az alaphelyzet teljesen érthető mindenki számára. Most már több mint egy hónapja zajlik, mert álláspontom szerint még azóta sem ért véget, az úgynevezett ápolói vagy pongyolán fogalmazva nővértavasz, amelyben az ápolók megfogalmazták azokat a követeléseket, elsődlegesen a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara követelésein alapulva, és felmérték azokat a hiányzó elemeket és azokat a legnagyobb veszélyforrásokat, amelyek szinte lehetetlenné teszik a jelenlegi munkájukat. Ezek voltak a bérek, ezek voltak a munkakörülmények és az utánpótlás kihívásai.

Most, hogy ismerjük, milyen helyzet áll fenn és folyamatosan áll fenn, hiszen a kormány egyeztetése nem megoldás erre, mindenképpen tudni kell, hogy mi van a határozati javaslatban, hiszen akkor dönthetünk felelősségteljesen, hogy a határozati javaslat, amely álláspontunk szerint valódi megoldást adna, mennyire állja majd ki az idők próbáját. A határozati javaslatban a Jobbik három olyan intézkedést javasolt, amellyel - ismétlem - költségvetésen, különösebb teher nélkül, a költségvetésre teher nélkül lehetne a helyzetet megoldani, két határidőre koncentrálni. Az egyik szeptember 1-je lenne, a másik pedig július 31-e lenne.

Elsődlegesen a Jobbik Magyarországért Mozgalom úgy gondolta, hogy mindenképpen vissza kell adni az államigazgatásnak az egészségügyi döntésekbe való beleszólás legmagasabb szintjét, és mindenképpen szükséges, hogy az ápolókat érintő valamennyi döntésről, egyébként a Jobbik álláspontja szerint, indokolt lenne egészségügyi minisztériumot létrehozni, de a jelenlegi minisztériumi struktúrában egy külön ápolásügyi főosztályon dönthessenek, és az ápolásügyi főosztály legyen az, amely minden, az ápolókat érintő humánerőforrás-kérdésben, béreket érintő kérdésben, de akár szakmapolitikai kérdésekben is kompetensen hozzáálljon, és megfelelően transzformálja, közvetítse az ápolók akaratát.

De a Jobbik Magyarországért Mozgalom úgy látta, hogy szükséges az államigazgatásnak egy másik területén is, még hozzá az államigazgatási úgymond országos szervnek a területén is belenyúlni a rendszerbe, és ebben az esetben azt javasolja, hogy egy régebben jól működő intézményt, egy régebben jól

működő személy intézményét állítsa vissza, és ez az országos főápoló intézménye, amely, habár úgy tűnik, ha rátekintünk az állami struktúrára, mintha most is lenne, de nem kellő súllyal szerepel, nem azzal a hatáskörrel és nem azzal, amit a Jobbik neki szán, hiszen ennek a személynek, ennek az intézménynek az egyik feladata lenne az, hogy mindenképpen azokat az emberi erőforráshiányokat, amelyekkel az ápolók küzdenek, az elöregedést, az eltűnőben lévő munkavállalókat, a demotivált munkavállalók helyzetét kezelni tudja.

Ezen túlmenően a Jobbik Magyarországért Mozgalom az egészségügyi oktatásügyet is szeretné az egészségügy keretében tudni, és nem egy olyan gazdasági tárcánál hagyni, ahol nem kompetensen döntenek az egészségügyi utánpótlást érintő krízishelyzetről. Tehát ezekben is változásra szorul mindenképpen a terület.

(18.00)

A jelenlegi határozati javaslatban ismertek az álláspontok. Ismétlem, hogy mindenkinek még vonzóbb legyen ez a határozati javaslat, teljesíthető határidőket, teljesíthető költségvetéseket tartalmaz, az abban megfogalmazottak a szakma véleményének egyöntetű támogatását élvezik, és mindenképpen olyan javaslat, amellyel előre lehet lépni az ápolók ügyének rendezésében, a költségeket kímélve, őszintén és felelősségteljesen gondolkodva.

Ehhez kérem képviselőtársaim támogatását a határozati javaslat tárgysorozatba vétele iránt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Korózs Lajos felé:)* Megadom, csak kérem képviselő urat, hogy nyomja meg a gombot. Köszönöm szépen.

Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselőnek lehetősége van 2-2 perces felszólalásra, illetve az elsőként jelentkező független képviselőnek is ugyanez a lehetőség fennáll. Elsőként megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az indítványt a Szocialista Párt frakciója támogatni fogja, és mind a két pontban megegyezik a véleményünk. Ugyanis számunkra is borzasztóan fontos, hogy az egészségügyben dolgozók megbecsüléséhez elsősorban az fog hozzájárulni, ha lesz érdemi érdekegyeztetés, ami sajnos évek óta nincs azokban az ügyekben, amelyek éppen a konfliktus tárgyát, a bérkérdés, az egyéb kafetériaajuttatások kérdése, illetve a szakpolitikák kidolgozása is idetartozik.

Támogatjuk azt az elképzelést is, hogy vissza kell állítani az országos főápolói pozíciót, annál is inkább, mert ez egy kicsit, hogy mondjam, rangot is adna ennek a szakmának. Nézzék, május 12-én volt

az ápolók nemzetközi napja, és én akkor úgy fogalmaztam, hogy ez a fekete kedd, merthogy az ápolással foglalkozó szakemberek most a közelmúltban nagyon sok konferenciát tartottak, ahová rendszerint meghívták a parlamenti pártokat. Érdekes módon egyedül a kormánypárt nem képviseltette magát ezeken a rendezvényeken.

Csak tómondatokat szeretnék mondani, hogy ott mit jegyzeteltem az általuk elmondottakból. 1. A szakdolgozók túlterheltek. 2. Egy ápoló gyakran 40 beteget lát el egyedül. 3. Az ápolók háromnegyede a folyamatos betegmozgatás miatt két vagy három mozgásszervi betegségben szenved. 4. A fekvőbeteg-ellátási osztályok többségén nincs pihenőszoba. 5. Az ápolók nem kapnak védő- és munkaruhát. 6. A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint a nettó átlagjövedelmük mindössze 97 ezer forint. 7. Ez az összeg 40 dolgozott év után sem éri el a bruttó 160 ezer forintot. És végezetül: 8. Ennek következtében egyre nagyobb a leszakadás más ágazatokhoz képest.

A szocialista frakció támogatni fogja az indítványt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika támogatni fogja ezt a javaslatot. A legutóbb is nagy várakozással tekintett mindenki a kinevezett országos vezető ápolóra és az általa elvégezendő munkára. Az intézménytől azt várták-vártuk, hogy végre méltó rangja legyen a szakmának, méltó képviselése. A várakozás jogos volt akkor is, és jogos most is, de komoly kétségeink vannak, hogy mennyire lehet sikeres egy olyan intézmény, amely valahogy mindig eltűnik az államigazgatás viharában, legutóbb például az aktuális átszervezési lázban.

De egy ápolási főosztály létrehozása és az országos főápoló kinevezése együttesen talán biztosíthatná, hogy érdemi módon bele tudjanak folyni ezekbe a kérdésekbe az ápolók, akik bizony, valljuk be, a rengeteg munkájukhoz, rengeteg felelősségteljes munkájukhoz képest mostohagyerekként vannak kezelve ebben a rendszerben. Sajnos, nem vagyunk benne bizonyosak azonban, hogy az egészségügyi államtitkárság jelen formájában alkalmas-e megfelelő szakmai döntések meghozatalára és végrehajtására.

Az ugyanis nyilvánvaló, hogy nem állnak elég jól az érdekérvényesítés terén saját kormányukban, elég csak megnézni a költségvetés most előtűntik lévő költségvetés fő számain az egészségügyre vonatkozóan. Emiatt, még ha megfelelő szakmai döntéseket elő is tudna segíteni az országos vezető ápoló, sajnos önmagában ez nem jelent garanciát arra, hogy a szükséges lépések meg is történjenek. De ha minimális esély is mutatkozik arra, hogy az ápolók helyzete javulhasson, akkor mi támogatjuk ezt a javasla-

tot. Bízunk benne, hogy ha megvalósul, nem lesz az ápolási főosztály és az országos főápoló munkája hiábavaló.

Ugyanúgy vitán felül áll az is, hogy a jelenlegi borzalmas helyzetben bármilyen változásban benne van az előrelépés lehetősége. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Rig Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottsági ülésen is elmondtam a véleményemet. Mint egészségügyi dolgozó, most már két évtizede nézem minden egyes kormány azon törekvéseit, amelyekkel az egészségügyi dolgozóknak a megbecsülését és az anyagi elismerését célozta meg. De el kell keserítsem önöket, ez nem jött be. Ma egy egészségügyi dolgozó közel 100-110 ezer forint nettót keres 12 órás műszakban úgy, hogy neki vasárnap is kell dolgoznia, tisztelt képviselőtársaim.

A határozati javaslat ugyan az országos főápolóról és a főápolói intézményről szól, de ez egy lépés afelé, hogy megkönnyítsük a kormány azon törekvéseit, hogy az érdekképviseletekkel történő egyeztetést, ami már elvileg folyamatban van, kivegyük a kormánytól, segítsünk ezáltal rajta. Hiszen ez nemcsak a pártok érdeke, ez az egészségügyi dolgozók és ahogy LMP-s képviselőtársam is elmondta, az egészségügyi szakdolgozók kifejezett kérése.

Azért egypár olyan adatot elmondanék itt a tisztelt képviselőtársaimnak, ami szorosan hozzátartozik a témához, és ez a háttéranyag, hogy miért került ide ez a javaslat. Ugye, meg kell azt nézni, hogy országos szinten bérezésben nincs sajnos jelentős eltérés az ország valamennyi egészségügyi intézményében, alacsony bérbeállást találunk. Nincs megfelelés az elvégzett munka és az érte kapott jövedelem között. A szakdolgozói létszám alakulása területenként változik. Az észak-alföldi régióban nincs létszámhiány, legalábbis amennyiben a rendelkezésre álló álláshe-lyek betöltöttségét nézzük. Ennek egyik oka, hogy abban a térségben nagyon kevés a munkahely, a szakdolgozók ellátottsága viszont túl magas.

Ugyanez nem mondható el a nyugati régióra. A nyugati régióban a dolgozók kivonulnak külföldre dolgozni a jobb és szebb jövő reményében. Ennyit szerettem volna hozzáfűzni. Sajnos, nagyon kevés az idő, erről órákat lehetne beszélni, illetve nemcsak beszélni kell, tisztelt képviselőtársaim, hanem cselekedni. Itt az óra, itt az utolsó perc. Kérem, tegyék meg! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem a frakciókat, hogy kíván-e még valaki fel-szólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most megkérdezem az előterjesztőket, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Meg-

adom a szót Lukács László György úrnak, az előterjesztő képviselőjében, kétperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon nem jó üzenet az, amikor a kormánypárt egy ilyen fontos határozati javaslatához, amihez mindenki hozzászólt, és mindenki a támogatásáról biztosította, nem kívánnak sem támogatásról biztosítani senkit, sem hozzászólni nem akarnak. Úgy gondolom, hogy a hozzáállásukkal saját maguknak kell majd elszámolniuk. Ismételen talán egyetlenegy lehetett bebizonyítani ezzel. Leleplezték azt, hogy azok az érdekegyeztetések, amelyek a háttérben folynak, inkább csak a helyzet szanálására, elodázására, a probléma megoldásának elodázására szólnak, és nem valódi elhivatottság lakozik a kormányban.

Itt lett volna az idő, ahogy képviselőtársam fogalmazott előttem, hogy most tegyenek le valamit legalább két percben az asztalra, és mondják el azt, bújjanak ki a báránybőrből, mutassák meg, hogy mit gondolnak az ápolókról. Köszönöm szépen azonban azoknak a pártoknak a támogatását, amelyek támogattak minket ebben. Valamennyi felvetésük egyezett azzal, amit mi magunk is mondtunk. Ezek egyébként, és ezt a kormánypártok figyelmébe ajánlom, amiket mi javasoltunk, apró lépések, egyáltalán nem fájdalmas lépések és nem vágyálmok, hanem olyan minimális kritériumok, olyan minimális elvárások, amelyek a rendszer működőképességének fenntartásához szükségesek.

Nem lehet elégszer mondani, hogy a kormány, úgy tűnik, egy képességbeli hiányban szenved az ápolók ügyében. Nem képes meghallani az ápolók hangját. Azt még csak elfogadom, ha az én hangomat nem kívánják meghallani, és nem kívánnak foglalkozni a Jobbik határozati javaslatával, de azt elfogadhatatlannak tartom, hogy az ápolóknak hátat fordítanak. Jegyezzék meg, a 24. óra után járunk, itt az idő, hogy meggondolják magukat, és majd amikor szavazni kell, akkor támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatam a tisztelt Házat, hogy a döntésre holnap ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az offshore-vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából történő kizárásáról, valamint az államigazgatás offshore-mentesítéséről szóló T/4198. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről.

(18.10)

A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Először megadom a szót Schiffer András úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván szólni, ötperces időkeretben. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-KDNP az elmúlt öt évben már többször bebizonyította, hogy valójában az offshore-lovagok pártján áll, hiszen minden olyan kezdeményezést eddig leszavazott, amely egyébként nemcsak a közpénzek környékéről, de az országból is kisöpörte volna az offshore-lovagokat. Az LMP az új polgári törvénykönyv vitájánál arra is terjesztett elő módosító javaslatot, hogy egyáltalán ne lehessen bejegyezni Magyarországon olyan gazdálkodó szervezeteket, amelyek offshore háttérűek. Ezt a javaslatot leszavazták, jöllehet, ezzel rövidre lehetett volna zárni a történetet, hiszen ez azt jelentené, hogy a Ptk. hatálybalépésétől Magyarországon egyáltalán nem működhetnek offshore háttérű cégek.

A mostani javaslat ennél szűkebb körre szorítkozik: azt mondjuk, hogy a közpénzek környékéről is zavarjuk el az offshore-lovagokat. És ebben a pillanatban rögtön két tisztázó megjegyzést tennem kell. Az országnak, a magyar nemzetgazdaságnak az offshore-talanítása nem pusztán antikorrupciós kérdés, jöllehet az is. Ahogyan egyik oldalról a politikusok kötelező vagyongyarapodási vizsgálata, amit két héttel ezelőtt leszavaztak, egyfajta garancia arra, hogy a politikai elit ne lopja szét tovább a közös vagyont, ugyanilyen garancia lenne az is, ha az offshore-csapatok elzárnánk. Hiszen él a gyanú, hogy amit az elit szétlopott ebben az országban 25 év alatt, ennek a vagyonnak a nagy része egész egyszerűen offshore-cégeken keresztül került eltüntetésre. Érdekes módon, mióta önök vannak hatalmon, Fidesz-KDNP-s képviselők, már nem olyan fontos, hogy a Ciprusra és az ég tudja, még hová nyúló csápotok levágják.

De nem csak antikorrupciós kérdéstről van szó, nem csak a közélet tisztaságáról van szó. Az elmúlt 25 évben a magyar államadósság két és félszerese áramlott ki a magyar nemzetgazdaságból offshore-paradicsomokba. Ez azt jelenti, hogy annak a jövedelemnek, amit a magyar emberek itt megtermelnek, egy jelentékeny része, elkerülve az adót, egész egyszerűen kiszivárog különböző offshore-helyekre, offshore-paradicsomokba. Addig Magyarország nem tud fejlődni, amíg az itt megtermelt jövedelemnek egy tekintélyes része nem itt hasznosul, nem itt kerül befektetésre, nem a magyar emberek, a magyar nemzetgazdaság javát szolgálja. Éppen ezért kettős stratégiai kérdés van, kettős stratégiai cél van, ami miatt az offshore-lovagokat legalább a közpénzek környékéről el kellene zavarnunk.

A másik kérdés viszont, amit tisztáznunk kell, hogy egyáltalán mit tartunk offshore-nak. Az LMP törvényjavaslata ezt a tisztázást megteszi. Mi egyszerre gondolunk azokra a vállalkozásokra, amelyeknek a tulajdonosi szerkezete nem átlátható. Ezt elméletileg az Alaptörvény is valamilyen szinten

kezeli, de mellette a)-tól - azt hiszem, ha jól emlékszem a javaslatunkra - o)-ig felsoroljuk azokat a kies helyeket, ahová egyébként a tolvajok szeretik kivinni a pénzüket ebből az országból. Hiszen lássunk csodát, volt már olyan, hogy a Magyar Nemzeti Bank palotát vásárolt itt, a belvárosban olyan cégtől, amelynek a csápjai, hogy, hogy nem, de a Saint Vincent-szigetekre nyúlnak ki. Van olyan belvárosi épület, egykori középiskolám szomszédos épülete, amit a Demszky-éra óta azóta sem felfejtett módon természetesen, hiszen az elszámoltatás ennyire történt meg, Marshall-szigeteki és a Seychelle-szigeteki vegyes társaság tulajdonol. Ez egy botrány!

Mi arra teszünk javaslatot, hogy semmiféle offshore-cég állami, önkormányzati céggel, állammal, önkormányzattal ne léphessen üzleti kapcsolatba. A magyar nemzeti vagyont, az önkormányzat, az állam, az állami, önkormányzati cégek vagyonát ne lehessen elidegeníteni, ne lehessen bérbe adni offshore-cégeknek. Arra teszünk javaslatot, hogy állami, önkormányzati szervek és érdekeltségek semmilyen szinten ne léphessenek üzleti kapcsolatba offshore-cégekkel; sem azokkal, amelyeknek nem átlátható a tulajdonosi struktúrája, sem azokkal, amelyeknek a csápjai pénzszivattyúként működve valamilyen nagyon távoli szigetekre terjednek ki.

Ha önök újra nemet mondanak erre a javaslatra, pusztán csak azt bizonyítják, hogy a Fidesznek jól felfogott érdeke, hogy fedezze az offshore-lovagokat, hiszen önök is érdekeltek ezek szerint abban, hogy a nemzeti jövedelemnek egy tekintélyes hányada innen eláramoljon; önök is érdekeltek abban, hogy az offshore-cégekkel folytatott ügyletek útján lehessen a törvénytelenül megszerzett pénzeket tisztára mosni.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Színvallásnak van itt az ideje, tisztelt fideszes képviselők. Azok után, hogy a politikusok kötelező vagyonosodási vizsgálatát leszavazták, mit válaszolnak arra, hogy offshore-talanítani akarjuk az országot, de leginkább a közpénzek környékéről el akarjuk zavarni azokat, akik csak abban érdekeltek, hogy a korrupciós pénzeket tisztára mossák *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és ezt az országot megfosszák az itt megtermelt jövedelemtől? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben kaphat lehetőséget. Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatban megfogalmazott célokkal mind személy szerint én, mind a Jobbik Magyarországért Mozgalom egyet-

értünk. Támogatni tudjuk az ismeretlen háttérű, átláthatatlan tulajdonosi struktúrájú társaságok visszaszorítását, valamint ezen szereplők kategorikus kizárását a közszféra által kötött ügyletekből. Persze, ezt nem úgy képzeljük el, mint a jelenlegi kormány, hogy szavakban nagyon kemények, aztán a tettek meg elmaradnak.

Gondolom, emlékeznek még rá, hogy 2012-ben hoztak egy törvényt, amely megszüntette az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cégek számára a közpénzek juttatását, aztán a törvény életbelépése utáni fél évben a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség több mint 30 milliárd forintot juttatott offshore-cégeknek. A javaslatot módosításokkal, de támogatni tudjuk. Azt azonban meg kell jegyezni, hogy nemcsak kiszámítható és átlátható szabályozási környezetre volna szükség, hanem következetes és korrupciómentes végrehajtásra is.

Mindenekelőtt tehát azt az apparátust kellene megtisztítani, amely az ipari méretű áfacsalásokat simán elhazudja, az állami cégek sokmilliárdos adó- és járuléktartozása felett jótékonyan elsiklik, illetve statisztál azon elterjedt gyakorlathoz, ahol a haveri cégek névvel és arccal a közpénzekből pófátlanul gazdagodnak offshore nélkül is. A törvényjavaslat egyik fő iránya az átláthatóság erősítése, azaz a cégek mögött álló természetes személy tulajdonosok minél szélesebb körű megismerhetősége. Mindannyiunk érdeke, hogy a közpénzekből fizetett beszállítók, szolgáltatók vagy támogatottak körét a közpénzeket előteremtő adófizető magyarok megismerhessék a lehető legszélesebb körben. A közszférával kötendő ügyletekben az átláthatóságot, a mögöttes természetes személyek megismerhetőségét a Jobbik Magyarországért Mozgalom mindig is támogatta. De itt is meg kell jegyezni önöknek, hogy gondolom, emlékeznek még Kaya Ibrahimra. Abban az ügyben is ismertté vált a tényleges természetes személy tulajdonos személye, azonban ennek ellenére a nagy mennyiségű *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* lejárt köztartozást azóta sem sikerült behajtani.

Tehát hozunk ilyen törvényeket, csak ezeket a törvényeket tartassuk is be! A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja a tárgysorozatba vételt. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percben megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat gyakorlatilag teljeskörűen végezné az offshore-talanítást ebben az országban, nemcsak a jogi értelemben vett offshore-ral, hanem a gazdasági offshore-ral is leszámol, ami egy nagyon fontos pont, hiszen a Fidesszel nagyon sokszor pont ezen a ponton bukik el a párbeszéd. Ők folyamatosan

beszélnek a jogi offshore-ról, mi meg hozzátesszük, hogy igenis, ott van a gazdasági offshore, vagyis azok a helyek, azok az adóparadicsomok, ahol olyan szinten lehet adózni, ami Magyarországtól messze elmarad. Persze, megéri cégeknek, hogy oda jelentsék be magukat, de ezzel gyakorlatilag Magyarországot megfosztják az adóbevételektől, legalábbis attól, amit ők termelnének.

Ebben a törvényjavaslatban tételesen felsoroljuk Anguillától Vanuatuig azokat a helyeket, mikro-államokat és adóparadicsomokat, amelyeket mi ebbe a körbe tartozónak érvényesítünk, és mi kimondanánk azt, hogy sem közbeszerzésben nem vehetnek részt azok a cégek, sem állami megbízást nem kaphatnak, akik ezeken a helyeken bejegyeztetnek cégeket. Ráadásul köztisztviselőknek és állami vezetőknek pedig megtiltatnánk egyenesen azt, hogy ilyenben legyen tulajdonuk.

Ugyanis minden egyes forint, amit ilyen adóparadicsomokban adóznak le ezek a cégek, azok kieső adóbevételek, és ezek keserűen hiányoznak ebben az országban ahhoz, hogy például az oktatásunkat vagy az egészségügyünket fejleszteni tudjuk, vagy például béremelést adjunk, vagy például csökkenteni tudjuk a magyar vállalkozások terhelését. De ráadásul ez egy tisztességtelen versenyelőnyt is jelent ezeknek a cégeknek, kiszorítják a rendesen adózó hazai vállalkozásokat is.

(18.20)

Ráadásul hadd hívjam fel a figyelmüket arra, hogy itt milyen nagyságrendű pénzek úsztak el. Nyilván pontos becslés nincs a dolog természetéből adódóan, de százmilliárdos nagyságrendről van szó évente, de van olyan felmérés is, amely arra mutat, hogy az elmúlt három évtizedben az államadósságunk két és félszerese áramlott ki ilyen adóparadicsomokba.

Hadd említsem meg, a Fidesznek miért annyira fontos, hogy folyamatosan leszavazza ezt a törvényjavaslatunkat. Ott van az Eiffel-palota ügye, az MNB egy offshore háttérű cégtől vette meg, az adózatlan nyereség 4-5 milliárd forint. És ez egyetlen ügylet volt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Arra kérem önöket, hogy ha valamennyire is komolyan veszik az offshore elleni küzdelmet, akkor szavazzák meg a javaslatunkat. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP álláspontját Szakács László képviselő úr ismerteti.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Attól félek, ez is egy olyan javaslat lesz, ahol már látjuk, hogy a kormánynak nincs véleménye, de nem tudom, lesz-e fideszes vélemény majd erről a javaslatról. Szeretném, ha lenne, mert úgy gondolom,

minden egyes képviselőtársamtól kaptak önök olyan kérdéseket, amelyek arra kellene hogy sarkallják a képviselőcsoport nem túl nagy számban jelen lévő tagjait, hogy valamit erre mondjanak.

Azért fogja támogatni a Szocialista Párt is, mert úgy gondoljuk, hogy azon kívül, hogy a célokkal egyetértünk, ez egy nagyon fontos kérdés. Egy olyan fontos kérdés, amely tudatosan, minden egyes alkalommal ebben a házban félreértésre került, hiszen volt itt olyan, amit már korábban a képviselőtársam is meghivatkozott, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség mindenkit nyilatkoztatott arról, hogy nem offshore háttérű. Természetesen tudatosan félreértették; az összes magyar egyéni vállalkozót, az összes magyar betéti társaságot, és mindenhol, ahol személyes felelősségi körbe tartozó gazdasági társaságról volt szó, mindenkit nyilatkoztatott természetesen mindenről. Ez egy teljesen félreértelmezett, tudatosan félreértelmezett olyan papírgyűjtés volt csak, amivel mindenkinek gondot okoztak, de a problémát nem akarták megoldani.

Én is úgy gondolom, hogy egy választóvonalhoz érkezünk ezzel: láthatjuk, hogy a Fidesz képes és hajlandó-e támogatni, hogy a köztulajdonban álló társaságok, illetve a költségvetési szervek ne köthessenek szerződést, semmilyen ügyletet offshore háttérű cégekkel, illetve a közbeszerzések folytán is záródjanak ki a közbeszerzésből az ilyen háttérű cégek, vagy akik velük ügyletet kötöttek. Ez a közélet tisztaságához, illetve közbizalomhoz vezet, úgy gondolom, az emberek talán jobban bízhatnának azokban a döntésekben, amelyek ebben a házban születnek.

Az adatokat nem ismétlem meg, de úgy gondolom, hogy mindenkinek nyilvánvalóak ezek a problémák, ezért a Szocialista Párt támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Fidesz álláspontját Cseresnyés Péter képviselő úr ismerteti. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Na! Na!)*

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Van reakció, amit kértek. Azt kell mondani, hogy szimpatikus ez a felvetés, az előterjesztés, amelyet olvashatunk *(Dr. Szakács László: De nem támogatják!)*, amely előttünk van. A célokat szimpatikusnak lehet tartani, viszont figyelembe kell venni azt, hogy pont az a szocialista frakció mondja, hogy szimpatikusak ezek a célok, és valamit tenni kell, amely 2010-ig *(Dr. Schiffer András: Az elmúlt nyolc év!)* semmit nem tett annak érdekében *(Dr. Schiffer András: De ez LMP-s javaslat!)*, hogy itt ma ilyen viták ne legyenek. *(Dr. Schiffer András: Ne beszélj mellé!)*

2011 óta azonban például az Alaptörvény előírja, hogy a közpénzhez csak átlátható tulajdonosi szerkezettel rendelkező személyek, szervezetek juthatnak hozzá. *(Dr. Szakács László: És milyen jól működik! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Ez egyér-

telmően az offshore-cégek visszaszorítását is szolgálja és szolgálhatja. (Dr. Schiffer András: *Mi van a letelepedési kötvénnyel?*) A közpénzre pályázó cégeknek nyilatkozni kell név szerint a tulajdonosi köréről, felépítéséről (Dr. Szakács László: *Az összes bt.-ről!*), a 25 százalékos tulajdonnal vagy szavazati joggal rendelkező tagjairól és azok adóügyeiről. Így megvalósulhat az a szándék, hogy közpénzből csak átlátható tulajdonosi szerkezetű cégek támogathatók.

Közbekiabálva önök azt mondják, hogy de ezt számon is kell kérni. Ha ezt nem lehet számon kérni, ha ennek nincs eredménye, hogy egy Alaptörvényben benn van ez, és számon kérhető módon egyébként nyilatkozni is kell (Dr. Schiffer András: *Végre kell hajtani!*), akkor úgy gondolják, hogy másfajta törvénykezési szabályozással ezt meg lehet tenni (Dr. Szakács László: *Csak így lehet!*), csak azért, mert egy ellenzéki párt ezt benyújtotta?

ELNÖK: Képviselő úr, egy kis türelmet kérek szépen! Frakcióvezető úr... (Cseresnyés Péter, *hangosítás nélkül: Azt gondolom, hogy jelen pillanatban megvannak azok a jogszabályok, amelyek segítségével... - Az elnök csenget.*) Egy kis türelmet kérek, Cseresnyés képviselő úr! Schiffer frakcióvezető urat tisztelettel kérem, ne kiabáljon bele, mindjárt szót kap, elmondja, vagy küldjön SMS-t, de ne kiabáljon bele!

Hallgatjuk tovább, képviselő úr!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát a jelenlegi keretek biztosítják, hogy az offshore-cégek ellen vagy az ilyen szándék ellen fel lehessen lépni. Úgy gondolom, hogy most jelen pillanatban a jogszabályokba, a jogi szabályozásba nem kell feltétlenül belenyúlni. (Dr. Schiffer András: *Nem kell feltétlenül!*) Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Schiffer András frakcióvezető urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra 120 másodpercben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen az ellenzéki felszólalásokat. Szeretném megerősíteni, hogy a javaslat természetesen arra is vonatkozik, amit Szél Bernadett is elmondott, hogy teljes tilalmat vezetnénk be az offshore-tulajdonlásra az állami alkalmazottak körében. Tehát nem lehet továbbiakban olyan kormánytisztviselő, helyettes államtitkár, aki érintett offshore-cégekkel.

Cseresnyés képviselő úr felszólalása egész egyszerűen értelmetlen. Képviselő úr, elmondtam világosan, hogy kétféle offshore-cég létezik, elmondta a képviselő asszony is. Van az, amiről önök megemlékeztek az Alaptörvényben, az úgynevezett jogi offshore, tehát az átláthatatlan tulajdonosi struktúrájú offshore. Ezenkívül pedig vannak az úgynevezett gazdasági offshore-cégek, tehát azok az adóparadicsomok, ahova nagy kedvvel lopta ki a politikai elit a

pénzeket az elmúlt 25 évben. Mi mind a kettőre le szeretnénk sújtani. Ha egyszer ön alaptörvényi rendelkezésre hivatkozik, akkor nem tudom, mi gátolja meg abban, hogy az Alaptörvényt végrehajtsuk. Én nem számonkérésről beszéltem! Azt mondtam, hogy ha van egy alaptörvényi előírás, akkor pontosan az a kötelessége a jogalkotónak, a parlamentnek, hogy az Alaptörvény rendelkezéseit végrehajtsa. Ha egyszer ön az Alaptörvényre hivatkozik, akkor kutya kötelessége egy ilyen törvényt megtárgyalni és elfogadni.

Képviselő úr, az forog kockán, hogy egész egyszerűen például az önök alaptörvényi rendelkezését komolyan lehet-e venni. Egy alaptörvényi rendelkezés annyit ér, amennyit abból végrehajtsunk. Ez a törvényi szabályozás pedig ezt a célt szolgálja. Azt a célt szolgálja, hogy a jövőben a politikai elit ne tudja szétrabolni ezt az országot, és ezt az országot ne lehessen megfosztani azoktól az erőforrásoktól, amelyek egyébként a fejlődést szolgálhatnák. Ha önök megint kimásznak amögül, hogy egy „offshore-talanító”, az offshore-cégektől az országot megszabadító törvényjavaslatról egyáltalán tárgyaljon a magyar parlament, akkor önök pusztán annyit mondanak, hogy ez az alaptörvényi rendelkezés sem ér semmit. Köszönöm szépen. (Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az egyes törvényeknek a dolgozói szegénység elleni küzdelem érdekében szükséges módosításáról szóló T/4291. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről ki kíván szólni ötperces időkeretben. (Dr. Szél Bernadett *jelentkezik.*) Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, aki az előterjesztők részéről kíván felszólalni.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz 2010 óta folytatott politikája mára egyértelműen felrajzolta, hogy milyen országban hisznek önök, és melyik az a társadalmi-gazdasági modell, amelyet követni kívánnak. Gyakorlatilag ezt röviden és tömören úgy tudom megfogalmazni, hogy önök azt üzenik a magyar embereknek, hogy vállaljanak el az égedta világon mindenfajta munkát, dolgozzanak látástól vakulásig, és ezért cserébe ne kérjenek sok bért. Na, ezzel szeretnénk mi leszámolni.

Azt gondoljuk, nagyon méltatlan, hogy ebben az országban olyan fizetésért kell dolgozni, amelyekből képtelenség kijönni. Ezt a politikát, amelyet önök letettek az asztalra, nyögi gyakorlatilag az egész ország, és ennek az egyik következménye az a dolgozói szegénység, amely alatt azt értjük, hogy akármennyit dolgoznak a bérből és fizetésből élő emberek ebben

az országban, nem tudnak kijönni maguk sem, ha családjuk van, akkor meg végképp nem. Az egyik szörnyű tünete ennek a jelenségnek az, hogy az adózók felének a keresete esik a létminimum alá, arról nem is beszélve, hogy önök most már öt éve kormányoznak egyhuzamban, és még mindig húszezer forintos különbség van a minimálbér nettója és a létminimum között. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan, és az egész út, amelyen vannak, téves.

Magyarországon most már olyan helyzetben vagyunk, hogy ha megnézzük az EU 28 tagállamát, akkor már 2013-ban mi voltunk az ötödik legolcsóbb. Ebbe az irányba nincs hová továbblépni. Ez így nem működik.

(18.30)

Teljesen természetes, hogy ha azt látják a magyar emberek az Európai Unión belül, hogy itt nagyon alacsonyak a bérek, és a munkájukért cserébe nagyon kevés fizetést kapnak, viszont az árak épp-hogy csak elmaradnak a többi országtól, úgy fogják gondolni, hogy elmennek nyugatabbra, és azt fogják mondani, hogy mi ugyanezt a munkát elvégezzük, több pénzt kapunk belőle, és könnyebben kijövünk, tudunk tervezni. Ezt éljük meg nap mint nap, ezért van az, hogy 20 százaléka a fiataloknak úgy gondolja, hogy másik országban fogja leélni az életét, ezért van az, hogy minden tizedik honfitársunk úgy gondolja, hogy tőlünk nyugatabbra az élete könnyebb lenne, és azt fontolgatja, hogy kimegy Magyarországról Nyugat-Európába. Nem kalandvágyról van szó, nem arról van szó, hogy ők ismeretlen kultúrákat szeretnének megismerni, mint ahogy itt halljuk államtitkári meg sok esetben miniszterelnöki szintről is, nem erről van szó. Itt bérekről van szó, megélhetésről van szó, kilátásokról van szó!

Úgyhogy én azt tudom mondani önöknek, hogy nagy szükség van erre a törvényjavaslatra, amit letettünk az asztalra. Öt pontból áll, és megnéztük direkt, és így, hogy önök a költségvetést, a jövő évit egy kicsit előbbre hozták, mint ahogy gondoltuk, hogy lesz, még azt is ki tudtuk számolni, hogy ennek megvan a fedezete.

Azért pár hibát korrigálni kellene, amit az elmúlt időszakból önök elkövettek. Ott van az az egykulcsos jövedelemadó, amivel elkövették önök azt, hogy több százmilliárd forintot ott hagytak - 500 milliárdot gyakorlatilag - a jobban keresőknél, miközben a minimálbért pedig adókötelessé tették, és ezzel gyakorlatilag azokat sanyargatják, akiknek amúgy is a legkevesebb jut ebben az országban. Önök ilyenkor fel szokták hozni, hogy 1 százalékos adócsökkentést terveznek, de hadd világítsam meg egy egyszerű példával, hogy ez mire elég. Mondjuk, vegyünk egy egymillió forintot kereső felsővezetőt, ő 10 ezer forintot meg fog spórolni. Ugyanezt nézzük meg, hogy mi fog történni egy minimálbéren lévővel, ő egyezer forintot fog megspórolni. Tehát tízezer forint marad a gazdagnál és egyezer forint marad a

minimálbéresnél, márpedig így a gazdaság nem fog fölpörögni, akármennyire szeretnék önök ezt így láttatni.

Attól, hogyha önök tovább növelik a különbségeket ebben az országban, nem a gazdaság fog fölpörögni, hanem az emberek fognak minél inkább nyugatabbra távozni, még több magyar embert fogunk itthon elveszíteni, a Lehet Más a Politika ezért tette le ezt az alapvetően öt pontból álló javaslatcsomagot az asztalra. A mi vízióink ebben ott van, és a legsürgősebb intézkedéseket tartalmazza, természetesen kormányon mi ennél még inkább tudnánk a tudásra összpontosítani, a munka megbecsülésére vagy a magyar kisvállalkozások támogatására, az egészségügy helyzetére, most azonban azokra a legsúlyosabb keretekre találtuk ki ezt a törvényjavaslatcsomagot, amely a mostani költségvetésből, hogy úgy mondjam, könnyűszerrel finanszírozható lenne.

Egyrészt természetesen a minimálbér nettóját a létminimum szintjére emelnénk, azt gondoljuk, ez a minimum, illetve a családok terhein is csökkentenénk, méghozzá egy nagyon életszerű javaslattal. Világosan látjuk azt, hogy a fiatalok egy része otthon kell hogy maradjon, miután 18 éves lett, és hogyha felsőoktatási tanulmányokban vesz részt, akkor nagy könnyebbséget jelent a családnak, ha a fiatal után 24 éves koráig jár a családi adókedvezmény és jár a családi pótlék is, hiszen életszerűtlen azt feltételezni, hogy a fiatalok, a gyermekek 18 éves korban egyszerűen csak hipp-hopp leszakadnak a családról. Nem. Pontosan az van, főleg, hogyha tanulnak, hogy otthon maradnak, és ez nagy segítséget jelentene, a mi javaslatunk az egész családnak. Ráadásul mi azt gondoljuk, hogy itt az ideje a jövőre nyolcadik éve befagyasztott közszolgálati illetményeket megemelnünk, azzal, hogy egyetlen fizetési fokozat sem lehet alacsonyabb a minimálbérnél.

A negyedik javaslatunk az alacsony bevételű kisvállalkozásokra vonatkozik, őket segítené. És amit még csinálnánk ebben a törvényjavaslatban, az az, hogy az európai szinten legmagasabbnak számító áfa 27 százalékos kulcsát csökkentenénk 5 százalékra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a Magyarországon is termelt alapvető élelmiszerek esetében.

Kérem az önök megtisztelő támogatását. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2 perces időkeretben mondhatja el frakciója álláspontját.

Elsőként megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ennél a javaslatnál is azt tudom elmondani, amit már többször elmondtam a mai nap során, hogy számos olyan elemet tartalmaz, amit már mi is felvetettünk, sőt akár javaslat formájában be is nyújtottunk. Tehát egyértelmű, hogy bár úgy

gondoljuk, hogy ezen belül is lehet csiszolni egy-két dolgot vagy egy kicsit máshogy gondolkodunk róla, de az iránnyal egyetértünk, így a tárgysorozatba vételt támogatni tudjuk. Ugyanis mi is látjuk azt, hogy már jó pár éve elindult az a folyamat, hogy nemcsak az olyan családok kerülnek egyre nehezebb helyzetbe, ahol valaki esetleg valami miatt kikerül a munkaerőpiacról, hanem egyre nehezebb helyzetben vannak a bérből és fizetésből élő családok is. Látjuk a mindennapi küzdelmeiket, és látjuk azt, hogy a kormány áldatlan tevékenysége még mélyebbre taszítja őket. Beszélhetek én is akár a progresszív adózás eltörléséről, ami, látjuk, hogy mit okozott, hogyan nyitotta ki szélesebbre az ollót. Beszélhetünk akár az áfa helyzetéről akár az alapvető élelmiszerek tekintetében, de egyébként a mi javaslatunkban, amit már benyújtottunk régebben, az is szerepelt, hogy ne csak az alapvető élelmiszereknél, hanem a gyermekneveléshez szükséges eszközökhöz is társultan csökkentjük az adót.

Ugyanúgy egyet tudunk érteni azzal, hogy akár a családi adókedvezmény, akár a gyerekek után járó kedvezmények, ha főiskolára, egyetemre jár a gyermek, akkor a tanulmányok befejezéséig járhatnak, ugyanis nagyon sok család nem engedheti meg magának azt, hogy ezek megszűnésével az ő gyermeke felsőoktatási intézménybe menjen. Tulajdonképpen a jelenlegi jogszabályok, illetve a családok anyagi helyzete akadályozza meg akár a társadalmi mobilitációt is.

Úgy gondolom, a törekvésekkel egyet tudunk érteni, mint már mondtam többször, akár kérdésben fordultunk már ezekkel a problémákkal kapcsolatban a kormányhoz, akár mi is önálló indítványokkal próbáltunk a helyzetet javítani, úgyhogy természetesen támogatni fogjuk a tárgysorozatba vételt, és köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Lehet Más a Politika álláspontját Schiffer András frakcióvezető úr ismerteti.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amikor a dolgozói szegénység visszaszorítása érdekében törvényesomagot teszünk le a Ház asztalára, az a cél lebeg a szemünk előtt, hogy Magyarországnak 25 év után végre nem a munkaerő árával, hanem a munkaerő képzettségi szintjével kellene versenyeznie.

Tisztelt Országgyűlés! Önök egy zsákutcában mennek előre padlógázzal. A helyzet az, hogy nagyon világos most már az a képlet, ami Orbán Viktor fejében, úgy látszik, megfogalmazódott már 2010-ben, hogy Magyarország akkor lesz egy sikeres ország, hogyha az emberek éhbérért dolgoznak - értem itt a közszolgálatban dolgozókat is -, és egyébként pedig tökéletesen kiszolgáltatottak. Ennek viszont az a következménye, hogy a magyar nemzetgazdaság képtelen lesz több hozzáadott értéket termelni; pon-

tosan a képzetesebb emberek azok, akik hanyatt-homlok menekülnek ebből az országból. Lehet, hogy a Fidesz számára jelenleg a bevándorlás a legfőbb probléma - valószínűleg egy másik mozt néznek -, mi úgy látjuk, hogy Magyarország számára ma a kivándorlás az első számú probléma.

A konkrét javaslatokról meg annyit, hogy önök egy olyan politikát folytatnak, amelyik a közszférában mesterségesen alacsonyan tartja a béreket. Nem azért nem lehet az ápolónőknek, az egészségügyi szakdolgozóknak vagy a pedagógiai szakasszisztenseknek a bérét felemelni, mert úgymond nincs rá pénz. Hát hogyne lenne! Csak az, amit elzabrálnak különféle hívságokra, abból bőven lenne erre pénz. Azért nem lehet a pedagógiai vagy az egészségügyi szakdolgozók bérét megemlíni, mert azzal, hogy önkormányzatokat foglalkoztatnak vissza a közalkalmazotti álláshelyeken, mesterségesen nyomás alatt tartják a béreket a közszférában; ez a helyzet. Az önök politikájának az a lényege, hogy a magyar emberek keressenek minél kevesebbet. Ha a hazai kis- és mikroállalkozásokat segítjük, akkor azzal annak adunk esélyt, hogy legyenek valódi megélhetést teremtő, valódi munkahelyet jelentő új foglalkoztatóhelyek Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Mi egy olyan Magyarországot szeretnénk, ahol az emberek tisztességesen keresnek, és a magas hozzáadott érték lendíti előre a magyar nemzetgazdaságot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és nem gondoljuk azt, hogy a kizsákmányolás növelésével előre tud mozdulni Magyarország. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz álláspontját Cseresnyés Péter képviselő úr fogja ismertetni.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, abban megállapodhatunk, hogy egy lépésről lépésre megvalósuló jövedelembővülés vagy -bővítés mindig attól függ, hogy a nemzetgazdaság mit bír el, annak erejétől, megerősödésétől is függ. Szeretném mondani itt többek között Schiffer képviselőtársamnak azt, hogy sajnos már nem most, nemcsak most van olyan probléma, hogy a munkaerő ára miatt kell nagyon komoly versenyt vívnunk más országokkal, hanem a képzettség minősége is már sokat jelent. Tehát nem a munkaerő olcsósága határozza meg, hogy idejön egy beruházó, hanem elsősorban az, hogy talál-e képzett munkaerőt vagy sem, ez egy sokkal fontosabb szempont ennél.

Nem tudom, hogy képviselőtársam az elmúlt időszakban mennyire kísérte figyelemmel a parlament munkáját és a közéletet, de én úgy tudom, hogy az elmúlt időszakban volt pedagógusbér-emelés is, és volt az egészségügyben is béremelés. Néhány dolgot azért szeretnék mondani arról, hogy mi történt annak érdekében, hogy a jövedelmek Magyarországon nőjenek, hogy a már az előzőekben is fölmerült prob-

lémák, amiket önök fölhoztak, azok valóságtartalma megkérdőjeleződjek.

(18.40)

A 2016. évben is folytatódnak a közsféra bér-emelési programjai. Ismét lesz pedagógusbéremelés, amely ki fog terjedni a felsőfokú végzettségű bölcsődei nevelőkre és örökbefogadási tanácsadókra. Jövőre is folytatódik a fegyveres és rendvédelmi dolgozók, valamint az ápolók és orvosok bérrendezése, és elindul a kormány-tisztviselői életpályamodell is.

A családok támogatása is jelentős mértékben fog növekedni. Bizonyára tudják azt, hogy 2016-ban a jelenlegi szándékok szerint körülbelül 120 milliárd forint marad a családok zsebében, többek között az áfa csökkentésének a segítségével is vagy éppen azazal, hogy a gyermekes családok nagyobb kedvezményeket vehetnek igénybe. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Tehát azt gondolom, hogy az adótörvények kapcsán, a költségvetési törvény kapcsán *(Az elnök ismét csenget.)* amik majd felmerülnek módosító javaslatként, nyugodtan nyújtsák be; és nem biztos, hogy egy törvény keretében kell rendezni, amit szándékként önök itt megfogalmaztak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az LMP indítványa a Magyar Szocialista Párt által feszegetett kérdésekhez hasonlóan azokból a gyökerekből táplálkozik, amit az elmúlt öt esztendőben megtapasztaltunk a dolgozói szegénység elmélyülése tekintetében. Ma már nem szegénységről, sajnos mélyszegénységről meg nyomorról kell beszélni ebben az országban. Akkor, amikor 2,2 milliót meghaladó azoknak a száma, akik a létminimum alatt keresnek; amikor nagyjából, megközelítőleg 4,5-5 millió ember él a létminimum alatt, akkor óriási gond van ebben az országban.

És Cseresnyés képviselőtársamnak csak annyit mondanék, hogy nem jó az a gondolat, ami arról szól, hogy a nemzetgazdaság teherbíró képessége; nem, a létező pénzügyi források felhasználásának a milyensége és mikéntje, az a lényeg. Mert lehet a forrásokat úgy elosztani, hogy az a társadalom messze döntő többségének a javát szolgálja. Ma nem ez történik, mert az alacsony jövedelmi szinten lévők nem haszonélvezői, hanem kárvallottjai ennek a történetnek.

És ha megnézzük például a közszolgálati bértáblát, ha már nem a minimálberről beszélünk, abból a 140 rubrikából 33 olyan - a közszolgálati bértábláról beszél -, ami a létminimum alatti besorolást hozza, az emberek zsebében ezt a pénzt jeleníti meg.

De egy szó mint száz: a megélhetés minimumát, azaz minimum a létminimum összegét garantálni kell meggyőződésünk szerint, ami ma egy ilyen 92-

93 ezer forint. Elfogadhatatlan, hogy a minimálbér és a létminimum között 20-25 ezer forintos különbség legyen.

Nem elfogadható az sem, amit érvként hoznak, hogy reálszinten ilyen és olyan növekedések vannak; nem, az alacsony jövedelmi szférákban csökkenések vannak, a fogyasztás bővülését pedig az fogja hozni, hogyha ebben a bérkategóriában növekedés lesz.

Támogatjuk a 27 százalékos mértékű, világrekordos áfának a csökkentését, mint ezt saját kezdeményezéseinken keresztül is megtettük; és azt is, ami a felsőoktatásban való családi támogatásokat érinti.

Egy szó mint száz: támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy az előterjesztők részéről ki kíván válaszolni az elhangzottakra.

Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Minden hozzászólást köszönök, nagyon tanulságos volt, bár meglepetést nem okozott, hiszen volt egy ötpárti egyeztetés, amit direkt azért hívtunk össze, hogy konzultáljunk erről a javaslatról. Azt a megbeszélést nem tisztelte meg egyik kormánypárt sem a jelenlétével, az ellenzék viszont igen. Úgyhogy a kormánypártnak a patkóból így csak annyit tudok üzeni, hogy ha ennyire jó lenne a helyzet, mint amennyire mondják, akkor nem lennének tüntetések sorozatban ebben az országban. Én kinn voltam az egészségügyi szakdolgozók tüntetésén is, és most pénteken a szociális dolgozók fognak tüntetni. Nyilván, ha annyira megfelelő lenne számukra a kormánypártok által kínált kondíciók sora, akkor nem az utcán fejeznék ki az elégedetlenségüket.

A Lehet Más a Politikának egyértelműen az a célja, hogy végre magas hozzáadott értéket tudjunk itt Magyarországon előállítani, viszont a helyzet most sürgős. Tehát ez a csomag, amit letettünk az asztalra, azt a méltatlan helyzetet tudná egy kicsit visszakorrigálni, amit önök az elmúlt öt évben előállítottak.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a közszférában egyharmados a dolgozói szegénység. A vállalkozások meg nem tudnak megerősödni ebben az országban, hiszen ha megnézzük a mikro- és kisvállalkozásokat, rengetegszer előfordul, hogy a bevételük kétharmadát egészen egyszerűen elviszi a NAV, hatalmasak a terhelések. És a helyben termelt élelmiszereken meg muszáj segíteni és támogatni ebben az országban, nem fogunk tudni erős vidéket és erős Magyarországot létrehozni, hogyha tovább folytatják önök ezt a politikát.

Rádadásul - és itt van egy alapvető vita közöttünk - önök megpróbálkoztak a rezsicsökkentéssel, nagyon sok ember nem tudott ebből profitálni, viszont mi azt mondjuk, hogy nőjenek a bérek és tudjuk kifizetni azokat az erőforrásokat, amiket ténylegesen használunk. És ez a mesterségesen alacsony

szinten tartott bérek kormánya, önök az a kormány, ami most már öt éve mesterségesen alacsonyan tartja a béreket ebben az országban, arra hivatkoznak, hogy ezt hitelből tudnánk csak finanszírozni. Nem igaz!

Ez, amit mi letettünk az asztalra és tényszerűen kiszámoltunk - és nyilván költségvetési módosító formájában is fognak találkozni az érveinkkel -, pontosan azt mutatja, hogy Magyarország a jelenlegi állapotában ki tudná termelni azt, hogy ezek a szörnyű helyzetek, amelyek kialakultak, megváltozzanak. Csak önök nem akarják. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4477. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja.

A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4477/9. sorszámon megkapták. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4477/10. sorszámon kapták kézhez. A kormány kezdeményezte a Törvényalkotási bizottság eljárását, az előterjesztést T/4477/11. sorszámon ismerhették meg. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslata T/4477/12. sorszámon, összegző jelentése pedig T/4477/13. sorszámon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor, összesen 60 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 30 perces időkeretben.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi központi költségvetés módosítását az indokolja, hogy a kormány az elmúlt időszakban számos olyan döntést hozott, amely megköveteli ezen intézkedések pénzügyi fedezetének előteremtését.

A javaslat szerint a központi költségvetés kiadási főösszege 61 milliárd forinttal, míg a bevételi főösszege 46 milliárd forinttal emelkedne. Ezzel összhangban a központi költségvetés pénzforgalmi hiánya 15 milliárd forinttal növekedne.

Az intézkedések között számos olyan van, amely a költségvetés tavalyi tervezésekor még nem volt előre látható, ezért indokolt utólagos beépítésük a költségvetésbe. Ilyen előre nem látható, nem kalkulálható esemény volt hazánk részvétele az Iszlám

Állam elnevezésű terrorszervezet ellen fellépő nemzetközi koalícióban Kurdisztánban. A katonai szerepvállalás várható költsége 10 milliárd forint lesz, ezért indokolt ennyivel emelni a honvédség költségvetését. Az erbíli misszióról szóló döntést több mint kétharmaddal szavazta meg a parlament, mivel a Fidesz-KDNP képviselői mellett nyolc független képviselő is mellette szavazott. Ha mondunk át, mondjunk bét is, a felelősségvállalás akkor teljes, ha a felelősséget a költségvetési támogatással is kifejezzük. Kérem, hogy mindazok, akik az erbíli missziót megszavazták, szavazzák meg ennek költségvetési fedezetét is.

(18.50)

Egy második jelentősebb tétel a költségvetés-módosításban az Erste Bank kisebbségi tulajdonának megszerzése. Az állam nem titkolt célja, hogy egy tőkeerősebb, a magyar piacon hosszú távon elkötelezett nagy bank aktív hitelezési tevékenységével támogassa a gazdasági növekedést. Az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal együttműködve az állam 15 százalékos kisebbségi tulajdont kíván szerezni az Erste Bank magyar leányvállalatában. A vételár pontos mértéke nem ismert, az független értékelésen alapul majd, ezért teszi lehetővé a törvényjavaslat a tulajdonrész megszerzését szolgáló kiadási előirányzat rugalmasabb módosítását. A megállapodás a hitelezés erősítésén keresztül további lökést adhat a magyar gazdaságnak.

Mire is kell tehát ez a tulajdonrész? A kormányzat a bankadó mérséklését a hitelezés kiszélesítésével együtt kívánja kezelni. Ehhez szükség van olyan bankokban való aktív szerepvállalásra, amin keresztül a hitelezést ösztönözni lehet, és abban aktívan részt kíván venni az állam is. Itt a józan előrelátást és a helyes döntési folyamat megerősítését lehet látni. Kérem, hogy önök is ezt lássák ebben a döntésben. Ráadásul a banki tulajdonrész megszerzése az uniós módszertan szerint feltételezhetően pénzügyi tranzakciónak minősül, így egyenlegesen lehet.

Egy harmadik jelentős tétel a közlekedés fejlesztésével kapcsolatos. A közlekedés fejlesztése alapvető fontosságú a növekedés, a versenyképesség, a társadalmi mobilitás szempontjából, ezért a kormány az útfejlesztéseket a következő években fokozott tempóban kívánja megvalósítani. Annak érdekében, hogy az összes megyei jogú város bekapcsolódhasson a gyorsforgalmi úthálózatba 2018-ig, valamint hogy az autópályák megépüljenek az országhatárig, szükséges további forrásokat biztosítani az integrált közlekedésfejlesztési operatív programon túlmenően.

A beruházások felgyorsításához a kormány nemcsak a forrásokat teremti elő, hanem egy komplex, számos jogterületet és intézményt érintő törvényjavaslatot is benyújtott az Országgyűlésnek. Ezen törvényjavaslatnak köszönhetően a nemzetgazdasági szempontból kiemelt fontosságú útfejlesztések tervezési és engedélyezési szakaszai egyszerű-

sődnek, rövidebbek lesznek az átfutási idők, amik összességében gyorsítani fogják a beruházásokat.

Ambiciózus terv az, hogy gyorsforgalmi úthoz jutnak a megyei jogú városok, hiszen a tervek szerint adófizetői pénzből fontos szakaszok épülnek meg 2018-ig, illetve 2020-ig országszerte. Ezek közül kiemelhető az M44-es, M85-ös út, kiemelhető továbbá az, hogy a megyei jogú városok közül jelenleg Szombathelyet, Salgótarjánt, Sopront, Szolnokot, Kaposvárt, Békéscsabát, Eger és Zalaegerszeget nem éri el gyorsforgalmi, illetve négysávós főút. Ezek közül Szombathely 2016 őszén lesz elérhető az új M86-os autópályán. A tervek szerint nyáron készül az M85-ös Győr és Csorna között, illetve az M56-os Szeleste-Hegyfalva közötti szakasza. A fennmaradó részt jövőre adják át, Szombathely és Szeleste között pedig már megépült az autópályát. Ugyanígy beszélhetünk Salgótarjánról, Kaposvárról, az M85-ös Győr-Csorna közötti szakaszáról már beszéltem. A kormány tervei szerint 2018-ig Eger és az M3-as autópálya között is meglesz a gyorsforgalmi kapcsolat.

Zalaegerszeg felé az M7-estől a 75-ös és a 76-os számú főutak fejlesztésére lenne szükség. Ezt a programelemet nem támadta a Bizottságban senki. Teljesen világos, hogy az úthálózat ilyen arányú fejlesztésének kiemelt gazdaságfejlesztő hatása van. Ez összecseng az EU-s támogatások 60 százalékos kis- és középvállalkozás-fejlesztési céljaival is. Az úthálózat-fejlesztés, amit előzőekben vázoltam, több mint másfél millió embert érint. Elemi összetartozás-tudatot erősíthetne, ha ezt valamennyi képviselő megszavazná. Ebben nemzeti minimumot fogalmazhatnánk meg.

A negyedik tétel azon települések támogatása, amelyek nem vettek részt az adóssághozjárásban. Az előttről fekvő indítvány pozitív intézkedést fogalmaz meg ebben az ügyben. Ugyanis egy négyéves program keretében lehetőségük lesz kiemelt fejlesztési célú támogatásra pályázni. A kormány erre a célra az idei évre 9,7 milliárd forintot különített el. A program négyéves, tehát az első évtől nem lehet számon kérni a teljes programot. A program maga és az az összeg méltányos és arányos. Kérem, hogy fogadják el, már csak azért is, mert a felhasználási célok egy nagyon fontos elemmel egészültek ki, ez a munkahelyteremtés. Ezt az összegző költségvetési bizottsági módosító javaslat tartalmazza.

Az ötödik nagyobb tétel, amin vita volt, a fővárosi tömegközlekedés pénzügyi helyzetének hosszú távú stabilizálása. Ez az adóssághozjárás elengedhetetlen, ugyanis a 2015-ben lejárató hiteleket rendezni kell. Ezért a BKV Zrt. korábbi időszakokról felhalmozódott adósságát, 52,3 milliárd forintot az állam átvállal. Erre több ellenzéki politikus az előkészítetlenséget hányta a kormány szemére. Mintha nem ismernék a történetet, miszerint a BKV, BKK pénzügyi gondjai két évtizedes múltra tekintenek vissza. Mintha nem tudnák, hogy Budapest tömegközlekedése évente 1,37 milliárd utast szállít, 5,1 milliárd utaskilométerrel. Gigászi számok ezek, hatalmas rendszer. Most kell az idén lejárató tartozáso-

kat rendezni, és ezzel együtt most látható az is, hogy a BKK, BKV olyan úton halad, ami a fővárosi tömegközlekedési rendszer fenntarthatóvá tétele felé vezet.

Sőt, van egy ezeken túlmutató másik hírem is: a fővárosi tömegközlekedés támogatása nem pusztán támogatás, hiszen ennek fejében a főváros a Dagály Uszoda területét, ahol a 2017. évi úszó-világbajnokságot rendezik, ingyenesen adta át az államnak. Az úszó-világbajnokságot 97 százalékból szavazta meg a magyar parlament, ekkora nemzeti egység kellene a fővárosi közösségi közlekedés évtizedek óta görgetett adósságvállalása kapcsán.

Közétkeztetés a hatodik téma. Abban egy nagy licitálás indult el, holott a 2015. szeptember 1-jétől bővülő ingyenes bölcsődés-óvodai gyermekétkeztetéshez valamennyi fenntartói körnek összesen 58 milliárd forintot biztosít a jelen költségvetésmódosítás a többletfeladatok elvégzése számára. 2014-ben 52,6 milliárd forint, míg 2010-ben mindösszesen 28,7 milliárd forint jutott az önkormányzatoknak erre a célra. Ebben az ügyben elindult egy nagyszabású licitálás, elfeledkezve arról, hogy ez a kormány emelte 50 százalékkal az elmúlt években a közétkeztetés normatíváját, és tesz olyan lépéseket, ami az egészséges közétkeztetés felé vezet.

Kérem, hogy ne legyen ez a gyermekeink szempontjából rendkívül fontos terület politikai csatatér. A fejlődés nyilvánvaló, ugyanakkor a kiterjesztés is abszolút pozitív folyamat. Kérem, hogy a fanyalgás és az egymásra licitálás helyett örüljünk együtt ennek a rendkívüli növekménynek és a közétkeztetés terén elért paradigmaváltásnak.

A hetedik tétel a rendvédelmi, honvédelmi illetményalap mértékéről szól. A törvénymódosítás 2015. július 1-jétől határozza meg ennek a mértékét. Ha ezt nem nemzeti egyetértéssel fogadjuk el, hogyan kérhető számon a közrend, közbiztonság védelme vagy a hatékony honvédelem?

Végül itt van a legnagyobb vitát kiváltó Városliget-projekt 11,7 milliárd forintja. A Városligetről szóló törvényt nagy többséggel fogadta el a parlament. Törvényszerű az, hogy a folytatásra is áldozni kell. Aki az egészséget elutasítja, nem látja, hogy a Városliget milyen leromlott állapotban van. Nem akarja azt az egyszerű tényt sem elfogadni, hogy a tervezett épületek nem a zöldterületekre kerülnek, hanem vagy hatalmas burkolt felületekre, vagy meglévő, fizikailag és erkölcsileg egyaránt elavult épületek helyére. A zöldterület növekedése pedig egyszerű matematika. Elég, ha a Dózsa György út menti Felvonulási tér 1950-es években katonai díszszemlékre, tankterhelésre, a lebetonozott felületén kialakítható zöldfelületre gondolunk.

Köszönet az államháztartásért felelős államtitkár úr részletezéséért, a tétel felosztásával kapcsolatban. Mindenki csak a tervezett múzeumok ellen szóval fel, holott ez csak a jelen előterjesztésben szereplő összeg fele, holott a meglévő intézmények fejlesztése alprogram csaknem egymilliárd forintos tétel, benne a Közlekedési Múzeum, a Fővárosi Nagycirkusz, az

Olaf Palme Ház. Vagy a kapcsolódó beruházások alprogramban az országos múzeumrestaurálási és a raktározási központ szerepel csaknem 1,4 milliárdal, a Szépművészeti Múzeum és Román Csarnok restaurációja 1,2 milliárdal.

(19.00)

Ez utóbbi második világháborús seb, tehát több mint fél évszázados adósság, vagyis szerintem nemzeti ügy, mint ahogy az előzőek is azok. Senki sem gondolhatja komolyan, hogy a Városliget nem szorul alapvető infrastrukturális megújításra, erre a tervet 830 millió forintot fordít. A Városliget megújítása jelentős fejlesztést igényel, ehhez ezen a programon keresztül vezet az út. Vitázni még mindig lehet rajta, de immár inkább csak a részletkérdésekben.

Zárásképpen a Költségvetési Tanács véleményéről, amelyben kifejtette, hogy a fenti intézkedésekkel szemben nincsenek ellenvetései, a bevételi és kiadási előirányzatok módosítása nem jelent a végrehajthatóság szempontjából kockázatot. A Tanács felhívja a figyelmet arra, hogy az év eddig eltelt időszakában kedvező makrogazdasági és államháztartási folyamatok mellett is további gazdálkodási fegyelem szükséges a tervezett államháztartási hiánycél és az államadósság-szabály biztonságos teljesítéséhez.

Meg kell mondanom, hogy a 2015. évi költségvetési tervezés decens, visszafogott bevételi és kiadási szemlélete eredményezi azt a mozgásteret, ami a jelen módosításnak is az alapja. A költségvetés nem kőbe vésett, a módosítást az élet diktálja, az alkalmazkodás életszerű és szükségszerű.

Javaslom a 2014. évi C. törvénnyel elfogadott 2015. évi költségvetés módosításának elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Hegedűs Lorántné tapsol. - Derűtség a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi véleményt három felszólaló ismerteti, összesen 30 perces időkeretben: Szakács László, MSZP; Hegedűs Lorántné, Jobbik és Schmuck Erzsébet, LMP, ebben a sorrendben. Megkérdezem, hogy egyenlő arányban gondolták-e végig, tehát 10-10-10 percben. *(Jelzik, hogy igen.)* Elsőként megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én frakcióvéleményt is fogok majd mondani, úgyhogy nem fogom most összevonni a kettőt, mert nem szeretnék eltérni a Költségvetési bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményemtől.

Azt gondolom, hogy az előttünk elhangzott többségi vélemény tekintetében nagyon sok kritikát tudunk megfogalmazni, és én azt is gondolom, hogy ezek a kritikák okkal kerülhetnek ide az asztalra, és ezért is fogalmazódtak meg.

Az Erste Bankban történő 15 milliárd forintos tulajdonrész-vásárlás kapcsán itt is elmondom, ahogyan korábban is elmondtuk, tavaly novemberben is elmondtuk, amikor a magyar állam olyan, a verseny piacon lévő szolgáltatókban vesz tulajdonrészt, az soha nem tudja szolgálni a magyaroknak az érdekeit. Én úgy gondolom, mert a költségvetési forrásokat arra kell fordítani, ahol másfajta szolgáltató nincs: oktatásra, egészségügyre, szociális szférára kellene ezeket a pénzeket fordítani, nem pedig arra, hogy a piacon egyébként jelen lévő és ott szolgáltató vállalkozásokban, társaságokban vagy éppen hitelintézetekben vásárolunk tulajdonrészeket.

Az elmúlt években, az elmúlt kormányzatban is, illetve a tavalyi évben is mindösszesen mintegy ezermilliárd forintot költött erre egyébként a magyar állam, a MOL-tól elkezdve most az Erstéig bezárva, az Antenna Hungárián keresztül. Én nem gondolom egyébként, hogy a magyaroknak ettől bármivel is könnyebb lenne az élete, emögött nyilvánvalóan olyan, a háttérben megkötött alkuk vannak, amelyeknek minden részletét mi magunk nem láthatjuk.

Mi azt az álláspontot foglaltuk el, és ehhez tartjuk is magunkat, hogy ezeken a területeken, ahol a versenyszféra megfelelő szereplői megvannak, ott megfelelő szabályozással és a szabályozásnak a betartásával kellene a kormánynak foglalkozni, nem pedig azzal, hogy megvásárolja ezeket a cégeket, akár részben, akár egészben. Beszélhetünk itt természetesen az Erstéről vagy éppen az E.ON-ról, vagy beszélhetünk az Antenna Hungáriáról is, de nyilvánvalóan e törvény kapcsán csak az Erstéről beszélhetünk.

A BKV tekintetében az, hogy a veszteséget nem sikerült elkerülni, és most akkor sikerült szétteríteni ezt a fajta veszteséget, én úgy gondolom, hogy ezzel azért nagyon-nagyon nehéz egyetérteni. Hiszen kiemelt és fontos ez a cél, amelyet mondott képviselőtársam, és mi úgy gondoljuk, hogy a fővárosnak a tömegközlekedése nagyon fontos, de több városnak, illetve az országnak is van tömegközlekedése, mégis, én úgy gondolom, hogy a BKV-nak van egyfajta kitüntetett szerepe, de nem ennyire kitüntetett, hogy most az összes magyar adófizető felé szétteríti ezt a felelősséget.

Muszáj, hogy reflektáljak még itt a kisebbségi vélemény elmondásakor is arra, hogy fenntarthatóvá vált a BKV és a BKK működése, ez azért egy barokkos túlzás. Tehát most azért fizet ki a költségvetés 52,2 milliárd forintot, hogy meg tudja újítani a hiteleit a BKV és a BKK; nem azért, hogy kifizesse, nem azért, hogy új, nem tudom én, buszokat vásároljon vagy új útvonalon menjen, azért, hogy a hiteleit meg tudja újítani, a működési hiteleit meg tudja újítani. Én úgy gondolom, hogy ebben a tekintetben ez legalábbis egyfajta barokkos túlzás volt képviselőtársam részéről.

A gyermekétkeztetésre és a szociális szférára voltak nekünk javaslataink a költségvetés tárgyalása során még 2014 novemberében. Akkor mi a gyermekétkeztetésre 15 milliárd forintot, a szociális szfé-

rára plusz 30 milliárd forintot javasoltunk beépíteni a költségvetésbe. Én úgy gondolom, hogy most, ma Magyarországon sokkal nagyobb problémák vannak a szociális szférában, az egészségügyben és az oktatásban, kiemelném újra, ahol más nem szolgáltat, csak a magyar állam szolgáltat és neki van szolgáltatási kötelezettsége. Sokkal nagyobbak ott a problémák, mint hogy ezt pár milliárd forinttal itt meg lehessen oldani.

A Költségvetési bizottság ülésén is elmondtam: önök most erre 3,5 milliárd forintot szánnak, és miszerintünk nem licitben, tisztelt képviselőtársam, hanem szakértők írták azt le és természetesen publikálták is, hogy ez éves szinten nagyjában-egészében 19 milliárd forintba kerülne. Egy usque 17 000 milliárdos költségvetésben 19 milliárd forintba kerülne, ami az idei szeptember 1-jei bevezetésétől 7 milliárd forintjába kerülne a magyar államnak, melynek pont a felét állították be önök a költségvetésbe.

Tehát az a mi álláspontunk, hogy ez nem lesz elég. Mi azt gondoljuk, hogy az általunk beállítani szándékozott, illetve módosító javaslattal általunk odajavasolt 15 milliárd forint lenne az, amely elegendő volna. A szociális szféráról, én úgy gondolom, hogy a mai napon elég szó esett, a frakcióvélemény-nél természetesen majd jobban kifejttem. Mi úgy gondoljuk, hogy oda kellene átcsoportosítani a forrásokat, nem pedig presztízsb beruházásokra.

Értjük a Liget-projektet, értjük annak a fontosságát, és ahogy ön elmondta, azt mi is megkaptuk táblázatos formában. De én úgy gondolom, hogy ha ott felújítanak, mondjuk, a Közlekedési Múzeumot, egy-egy kisebb múzeumot még megoldanának, mi úgy gondoljuk, hogy az még nem tűnne egy olyan presztízsb beruházásnak, hanem inkább egy visszafogott, a normális működést elősegítő olyan kormányzati intézkedésnek tűnne, amellyel nagyon könnyen egyet lehetne érteni.

De ahogyan az egész költségvetésben, ahogyan az önök egész működésében, úgy ebben is nagyon jól látszik egyébként, ebben az intézkedéscsoportban is, hogy önök bárkitől bárhonnán elvesznek forrást azért, hogy a kormánynak a presztízst nem akárhogy, épületekkel, kővel, szoborral, bármi mással vagy éppen mélyparkolóval a Ligetben, ennek a kormánynak a presztízst, ennek a kormánynak a potenciálját megpróbálják megmutatni.

Én úgy gondolom, hogy ezzel nem is volna semmilyen baj. De azzal, hogy ez a költségvetésben, az adófizetők forintjaiból 10,3 milliárd forintnál is többbe kerül, akkor, amikor gyermekétkeztetésre pedig pont a felét kínálják, amit még a szakértők is mondanak, akkor én úgy gondolom, hogy talán érdemes volna ezeket az arányokat újra átgondolni. Érdemes volna arra gondolni, hogy vannak ma Magyarországon nagyobb problémák annál, mint hogy melyik presztízstértékű olyan beruházás, ami jól néz ki, jól is fényképezhető és nem tudjuk, hogy fenntartható-e, az megvalósul-e vagy éppen az, hogy a gyermekek kapnak-e enni, vagy a szociális szférában

a béremelést végre tudják-e hajtani, vagy azt, hogy hányszor ígérték már el az Országvédelmi Alapot, ami ugyan a Miniszterelnökségnek a fejezetében bent lévő 60 milliárd forint. Ezeket mind-mind át kellene gondolni.

Mi ezért mondtuk azt, hogy ez a költségvetési módosítás előkészítetlen, kapkodó és átgondolatlan. Mi úgy gondoljuk, hogy nem találja el a prioritásokat, hanem egész egyszerűen, ahogyan képviselőtársam is mondta, reagál. Nem ezt várjuk egy költségvetési módosítástól vagy egy költségvetési gazdálkodástól, hogy reagáljon, hanem azt várjuk, hogy tervezzen, irányítsa a politikát, a megfelelő politikai prioritásokra célozzon rá, és azokat pedig vigye véghez, ne pedig reagáljon.

(19.10)

Én úgy gondolom, hogy akkor járunk el jól, ha ezekre felhívjuk a figyelmet. Mi erre felhívtuk a figyelmet 2014 decemberében is, mielőtt a költségvetést elfogadtuk volna, akkor még azt mondták, hogy ez egy kőbe vésett és nagyon jó költségvetés.

Mi mondtuk, hogy ezt nagyon hamar módosítani fogjuk. A bizottságunk körülbelül egy hónapja tárgyalta, én úgy gondolom, hogy itt vagyunk május végén, és már módosítjuk is, még a fél évet sem élte meg ez a költségvetés, ebben azért voltak előre látható tételek, én úgy gondolom, a többi pedig kapkodás. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Költségvetési bizottságban is elmondott kisebbségi véleményemet szeretném itt ismertetni a Házzal. Kezdeném ott, hogy az előterjesztő szinte az összes írott és íratlan, azaz szokásjogon alapuló költségvetési elvet negligálja, így például a transzparencia, illetve az ésszerű részletezettség elvét sérti meg. Ezeket szeretném most itt tételesen felsorolni, önökkel ismertetni oly módon, hogy azokat, amiket kihagynék, vagy csak rövidebben említenék, azt majd Z. Kárpát képviselőtársam fogja a rendes hozzászólásában elmondani.

Rögtön röviden a BKV-ra szeretnék rátérni, aminek 52 milliárd 290 millió forint tőkeösszegű adósságállományának az átvállalásáról szól a törvényjavaslat, és mindamellet, ezt rögtön szeretném leszögezni és egyértelműsíteni, a fővárosi közösségi közlekedést feltétlenül támogatandónak tartjuk. Ebben a formájában mi előkészítetlennek tartjuk ezt a javaslatot, megalapozatlannak, és az államadósság növelése ezzel kapcsolatban pedig szerintünk elfogadhatatlan. Hozzáteszem, hogy az az indoklás, ami

a törvényjavaslatban van, miszerint azért kell ezt az 52 milliárd forintnyi tőkejuttatást a BKV Zrt.-nek átadni, mert lejárt a hiteltörlesztés határideje, ennyi, kész, ez számunkra semmiképpen nem elfogadható és nem is elegendő. Hiszen azért már bocsásson meg a világ: ezek szerint meglepetésként érte a kormányzatot az, hogy le fog járni idén ez a hiteltörlesztés? Ezek szerint még tavaly, mondjuk, 2014 decemberében, amikor a költségvetésről szavaztunk, akkor nem tudták, hogy ez be fog következni? Most kellett szembesülni ezzel a meglepő ténnyel, hogy a 2012-ben felvett hitelnek most fog lejárni majd a határideje? Nem igazán értem. És azért 52 milliárd forint elég jelentős tétel ahhoz, hogy mi rendes, tisztességes indokolást kaphassunk, és érdemelhessünk meg a kormány részéről.

Na de továbbmegyek, a települési önkormányzatok szociális, gyermekjóléti, gyermekékeztetési feladatainak a támogatására további 3 milliárd forintot szán a kormányzat, mert a bölcsődei és az óvodai étkezés ingyenessé tétele érdekében szeptember 1-jétől módosul egy vonatkozó törvény. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a 3 milliárd forint messze nem lesz elegendő. Államtitkár úrnak is kifejtem azt, amit Banai államtitkár úrnak is elmondtam. Rendkívül egyszerű a matematika, arról szól a történet, hogy ha egyéves szinten erre a feladatra durván 18-20 milliárd szükséges, akkor a szeptember 1-jétől lévő időszakra meggyőződésünk, hogy 6-7 milliárd forint a minimálisan szükséges összeg, amit az önkormányzatok számára biztosítani kell. Mert mint tudjuk, ezt a feladatot önök egy az egyben az önkormányzatokra kívánják áttérhelni. De ha nem adják hozzá a szükséges forrásokat, akkor jelentős forráskiesés várható, akkor ezt a feladatot tisztességesen, rendszeresen nem lehet majd ellátni, és ezzel a gyermekek egészségét veszélyezteti a kormányzat, mondjuk ki. Ez egy rendkívül felelőtlen és elfogadhatatlan hozzáállás az önök részéről, államtitkár úr, és nagyon jó lenne, ha egyszer már valaki tisztességesen válaszolna nekünk, hogy mégis milyen háttér tanulmány volt az, amire önök alapoztak, amikor ezt a 3 milliárd forintot rögzítették a költségvetési törvénytervezetben.

Én azt gondolom, hogy ha úgy gondolkozunk, hogy a gyermekek körülbelül 90 százaléka lesz jogosult bölcsődében, óvodában az ingyenes gyermekékeztetésre azzal, hogy fölemeljük a jövedelemkorlátot 89 ezer forint/főre családonként, akkor ez már egy olyan alapadat, amihez nyugodtan lehet ragaszkodni, és ebből nem lenne olyan nehéz kiszámolni, hogy mennyi ez a valójában szükséges összeg, amit önöknek biztosítania kéne.

Megyek tovább: a költségvetési törvény 3. melléklet 2. pontja egy további 10. alponttal egészül ki, mivelhogy a kormányzat ide, erre a sorra kívánja azt az összeget betenni, ami a települési önkormányzatok fejlesztési támogatására szól, 9,7 milliárd forint nagyságrendben. Ezek azok a települések, amelyek adósságkonszolidációban nem részesültek. Ez azért érdekes, mert egyébként azzal a lendülettel, hogy

erre a sorra bepakolnak 9,7 milliárdot, egy másik sorról elvesznek 6 milliárdot, de önök akkora lelkesedéssel hirdetik, hogy milyen sok pénzt adnak ezen településeknek, hogy csak na! Nem beszélve arról, hogy az eredeti ígéret szerint 12,5 milliárdot kellett volna adniuk. Tehát még mindig hibádzik egypár milliárd forint, tisztelt államtitkár úr, és ez az önök szavahihetőségét kérdőjelezi meg. De bizony, kár fejtegetni, és ez így van, mert megmondom, hogy miért.

Mert a most benyújtott, jövő évi költségvetési törvényben is ugye 12,5 milliárdot szeretnének adni, az ezt megelőző évben is 12,5 milliárdot adtak, sőt azt ígérték meg még akkor, az adósságkonszolidáció idején, hogy minden évben, a következő 4-5 évben 12,5 milliárdot fognak adni. Erre azt mondják önök, hogy a fejlesztési igények szerint elég lesz 9,7 milliárd forint. Aztán ezt honnan tetszenek tudni? Tessék már nekem elmesélni!

No, menjünk tovább, mert van egy rendkívül izgalmas pontja még ennek a törvénytervezetnek, ez a Liget Budapest projekt, amelynek az előkészítésére korábban 8 millió forintot szánt a kormányzat. Ám egy varázsütésre önök 10 milliárd 350 millió forintot szánnak már. Itt egy hosszas és jó ideig értelmetlen vitába keveredtem Banai államtitkár úrral, mert azt szerettem volna megtudni tőle, hogy szerintem a 8 millió forint is elég sok pénz, hát még a 10 milliárd milyen sok pénz. Mégis, ha elmondaná nekem, hogy mire akarják költeni ezt a 10 milliárd forintot! Biztos van valami projektlista e mögött a 10 milliárd forint mögött, és vitatkoztunk-vitatkoztunk, nem is kaptam meg a táblázatot, csak már amikor lejárt az utolsó határidő is, és már véget ért a Költségvetési bizottság ülése, akkor kaptam meg, megmutatom önnek (*Fel-emeli az iratot.*), és a legelső sor, amiben rögtön szembesülni kellett, az az, hogy önök egyébként a törvényjavaslat egy másik sorában is, a közgyűjtés sorra 1 milliárd 358 millió forintot szánnak pluszban. Tehát valójában ez a Liget-projekt nem is 10 milliárd forintjába fog kerülni a korán kelő, keményen dolgozó kisembernek, hanem több mint 11, majdnem 12 milliárd forintjába összességében.

És például olyan dolgokra is óhajtának majd pénzt szánni, ne tessék elmenni, mert most jön a legérdekesebb rész (*Tállai András: Hallom!*), 2,7 milliárd forintot, ami az új Nemzeti Galéria épülete; ami, mint tudjuk, az oslói nemzeti operaháznak a replikája. Milyen érdekes volt, mikor kibontották a pályázati dokumentációt, és kiderült, hogy ez egy már meglévő épület, nem is olyan messze Magyarországtól, tehát nem a földgolyóbis egy másik átellenes pontján lévő épület, hanem tőlünk nem is olyan túl messze. Számítalan ember közülünk is már láthatta, és ugyanezt az épületet óhajtja nemzeti galériaként itt Magyarországon felépíteni a kormányzat úgy, hogy erre se engedélyes terv nincsen, se engedély nincsen még, se pedig a szakhatósági engedélyek nincsenek beszerezve, se pedig a kivitelezés közbeszerzése nincs lefolytatva. Ennek ellenére már idén, hát már május vége felé vagyunk, még 2,7 milliárdot

tetszenek gondolni elkölteni. Mégis hogyan, ha a törvényeket komolyan gondolják venni? Ez számomra érthetetlen, és nem igazán tudom ezt értelmezni, és nagyon jó lesz, ha most talán az államtitkár úr válaszol nekem.

Ugyanakkor azt is hozzá kell hogy tegyem, hogy a magát nemzetinek és kereszténynek valló kormányzat a Regnum Marianumra, amire azt mondják, hogy replika, és azért nem lehet újjáépíteni... - tehát olyan érdekes, az oslói operaház tekintetében nincs ilyen ízlésbeli differencia, csak a Regnum Marianumnál érzik azt, hogy azt nem lehet újjáépíteni. Annak az altemploma régészeti megkutatására ebben a listában egyetlen fillért sem szánnak.

(19.20)

Tisztelt Államtitkár Úr! Ahelyett, hogy László képviselőtársammal beszélget, ugyan válaszoljon már nekem, hogy ez hogyan van, hogyan képzelték, hiszen ezt is megígérték egy korábbi vita során!

Aztán további olyan projektekre költenek el 2 milliárd forintot, mint például a bérleti díj kifizetése egy offshore-cég számára, merthogy a Városliget Zrt. máshol, mint egy offshore-cégnél nem tudna irodát bérelni. Összességében ennek a zrt.-nek az áldásos működésére több mint 400 millió forint fog elmenni. De mondanám tovább: biztonságos parkhasználatra is 30 millió forintot fogunk az idén költeni, csakúgy, mint az intelligens környezetgazdálkodás alprograma - no, arra már 50 millió forint fog elmenni.

Aztán vannak itt még egyébként érdekes és meglepő adatok. Befejezésül mondok egyet még: a ligeti felszerelések és építmények alprogram. Önök elköltenek több mint 9 milliárdot építkezésre, és még van egy ilyen építmények alprogram is 262 millió forintért. Ugyan mire? Várom a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sajnos ez a törvényjavaslat azt igazolja, amit már jeleztünk a 2015. évi költségvetési tervezet vitájában, hogy nem volt megfelelően előkészített, nem megalapozottan készítették elő a 2015. évi költségvetést, nem igazán láttak időt állóan előre. Ez az oka annak, hogy néhány hónap elteltével módosítani kell a költségvetésen. Példa erre a bírósági és ügyészségi dolgozók illetményemelésé, amit a kormányoldal decemberben még bőszen elutasított, most pedig belevette ennek a lehetőségét a törvénybe. De ezt bizonyítja az is, hogy a 10. §-ban 29 pontban, a)-tól zs)-ig sorolnak azok a pontok, amik a törvény őszi rossz szövegezeit, pontatlanságait javítják ki. Ha ezt akkor

megalapozottan készítik, nem kellett volna ezeket a hibákat elkövetni. Ez megint csak a selejt bosszúja, megint a fideszes kapkodó, gyors törvényalkotás csődje, amikor általában mindent kétszer-háromszor kell megcsinálni.

A tanulság ebből az, hogy komolytalan az a szándékuk, hogy most alkotjuk meg a 2016-os költségvetést, arra hivatkozva, hogy ez kiszámíthatóságot teremt. Mi azt gondoljuk, hogy kiszámíthatóságot akkor lehet teremteni, ha a tervek és a szavaik mögött van hitelesség, hogy tényleg változtatnak a dolgokon, illetve képesség, hogy időtálló terveket rakjanak le. Úgy látjuk, a Fidesz-kormányt egyik sem jellemzi. Ráadásul az időtálló tervekhez kiszámíthatóbb, kiszámítható nemzetközi környezet is kellene, ami azért elég gyorsan változik, és nem utolsósorban hasznos lenne ismerni az ideai költségvetés tényszámait is a jövő évi tervezésnél, legalábbis a háromnegyed évét.

A törvényjavaslatban vannak pozitív pontok, ám elképesztő, már-már groteszk aránytalanságok is. Az Erste Bankot ellenzéki képviselőtársaim már említették, erre 15 milliárdot szánnak, és ugyancsak nagyon irritáló a Liget-projektre a plusz 10,6 milliárd forint. Ez a kormány preferenciáit is jelzi, hogy mi a fontos számára. Sajnos több jut egy egyeztetés nélkül elkezdett, a budapestiekre ráerőltetett megalomán terv előkészítésére, mint az iskolai és óvodai dolgozók gyalázatos bérének emelésére vagy az összes felelősen gazdálkodó önkormányzat fejlesztésére.

A Liget Budapest-projekt támogatása külön kiemelendő, mert a költségvetés tartalékának ilyen célú felhasználása számunkra teljesen elfogadhatatlan. Ez a projekt alapvetően elhibázott, mégpedig azért, mert a legelső döntésnél, hogy hova kellene múzeumokat telepíteni, nem nézték végig a lehetőségeket, nem egyeztettek sem a szakmával, sem az emberekkel. Az LMP nem azt mondja, hogy nincs szükség a Liget ökológiai megújítására. Igen, arra szükség van, de a Liget ökológiai megújításának a költségei messze-messze-messze-messze elmaradnak attól, mint amit ez az egész megalomán projekt 150-160 milliárdjával igényelne. Ezért úgy gondoljuk, hogy ebből a költségvetésből 10,6 milliárdot beleönteni egy ilyen megvalósíthatatlan projektbe nem helyes, és nagyon jól mutatja, hogy miként szórják el feleslegesen a pénzt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Tállai András: Nem.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, Szakács László képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kisebbségi véleményben nagyon sok mindenre kitértem, de mégis van, amit érdemes megismételni, mert úgy gondolom, úgy esik kellő súllyal a latba, másfelől pedig más dolgokra is szeretnék kitérni.

Először is szeretném felhozni újra azt a példát az Erste Bank kapcsán, amelyről egy vitát már lefolytatunk, és úgy gondolom, ebben az álláspontot érdemes annyiszor elmondani, ahányszor csak lehetséges. Ahol van megfelelő piaci szereplő, ott nem az államnak kell szolgáltatnia. Úgy gondoljuk, az államnak ott megfelelő szabályozókkal és azok megfelelő betartatásával kell fellépnie, nem pedig tulajdonarányokat vásárolni. Csak az elmúlt év végén 152 milliárdot költöttünk el a magyar adófizetők pénzéből olyan cégek megvásárlására, amelyekre semmi szükségük nem volt a magyaroknak. Kiválóan működött az Antenna Hungária is, kiválóan működött az E.ON is. Megfelelően kell szabályozni ezeket a kérdéseket, aztán ellenőrizni és betartatni a szabályokat, és szankciókat kell kilátásba helyezni, nem pedig mindenfajta olyan háttérű tulajdonszerzésekben kell gondolkodni, amelyekben - mi úgy gondoljuk - a magyar állam, illetve a magyar adófizetők nem érdekeltek. Ilyen az Erste Bankra elköltött mostani 15 milliárd forint. Itt nyilvánvalóan mindenkinek van valamilyen gondolata, hogy amikor a bankok elszámoltatásának az évéről beszélünk, hiszen önök ezt mondják mindenhol a propagandában, akkor hogy, hogy nem, egy bankba csak bekerülünk 15 százalékos állami részesedéssel mint magyar állam. Én úgy gondolom, hogy ezt 15 milliárd forintért érdemes végiggondolni.

Ugyancsak ennek az előterjesztésnek, illetve a költségvetés módosításának a sajátossága az, ami benne megbúvik. Ott, ahol nagyon kellene adni - a szociális szférában, a gyermekétkeztetésben -, azokat az ígéreteket betartani, amelyeket önök elmondtak 2014 tavaszán, amikor bárkinek bármit megígérték, csak szavazzanak önökre, azokat most nem sikerül betartani. Sokadjára ígérnek el bizonyos költségvetési forrásokat, mellette persze a kormányzati presztízsbetűhűzásokra jut. Én ilyennek tartom a Liget Budapest-projektet. Ha az egy, a normális működést elősegítő és szépen lépésről lépésre megújuló, azt megtervező, társadalmassító és a helyieket sokkal jobban bevonó tervezés után egy normális, fogható költségvetési keretben történik, akkor úgy gondolom, hogy önök helyesen járnának el. De nem ezt teszik, mert önök nem ezt szokták tenni, hanem kihagynak rengeteg lépcsőfokot, és ilyenkor jönnek elő az olyan előterjesztések, mint ez a mostani is, hogy a Ligetre 10,3 milliárd forintnál egy picivel többet költenek, ennyi van ide beállítva. Ahogy az előző felszólalásból, kisebbségi véleményből hallhattuk, ezt még megtoldották 1,3 milliárddal, hiszen itt egy beruházásról van szó, ahol esetleg még bármi is történhet. Mellette önök a gyermekétkeztetésre 3,5

milliárd forintot költenek, az egész országban természetesen. Én nem gondolom, hogy ne lehetne érezni annak a súlyát, hogy a gyermekek étkeztetésére 3,5 milliárdot költünk, a Ligetben történő presztízsbetűhűzásokra pedig elköltünk majd' 12 milliárd forintot.

A megváltozott munkaképességű személyek munkához jutásához - persze örülni kell minden forintnak, amit önök rugalmasságra adnak, mert azt nem szoktak adni - annak idején, 2014 végén azért tettünk egy módosító javaslatot ehhez a költségvetéshez, hogy 5 milliárddal emeljük meg, mert az nem az ígéretes licit volt, amit képviselőtársam emlegetett, hanem ezzel a 2014-es év szintjén tartottuk volna ezt a költségvetési sort.

(19.30)

Önök ezt nem fogadták el, most valamiért 2 milliárdot még adnak. Örülni kell minden forintnak, még egyszer mondom, mert önök ilyeneket nem szoktak ajándékba adni, de jó lenne, ha ez legalább a 2014-es szintet elérné.

A kiemelt közúti beruházásoknál is természetesen örülni kell minden egyes forrásnak. Azt, hogy ez egy nemzeti minimum, ahogyan azt képviselőtársam is mondta, megint egy barokkos túlzásnak tartom. Úgy gondolom, Magyarország területén nagyon sok olyan hely van, ahol rossz vagy rosszabb a közlekedés, mint Szombathely és Sopron környékén. Nemrégén jártam ott, tényleg ráfér arra a környékre, csak ennek az országnak sok ilyen környéke van. Úgy gondolom, a nemzeti minimumhoz, a nemzeti egyetértéshez ez talán még kevés volna.

A gyermekétkeztetésnél újra elmondom: nem mi mondjuk, szakértők mondják, éves 19 milliárd forintból oldható meg ez a probléma. No pláne akkor, ha önök olyan előírásokkal, menzarendelettel jönnek elő, hogy ez még mennyivel egészségesebb is kell legyen, az egészség pénzbe kerül; az adófizetők, biztos vagyok benne, erre sokkal szívesebben adoznának, mint mondjuk, a Ligetben lévő presztízsbetűhűzásokra. Ennek időarányos része lenne 7 milliárd forint, ha szeptember 1-jétől bevezetik. Most ezt 3,5 milliárd forintból kívánják megoldani.

A BKV Zrt. ügyéről. 52,29 milliárd forintot vállal át a magyar állam. Hát, az egy nagyon sánta érvelés volt, amit hallottunk, hogy de ezért cserébe a vizes-vb megrendezéséhez szükséges területeket odaadta Budapest önkormányzata a magyar államnak, és ezért nekünk annak örülni kell. És ezzel valójában, föl is írtam, hogy el ne felejtsem, ugyancsak 97 százalékkal támogattuk a vizes-vb megrendezését, és ugyanolyan nemzeti ügyé kell váljon a BKV hitelének a rendezése. Itt újra kiemelném, nem arról van szó, hogy a BKV ezek után majd nem tartozna. Itt arról van szó, hogy azért kell neki adni majd nem 53 milliárd forintot, 52 milliárddal többet, hogy meg tudja újítani az új hiteleit. Ezt elegánsan átugrotta képviselőtársam, és azt mondta, hogy a hiteleket

rendezni kell. Hát igen, újra föl kell őket venni. Na, most ez így egészen biztosan majd egy nemzeti ügy lesz, de nem 97 százalékos, hanem 100 százalékos nemzeti ügy lesz, mert önök szétterítik az összes magyar adófizető között a BKV adósságát. Úgy gondolom, ez nem feltétlenül egy üdvözlendő gondolat.

A rendvédelmisek, illetve a honvédelmi illetményalapról történő rendelkezés, illetve az a fajta érvelés, amit mondtak, hogy elindul a bérrendezés kérdése, itt látjuk, hogy azt a 60 milliárd forintot, ami erre rendelkezésre áll, önök egyszer már elosztották akkor, amikor a kórházak adósságát kellett rendezni, még egyszer, amikor a rendvédelmiseknek kellett adni ezt a pénzt. Egyikre sem lesz elegendő, és úgy gondolom, csalódás fogja azokat érni, akik ebben még hittek.

Még egy dolgot szeretnék mondani. Nem szerepel benne az a plusz 15 milliárd forint, amit itt Czibere államtitkár úr ígért meg, hogy a szociális életpályamodell kapcsán 15 milliárd forint béremelésre fordítható forrás fog megjelenni a költségvetésben. Ez sem jelent meg. Ebben az látszik, hogy önök kapkodnak, valakinek néha tesznek egy ígéretet, azt néha betartják, ilyen lesz például az Erste Bank, ilyen lesz a BKV, ilyen lesz a Liget, ami rengeteg forrást visz el, de például a szociális munkások és a szociális szféra dolgozóinak tett ígéreteikről elfeledkeznek, azért, mert önök arányt tévesztettek.

Ezért nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyfajta bohózat részesei vagyunk, hiszen holnap elkezdzenék tárgyalni az új költségvetést, miközben még az előzőt farigcsálja a kormányzat, zárszámadásról nem is hallottunk, nem tud elszámolni a rábízott adóforintokkal, és most oda jutottunk, hogy bizony már a következőt kezdené tárgyalni.

Azt is láthatjuk, hogy n–2 szabályról, egyebekről vagy részarányos teljesítésekről szintén nem hallottak, és az is látható volt, ahogy Hegedűs Enikő képviselőtársam sarokba szorította államtitkár urat, egyetlenegy válaszuk nincs azokra a teljesen logikusan felépített felvetésekre, hogy ugyan hová tapsolják el a Liget-projekt kapcsán a 11 milliárdon fölül azokat a plusztételeket, amelyek vagy átfedésben állnak egymással, vagy tökéletesen indokolatlanok, életszerűtlenek.

A BKV tekintetében fontos kijelentenünk valamit. Önök a magyar adófizetők pénzéből most egy olyan kötelezettséget próbálnak vállalni, amelynek újratermelődése ellen semmiféle garanciális elemet nem építenek be sem ide, sem máshová. Hogy képzelek azt, hogy kifizetik ezt az adósságot oly módon, hogy nem garantálják annak újratermelődése megakadályozását? Mi a garancia arra, hogy két év múl-

va, amikor itt állunk egy hasonló vita sodrában, nem fognak elkérni a magyar adófizetőktől újabb 50 milliárd forintot arra, hogy a saját működési hibáik költségeit a magyar emberekkel fizetessék ki, ahelyett, hogy önök maguk között találnának felelősöket e téren?

Viszont a legdurvább csomagrészt talán az Erste Bankot érintő részesedés. Államtitkár úr, mondja már meg, hogy mennyit ér az Erste Banknak ez a pakettje, mennyit ér ez a csomag! Ugye, hogy nem tudják! A helyzet az, hogy az előirányzat felülről nyitott, tehát még azt sem tudják megmondani nekünk, hogy a magyar adófizetők pénzéből mennyit szeretnének erre fordítani. És azt merészelik mondani, hogy előre nem látható elemekről tárgyalunk most? Olyanokról, amelyekről nem tudták, hogy esetleg felmerülhetnek 2015 közepén?

Az Iszlám Állam elleni katonai akció költségei esetében ez még talán létjogosultságot nyerhet és felmerülhet. De az összes többi tétel? Az ingyenes gyermekétkeztetés szükségességét nem tudták? Az Erste Bank megvásárlása? Hogy lehet az, hogy nincs önöknek egy reprivatizációs stratégiájuk, amely mondjuk, tíz évre előre, lépcsőzetesen, az ár-érték arányok megjelölésével, vizsgálatával tudná azt, hogy mit, milyen vagyontárgyat miért, kinek az érdekében és milyen felhasználási módokat mentén kívánnak megszerezni? Ha nincs ilyen, az megint csak bizonyosfajta kérdéseket vet fel majdnem ötévnyi kétharmados kormányzást követően.

Még egyszer mondom, előre látható tételekről beszélünk jobbra, olyan tételekről beszélünk, amelyek kapcsán ezeket a tárgyalásokat nem most kellene lefolytatni, egy tisztességes költségvetési vitában akkor kellett volna. Egy reprivatizációs stratégia hiányában pedig, garantálom önöknek, hogy a holnap kezdődő újabb vitasorozatban sem fognak tudni elénk állni értelmes magyarázatokkal azt illetően, hogy miért kérnek zsebpénzt. A holnap induló vitában több száz milliárd forintnyi zsebpénzt kér a kormányzat, amit az Országgyűlés megszavaz, aztán majd a kormány méltóztatik eldönteni saját hatáskörben, hogy mire költi. Egyébként nem árulok el nagy titkot azzal, hogy több száz milliárdnyi olyan tétel van a következő költségvetési tervezetben, amely bátran lehetne fordítható a magyar emberek javára, boldogulására, és nem saját felhasználásra elkülöníteni.

El kell mondjuk azt is, hogy az Erste Bank megvásárlása kapcsán nemcsak azt nem tudjuk, hogy önök végeztek-e tisztességes vizsgálatokat azt illetően, hogy mit, mennyiért és kinek az érdekében vesznek, de itt egy egészen másfajta szempont is felmerült az önök indoklásában is. A kormányzat az EBRD-vel közösen lép ugyanis, és látható, hogy az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank tekintetében nagyon komoly kérdések merülnek fel. Nagyon komoly kérdésként merül fel az, államtitkár úr, hogy mi történt februárban. Hol jártak önök az EBRD-vel? Mít írtak alá? Aláírtak netán egy megállapodást?

Szerepel ebben a megállapodásban az, hogy magyar állami tulajdonú bankok tekintetében hogyan járhatnak el és hogyan nem?

Csak nem szerepel benne az is, egészen véletlenül, merthogy itt van előttünk a dokumentum, csak nem szerepel benne az is, hogy önök az úgynevezett adómentő lépések során már több terhet a bankokra, az érintett bankokra árfolyamváltozásból adódóan nem terhelnek? És csak nem garanciát vállalnak arra is, ha megvásárolnak egy ilyen vagyonelemet, három éven belül vagy három évvel később azt a piacra vissza fogják tolni, és valakinek el fogják adni? Kinek szándékozzák majd eladni azt a pakettet, amit most megvásárolnak, és még nem is tudjuk, hogy mennyiért? Kinek az érdekében teszik mindezt? Áll-e az egész mögött egy megállapodás az érintett szervezettel? Megmondják-e Magyarországnak kívülről, hogy hogyan járjon el ebben az ügyben, vagy sem?

Egy angol nyelvű megegyezés ugyanis a világhálón található az önök februári találkozójáról. A kérdés az, hogy letagadják-e, vagy pedig őszintén, tiszta módon most gombot nyom, feláll, elmondja, hogy mi ez a megegyezés. Van-e ráhatással a mostani Erste bankos akvizícióra, és befolyásolja-e a magyar kormányzat mozgásterét bármiben is az a megállapodás, amit az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank tekintetében papírra vetettek? Hát igen, nagyon komoly kérdések merülnek fel.

(19.40)

Még egyszer mondom, előre látható költségvetési tételekről beszélünk. Továbbra sem egy otthontermelési programot indítanak, hiszen nincsen a költségvetésnek igazi, valódi otthontermelési sora a felszabaduló forrásokból. Továbbra sem gondolják végig egy szociális bankszámla-konstrukció felállítását, amelynek értelmében megvalósítható lenne még a mostani bankhálózaton keresztül is az, hogy átlagfizetésig mindenki lényegében ingyen bankolhasson, ne húzzák le a már adózott pénzt még egyszer különféle kártyadíjakkal, számlavezetési díjakkal, illetékekkel, egyebekkel, vagy maximum a valódi költségeket terhelhessék rá. Ennek a költséghányada nem lenne annyira brutális, még annyit sem vinne el, mint amennyit ez a csomag teljes egészében.

De látható módon nem ezek a szempontok merülnek fel önök előtt, hanem bizony adódik a kérdés, hogy ezekkel a külföldi szervezetekkel kötött megállapodások, esetleges paktumok, a Magyar Bankszövetséggel kötött paktum befolyásolja-e az önök mozgásterét. Még egy bankvásárlás során is, még egy részének a megvásárlása során is adódik tehát a kérdés, hogy milyen kötelezettségeket vállalt a kormányzat, olyanokat esetleg, amelyekről nem tudunk, az előirányzat felülről nyitottsága mit jelenthet a magyar adófizetők pénztárcájára nézve, számos egyéb kérdés sorjázik. Én Hegedűs Enikő kérdés-

csokrát csak ki tudtam egészíteni egy kicsivel, de azt hiszem, az lenne most a korrekt, államtitkár úr, ha megnyomná azt a gombot, eloszlatná ezeket a kéte-lyeket, és tisztességes választ adna.

Ha önök nem tudnak tisztességesen elszámolni az adófizetők pénzével egy mostani időszakot illetően, de már egy korábbi törvény megszavazása folyamánként, akkor hogyan várják azt holnaptól, hogy bárki egy hosszas vitasorozat folytán a bizalmát szavazza önöknek, az igen szavazatával díjazza nemcsak az önök mögött álló szakértőket, de az önök szavahihetőségét, az önök munkáját is. Egész egyszerűen most ott tartunk, hogy mindezt majd zárszámadás nélkül fogják kérni tőlünk természetesen, tehát papíron sem tudtak elszámolni a korábbi időszakokkal, de legalább ezeket a felmerülő és abszolúte szemet szűrő problémákat nemcsak kérjük, de követeljük, hogy osszassák el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most nemzetiségi képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német szószóló úrnak, ötperces időkeretben.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, das geehrte Parlament, über die Meinung des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten informieren.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében a bizottság véleményéről a tisztelt Házat tájékoztassam. A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról benyújtott T/4477. számú törvényjavaslatból - szűken értelmezve - mindössze két olyan pont van, amely nevesítetten érinti a nemzetiségi önkormányzatokat, konkrétan a 10. § t) és u) pontja.

A költségvetési törvény ezen idézett két pontja szerint a kincstári felülvizsgálat, illetve az Állami Számvevőszék ellenőrzése alapján a helyi nemzetiségi önkormányzatok által jogtalanul igénybe vett támogatások költségvetési évben visszafizetett összege az önkormányzati fejezeti tartalékot növeli, illetve a helyi nemzetiségi önkormányzatokat megillető igénybevételi, késedelmi és kiegészítő kamat összege szintén az önkormányzati fejezeti tartalék terhére teljesíthető. Vagyis a módosítás a helyi nemzetiségi önkormányzatokat a helyi önkormányzatok közé sorolja a visszafizetési kötelezettségek, illetve az őket esetlegesen megillető kamatok, járandóságok fizetése ügyében.

A szabályozás ilyen irányú kiegészítését nyilvánvalóan az tette szükségessé, hogy az Állami Számvevőszék a 2013. évben kapott jogosítványt a helyi nemzetiségi önkormányzatok vizsgálatára, melynek alapján 2013-ban és 2014-ben százas nagyságrendű vizsgálatra került sor, és a vizsgálatok úgymond

eredményének pénzügyi rendezését törvényileg szabályozni kellett, amivel természetesen egyetértünk.

Ugyanakkor ehhez egy megjegyzést mindenképpen kell tenni. Az elmúlt két-három év azon törekvései, melyek a döntően 130-200 ezer forint éves bevétellel rendelkező helyi nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodására a többségében százmillió, esetenként több tíz milliárdos bevétellel gazdálkodó települési önkormányzatok gazdálkodási szabályait próbálják ráhúzni és alkalmazni, teljesen életszerűtlenek.

Az aránytalan és felesleges havi, negyedéves, éves beszámolók, a helyi nemzetiségi önkormányzatok kényszerítése arra, hogy az adott évi támogatásokat tárgyévben használják fel, vagy kötelezettséggel terheljék le, az ésszerű megtakarítások megtiltása, továbbvitele a helyi nemzetiségi önkormányzatok vonatkozásában értelmetlenek, célszerűtlenek, az alapvető feladataiknak ellentmondóak. Mindent el fogunk követni azért, hogy a helyi nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó ezen értelmetlen és aránytalan gazdálkodási előírások törvényi módosítása a közeli jövőben megtörténjen.

Ugyanakkor a benyújtott törvényjavaslat nagyobbik része közvetve, nemcsak ebben a két pontban, hanem bővebben értelmezve, de mégis direkt módon és sokkal nagyobb mértékben érinti a Magyarországon élő nemzetiségeket további két vonatkozásban.

1. Az óvodapedagógusok és az óvodapedagógusok nevelő munkáját közvetlenül segítők kiegészítő támogatása természetesen érinti a helyi önkormányzatok, illetve a helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi óvodákat is. A támogatás kibővítését örömmel vesszük, és kiemelten fontosnak tartjuk, mivel a nemzetiségi anyanyelvünk és identitásunk megőrzésében a nemzetiségi óvodáknak kulcsszerepe van és lesz a következő évtizedekben is.

2. Úgyszintén örömmel üdvözljük a kiegészítő támogatást az óvodai ellátásban részesülő gyermekek ingyenes étkeztetéséhez. Az ingyenes óvodai étkeztetés kiterjesztése úgyszintén érinti közvetlenül valamennyi nemzetiségi óvodát, de a nem nemzetiségi óvodába járó valamennyi rászoruló nemzetiségi óvodás gyermeket is. Gondolom, azt sem kell hangsúlyoznom, hogy ebben az esetben természetesen nem a nemzetiségi, hanem a rászoruló jelző a lényeges.

Mindezek figyelembevételével és alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról benyújtott T/4477. számú törvényjavaslattal egyetért, azt elfogadásra javasolja. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem László Tamás képviselő urat, hogy kettő percben vagy 17 percben kíván szólni. *(Jelzésre:)* Kettő percben, tessék!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én tudom azt, hogy a modern építészeti alkotásokat megérteni, megismerni, megszeretni nem egy könnyű dolog. Hadd idézzem fel, hogy annak idején Lechner Ödön megtervezte az Iparművészeti Múzeumot, kígyót-békát kiabáltak rá, most pedig egy fantasztikus emlékkiállításon emlékezünk meg rá, és a munkásságát a nemzeti örökség soraiba kívánjuk tenni. Ennek a Nemzeti Galériának a tervezése egy nagyon hosszú folyamat végeredménye volt, amiben két pályázó nyerte meg az első díjat. Meg kell mondanom, hogy az a folyamat, tervezési folyamat, amelynek a végeredménye volt egy világhírű japán és egy szintén világhírű norvég építésziroda terveinek a kiválasztása egy nemzetközi zsűri által, amelyben angol, amerikai, francia, hasonló kaliberű emberek szereztek, és a tervek valóban, úgy gondolom, nehezen befogadhatóak, de mégis építészeti különlegességük rendkívüli.

A japán terv talán izgalmasabb a múzeumpedagógia és múzeumjárás szempontjából, és magával a Városligettel egészen különleges kapcsolatot kíván felépíteni. Úgy gondolom, ezek olyan tervek, bármelyiket választja is majd ki a közbeszerzési eljárás, amelyeket érdemes megépíteni. Maga a Nemzeti Galéria és a Ludwig Múzeum nem a zöldfelületre építkezik, hanem a Petőfi szórakozóközpont helyére települ. Úgy gondolom, az a vád sem állja meg a helyét, hogy itt a zöldfelületre telepítenének múzeumot. Köszönöm a figyelmet.

(19.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztő Tállai András államtitkár úrnak, aki láthatóan készül, hogy elmondja gondolatait.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy rendhagyó vitában veszek részt, hiszen az általános vitán nem én vettem részt, hanem Banai Péter államtitkár úr, szakállamtitkár úr, ő nyújtotta be a költségvetést, illetve a 2015-ös központi költségvetésről szóló törvényjavaslat módosítását, illetve ő védte az általános vitában, ő mondta el az expozét.

De nemcsak emiatt rendhagyó az eljárás, hiszen láthatóan az ellenzéki pártok sem igazán tudnak azzal mit kezdeni, hogy egy adott évi költségvetést módosítsunk, és nem azért módosítjuk, mert negatív értelemben nem teljesül, mert nem jönnek be a bevételek, mert megszorítást kell alkalmazni, mert a kiadási tételeknél el kell vonni, kevesebbet kell adni a nyugdíjasoknak, mint tették a szocialisták, vagy a köztisztviselőknek, vagy bárhonnán is el kell vonni, hanem éppen fordítva: miután jól teljesít a gazdaság, jól teljesít az ország, ezért lehetőség van arra, hogy

év közben költségvetést módosítsunk, és a kormány által meghatározott prioritások szerint a költségvetést pozitív értelemben módosítsuk.

Láthatóan nem tud vele mit kezdeni az ellenzék, pedig az általános vitát is nagyon egyedien és különleges módon háromszor is elmondhatta, mert volt egy rendes általános vita, most, ahogy hallottam, a bizottsági véleményben egy kis általános vita, és még utána külön elmondhatta a frakció, de úgy gondolom, hogy sok újat az általános vitában elhangzotakhoz képest nem mondtak. Sőt, azt tapasztaltam, hogy a módosító javaslatokról igen kevés szó esett, pedig a napirendnek az a címe, hogy a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitája. Ehelyett a szokásos költségvetéshez elhangzó ellenzéki érvek voltak, hogy ami benne van, az nem jó; az nem jó, az előkészítetlen, az így rossz. Ami benne van, az nem jó, de kevés rá a pénz, az ellenzék erre vagy arra többet szeretne. De olyat is hallottunk, hogy ami benne van, ahelyett egy egészen mást szeretne, meg egyébként is, ami nincsen benne, az miért nincsen benne. És ez így van rendjén, az ellenzéknek nem kell támogatni a költségvetést és nyilván a költségvetés módosítását sem. Egyszerűen az ellenzék teszi a dolgát, és megkritizálja azt, amit a kormány szeretne. Ezt én nagy tisztelettel most itt megköszönöm.

Ami a konkrét dolgokat illeti, Hegedűs Lorántnénak szeretném mondani, hogy a kormány teljesíti azt az ígérését, hogy a nem konszolidált önkormányzatok számára fejlesztési támogatást ad, az egy kormányrendeletben meghatározott összeg, 2014-ben egy magasabb összeg lett kifizetve, mert ott nemcsak a 2 ezer lélekszám alatti települések kapták meg a juttatást, hanem a 2 ezer lélekszám fölöttiek közül is jó néhányan. Most, ebben az évben ahhoz, hogy 2014-ben és '15-ben egyenesbe jussunk, és mindenki megkapja, aki nem konszolidált település, kevesebb 2 ezer lélekszám alattinak kell adni, mert egy részét előre kifizette a kormány 2014-ben, és ezért kevesebb ez az összeg, de természetesen az ígérlet szerint jövőre is meg fog történni a kifizetés, benne is van a 2016-os költségvetésben, és az azt követő évben is. Hogy a második fele az összegnek emelkedik-e vagy nem, ezt nyilván el fogja dönteni a kormányzat, tehát a kormány betartja a szavát és az ígérését.

Az MSZP-s Szakács Lászlónak köszönöm a felszólalását. Nagyon örülök neki, hogy megtudtam, hogy mi az, hogy barokkos túlzás; most már én is gazdagodtam ezzel. *(Derűltség a kormánypartok soraiban. - Dr. Szakács László: Ez közkeletű kifejezés.)* Ezt többször elmondta, hogy túlzó ez a költségvetési módosítás, de egy konkrét dolgot önmagának szeretnék mondani. Valóban a szociális dolgozók béremelése, ami július 1-jétől meg fog történni és 65 ezer embert fog érinteni, az arra szolgáló, tehát félévi 7,5 milliárd forint nem a költségvetés része, hanem a kormánydöntés értelmében az rendkívüli kormányzati intézkedési tartalékból lesz finanszírozva, azért nem része ennek a költségvetési törvényjavaslatnak.

Az LMP-hez is szeretnék egy mondatot szólni. Azt mondta, hogy előkészítetlen volt a 2015-ös költségvetés. Éppen hogy nem, pontosan az ellenkezője az igaz, mert ha előkészítetlen lett volna, akkor toldozni-foldozni kellene, itt pedig arról van szó, hogy egy többletforrást elosztunk. Igen, óvatosan volt tervezve, de tény az is, hogy a gazdaság is jobban teljesített, a gazdasági növekedés magasabb lett, a bevételi forrásokból így több mindenre jut, és ez a költségvetés azért készült, nem pedig azért, mint az előző években, hogy rosszul lett a költségvetés átgondolva és megtervezve.

Ami a módosító javaslatokat illeti, hat képviselői módosító indítványt nyújtottak be különböző frakciók, ezeket a kormány nem támogatta, viszont adtak be olyan módosító javaslatot is, a Költségvetési bizottság és a Törvényalkotási bizottság is kezdeményezett, például az adósságkonszolidációban nem részesült települési önkormányzatok fejlesztési támogatásait egészíti ki azzal, hogy a munkahelyteremtéssel összefüggő fejlesztésekre is föl lehet ezeket a forrásokat használni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm mindenkinek az aktivitását, a felszólalását, a módosító javaslatot. Kérem a kormánypartokat - gyanítom, hogy az ellenzékét hiába kérném -, hogy holnap szavazzák meg a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/4475. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja.

A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4475/41. sorszámon, jelentését pedig T/4475/42. sorszámon megkapták. A vitához kapcsolódó Vállalkozásfejlesztési bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4475/37. sorszámon, a Mezőgazdasági bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4475/38. sorszámon, jelentését pedig T/4475/39. sorszámon, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága jelentését T/4475/40. sorszámon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4475/44. sorszámon, összegző jelentése pedig T/4475/45. sorszámon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a

megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

(20.00)

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 21-ei ülésén megtárgyalta a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló T/4475. számon benyújtott törvényjavaslatot, és ahhoz 23 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Mezőgazdasági bizottság módosító indítványának egyes részeit, a Kulturális bizottság módosító javaslatát, valamint a Törvényalkotási bizottság önálló indítványát, amely részben a Mezőgazdasági bizottság javaslatát korrigálja.

Míg a Mezőgazdasági bizottság javaslata az agrárágazatba tartozó szakképzések szabályozását egyértelműsíti, addig a Kulturális bizottság indítványa elsősorban nyelvhelyességi és kodifikációs pontosításokat tartalmaz. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatának elfogadásával lehetővé válik, hogy valamennyi élelmiszer-ipari szakképesítés vonatkozásában tanulószereződés legyen köthető. Kiemelném, hogy a javaslatban többek között meghatározásra kerül a szakképzési centrum tagintézményeiben vezetőként dolgozók illetménypótléka is, továbbá rögzítésre kerül - felhatalmazó rendelkezés formájában - a szakképzési Híd-programban részt vevő tanulók ösztöndíja és az őket tanító pedagógusok pótléka is.

A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata egyértelműsíti a szakképzési Híd-program ingyenességét. Bízom benne, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely a szakképzés felülvizsgálatának keretében új szakképzési intézménytípusokat és új szakképzési struktúra kialakítását vezeti be, hozzájárul a gazdasági igényekkel összehangolt, versenyképes tudást biztosító iskolai rendszerű szakképzés megteremtéséhez. Már csak azért is bízunk ebben, mert a Törvényalkotási bizottság ülésén a módosító javaslatokkal összefüggésben egyetlen, abszolút pártpolitikai tartalmú megközelítésen kívül szakmai ellenvetés nem fogalmazódott meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem tehát, hogy támogassák ezeket az indítványokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A bizottság kisebbségi véleményét két felszólaló ismerteti, össze-

sen hétperces időkeretben. Gondolom, megosztják a hét percet egymás között.

Elsőként megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A szakképzésről szóló törvényjavaslat után nem sokkal tárgyaljuk majd a köznevelésről szóló törvényjavaslatot is. Mivel a Törvényalkotási bizottság együtt, összevontan tárgyalta a két törvényjavaslatot, ezért ha megengedik, a kisebbségi véleményt egyben mondanám el a két törvényjavaslattal kapcsolatosan, hiszen azok meglátásunk szerint összefüggenek, és gyakorlatilag elválaszthatatlanok egymástól.

Az Országgyűlés 2011-ben alkotta meg a jelenlegi oktatási rendszert, ami a Fidesz új oktatáspolitikájának végrehajtása volt. Mi már akkor is jeleztük, hogy véleményünk szerint ez a rendszer túl zárt, és azt gondoljuk, hogy irreális a központosítás, és erőltetett a rendszer ilyen történet átalakítása, amely akkor bekövetkezett.

A mostani két új törvényjavaslat gyakorlatilag alátámasztja azt, amit akkor mondtunk, hiszen ez a korábbi kritikája. Mivel a KLIK rendszerének működtetése, végrehajtása eredménytelen volt, ma káros jellemzi ezt a területet, a helyzet egyre rosszabb, és a szakképzés helyzetét is tragikusnak ítéljük meg.

Az új javaslatokkal mi úgy érezzük, hogy a kormány vagy a Fidesz-frakció nem csinált mást, mint gyakorlatilag feltalálta a meleg vizet, hiszen behoz olyan képzési formákat, amelyek régen voltak, aztán most újra lesznek, mint például a 3+2 éves szakképzés, ami a szakközépiskolában valósul meg vagy a 4+1 éves szakgimnázium, ami régen technikumként futott. Ezek nem új formák, korábban is voltak; amit szétverték 2011-ben, azt most újra összerakják, csak közben elvesztegettünk négy évet, és most ugyanott leszünk, ahonnan indultunk.

A rendszer működtetője, fenntartója köznevelés esetében a KLIK, ez is az önök találmánya. Erőszakosan mindent összevontak, központosítottak, gyakorlatilag most viszont azt látják, hogy ez az új vízfej működésképtelen, évekig védték ezt a rendszert, toldozták-földozták, most pedig elkezdik szétbontani, mert rájöttek, hogy nem működőképes, közben pedig iszonyú pénzeket vitt el ez a rendszer. Most feltalálják a spanyolviaszt, decentralizálnak újra, és létrehozzák a KLIK II-t gyakorlatilag, amit eddig szétromboltak, azt most újra akarják építeni.

Mi azt gondoljuk, hogy a fenntartás, a működtetés természetes színtje nem ez, hanem a járások lennének, éppen ezért azt javasoljuk önöknek, hogy közelebb az élethez!

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Fidesz - bocsánat, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a helyesbítést. Ha elnök úr elszólásától eltekintünk, mindjárt nyilvánvalóvá fog válni a kisebbségi véleményből, hogy semmivel nem értünk egyet a Fidesz két törvényjavaslattal kapcsolatos álláspontjában. Ha megengedi a tisztelt elnök úr és képviselőtársaim, szintén együtt fogok beszélni erről a két törvényjavaslatról, tehát a 4476-osról, illetve a 4475-ösről egyaránt.

A Törvényalkotási bizottságban kisebbségi véleményként az MSZP részéről elhangzott, ahogy az előbb is hallhattuk, hogy lényegében a mostani változások azt támasztják alá, hogy korábban a képzési rendszer működésképtelen volt, lényegében a szocialista képviselők abban látták, az elmúlt évek kudarcában látták igazolódni, hogy tévúton jár a szakképzés, ezért van szükség a változtatásra. Természetesen megfogalmazódott a KLIK II-vel kapcsolatosan előbb hallott álláspont, és bizony a melegvív-feltalálós álláspont is többször artikulálásra került a vitában.

A jobbikos észrevételeknek is helyük van azonban ebben a vitában, és helye is volt. Így a Jobbik a javaslataiban a szakképzés átalakításával kapcsolatosan az intézményi reformok mögött, amelyek intézményi reformként vannak megjelölve, olyan átalakításokat lát, amelyekkel nem tud egyetérteni. Ezekből csak egyet hadd említsek meg: a szakgimnázium létrehozása, amely lényegében semmivel nem jelent többet, mint egy jelenlegi szakközépiskola, csak az átnevezés nagyobb presztízst fog jelenteni. Ráadásul a presztízsnövekedés helyett, mellett azt is megkapják az ebben az ügyben tájékozódó személyek, hogy zavar lesz a fejükben, ugyanis nagyon nagy részt olyan terminológiai összeütközéseket, illetve az iskolák típusai szerinti összeütközést fog kelteni akár a tanároknak, akár a tanulóknak, akár a diákoknak, amely nem segíti a rendszer tisztulását vagy a jó működőképességét. Sajnos, a valódi átalakítások, úgy tűnik, elmaradnak, és az intézményi szintek pedig sajnos egy degradálódó üzemmódba kerülnek át.

Ami a szakképzés rendszerét illeti - itt a Híd-programról van szó - megfogalmazódott az az álláspont, hogy bár a Híd-program a felzárkóztatást szolgálja, amelyre egyébként a kormány nem tudott az átalakítások során semmilyen választ adni sem egyébként a Kulturális bizottság ülésén sem, amikor direktben rákérdeztek, tehát az átalakítás alatt álló rendszerre nem tudott semmilyen kézzelfogható mondani, és a felzárkóztatás helyett sokkal inkább a lemorzsolódás látszik ebben a rendszerben, tehát a Híd-program a szakképzésben mindenképpen egy olyan bizonytalanság, illetve egy olyan problémapont, problémagóc, amivel kezdeni kell majd valamit. Kardinalis kérdésként merült fel az is, hogy a kormány nem támogatja, hogy az első szakképzés a felnőttképzésben is ingyenes lehessen. Ez szintén komoly kritika. Egyelőre csak az iskolarendszerű

képzésben, szakképzésben van erre lehetőség, és fontos felvetésként merült és merül fel egyébként az első szakképzésnek a felnőttképzésben való ingyenessé tétele is.

Fontos eleme a Jobbik kisebbségi álláspontjának az, hogy a szakképzésnek a gyermekek boldogulása érdekében, annak szolgálatában kellene állnia, ehelyett önök úgy fogalmazták meg, hogy a szakképzés a gazdaság szolgálatában kell hogy legyen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A Jobbik egyébként az iménti jobbító javaslatait annak fényében fogalmazta meg, hogy több tucat intézménybe ellátogattak a Jobbik politikusai, hogy tájékozódjanak. Ez az intézmény vezetői, a diákoknak, a szülőknek és a tanároknak a véleménye alapján leszűrt vélemény, ezt illene meghallgatni, még ha egyébként kisebbségi vélemény formájában kerül is majd elmondásra. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Tállai András nemet int.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság előadót nem állított.

Most pedig megadom a szót Kissné Köles Erikának, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának.

(20.10)

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Spoštovani Gospod Predsednik! Cenjeni Državni Zbor! Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok vezetőivel és képviselőivel egyetértésben a jövő nemzedékei nevelésének és oktatásának kérdését munkája egyik leghangsúlyosabb részének tartja. Kötelessége élni azon jogával, hogy a kormány által T/4475. számon benyújtott, a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény és a vele összefüggő tárgyú törvények módosítására irányuló törvényjavaslatok tárgyalása során megfogalmazza a nemzetiségi megrendelők, azaz a szülők, tanulók, potenciális munkaadók szempontjait is figyelembe vett nézeteit.

Magyarország területén több olyan, néhány településből álló, földrajzilag jól körülhatárolható térség található, ahol magasabb az egy meghatározott történelmi nemzetiséghez tartozó lakosság számára a többségi nemzethez tartozókhöz képest. E térségek gazdasági fejlettsége vagy éppen elmaradottsága egyúttal az ott élő nemzetiség megmaradásának a biztosított vagy éppen veszélyeztetett voltát is je-

lenti, amennyiben ugyanis nemzetiségi fiataljaink ott nem találják meg a megélhetési forrásokat, elköltöznek, nyelvvesztőkké, nemzetiségi kultúrájukkal szakítókká válhatnak, további létszámcsökkenést idéznek elő a különböző történelmi sorsok, helyzetek miatt meggritkult magyarországi nemzetiségeknél.

A nemzetiségek számára is meghatározó a mai magyar szakképzés működésének törvényi szabályozása, a szakképzés helyzete, lehetőségei és jövője. Bár nemzetiségi közösségeink ma nincsenek olyan helyzetben, hogy meghatározó önálló gazdasági tevékenységet folytassanak, de a versenyképes tudást biztosító iskolai rendszerű szakképzés a nemzetiségek számára is kiemelt fontosságú. A közösségeinken belül a jövőben is nagy szerep hárul a jól képzett, a nemzetiség nyelvét is jól beszélő szakemberekre.

A szakképzésről szóló törvény és az azzal összefüggő tárgyú törvények módosítására irányuló törvényjavaslatok szakképzés intézményrendszerének átalakítására vonatkozó elképzeléseibe jól beilleszthetőnek érezzük a nemzetiségi szakgimnáziumok bevezetését, a nemzetiséghez tartozók szakközépiskolai nevelését, oktatását. Ezen intézménytípusok képzési tartalmai között helyet lehet és kell biztosítani a nemzetiségi nyelvek magas színvonalú, adott helyzetekben a szakmai nyelv igényeit is szolgáló tanításának. Meggyőződésünk, hogy bizonyos szakmák esetében ki kell lépni ugyanis a hagyományos nyelvtanítás keretein túlra, és a szakmai képzésben az alapfokú kétnyelvű oktatás folytatását biztosítandó, a gyakorlatorientált képzésben a szakmai elméleti tantárgyak és a gyakorlat bizonyos tananyagterületeit nemzetiségi nyelven is célszerű oktatni.

Kiemelt célunk, hogy az új típusú szakközépiskolai feladatokkal összhangban legyen lehetősége a nemzetiségi nevelést és oktatást is folytató középiskolai intézményekben az adott térség gazdasági, társadalmi, munkaerő-piaci igényeinek megfelelően egyes szakirányok kétnyelvű elméleti és gyakorlati oktatására abban az esetben is, ha az intézmény egésze nem vagy nem lehet kétnyelvű.

A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló pontokban foglaltak nemzetiségi tanulóink számára középszintű és szakmai képzésüket jól biztosító törvényjavaslatok. Bizottságunk üdvözli a két szakképzési állami szakképzési rendszerben történő megszerzésének ingyenessé tételét, mely nemzetiségi fiataljaink számára sokoldalúbb felkészültséget, biztosabb szakmai karrier elérésének lehetőségét kínálja, reményeink szerint a nemzetiségeik soraiban maradásuk is biztosabb lesz ezáltal.

A köznevelési és szakképzési Híd-programoktól a szociális hátrányokból fakadó leszakadások számának csökkentését, a sérülékeny társadalmi csoportok számára a felzárkózás lehetőségét, a nemzetiségi hovatartozástól független esélyegyenlőség minőségi fejlődését várjuk.

A szakképző iskolai munkában szerzett tapasztalatok alapján alátámasztható, hogy a duális képzés erősítésének, a színvonalas gyakorlati képzés megvalósulásának igénye indokolja a gyakorlati oktatásvezető munkakör visszaállítását, amely rendkívüli összetettsége miatt nehezen látható el további igazgatóhelyettesi teendővel is megbízott személy révén. A szakképzésben tanítók képesítésére vonatkozó szabályozástól a szakmai továbblépésük lehetőségét és ebből fakadóan a bérezés pozitív alakulását várjuk a nemzetiségi szakoktatók miatt is.

Bizottságunk kifejezi abbéli reményét, hogy a tervezett változtatások késleltetett (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) és felmenő rendszerű bevezetésére az intézmények kollektívái rugalmasan fel tudnak készülni, a tanulóifjúságot a bevezetett változások nem érintik hátrányosan. Köszönöm a figyelmüket. Hvala za pozornost. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, mégpedig elsőként Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A szakképzés átalakítása időszerű és szükséges volt, ami jelenti a 2011. évi CLXXXVII. törvényt, a szakképzési törvényt és a 2013. évi LXXVII. törvényt, amely a felnőttképzésről szól. A szakképzés megújítása jelenti a tartalmi képzés megváltoztatását egy jobb irányba - ez a gyakorlatorientált képzés -, és azt is, hogy a szakképzés specialitására is oda lehet jobban figyelni, így például a hiányszakmák képzésére is nagyobb tér, nagyobb lehetőség nyílik.

Az irányítás megújítása is szerepel a törvénymódosításban. Egy rugalmas, hatékony, a szakképző centrumok létrehozásával egy olyan irányítási rendszer alakul ki, amely területi alapon az iskolákkal, tagintézményekkel együtt egy szimbiózist alkot. Rendkívül erős a törvényjavaslat és a módosítók második esélyt biztosító jellege, a szakképzéshez juttatás erélyes támogatása. Azt hiszem, tisztelt képviselőtársaim, mindannyiunk számára fontos, hogy minél több szakképzett munkaerő legyen Magyarországon, hiszen hogyha a szakképzettséget javítani tudjuk, akkor az munkahelyet jelent, nemcsak egyszerű szakmunkás-bizonyítványt, hanem használható tudást, munkahelyet jelent, és annak a családnak, annak a személynek biztos megélhetést.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a módosító javaslatokra a háttérpontok alapján néhány olyan fénytörést vagy néhány olyan pontot mondjak el, amelyek a lényegét jelentik ennek a módosító javaslatnak.

Az egyik ilyen a szakképzési Híd-program, erről egy kicsit részletesebben kell szólni, hiszen a program számos újdonságot tartalmaz a korábbi, az eredeti változathoz képest is. Általánosan kétéves lesz, minden eredményesen tanuló fiatalnak alapfokú végzettséget biztosít és részsakképesítést ad, ez második esélyként hozzásegítheti a fiatalokat magasabb igényű, keresettebb szakmák elsajátításához. Újdonság, hogy keresztfélévesen is indítható, így csökkenthető lesz a végzettség, képzettség nélkül csellengő fiatalok száma.

Újdonság a programban a nappali rendszerű oktatásban való részvétel felső határának felemelése 25. életévre - ez 21, korábban 23 volt -, mert így, hogy felemeltük, vagy maga a törvény felemeli 25. életévre a képzésben, azzal egyidejűleg a szakképzési Híd-programba nemcsak az léphet be, aki 15-16 éves korára nem fejezte be az általános iskola 7. osztályát sem, hanem minden, a középfokú oktatást végzettség, képzettség nélkül elhagyó fiatal is. Igen, hiszen hogyha 23 évesen, mondjuk, a fiatal belátja, vagy van ráutaló magatartás, hogy alapfokú, középfokú végzettség és szakma nélkül nem boldogulhat, még visszatérhet a szakképzési Híd-programba, hogy tanulási képessége és munkára való alkalmasságának fejlesztése mellett végzettséget s legalább részsakképesítést szerezzen.

A szakképzési Híd-program kétéves, s azt jelenti, hogy a követelmények tekintetében egy egység, ami kellő rugalmasságot biztosít a fiatalnak a hiányok pótlásához, a felzárkózáshoz.

(20.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy szóljak egy olyan fontos újdonságról, a szakképzési Híd-program újdonságáról, hogy a fiatalokat ösztöndíjjal motiválja a programban való részvételre, a követelmények teljesítésére. E követelmények közül az egyik legfontosabb, hogy folyamatosan részt vegyenek a személyiségfejlesztést jelentő vagy célzó programban, mert csak akkor érhetnek el eredményt. A javaslat biztosítja az ezekkel a fiatalokkal foglalkozó pedagógusok munkájának pótlékkal való elismerését.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat kimondja - és szerintem ez nagy vívmány, nagy eredmény - a második szakképzés ingyenességét. Mint emlékezetes, ezt a szocialista kormányzás idején törölték el. A második esély szempontjából ez nagyon fontos azok számára, akik olyan szakképzettséggel rendelkeznek, amely nem bizonyul piacképesnek. A törvény ugyanakkor azt is kimondja, hogy ez az ingyenesség hány tanévre vonatkozik.

Szerintem, tisztelt Ház, a módosító javaslat 47. háttérpontja szintén fontos felhatalmazó rendelkezést emel be a kormány számára rendeletalkotás

címén, a tanulói ösztöndíjra és pedagóguspótlékra vonatkozóan. Ugyancsak módosítás emeli be az oktatásért és felzárkóztatásért felelős miniszter egyetértési jogát a szakképzési Híd-program egyes szabályozási területein. Ez lehetővé teszi, hogy a szakképzési szempontok mellett pedagógiai, szociális szempontok is érvényre jussanak.

Több pont, a 27., 31., 50. háttérpont fontos változás a törvényjavaslathoz képest, hogy a szakmai, elméleti, gyakorlati tárgyak oktatására olyan felsőfokú végzettségű is foglalkoztatható, aki nem rendelkezik pedagógus végzettséggel, ha ilyen végzettségével az állás nem tölthető be. Ennek mi a lényege? Enyhít a szakoktatóhiányon. A módosítás lehetővé teszi a felnőttoktatásban is tanulószerveződés kötését, és szabályozza ennek mértékét.

Beszélhetnék még a pályakövetési rendszer új szabályáról, a fiatalok iskolai szakmaválasztási döntéseinek megalapozásáról, ami a későbbi sikeresség záloga lehet, de nem teszem, hanem röviden összegezve az összegző módosítókat: a törvényjavaslat a módosítókkal együtt megújítja a szakképzés tartalmi képzését, gyakorlatorientált képzést valósít meg; a kamarán keresztül bekapcsolódnak a piaci szereplők ebbe a képzésbe, idézőjelben; átalakítja - véleményem szerint, jó irányba - az irányítási struktúrát; területi alapon szakképző centrumokat hoz létre, és idetartoznak a szakgimnáziumok, szakközépiskolák és szakiskolák; ingyenesen biztosítja a második szakképzést, csökkentve ezáltal a hiányszakmák számát; erősíti a duális képzést; és a szakképzési Híd-program pedig véleményünk szerint elősegíti a felzárkóztatást és csökkenti a lemorzsolódást.

Szerintem jó az irány, a törvényjavaslatot támogatjuk ilyen módon elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mint ahogy a kisebbségi vélemények is összevonásra kerültek gyakorlatilag a köznevelést is érintő kérdésekkel, így néhány gondolat erejéig majd kitérek erre is, de nem fogok elmélyedni benne.

A köznevelés tekintetében nyilván minden aktuális kormánynak szíve joga, hogy milyen struktúrában, milyen szerkezetben kívánja működtetni az oktatás rendszerét, tehát itt a négy plusz egyes vagy a három plusz kettes rendszereket kívánja gyakorlatilag lehetőségként kínálni akár a szakgimnáziumok, akár a szakközépiskolák keretei között. Azt hiszem, nem ez a lényeg, hanem az általános vita kapcsán, amikor Czomba államtitkár úr - akit most kerestem, de nem találtam, úgy látom, eltöltötték a mai napirendtől - főgimnáziumokról beszélt *(Cseresnyés Péter: Erről nem beszélt sose!)*, ugye, ennek van egy

pandanja, ami a mellékgimnáziumok kérdésköre a köznevelési kérdéskörökhöz illesztetten. Azt gondolom, hogy ez alapvetően egy hibás megközelítés, mert az, hogy struktúrájában hogyan épül fel a rendszer, az nem elsődlegességet és nem prioritást jelent a különféle intézményi kategóriák között. De ez egy megközelítési forma volt államtitkár úr részéről, amely szerintem abszolút helytelen, nem véletlen, hogy már nem vesz részt a további vitában.

A szakképzés, felnőttképzés kérdésköréhez illesztetten azt látjuk, hogy gyakorlatilag kétfajta vonulat erősödik, Vinnai képviselőtársam is erről beszélt: az egyik a gyakorlatorientált képzés kérdésköre, a másik pedig a hiányszakmák képzésére való odafigyelés, kiterjesztés. Szeretném jelezni - nemcsak Vinnai képviselőtársamnak, hanem egyébként is -, hogy helyesnek tartom személy szerint is, és azt hiszem, nem sokan vitatjuk a Parlament falai között azt, hogy a munkaerőpiacra kikerülők minél több nemcsak elméleti, hanem szakmai tudással felvértezve kerülnek ki a munkaerőpiacra. De azért azt is hozzá kell tenni, és ez az általános vita kapcsán is meg a további viták kapcsán is kiderült, hogy a feltételrendszerét is kellene építeni annak, amit most itt, ezen törvény keretei között elvárásaként megfogalmazunk. Ugyanis nem attól lesz gyakorlatorientálttá téve a képzés mikéntje, hogy azt egy törvényben előírjuk, hanem attól, hogy van-e olyan munkaerő-piaci környezet, amely ennek az elsajátításnak a lehetőségét biztosítja. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, ahhoz Magyarországon erős kkv-szektor kellene hogy működjön. Tehát a mikro-, kis- és középvállalkozások időről időre előrehaladva egyre erősebbek kellene hogy legyenek, márpedig az élet nem ezt támasztja alá, hanem azt, hogy az elmúlt öt esztendőben hónapról hónapra, évről évre folyamatosan csökken ezeknek a vállalkozásoknak a száma, van olyan hónap, hogy ötezer kkv-szektorba tartozó cég szűnik meg adott esetben. Tehát ez, azt gondolom, nem túl kecsegtető.

A hiányszakmák képzését érintően, azt gondolom, helyes az az út, amely a mostani törvénytervezetben is megfogalmazásra kerül. Szeretném hozzátenni, hogy az önök háta mögött lévő öt éves kormányzást megelőző időszakban már a regionális képzési bizottságok keretei között ez a gyakorlat kialakult, és hiányszakmák képzésében olyanfajta támogatási rendszerek működtek, amelyek érdemessé tették abból a megfontolásból is, hogy pénzhez, forráshoz juthatott hozzá egy jól tanuló ezeknek a hiányszakmáknak az elsajátítását végezni. Az nem baj, hogyha ez továbbmegy, csak arra szeretném a figyelmüket felhívni, hogy akképpen kellene erősíteni a későbbiekben a folyamatokat, hogy a térségi specifikumokat alapul véve és számon tartva. Ehhez viszont nem feltétlen módon centralizálni kellene, hanem sokkal inkább decentralizálni kellene, mint ahogy Legény Zsolt képviselőtársam erről szolt a

kisebbségi vélemények keretei között. Tehát az országban meglévő nagymértékű, a kis országunkban, a 93 ezer négyzetkilométeres országunkban meglévő nagy különbségek kiegyenlítését szolgáló, nem centralizált és nem szakképzési centrumok olyan típusú életre hívását kellene megtenni, amelyek elgyengíték azt a folyamatot, ami a különbségek kiegyenlítését szolgálná, hanem pont az ellenkezőjét kellene életre hívni.

A másik dolog, ami a duális képzéshez kapcsolódik: a duális képzésnél az én értékítéletem szerint, még egyszer visszatérve, a gyakorlati képzés nagyon nagy fontossággal bír. De szeretném még egyszer megerősítő jelleggel aláhúzni: ennek csak akkor van létjogosultsága, hogyha a Magyarországon működő vállalkozások egyre nagyobb mértékben és hányadban vállalkoznak arra, hogy gyakorlati képzőhelyeket biztosítsanak, hogy tanulószerveződéseket kötnek. Tudom tíz évre visszamenve, a tanulószerveződések száma folyamatosan, ha nem is nagymértékben, de emelkedő trendet mutat, de azt szeretném jelezni, hogy ma a létező magyar vállalkozásoknak a 2 százaléka sem biztosít gyakorlati képzőhelyet.

(20.30)

Az pedig igen nagy baj, ha ilyen értelemben beszűkül a gyakorlati képzőhelyek rendelkezésre állása, mert ez a valós szakmai tudás elsajátítását szorítja korlátok közé.

A duális képzéshez illesztetten azt is szeretném elmondani, hogy két nem működő rendszer nem jobb, mint egy. Magyarul a KLIK-re gondolok, amelyből most kiszakítanak mintegy 500 intézményt, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatalhoz téve. Nem gondolom, hogy ezzel megoldják azt, amit az elmúlt esztendőben elszűrtak a KLIK keretein keresztül.

A vége felé azt szeretném általánosságban mondani a szak- és felnőttképzési törvénytervezetbe illesztetten, hogy az sem lenne baj, ha végiggondolnánk tudatosan azt, hogy a képzésnek mi jelöli ki az útját, milyen irányba kell hogy elmozduljanak a képzések. Csak a munkaerőpiac igényeihez kell-e illeszkedni, vagy van egy másik, legalább ilyen fontos kérdés? Szerintem van másik, legalább ilyen fontos kérdés is.

A munkaerő-piaci igényekhez való illeszkedés fontos, de ma Magyarországon a kamarákat is számba véve nincs olyan, aki előre öt évre meg tudja mondani, hogy milyen szakmában, szakmacsoportban mire van szükség. Trendeket, tendenciákat lehet rajzolni... *(Kucsák László közbeszól.)* Nyomjon gombot, majd utána megbeszéljük! Trendeket, tendenciákat lehet rajzolni, de megmondani senki nem tudja. Ezért nemcsak a munkaerő-piaci igények kielégítését kell hogy szolgálja maga a képzési folyamat, hanem azt is, hogy az alkalmazkodóképessége az érintett

tanulónak, majd munkavállalónak meglegyen a későbbiekre vonatkozóan. Az, hogy egy rugalmas, lifelong learning, az élethosszig tartó tanulás vagy egy egész életen át tartó tanulás keretei között a folyamatos megújulás tekintetében a nyitottsága, a készsége, a képessége is meglegyen a ma tanulmányokat folytatóknak.

Ma én ezt ezekből a törvénytervezetekből nem tudom visszaolvasni. Nem tudom és nem látom, hogy mely utakon keresztül kívánják mindezt megvalósítani. Sokkal inkább a centralizációt érzékelem és érzékeljük, és ebből kifolyólag rengeteg fenntartásunk van, amellett, hogy látok benne jó elemeket is, amelyeket említettem, sokkal inkább fenntartásaink vannak, hogy jó irányt jár a kormány e tekintetben.

Legutoljára pedig azt szeretném mondani, ha jó képzést akarnak, akkor onnan nem forrást kell kivenni, hanem forrást kell betenni. Az elmúlt öt év nem erről szólt az önök részéről. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. A következő előre bejelentett felszólaló Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elsősorban két olyan kérdést érintenék, amit képviselőtársaim is érintettek a felszólalásukban. Az egyik az irányítási struktúra átalakítása, egy új bevezetése, illetve a Híd-programok és a „második esély” vonatkozásában fejteném ki gondolataimat, észrevételeimet.

Az irányítási struktúra vonatkozásában, illetve az egész fenntartás kérdésének a vonatkozásában érdemes beszélni magáról a KLIK-ről. Most nem azokról a dolgokról szeretnék beszélni, amelyek önök előtt is köztudottak, hanem talán az egyik legfontosabb eleméről a KLIK-nek és az egész állami fenntartásba vételnek, ez pedig a különbségek kiegyenlítésének az igénye.

Amikor a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrejött, illetve állami fenntartásba kerültek az iskolák, akkor ennek egyik legfőbb legitimációs indoka volt, hogy csökkenjen a különbség az iskolák között, ami elsősorban az önkormányzatok finanszírozási lehetőségeiből adódik. Ezért kerültek állami fenntartásba, állami finanszírozásba az iskolák.

Ugyanakkor továbbra is látjuk azt, hogy az önkormányzatok továbbra is részt vállalnak az iskolák életében, akár finanszírozási segítséggel, és olyan lehetőségeket teremtenek az adott településre járó gyerekek számára, amit továbbra sem tudnak a szegényebb önkormányzatok biztosítani. Ilyen értelemben nem sikerült az, hogy felzárkózzanak a szegényebb településen lévő iskolák.

Nagyon fontos erről beszélni, hiszen a szakképzés esetében is egy hasonló struktúra fog kialakulni, szakképzési centrumoknak fogják most már nevezni

az ottani tankerületeket, de az elvi alapállás és a logika ugyanaz. Az OFI által rendezett konferencián is elhangzott április végén, hogy a KLIK-ben valóban nem sikerült csökkenteni a különbségeket, hiszen most már egyrészt az önkormányzatok közötti különbség továbbra is fennmaradt és megmaradt az oktatás életében - ami egyébként, zárójelben mondom, ne értsék félre, nincs kifogásom az ellen, hogy egy önkormányzat segíti az oktatási intézményeibe járó gyerekeket, pedagógusokat, ez a dolga, és szerintem e mellé a segítség mellé jogosítványokat is kellett volna hagyni az önkormányzatok mellett, csak látni kell azt, hogy ez a rendszer ilyen módon nem alkalmas arra, hogy a finanszírozásból eredő különbségeket csökkentse.

Azért sem alkalmas önmagában a KLIK vagy az állami fenntartásba vétel arra, hogy csökkentse a különbségeket, mert csak egyetlen, igaz, hogy nagyon fontos szeletére, a finanszírozási szeletére ad megoldást vagy kínál egyfajta megoldást az oktatásnak, de attól még, hogy állami fenntartásba került egy Szabolcs megyei faluban az iskola, vagy egy budai kerületben, attól még nem lettek egyformák azok az iskolák, nem lettek egyformák azok a családok, ahonnan érkeznek a gyerekek az oktatási intézményekbe. Fontos tehát kimondani, hogy a különbségek, amelyek rendkívüli mértékben jelen vannak a szakképzésben is és a szakiskolák életében is, nem várható, hogy csökkenni fognak attól, hogy az NGM fenntartásába kerülnek ezek az intézmények.

Ráadásul a törvényjavaslat azt mondja ki, hogy megyénként három szakképzési centrum létrehozására van lehetőség, illetve Budapesten tíz, és ez több megyében bizony további centralizációt fog eredményezni. Ezt is leszűrhetnék volna a KLIK eddigi működéséből tanulságként, hogy a centralizáció rossz irányba hat. És ezt ott már orvosolják is azzal, hogy a megyei, járási szintet erősítik meg, illetve kincstári kártyát adnak az intézményeknek.

Fontos lenne ugyanezt belátni a szakképzésben is, ahol ráadásul az általános iskolákhoz képest sokkal szerteágazóbb a képzési profilja az iskoláknak, tehát még differenciáltabban kellene kezelni a szakképző iskolákat, szakiskolákat, erre azonban ennek a struktúrának a kialakításával sajnos nem kerül sor.

Már most jutottak el hozzám olyan információk, hogy ezeket a szakképzési centrumokat, illetve ezek vezető tisztségeit, azt hallani néhány esetben, hogy volt fideszes politikusok nézték ki maguknak. Reméljük, hogy nem fog erre sor kerülni, és szakmai alapon fogják meghozni a döntéseket, de azért számos területen talákoztunk már régi jó ismerősökkel, tehát nem lepődnék meg, ha itt is megjelenének levitézlett politikusok.

A „második esély” az, amiről szintén beszélni kell a szakképzés vonatkozásában leginkább. Ez az a képzési forma a szakképzés, a középiskolák vonatkozásában, ahol a legtöbb a hátrányos helyzetű gyerek,

illetve az olyan gyerek, aki olyan családi háttérből érkezik, ahol a tanulást nem kezelik megfelelő értéként.

A Híd-programra vonatkozóan kell nyilvánvalóan elsődlegesen itt az észrevételeinket megtenni, hiszen amikor bevezették a Híd-programokat, akkor Hoffmann Rózsa akkori államtitkár asszony azt mondta, hogy ez a szakképzésbe vezető út lesz, és ez az, ami a lemorzsolódást mérsékelni, csökkenteni fogja, meg fogja állítani a szakképzés vonatkozásában.

A Híd-programok működésével kapcsolatban közérdekű adatigényléssel fordultam a KLIK vezetőjéhez, elnökéhez, Hanesz úrhoz, és rendkívül lesújtó adatokról tájékoztattott. Magában a Híd-programban nagyobb arányú ugyanis a lemorzsolódás, mint magában a szakképzésben, tehát a szakképzésbe vezető út, úgy látszik, hogy rögzösebb a diákoknak, és erre nem az fog megoldást nyújtani, hogy most majd lesz keresztfél éves képzés is - lehet, hogy ez mérsékelni fogja valamilyen mértékben -, vagy hogy 23 évesen is majd visszaülhetnek az iskolapadba, akár a Híd-programban a gyerekek, vagy hát akkor már nem gyerekek, de hogy 16 éves tankötelezettség esetén 23 évesen fog valakinek eszébe jutni, hogy mégis tanulni szeretne, ez kevésbé életszerű példa.

Ráadásul nem is ez a tömeges. Tehát azokra a gyerekekre kellene fókuszálni, akik tömegesen lemaradnak az iskolában, tömegesen kiesnek a Híd-programból, szakképzésből. Ők nem azok, akik egyébként majd 23 évesen rádöbbennek, hogy keresztfél éves képzésben szeretnék elvégezni a Híd-programot, és azért nem tudták csak, amiért nem volt keresztfél évben erre lehetőségük.

Tehát úgy gondolom, hogy ez a módosító javaslat, ami a Híd-programot egyébként teljesen újrajrja, továbbra is kerülgeti a forró kását, nem az érdemi, tömeges problémákra ad megoldást, és továbbra is ugyanolyan kevésbé hatékony lesz, mint az elődei voltak. Éppen ezért ezt nem tudjuk támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(20.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Ikotity István képviselő úr, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Óriásira duzzadt itt előttünk... - külön beszélek, bocsánat, nem tisztáztam, külön beszélek majd a köznevelési módosítóról és most a szakképzési módosítóról.

Óriásira duzzadt a szakképzési módosítóknak a száma, egy 64 pontos anyag gyűlt össze, amelynek egy jelentős része láthatóan helyesírási, nyelvhelyességi korrekció, ami bizony arra enged következtetni, hogy talán nem is a minisztériumban született ez az iromány, hiszen a kormányzati apparátusról azért el tudjuk képzelni azt, hogy tudnak helyesen írni és fogalmazni - legalábbis ezt reméljük.

Feltételezésünk szerint sokkal inkább a minisztériumon kívül csapták össze ezt a javaslat-sorozatát, ami egyébként törvényellenesen került az Országgyűlés elé, hiszen bár hivatalosan Varga Mihály miniszter neve alatt fut, mégsem volt társadalmi egyeztetésen, mindenki csak a beterjesztés után szembeülhetett vele.

A kormány még a törvénymódosítás alapját képező szakképzési koncepciót is titkolta, erre vonatkozó adatkérésünk teljesítését megtagadta. Amikor több alkalommal próbáltam ezt a szakképzési koncepciót kikérni, akkor azt a választ kaptam, hogy egyrészt küldtek egy négyoldalas kivonatot ebből, másrészt azt mondták, hogy majd annak idején ez megismerhető lesz. Azt gondolom, ez teljesen elfogadhatatlan, mert az, amilyen koncepcióra ez épül, ez parlamenti képviselők számára is egy zárt anyag, egy meg nem ismerhető anyag, ez tovább csökkenti ennek az egész most előttünk heverő javaslatcsomagnak az értékét.

A kormány teljes mértékben kiszolgáltatja, úgy gondoljuk, a szakképzést, még csak nem is a gazdaságnak, hanem azon belül is egy szűk csoportnak. Már számos alkalommal föl hívtuk a figyelmet az elmúlt években arra, hogy nemcsak a szakképzés, hanem az oktatás más területein, közoktatásban, felsőoktatásban is tapasztalható, látható, jól érzékelhető egy egyértelmű árnyékminisztérium a háttérben, és jól látszik az, hogy a Kereskedelmi és Ipar-kamarának itt óriási szerepe van, jóformán árnyékminiszterként funkcionál annak vezetője.

A részletekre térve - nyilván mindenre nem tudok reagálni -, ha az összegző módosítóknak szereplő pontokat nézzük, akkor a nyelvtani korrekciókon kívül persze számos elem van, néhány ezek közül. A módosítás újabb felhatalmazásokat adna a kormánynak, az illetékes miniszternek, hogy rendeletben szabályozza a szakképzésben tanító pedagógusok pótlékára vagy a gyakorlati oktatók előmeneteli rendszerének meghatározására vonatkozó szabályokat. Nem akarják ezeket a juttatásokat törvényben meghatározni, hiszen a rendelet bármikor módosítható, vagy egy tollvonással visszavonható. Így teszik még bizonytalanabbá a szakképzésben oktatók megbecsülését, még csak törvényi keretet sem szabnak ehhez. De a Fidesz-KDNP élen jár a szabályok kijátszásában, a kiskapuk megkeresésében is. A módosító javaslat is azt bizonyítja, hogy a nem állami szakképző intézmények állami felkérés esetén az általános szabályozástól eltérő mértékben vehetnek részt a felnőttoktatásban.

Mint minden oktatást érintő módosításnál, most is kicsit pofozgatják a Híd-programok működését. Az, hogy a Híd I. és a Híd II. program helyett köznevelési és szakképzési Híd-programok jönnek létre, a lényegen semmit nem fog változtatni. A Híd-programok továbbra is a magyar oktatás szegregált, zsákutcás képzései maradnak.

A felzárkóztatásra, mentorálásra, külön odafigyelésre óriási szükség lenne, de nem így, nem ilyen formában. Az összegző módosító javaslat egyrészt egyértelműsíti ennek a szakképző Híd-programnak az ingyenességét, olyan kusza szabályokat hoznak, hogy már az sem egyértelmű, hogy mi ingyenes és mi fizetős.

Másrészt rögzítik, hogy kis túlzással Varga Mihály és Balogh Zoltán értsenek egymással és saját magukkal is egyet, valamint kérjék ki egymás és saját maguk véleményét, mielőtt a Híd-programok működése és a tantervei körül babrálnának valamit.

Végezetül lényeges kérdés az is, hogy kik oktasák a szakképzésben részt vevő diákokat, fiatalokat. Miközben a duális képzésben kiszolgáltatják őket a teljesen felkészületlen, pedagógus végzettséggel nem rendelkező, hirtelen oktatóvá avanzsált vállalkozóknak, az iskolákon belül már aggódnak azon, hogy nem lesz elégséges a pedagógus végzettségű oktató. Mit van mit tenni, nincs elég, az előírásoknak megfelelő oktató, a jól bevált megoldást alkalmazza itt is a kormány: lazítanak az előírásokon, kitolják a határidőket és ehhez hasonlókat.

Az LMP teljes egészében elhibázottnak tartja és a magyar társadalomra nézve károsnak ezt a szakképzési törvényt. Mi azt mondjuk, hogy az oktatásnak, ezen belül (*Az elnök csenget.*) a szakképzésnek a társadalom igényeit kellene kiszolgáltatnia, nem pedig a munkaerőpiac speciális igényeit. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. (*Jelzésre:*) Igen, megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Két témára szeretnék én is még egy pár mondatot vesztegetni, vagy remélem - idézőjelben -, hogy nem vesztegetni, hanem azzal a céllal, hogy mindannyian épülünk belőle. Az egyik a lemorzsolódás, amit Dúró Dóra képviselőtársam mondott.

Szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a Zöld könyvben, ha jól emlékszem, Hiller minisztersége, oktatási minisztersége idején a szakképzésből kiesettek száma vagy a lemorzsolódás közel egyharmados volt, a halmozottan hátrányos helyzetűeknél ez 50 százalékos. Tehát nem kérdés, hogy valamit tenni kell ezzel a lemorzsolódással.

Én arról beszéltem, persze lehet ezen javítani, hogy a szakképzési Híd-program, meg van egy köznevelési Híd-program is, de most a szakképzésről beszéljünk, három területen lehetőséget ad erre. Az egyik az általános iskolai leszakadó kör felzárkóztatása, hogy általános iskolai végzettséghez jusson, aki hét elemi végzett el vagy hat osztályt végzett el.

A második a középfokú oktatásban lemorzsolódók visszavezetése az oktatásba. Itt természetesen a tanköteles koron túl is be lehet kapcsolódni 25 évig a nappali rendszerű oktatásba, középfokú végzettséget vagy szakmát lehet megszerezni és önkéntességgel is, vagy ha nem a jelölt ismeri föl, akkor a szülei ismerik föl, hogy ebben a világban végzettséghez kell jutni.

A harmadik pedig a halmozottan hátrányos helyzetűek lemorzsolódási mutatóinak javítása. Hadd mondjak el egy számot: az Európai Unióban a lemorzsolódás 13,5 százalékos volt 2011-ben, nálunk, Magyarországon jelentős területi különbségek mellett átlagosan 11,2 százalékos. A 18-24 év közötti korosztályban kimutatható leszakadásról vagy lemorzsolódásról beszélek, és az uniós célkitűzés, hogy 2020-ra 10 százalék alá kerüljön. Szerintem ez jó irány, hogyha mi ebben a szakképzési Híd-programban vagy egyéb formákban a lemorzsolódást csökkentjük.

A másik pedig az irányítás. Szakgimnáziumok, szakközépiskolák, szakiskolák, ez az új, és mintegy 44 ilyen szakképzési centrum lesz átlagban 4-6 tagintézménnyel, szakközépiskolával vagy szakiskolával, vagy éppen szakgimnáziummal. Ennek az lenne a lényege - éppen Dúró Dóra mondta, hogy a KLIK-nél voltak ilyen problémák -, hogy decentralizált legyen, hiszen területi alapon szerveződik, olyan emberek vannak ott és annyira közel van, megyénként legfeljebb három, Budapesten tíz, hogy talán ezt a centralizált irányítási rendszert kihagyjuk, nem egy központba irányítják, hanem 44 ilyen szakképzési centrum van, ahol a fenntartói jogokat, a szakmai irányítást gyakorolják.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Szórványos taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, Jobbik.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A tisztelt képviselő úrnak válaszolnék akkor először a Híd-program vonatkozásában.

Válóban, a teljes szakképzés vonatkozásában a lemorzsolódás körülbelül egyharmados, 33 százalékos. A Híd-programban a lemorzsolódás ennél magasabb mértékű, 40 százalékos. Tehát ezért mondtam, hogy a Híd-program még annyira sem hatékony, mint egyébként amennyire hatékony a szakképzés egésze ebben a vonatkozásban. Ez az adat rendkívül jól rávilágít arra, hogy nem jó, nem hatékony a Híd-program. Ráadásul az a 40 százalék, aki már a Híd-programból is kiesik, övelük nagyon nehéz lesz ezt követően mit kezdeni.

A 18 és 24 év közöttiek statisztikája rendkívül meglepetéstartó. Általában addigra már befejezik a szakképzést, tehát a szakképzésben lemorzsolódók nincsenek benne ebben a statisztikában, amit ön

elmondott, vagy részben vannak benne, de már ott is a végzős évfolyamon leginkább.

(20.50)

A Híd-programba járó diákok egy tanév alatt 120 ezer igazolatlan hiányzást halmoztak fel, tehát elképesztő mértékű az igazolatlan órák száma ebben a vonatkozásban.

Az irányítás tekintetében pedig öt megyében biztos, hogy centralizáció lesz ezen szakképzési centrumok létrehozásával, hiszen ha a tisztek működését vesszük alapul - ami a jelenlegi rendszer -, akkor öt megye biztosan van, ahol háromnál több tizsk működik most, és az centralizációt fog jelenteni, hogy legfeljebb három lesz, és lesznek olyan megyék, ahol pedig marad a jelenlegi struktúra, tehát se nem csökken, se nem nő a tisztekhez képest a szakképzési centrumok létrehozásával ez a szám. Tehát ott sem beszélhetünk arról, hogy decentralizáció lenne.

Az, hogy területi alapon szerveződik egy irányítási rendszer? Hát a KLIK-ben is vannak területi szintek, van járási szint, megyei szint és központi szint, mégsem sikerült hatékonyan működtetni a rendszert, tehát ez önmagában nem biztosíték semmire. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én is csak nagyon röviden szólnék az imént is említett két momentum kapcsán. Déjà vu élmény, ami most hatalmába kerített. Az általános vitában volt alkalmunk erről szót váltani, de a pedagógusmúltamat ideidézve nem adom fel a reményt, hogy meg tudjam győzni Dórárt.

Kedves Képviselő Asszony! Egyrészt az, hogy a Híd-programban az ön által említett adatok alapján - fogadjuk most ezt el - 40 százaléknyi a lemorzsolódás, ahhoz képest, hogy a szakképzés más területein mekkora, az nyilván adódik abból, hogy ennek a programnak a jelenlegi változatában egy egészen más merítésből összeállt diáksereg vesz részt. Ha itt 40 százaléknyi a lemorzsolódás, akkor én azt mondom, hogy 60 százaléknyi diákot viszont megmentettünk, segítettünk vissza eddig is. Ez szemléletmódbeli különbség, éppen önök mondták, hogy a diákok, a gyerekek szempontjából fókuszáljunk erre a kérdésre. Tegyük akkor meg ebben az esetben is. Azok az új elemek, amiket egyébként Vinnai képviselőtársam is elősorolt, amelyek a módosító javaslatokban szerepelnek éppen a Híd-program kapcsán, azok mind-mind újabb lehetőségeket nyitnak. Tehát én nem látom a macskát, pláne nem a forró kását, kerülge-

tésről meg szó nincs, hanem arról a törekvésről, hogy a Híd-programot még eredményesebbé tegyük ezen fiatalok számára.

És a tisztekről, illetve a kialakítandó centrumokról is engedjen meg egy gondolatot, amit már szintén letudtunk, én legalábbis azt gondoltam, hogy letudtunk az általános vitában. A nagyságrendet tekintve a tervezett centrumok száma nem tér el attól, mint amennyi jelenleg is működő tizsk található az országban. Tehát nagyságrendileg ugyanakkora tételről beszélünk. Ha ön ostorozza ezt, akkor ostorozza a korábbi is, ami régmúlt időkre vezet vissza, de hát ezt már a másik frakciónak kellene címezni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki, akinek van lehetősége, felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelzést nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Az előterjesztő jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, tízperces időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy kialakult egy vita a kormány pártok és az ellenzék között, hiszen így megkönnyítették a dolgomat, mert ezekre nekem nyilván nem kell reagálni, hanem rátérhetek a valószínű módosító javaslatokra, és azokat szeretném értékelni.

Először is úgy gondolom, üdvözlendő, hogy a bizottságok részéről a részletes vitát lezáró javaslatok megerősítették a törvénymódosításban foglaltakat, azaz hogy szükség van a változásokra. Azokat a módosító javaslatokat, amelyeket képviselőtársaim nyújtottak be, indokoltságukat figyelembe véve a kormány természetesen támogatta a bizottságokban, és a szavazáskor is támogatni fogja.

Engedjék meg, hogy a szakmai vitában felmerülő témakörök közül összefoglalás jelleggel néhányra kitérjek. A szakképzési törvény módosítása vonatkozásában örömmel tapasztalható, hogy egységes képviselőtársaim véleménye abban, hogy egynél több szakképzés megszerzését támogassa az állam. Bár megjelentek kritikus felhangok is, de képviselőtársaim felismerték a jelentőségét annak, hogy a szakképzési centrumok létrehozása új minőségi szintet jelent a szakképzés intézményrendszerében; még az előbbi vita is egy kicsit erről szólt.

Jelentősnek tartom, hogy a vita eredményeképpen előrelépés történt a szakképzési Híd-programok tekintetében, és a jövőben ösztönző rendszer is támogatni fogja a leszakadó fiatalok visszavezetését a szakképzési rendszerbe vagy a munka világába.

Fontosnak értékelem, hogy nem volt köztünk véleménykülönbség a szakképzési sajátosságokat figyelembe vevő szakképzési pedagógus-életpályamodell alapköveinek letételében, továbbá a gyakor-

lati oktatásvezetői pozíció szakképző iskolákban történő visszaállításában sem.

A vitában elhangzott hozzászólások is arra utaltak, hogy lényegében egyetértés van a fejlesztés irányában, a szakképzés intézményrendszere hatékonyságának növelésében, a szakképzésben történő részvétel lehetőségeinek kiszélesítésében, még ha a megvalósítás módozatait, lehetséges útjait esetenként különbözően is látják a képviselők.

A szakképzési hozzájárulási rendszert érintően összességében elmondható, hogy a módosítás célkitűzései és szükségessége képviselőtársaim körében nem volt vitatott.

Egyetértettünk abban is, hogy a duális szakképzési formában részt vevő gazdálkodó szervezetek és a tanulók számának növeléséhez, a közép- és felsőfokú oktatásban működő duális képzési rendszer megerősítéséhez a gyakorlati képzés finanszírozási feltételeinek javítása, az ösztönző rendszer további szélesítése nélkülözhetetlen. A szakképzési hozzájárulási törvény módosításának főbb tartalmi elemei is ezen célkitűzés megvalósításának a szolgálatában álltak, így a módosítások vonatkozásában alapvetően egyetértést tapasztalunk az önök részéről.

A felnőttképzésről szóló törvény módosításával kapcsolatban sem merültek fel a vita során olyan kérdések, amelyek a javasolt változtatások indokoltságát, a módosító javaslatok szükségességét kétségbe vonták volna. A vitában elhangzott, a felnőttképzésben folytatott OKJ-s képzésekkel kapcsolatos ellenzéki megjegyzések is inkább arra világítottak rá, hogy az e területen javasolt szigorítások, amelyeket az OKJ-s képzések színvonalának emelése érdekében tettünk, nagyon is szükségesek. A törvényjavaslat felnőttképzési törvényt érintő részéhez egy tartalmi jellegű módosítás is érkezett, amit a kormány támogatott.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján összességként úgy gondolom, hogy a szakképzési és felnőttképzési rendszer egyes elemei módosításának a törvényjavaslatban meghatározott, az egyes módosítási indítványokban foglaltakkal pontosított irányát mindannyian elfogadták, ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4452. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4452/8. számon, jelentését pedig T/4452/9. számon megkapták. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4452/7. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4452/11. számon, összegző jelentése pedig T/4452/12. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót dr. Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

(21.00)

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezenel tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 21. napján megtartott ülésén megtárgyalta a T/4452. számon benyújtott, az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben 23 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosítást tartalmazza, amely a Gazdasági bizottság által elfogadott módosító javaslat korrekcióját végzi el. Amint az a bizottsági ülésen elhangzott, a munkahelyvédelmi akció egyik legfontosabb tulajdonsága az, hogy célzott, és azokat a munkavállalói csoportokat célozza meg járulékkedvezményrel, amelyek a leginkább sérülékenyek. A megfogalmazott kedvezmény szabály pontosítása, hogy a törvényjavaslat 1. §-ában megfogalmazott szabály túlságosan széles személyi kört ölel fel, mivel a FEOR-08 7333 számon megjelölt foglalkozási tevékenységbe nemcsak a mezőgazdasági, hanem az ipari gépeket javítók, karbantartók is beletartoznak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A javaslat szerint azonban kizárólag a mezőgazdasági gépszerelőkre, karbantartókra tekintettel érvényesíthető a kedvezmény. Az elfogadott módosító javaslatban található szűkítés pontosan azt a célt szolgálja, hogy a mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatott munkavállalókat részesítsük ebben a járulékkedvezményben.

Kérem szíves támogatásukat, köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most

fölszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Ebben az esetben majd a zárszó elmondására a vita végén van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ezek sorában is elsőként Cseresnyés Péter képviselő urat illeti a szó, Fidesz.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan javaslat van előttünk, amelyik a mindennapok egyik problémájára próbál választ adni, és remélhetőleg minél nagyobb eredménnyel teszi ezt. Sok esetben merül fel, ha mezőgazdasági vállalkozókkal, foglalkoztatókkal beszélgetünk, hogy problémák adódnak főként az idényjellegű munkáknál a munkaerő megszerzésével, a munkaerő toborzásával. Sok oka lehet ennek, de az egyik mindenképpen az, hogy esetleg kevés az a pénz, kevés az a fizetés, amit biztosítani tudnak a számukra.

Megoldásként tehát több javaslat jöhet szóba, és mondanak is megoldási javaslatokat. Az egyik lehet az, hogy magasabb jövedelmet adjanak nekik, ami természetesen nagyobb járulékkal is jár. A másik megoldás az, ami javaslatként most itt előttünk van, hogy a bérre rakódó járulékok egy részére kedvezményt kapjanak. Így lehetőségként a zsebbe adható, tehát a tényleges jövedelem, a tényleges fizetés több lehet a munkavállalók számára. Ez a második javaslat került be ebbe a törvényjavaslatba.

Így tulajdonképpen elmondhatjuk, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat a 2013-ban bevezetett munkahelyvédelmi akcióterv kiterjesztése a 25-55 év közötti munkavállalókra, pontosabban a mezőgazdasági munkavállalókra. A kedvezmény a munkáltatók által fizetendő 27 százalékos szociális hozzájárulási adóból és az 1,5 százalékos szakképzési hozzájárulásból vehető igénybe. A kedvezményeket a mezőgazdaságban dolgozók után eddig is igénybe vehették, amennyiben az alkalmazottak 25 év alattiak vagy 55 évnél idősebbek voltak. A gazdasági szereplők által adott pozitív visszajelzések alapján azonban indokolt, hogy a kormány a kedvezményt ki kívánja terjeszteni a 25-55 év közöttiekre is.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata az intézkedés célzottsága érdekében olyan pontosítást fogalmaz meg, amelynek értelmében kizárólag a mezőgazdasági gépszerelők, -karbantartók esetében érvényesíthető a kedvezmény, az ipari gépeket javítók, karbantartók esetében nem. Amennyiben a tisztelt Ház elfogadja a kormány indítványát, a törvény már az idén július 1-től hatályba léphet, vagyis a nyári mezőgazdasági munkák idején az adókedvezmény már alkalmazható lesz. Éppen

ezért én is azt szeretném kérni majd a Háztól, szeretném kérni most is a Háztól, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, hogy az égetően szükséges munkaerő a mezőgazdasági munkák frontján és szezonjában rendelkezésre álljon. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a következő előre bejelentett felszólaló jön, Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó, MSZP.

Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ennek a törvénytervezetnek az általános vitájában már több képviselőtársam részéről is jelzésre került, hogy nem biztos, hogy jól van belőve az az értékhatár, ami a járulékkedvezménnyel párosul. Biztos emlékeznek rá képviselőtársaim, vagy ha most lapozták, forgatták a törvénytervezetet, akkor látszik, hogy 100 ezer forintig terjed ki ez a 14,5 százalékos mértékű járulékkedvezmény. Magyarországon ma a minimálbér összege bruttóban 105 ezer forint. Most módosító javaslatokat is nyújtottunk be e tekintetben, hogy legalább a minimálbér összegéig vagy jobb esetben a garantált bérminimum összegéig, azaz 122 ezer forintig legyen meg ez a járulékkedvezmény. Mert ugye parciálisan nézve a dolgokat, nem is parciálisan nézve, hanem parciálisan alakul ki a járulékkedvezmény. Ez azt jelenti, ugye, hogy néhány ezer embert fog valójában érinteni. Az nem baj, az is jó, ha néhány ezer embernek valamilyenfajta segítséget nyújt, illetve itt nem közvetlenül az embereknek, hanem a munkaadójuknak nyújt segítséget a járulékkedvezmény, ha ez megvalósul. De legalább a minimálbérig, jobb esetben, még egyszer mondom, a garantált bérminimum összegéig lenne célszerű, hogy ez a kedvezmény megvalósuljon.

De olybá tűnik, hogy a kormány ezen, bocsánatot kérek, pitiáner különbség tekintetében sem bír rugalmassággal, ami nem rengeti meg a költségvetést. Nem akarok fejszámolásba kezdeni, de nagyon jól láthatják, hogy ha egy főre vetítetten 5 ezer forintos különbséggel számolunk, akkor egy évben ez 60 ezer forintos, ha ezer embert érint, akkor az 60 millió forintos nagyságrendű, ha tízezret, akkor az 600 millió forintos nagyságrendű járulékkedvezményt jelentene összességében. A mértéket mondom, hogy mit jelent ez. Illetve volt más képviselőtársam is, Sallai képviselőtársam, aki elmondta, szerintem helyesen, hogy lehet, hogy nem is a minimálbérig, hanem éppen hogy a felette levő sávban kellene ezeket a kedvezményeket érvényesíteni, mert ezzel lehetne talán egy kicsit húzni, feljebb tolni a béreket.

Egy szó, mint száz, magával az elképzeléssel, hogy részlegesen adott felületen, a mezőgazdaságon belül ezek a kedvezmények, járulékkedvezmények megvalósulnak, önmagában nincs baj. Nekem a legnagyobb bajom ott van, amit az előbb elmondtam,

hogy legalább a garantált bérminimum összegéig el kellett volna menni ebben a dologban; egy.

Kettő: hogy mindezek mellett olyan törvénytervezetet kellett volna a Ház falai elé hozni, ami nemcsak a munkaadónak nyújt kedvezményt, hanem a munkavállalót is kedvezőbb helyzetbe hozza. Azaz, ha egy magasabb összegig lenne a járulékkedvezmény biztosítva, például a garantált bérminimum 122 ezer forintos összegéig, és valaki ma, mondjuk, 116 ezer forintot keres, akkor könnyebben eljut addig a munkáltatója is, hogy kiegészíti a bérét azzal a különbséggel, ami a 122 ezer és az aktuális bére között van. Merthogy a járulékkedvezménnyel gyakorlatilag részben kompenzálni tudja azt a többletkiadását, ami esetleg bérfejlesztés kapcsán az ember zsebében is megjelenik.

(21.10)

So-so, egy a lényege a történetnek: egy lábon álló ez a dolog. Ez a járulékkedvezmény csak a munkáltatót kedvezményezi, a munkavállaló számára viszont semmifajta kedvezményezettséget nem nyújt. Márpedig ez a kedvezményezettség azért lenne fontos, mert önöknek azzal is szembesülniük kellene, hogy az elmúlt öt esztendőben olyan helyzetet hívtak életre, amely kapcsán a minimálbér vásárlóerőértéke 5 ezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben. Hát legalább addig el kellett volna jutniuk, ha ma 68 750 forintos minimálbért kézbe vesz az ember, ami 2010-re átszámítva 55 ezer forintot ér, hogy akkor legalább a 2010-es 60 200 forintos vásárlóerőjű pénzt odaadják ezeknek az embereknek. Tehát ez az egylábas javaslat, amit önök hoznak, ez a munkavállalót nem kedvezményezi, a munkaadó számára nyújt csak kedvezményt, ezért azt gondolom, hogy bár a gondolat nem helytelen, hogy részleges kedvezményeket biztosítson, mindezek mellett a munkavállalót nem kedvezményezi, ezért megfontolandó az, hogy önmagában ez így támogatandó-e.

Nem vagyok ellene a történetnek, szeretném jelezni, csak azt akarom mondani még egyszer, hogy sokkal korrektebb lett volna, ha kétlábassá teszik ezt a történetet. És hát akkor, amikor önök munkahelyvédelmi akciótörvről és miegymásról beszélnek itt a mostani vita kapcsán is, akkor mindig csak azt szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy öt évvel ezelőtt, amikor a választások előtt voltunk, akkor önök nem munkahelyvédelmi akciótörvről beszéltek, hanem egymillió új munkahelyről a gazdaságban. Nem a közfoglalkoztatás színpadán több százezerről, nem! Egymillió új munkahelyről a gazdaságban, adóforintokat termelő munkahelyekről; olyanokról, amelyek kapcsán az aktuális bérek nem kevesebbet érnek, mint amennyit azt megelőzően értek.

Szeretném jelezni önöknek, a mezőgazdaságban ma, ahol nem feketén, ahol nem szürkén foglalkoztatott formák alakultak ki, merthogy sok ilyen van,

mindenki tudja, ellenőrzések igazolják vissza, ott ezek az emberek vesztesei az elmúlt öt esztendő történéseinek. Tehát önöknek arról kellett volna elsődlegesen gondoskodni, ha már egy ilyen törvénytervezetet szülnék, hogy ne csak a munkaadó, hanem a munkavállaló is kedvezményezett legyen. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Normál szót kérő képviselők következnek. Dr. Salacz László képviselő úr az első közülük, Fidesz. *(Dr. Salacz László: Nem kértem szót.)* Arról én nem tehetek, mindenesetre itt megjelent a képernyőjén. *(Cseresnyés Péter és Tállai András közbeszól. - Tállai András: De, tehet, az elnök tehet.)* Értem. Akkor ezt megvitattuk itt a kormány képviselőivel. Értsünk egyet abban, hogy Sallai R. Benedek képviselő úr pedig nyomott gombot, és akkor most ő beszél.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én teljesen egyetértettem azzal a kormányzati céllal, hogy a mezőgazdaságban foglalkoztatottaknak valamilyen segítséget nyújtson a kormányzat, és az, hogy százezer forintig ezzel a 14,5 százalékos kedvezménnyel lehetőséget teremtenek gyakorlatilag meghatározatlan időre a járulékkedvezményre, ez nyilván segítséget jelent. Emiatt, így első ránézésre - ezt az általános vitában is elmondtam - támogatható lenne. De mint azt is elmondtam az általános vitában, néhány módosító indítványt szükséges volt ehhez tenni, hogy senkit ne érjen hátrány e miatt a javaslat miatt. És sajnos módosító indítványaim szokás szerint, ugye, elvéreztek, és ebből adódóan nagyon kellemetlen helyzetbe hoz a kormányzat, mert tanácstalan vagyok, hogy mit kezdjek ezzel. Ugyanis, abban az esetben, ha foglalkoztatottak után jár ez a kedvezmény, abban az esetben megint nem az a fajta családi kis- és középbirtokos réteg lesz a kedvezményezett, akik mondjuk, most őstermelőként vagy családi gazdálkodóként vagy egyéni vállalkozóként tudják megvalósítani a gazdaságukat. Itt a kedvezményezett kör az, ahol foglalkoztatott van, tehát alkalmazott van. És ott is maximum 100 ezer forintig és 14,5 százalékban ott lesz érdemi hatása, ahol több alkalmazott van, tehát magasabb a foglalkoztatás. És ez megint nem az a réteg, aki a kis- és családi gazdaságokat jelentené.

Ha választ adna itt a vita során esetleg államtitkár úr arra, hogy az egyéni vállalkozókat miért nem lehetett belevenni a járulékkedvezménybe, akkor ezt megköszöném, mert ez például egy teljesen politikamentes, jó szándékú javaslat volt. Ugyanígy, ugye, felmerül az, hogy ez a kedvezmény ismét a nagybirtokstruktúrájának kedvezhet, hiszen ott, ahol 100 ezer forintos bérral foglalkoztatnak többeket, ott lesz ez érdemi hatású segítség, és nem pedig ott, ahol a leginkább szükség lenne rá.

Ez azért probléma, mert ez a versenyképesség szempontjából ismét a nagyoknak fog segítséget jelenteni, hiszen gyakorlatilag ők olcsóbban jutnak hozzá ehhez a munkaerőhöz, mintha ezt egy mezőgazdasági egyéni vállalkozó csinálja a fiával, és így próbál megélni, mint azok, akik, mondjuk gyakorlatilag bármelyik ilyen milliárdos nagyvállalkozóval kapcsolatban, mondjuk, százakat foglalkoztatnak 100 ezer forintért.

Gúr Nándor képviselőtársam elmondta már a másik aggályomat, hogy ezzel nagyjából olyan, mint ha plafont teremtenének, hiszen gyakorlatilag a járulékkezdvezmény és bérkezdvezmény esetében, amennyiben 100 ezer forintos felső határt határoznak meg, ezzel ösztönzik véleményem szerint a foglalkoztatókat arra, hogy nagyjából ennek a járulékkezdvezménynek a mértékéig foglalkozhassanak és állapíthassák meg a munkabért, ami szerintünk megint nem kedvező.

Ha még a záróvitában lenne államtitkár úrnak reakciója, szívesen venném, ha reagálna, hogy azok a módosító indítványok, amelyek ennek a kiterjesztését segítették volna, hogy minél több kis- és középgazdálkodó részesülhessen ebből a kedvezményből, ezek kormányzati oldalról miért nem kerültek támogatásra, ezt megköszöném. Mert így jelen pillanatban magával a céllal könnyű egyetérteni, jó, hogy ez a célcsoport belekerül, viszont ugyanolyan, mint a sertéshús áfája, hogy kiválaszt egy kört, és teljesen öncélúan csak egynek akar adni, miközben ezzel másokat hátrányos helyzetbe hoz. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólani. Igen, Gúr Nándor képviselő úr. Most el kéne döntenie, hogy két percen... - ugyan úgy nem szólhat, hanem normál szót kérőként. Oné a szó, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, elnök úr. Köszönöm szépen. Véletlen nyomtam, és miután rádöbentem, ezért nyomtam meg mindkettőt.

Három egyszerű gondolatot szeretnék még elmondani. Az egyik az, hogy Magyarországon főleg az alacsony jövedelmeket érintően igen magasak az elvonások. Ezt önök is tudják. 49-49,5 százalékos mértékű az elvonás mértéke. Ezt azért mondom, mert pont ezért minden olyan folyamat, ami járulékkezdvezményként megfogalmazásra kerül vagy elgondolásra kerül, az így első rátekintésre nem elvetendő. Nem elvetendő, mindenképpen megfontolandó. Ezzel a 49,5 százalékkal szemben például a cseheknél 42, de a lengyeleknél 36 százalékos mértékű az elvonás mértéke. Tehát minden kedvezmény a munkaadónak is jó.

De még egyszer azt szeretném hangsúlyozni, hogy járulékkezdvezmény és bérnövekedés. Ez a két

dolog együtt kellene hogy mozogjon. A munkaadó kedvezményezettsége is meg kell hogy jelenjen, de a másik oldalon a munkavállaló haszonelvősége, haszonérdekelttsége is meg kellene hogy mutatkozzon. Főleg akkor, amikor a Magyarországon dolgozó embereknek a 70 százaléka a mediánátlag alatt keres, és a mezőgazdaságban dolgozók pedig nem is tekinthetők abba a körbe tartozóknak, akik mondjuk, a mediánátlag feletti körben mértékadó módon megmutatkoznak, megjelennek. Magyarra fordítva a szót, a mezőgazdaságban, ha valaki hivatalosan foglalkoztatott, akkor sem magas jövedelmi viszonyok között éli az életét, de sajnos nagyon jellemző az, hogy feketén vagy szürkén foglalkoztatottak az emberek. Ha pedig egy magasabb értékű járulékkezdvezmény jelenítődött volna meg, akkor ez egy picit serkentett volna a tekintetben is, hogy a szürkítés vagy a kifizetés irányába lehessen haladni.

Megítélésem szerint ezért is lett volna célszerű, ezért is javasoltuk azt, hogy a minimálbér vagy a garantált bér összegéig emeljük meg a járulékkezdvezményeket. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ismét megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek alapján a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Tállai Andrásé a szó. Tessék!

(21.20)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedi a tisztelt Országgyűlés, akkor az általános vitában már elhangzott és itt újra elmondott érvekre nem reagálnék. Egyrészt abban a vitában kaptak reakciót a képviselők, másrészt nem is ez a mostani napirendnél a feladatunk. Egy rövid előterjesztés, azért is szokatlan előterjesztés, mert kedvezményt biztosít egy jelentős munkavállalói körnek, 30-35 ezer embernek, mégis lám, milyen vitát vált ki.

Ami a konkrét módosító javaslatokat illeti, Sallai R. Benedek kérdezte - nem tudom, itt van-e *(Sallai R. Benedek: Igen, itt vagyok.)*, igen, itt van -, úgy gondolom, teljesen külön kategória az, hogy valaki vállalkozó vagy foglalkoztatott. Eleve jogilag is egészen más. Más törvények vonatkoznak rá. A vállalkozónak nincs munkaideje, a foglalkoztatottnak munkaideje van. Nyilvánvaló, hogy egy egyéni vállalkozó adózása, gondolkodása, feladata, felelőssége - vagy egy östermelőé - egészen más, mint egy alkalmazottnak. Nyilvánvaló, hogy ő különféle támogatásokhoz juthat, földalapú támogatáshoz, eszközátogatáshoz, tehát a vállalkozása van adóztatva, illetve támogatva, illetve a vállalkozása van adóztatva. Ez mindig is örök vita volt, én úgy emlékszem vissza a parla-

mentben, hogy amikor kedvezmény van, akkor az egyéni vállalkozót is soroljuk egyébként a foglalkoztatottak közé. Rendszerint ezt az ellenzék kezdeményezte mindig. Én helyesnek tartom azt, hogy ez két külön kategória maradjon, és hogy ez a támogatási forma igenis a foglalkoztatottnak járjon, ugyanúgy esetleg az egyéni vállalkozónak is, akinek foglalkoztatottja van. Nem beszélve arról, hogy ennek költségvetési kihatása is van, de úgy gondolom, hogy nem ez a fajsúlyosabb ellenérv ez ellen, ezzel szemben, hanem az, hogy az egyéni vállalkozó a vállalkozói kategória előnyeit és adózási formáit is kell hogy viselje. Éppen ezért a többi módosító javaslat, és itt elsősorban a költségvetési szempontok domináltak, hiszen egy kedvezmény nyújtásakor egy határt kell tudni vonni, ezért került elutasításra, hiszen a munkahelyvédelmi akcióterv akciókedvezményeit a kormány hosszú távon fenn kívánja tartani, és azért egy kiszámítható tervezés szükséges.

Az egyéb kérdésekről a képviselőtársaim elmondták a véleményt, a módosító javaslatról, amely támogatva lett, amelynek a célja az, hogy kimondottan a mezőgazdasági szektor kerüljön támogatásra, és az ipari gépeket javítókra és karbantartókra ez ne vonatkozzon.

Én is azt kérem, hogy a képviselőtársak holnap fogadják el a törvényjavaslatot, mert akkor július 1-jétől már jó néhány munkavállaló után a foglalkoztató igénybe tudja venni a kedvezményt, és ahogy mondtam, nem szűk kört érint, hiszen mintegy 30-35 ezer ember várható, hogy ennek a kedvezményezettje lesz.

Köszönöm szépen a vitában elhangzottakat. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap esti ülésnapon kerül sor.

A következő napirend kormányzati előadójának megérkezéséig technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Répássy Róbert államtitkár urat köszöntöm. Államtitkárt már régen vártak ennyire, mint önt, államtitkár úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/4449. számon a parlament informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4449/3. számon, jelentését pedig T/4449/4. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javasla-

ta T/4449/6. számon, összegző jelentése pedig T/4449/7. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 21-én megtárgyalta a T/4449. számon benyújtott, a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen és 1 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

(21.30)

Mint közismert, a járások kialakításával a közigazgatás, az államigazgatás területi szerveinek átalakítása, illetve járáshatárokhoz rendezése megtörtént, azonban nem történt meg a nevek megváltoztatása ellenére ez a járásbíróságok, illetve a járási ügyészségek esetében. Ezért, mint a törvényjavaslat általános indoklása is tartalmazza, ezt a törvény módosítással pótolni volt szükséges.

Az illetékességhez igazodás természetesen a továbbiakban sem jelenti azt, hogy minden egyes járásbíróság egy-egy járás területére korlátozódik. Vannak olyan járásbíróságok, amelyek adott esetben több járás területére is illetékességgel rendelkeznek majd, viszont ezeknek a járásoknak a területéhez, határaihoz igazodnak.

A továbbiakban pedig a járási ügyészségek, illetve a rendőrkapitányságok automatikusan a járásbíróságok illetékességi területéhez igazodnak, illetve a részletes indoklásban az ehhez, a működés fenntartásához szükséges rendelkezéseket is megtaláljuk. Tehát az ügyek esetleges áthelyezésére nem kerülhet sor, és nem szenvednek késedelmet az ügyek, mert a törvény hatálybalépése után indult ügyekre alkalmaznák majd ezt az új területi beosztást.

Az összegző módosító javaslat tehát egyrészt tartalmazza az Igazságügyi bizottság által benyújtott iromány érdemi változtatásra irányuló részeit, illetve ehhez kapcsolódóan a Törvényalkotási bizottság néhány kodifikációs pontosítását. Egy lényeges változás, amint a bizottsági ülésen is elhangzott, hogy az eredeti törvényjavaslathoz képest a módosítás tartalmazza Érd esetében azt, hogy miután Érd volt az egyetlen megyei jogú város, ahol jelenleg nem volt még járásbíróság, és ezt korrigálja, ezen a helyzeten

kíván változtatni. Ez az állampolgárok életét mindenképpen megkönnyítő változtatás.

A törvény 1. számú melléklete kijelöli az új járásbírósi határokat, a 2. számú melléklet pedig biztosítja, hogy a 2018. január 1-jével létrejövő érdi járásbírósi illetékességi területéhez a következő települések tartozzanak: Diósd, Érd, Pusztazámor, Sósút, Százhalombatta, Tárnok, Törökbálint. Meg kell jegyeznünk, hogy a települések, ezen települések összlagossága egyébként meghaladja a 110 ezret, és valamennyi település az érdi járáshoz tartozik. Az elfogadandó módosító javaslattal így még közelebb kerülhetünk a törvényjavaslat által megfogalmazott célhoz, vagyis hogy a járásbírósi területek ne csak nevükben, hanem tényleges illetékességük szerint is igazodjanak a járásokhoz.

Ehhez kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Nem. Államtitkár úr jelzi, hogy most nem kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Ezek sorában is első Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője. Öné a szó, parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontosnak tartjuk mi is azt, hogy az ügyintézés helye a bírósági eljárás során, mint ahogy minden más közigazgatási eljárásban is és más hatósági eljárásokban is, minél közelebb legyen az állampolgárok lakóhelyéhez. Ez egy nagyon fontos szempont. Jelen esetben ez a törvény nem elsődlegesen ezt tekinti kiindulópontnak, hanem azt tekinti kiindulópontnak, hogy nagyjából egyezzenek, vagyis teljesen egyezzenek a közigazgatásban a járási határok a bíróságok illetékességi területével, illetve a tekintetben nem egyezik, hogy természetesen a járásbírósi illetékességi területe jóval nagyobb, tehát akár másfél, akár két illetékességi területet is magába ölelhet, amely járási illetékességi terület.

Önmagában ezért nem értenénk egyet a törvénnyel, mivel a járási illetékességet veszi alapul, hanem elsősorban bennünket az érdekel, amit a legelső mondatomban elmondtam, hogy az ügyintézés helye minél közelebb legyen, minél jobban megközelíthető legyen. Ezzel kapcsolatosan a Jobbik Magyarországiért Mozgalom, mi nagyon kíváncsiak vagyunk arra, hogy egy-egy ilyen jogszabály, egy új törvény hogyan csapódik le a mikrokörnyezetben, és

éppen ezért én, mivel Szabolcs-Szatmár megyében lakom, Szabolcs-Szatmár megyében az érintett településeket, polgármestereket, jegyzőket végighívtam ezzel kapcsolatban, hogy nekik ez mit jelent, mit hoz a falunak, az embereknek, általában pozitív, negatív változás van-e. Minden esetben kivétel nélkül pozitív változásként élték meg, hogy az illetékességi terület változik. Általában mindenütt azzal indokolták a helyi polgármesterek, illetve jegyzők, hogy sokkal jobb a közlekedés arra a településre, ahová az illetékességük majd most át fog kerülni, illetve a településük átkerül.

Mind ezek alapján egyértelműen leszögezhetjük, hogy amennyiben ez a lakosságnak jó, akkor a Jobbik ezt támogatja, hiszen semmilyen érv egyébként nem szól ellene. A vita során ismertetésre került a Törvényalkotási bizottságban, hogy igazán nagy vita nem volt, tulajdonképpen mindenki támogatta és a módosítókat is támogattuk, hiszen annyiban történt előrelépés, és a Törvényalkotási bizottság módosítója már mindent tartalmazott, hogy az itteni általános vita során kiderült az, hogy nincsen pontos meghatározott időpontja, hogy az egyetlen megyei jogú város, Érd, amelyiknek nincsen járásbírósi területe és közel 100 ezer fő tartozna egy ilyen illetékességi területre, amit fel tudna ölelni az érdi járásbírósi terület, ha lenne ilyen; erre nem volt konkrét javaslat a törvényben, hogy ez körülbelül mikorra álljon föl. Ez később egy képviselői önálló indítvány alapján meghatározásra került, és ezt a kormány is támogatta, mint ahogy kijelentésre került a Törvényalkotási bizottság ülésén. Így ebben is teljes konszenzus jött létre, amely szerint a 2018. év az, amire meg van határozva az érdi járásbírósi felállítás. Tehát itt mindenképpen egy pozitív előremozdulás volt.

Egyébként alapvetően szakmai jellegű a törvénymódosító javaslat, tehát politikai vonatkozása ennek gyakorlatilag nincsen, és mivel szakmailag pedig alapvetően előremutató, illetve a lakosság érdekei egybeesnek itt a törvényhozói törvényjavaslattal, így a Jobbik Magyarországiért Mozgalom ezt a bizottsági üléseken és majd a végszavazáson is támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó a következő hozzászóló képviselő, MSZP. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Támogatjuk az érdi járási hivatal létrehozását, és reméljük, hogy a kormány a megfelelő infrastruktúrát is mellé fogja rakni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e valaki a

felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelzés.)* Megálapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezennel a vitát lezárom. Akkor most előterjesztőként államtitkár úré a szó. Répássy Róbert államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a támogatásukat, és még annyit tennék hozzá Bangóné képviselő asszony felszólalásához: a kormány pedig reméli, hogy az Országgyűlés biztosítani fogja a költségvetési forrást a bíróságnak, hiszen nem a kormánynak kell biztosítania az új bíróság megépítésének a költségvetési fedezetét, hanem az Országgyűlésnek. Természetesen erre majd a kormány, egyeztetve az Országos Bírósági Hivatallal, javaslatot fog tenni.

Elnök úr, köszönöm a hozzászólásokat, és köszönöm a türelmüket is. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve államtitkár úr előterjesztői zárszavát, tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A műsor a szép lassan megszokott, úgyhogy amíg a kormány képviselője meg nem érkezik a következő napirendi ponthoz, addig technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 21.39 - 21.44

Elnök: dr. Hiller István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: *(Czibere Károly államtitkár belép a terembe és helyet foglal.)* Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **gyermek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** Az előterjesztés T/4448. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4448/6. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem az előterjesztőt, akit szeretettel üdvözlök, kíván-e felszólalni. *(Czibere Károly: A végén.)* Jelzi államtitkár úr, hogy majd a végén.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Népjóléti bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, ezek sorában is elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Megint el fogom ismételni, amit már délután elmondtam, hogy az Eurostat újabb felmérést publikált - biztos fogja tudni államtitkár úr, hogy miről beszélek -, hogy az Európai Unióban 273 régió van, és megnézték, mint minden évben, a szegénységi adatokat, hogy melyik régió hol tart, és elég szomorú adatokat közöltek Magyarországgal kapcsolatban. Magyarország 7 régióból áll, és sajnos 4 régiója Magyarországnak a legszegényebb 20 régióba került be a 273 régió közül. A 8. helyen áll az észak-magyarországi régió, 11. helyen az észak-alföldi és 12. helyen megosztva a dél-dunántúli és a dél-alföldi régió.

Azt gondolom, hogy ezek beszédes adatok, és végre elmondhatjuk már, hogy gyermekszegénység és szegénység kapcsán a kormány meghallotta az ellenzék szavát, és ezt már a vitában is elmondtuk, és némi lépést tett ez ügygel kapcsolatban.

A vitában is elmondtuk, hogy üdvözljük, hogy szeptembertől kiterjesztik a kedvezményes, úgymond ingyenes étkeztetést a bölcsődésekre és az óvodáskorú gyermekekre, de itt többet kell tenni, főleg ezeknek az adatoknak a tudatában. A vitában is elmondtam, hogy a bölcsődéskorú gyerekek 14 százaléka jár ma Magyarországon bölcsődébe, 2 százaléka pedig családi napközibe, úgyhogy a gyerekek 16 százaléka jár intézménybe. És mi van azzal a 84 százalékkal és főleg a 84 százalékból azokkal a gyerekekkel, akik hátrányos helyzetűek? Nekik is megoldást kellene lenni arra, hogy ők is hozzájussanak a megfelelő ételmiszerhez, tápanyaghoz.

Nagyon jól tudjuk, hogy az első 3 év a legmeghatározóbb a gyerekek számára. Itt szinte minden eldől a gyerekek későbbi élete szempontjából. Ha nem kapják meg a megfelelő nevelést, tápanyagot, akkor már 3 éves korban el fog ez dőlni a gyerekeknél, úgyhogy nagyon fontos, hogy ezekkel a gyerekekkel is történjen valami, és ne csak majd akkor, amikor bekerülnek az intézményi hálózatba.

Az óvodai ellátásban is üdvözljük, ráadásul úgy, hogy persze kötelezővé teszik 3 éves kortól az óvodába járást. Megemlítettük a vitában azt is, hogy nemcsak az a fontos, hogy ingyenes étkezéshez jussanak a gyerekek, hanem felhívjuk a kormány figyelmét arra, hogy van-e megfelelő férőhely, lesz-e a gyerekeknek szeptembertől; minden gyermeknek, és főleg a nagyvárosokról beszélünk, nem a vidéki településekről, megoldott lesz-e ez a probléma, és nem augusztusban fogunk-e azzal szembesülni, hogy valamilyen káoszba fog fulladni a gyerekek óvodába járása szeptemberben. Ez nagyon fontos.

A másik nagyon fontos kérdés, amit már többször is pedzegettünk, tudom, nagyon fontos lépés, hogy legalább már meghallotta a kormány, hogy ezzel kapcsolatban, a gyermekéhezéssel és a gyermekszegénységgel kapcsolatban valamit tenni kell. A legfontosabb az, ha az intézményben biztosítják a gyerekeknek az étkezést. De 6 éves kor után is gyerekekről beszélünk, és mondjuk, 14 éves kor után is gyerekekről beszélünk. Évközben körülbelül 520 ezer gyerek kap Magyarországon valamilyen támogatást az étkezéséhez. Itt beszélünk az 50 százalékról a 3 gyermekesek után, ami alapból jár a gyerekeknek, és beszélünk a rászorultsági alapról. Ez 520 ezer gyerek.

Többször adtunk be módosító indítványokat, hogy nagyon fontos lenne, hogy 14 éves kor után, amikor kikerülnek az általános iskolai oktatási rendszerből, mert utána jelentkeznek nagyon-nagyon komolyan a problémák, főleg a szakiskoláknál, középiskoláknál, de úgymond a gimnáziumokban is. Azt látjuk a kikért adatokból, hogy mihelyst elhagyják az általános iskolát, egyre kevesebb gyerek részesül étkezésben, veszi igénybe a közintézményekben az étkezést, és egyre kevesebb gyermek részesül valamiféle kedvezményben.

(21.50)

A másik probléma viszont, hogy már felső osztályban is megfigyelhető, hogy amikor 5. osztályba bekerülnek, egy nagyon nagyfokú visszaesés van a közétkeztetésben, már ott is jóval kevesebben veszik igénybe a gyerekek részéről vagy a szülők részéről - mondhatnánk így, mert csak a szülő dönti el legtöbb esetben -, hogy étkezik-e a gyerek vagy nem étkezik az intézményi rendszeren belül. Több figyelmet kellene ezekre a gyerekekre fordítani, és ha 520 ezer gyerek kap támogatást év közben, már mi többször javasoltuk, hogy ugyanaz legyen, mint az idősellátásnál, hogy aki rászorult az idősellátásban, az az év 365 napján kapjon támogatást, és ha biztosítja az állam a meleg étkezést az idősek számára, akkor legalább annyira fontos a gyermekeink számára is.

Egy gyors számolást végeztem, és ezért nem lesz teljesen pontos, hogy 520 ezer gyerekre, ha 440 forintot - mert négyszáz-pár forint körül van, ami állami támogatást biztosítanak az étkezésükre -, ha ezt év közben biztosítaná 365 napon keresztül, és itt beszélünk a nyári szünetről, téli szünetről, őszi szünetről, akkor ezt egy nyolcvan-pár milliárd forintból meg lehetne oldania a kormánynak úgy, ahogy a vitában is elmondtam. Hivatkoztam arra államtitkár úr és a kormány részéről a felszólaló is, hogy a múlt évben körülbelül 52 milliárd forint volt előirányozva ezeknek a feladatoknak az ellátására, viszont akkor is elmondtam, hogy azt nem mondták el, hogy 20 milliárdot szeptemberben átcsoportosítottak a KLIK működésének a javítására - idézőjelben, hogy javítá-

sára -, és év végén még maradt több mint 2 milliárd forint, amit az önkormányzatok között - főleg kormánypárti önkormányzatok között - osztottak el. Lényegében jóval kevesebb volt ez az összeg, mint amiről beszélni tudunk, a 30 milliárd forintot alig haladta meg.

Látjuk azt a szándékot, hogy van akarat a kormány részéről, hogy egy-egy kis lépést tegyen, de ettől sokkal többet kellene, pontosan visszahivatkozva azokra az adatokra, amit az Eurostat közzétett. Úgy gondolom, nagyon fontos lenne, hogy ha tudjuk év közben, hogy 520 ezer gyerekről beszélünk, akkor megvannak az adatok, látjuk azokból az adatokból, amiket önök küldtek el nekünk, az ellenzék részére, akkor csak kormányzati akarat kellene. Azt gondolom, jó néhány stadion árát ellefelejthetnénk a következő évi költségvetésben, és akkor már meg is oldottuk volna a problémát, néhány tíz milliárd forinttal kellene többet hozzátenni a költségvetésből erre a problémára és akkor megoldottuk igazán a rászoruló gyerekeknek, 520 ezer gyereknek az év közbeni étkeztetését.

Egy picikét a nyári szociális étkezésről; még maradt egy kis időm, mivelhogy államtitkár úr jött. Államtitkár úr jó néhányszor elmondta, gondolkodnak azon, hogy befejezik ezt a pályázati rendszert. Én azt gondoltam, hogy komolyan beszél erről, és lehet, hogy már az idén is ez megoldásra kerül. Hát, nem került megoldásra, mert épp ugyanúgy pályázni kellett az önkormányzatoknak, és ha én jól láttam, az utóbbi évekhez képest egészen rövid idő állt rendelkezésre az önkormányzatoknak a pályázatok benyújtására, elektronikusan egy hét állt rendelkezésükre, papír alapon meg kettő hét. Én nem ítélem akkora nagy sikernek ezt, amin minden második önkormányzat pályázott, volt olyan év, amikor 2200 önkormányzat pályázott erre a nyári szociális étkeztetésre, úgy gondolom, hogy lazítani kellett volna a feltételeken. Tudom, államtitkár úr elmondta, hogy most már nem kötelező, hanem ajánlott az a szigorítás, ezt is üdvözlöm, hogy végre már legalább meghallották, hogy könnyíteni kell a pályázati rendszeren.

Én azt gondolom, hogy át kellene még gondolni a költségvetést, mert a jövő évi költségvetésben viszont nem látjuk, hogy nyári szociális étkeztetésre be lenne tervezve forrás. Lehet, hogy én nem vettem észre, de nem láttam a költségvetésben. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Vágó Sebestyén képviselő úr jön, a Jobbik képviselője. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Magáról a törvényjavaslatról annyit mondanék, amit már elmondtam az általános vitában is, hogy mi teljes mellszélességgel tudjuk támogatni az ilyen típusú módosításokat, illetve az ilyen típusú törekvéseket most részben azért, mert mi is

szívügyünknek tartjuk azt, hogy a gyermeknélkülözést amennyire lehet, számoljuk föl. Tekintve, hogy a gyermekek azok, akik, ha nehéz helyzetben vannak, akkor egyértelmű, hogy saját hibájukon kívül vannak abban, és hogyha valamiféle változást el akarunk érni, akkor őket kell támogatnunk, hogy a jelen helyzetükből - otthagya a sajnos sokszor generációkon keresztül családi tradíciót -, kilépjenek, és egy másfajta típusú, más színvonalú életet kezdjenek el élni.

A másik része a törekvésnek, ami méltányolandó, az pedig az, hogy ez egy olyan célzott támogatás, egy olyan konkrét támogatás, amit kijátszani nem lehet, ami célzottan és egyértelműen arra és annak szól, akinek akár a kormányzat, akár a törvényhozás szánta. Így ezek azok a juttatások, ezek azok a támogatási formák, amikre véleményünk szerint szinte minden egyes juttatásnál át kéne állni, és egyrészt kontrollálhatóbbá válna, hogy az állami pénzek hova kerülnek kifizetésre, milyen eszközökre, milyen célokra fordítódnak, másrészt pedig szakmai szempontból azt mondhatjuk, hogy az ilyen támogatásokkal célzottan, konkrétan egy bizonyos problémát tudunk megoldani, és ezek segítségével akár folyamatokat is elindíthatunk, nevesítve ebben a konkrét helyzetben, a rászoruló és nélkülöző gyermekek életében. Tehát ezzel így egyetértünk.

A módosító javaslatokra rátérve: részben elfogadhatóak a benyújtott módosító indítványok, én konkrétan az egyik módosító indítványról beszélnék, mégpedig arról, ami arról szól, hogy a gyermekek ne csak hétköznapiakon, hanem akár hétvégén is igénybe vehessék ezt az étkeztetést. A bizottsági vitában a kormány részéről azt a választ kapjuk, hogy ezt egyszerűen technikailag nem lehetne megoldani, nem megoldható a hétvégi főzés, nem megoldható a konyhai személyzet hétvégi munkavégzése. Én úgy gondolom, hogy ez egy egyszerű és lesöpörő válasz volt, vagy inkább problémát kikerülő válasz volt, erre én azt mondanám, hogy nem akarásnak nyögés a vége, mert nem hiszem, hogy nem lehet, akár az ÁNTSZ előírásainak is megfelelően olyan megoldást találni, hogy a gyermekek hétvégén való étkezéshez, táplálékhoz juttatása megoldható legyen. Úgy gondolom, hogy ez csak a szándék hiánya volt és ez egy szép magyarázat volt arra, hogy miért nem akarják ezt megvalósítani. Hogyha a teljeset nézzük, úgy gondolom, hogy ez egy akkora, olyan kis mértékű pluszki költség lenne, főleg, ha figyelembe vesszük a célcsoportját ennek a támogatásnak, ami megérné akár ezt a plusz pár kör futását, hogy hogyan is lehetne ezt technikailag és a jogszabályok betartásával megoldani.

Én arra kérem a kormányt, habár nem a mi módosító indítványunkról van szó, én arra kérem a kormányt, hogy ezt gondolja át, és esetlegesen gondolkozzon arról, hogy akár technikailag, akár pénzügyi szempontból ezt hogyan lehetne áthidalni, és hogyan lehetne megoldani azt, hogy a ténylegesen nélkülöző gyermekek a hétvégén is a fejlődésükhöz

elengedhetetlen táplálékot és élelmiszert megkapják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kovács Sándor képviselő úr normál szót kérőként jön. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akartam szólni, de azért kénytelen vagyok. Ha már a bizottságban is megváltuk a csatánkat, akkor néhány szót hadd szóljak a kormány komplex családtámogatásáról és a gyermekek családban élésének támogatásáról akár adókedvezmény formájában, akár az Erzsébet-program táborozásán, ha nyári étkeztetésről beszélünk. Tehát azt gondolom, hogy nemcsak kiragadni kell egy olyan kezdeményezést, ami pozitív, és ahogy Tállai államtitkár úr már a mai néhány expozéjában elsorolta, ezek a változások pozitívak, mégis kellemetlen vitába vagy negatív kicsengésű vitába mennek el, természetesen az ellenzéknek az a dolga, hogy kritizálja, viszont azt gondolom, hogy illik megvédenünk.

Ha a statisztikai adatokat, az Eurostatot nézzük, néhány ábrát láttam jómagam is, és azt hiszem, ha néhány képviselővel vagy közvetlen családtaggal megcsinálnánk, akkor kiderülne, hogy mi is a szegények közé tartozunk az Eurostat statisztikája szerint. Hadd cáfoljam Magyarországon a KSH által készített és a Társi által készített közvélemény-kutatásoknak éppen az ellenkezőjét, kismértékben ugyan, de csökkent a szegénység mértéke, és azt gondolom, hogy ezeket is figyelembe kell hogy vegyük egy ilyen vitánál. Azokat a szándékokat pedig, hogy a nyári étkeztetés normatív típusú támogatássá alakuljon át, ne pedig pályázat útján, azt gondolom, a hosszú távú előrelépés a jelenlegi 3 milliárd forint erre szánt pénz mellett olyan célkitűzés, ami mindenféleképpen, amiről ez a napirend szól, hogy az ingyenes étkeztetés az óvodába járó, bölcsődébe járó gyerekeknek, illetve az olyan családoknak, ahol fogyatékkal élnek, azt gondolom, hogy mindenféleképpen pozitív kicsengésű kell hogy legyen. Köszönöm szépen a megszólalási lehetőséget.

(22.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Ezennel a vitát lezárom. Államtitkár úr, aki korábban jelezte, most fogja elmondani véleményét. Czibere államtitkár urat illeti a szó, parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Először is, elnézést a késésért.

Rögtön előljáróban szeretném megköszönni mindenkinek azt, hogy most is a vitában és a korábbi vitában is támogatásáról biztosította a kormánynak ezt a javaslatát. Azt gondoljuk, hogy valóban társadalmi közmegegyezés és egyfajta nemzeti minimum az a célkitűzés, hogy az év egyetlen napján se fordulhasson elő, hogy egy gyermek akár azért, mert a család jövedelmi vagy vagyoni viszonyai nem engedik meg, meleg étel, étkezési lehetőség nélkül maradjon. A kormányzat az elmúlt években azért jelentős lépéseket tett ebben az ügyben, gondoljunk arra, hogy 2010-hez képest az erre a területre fordított kiadások több mint duplájára emelkedtek, 29 milliárd forintról 58 milliárd forintra, sőt e fölé, hogyha a nyári gyermekétkeztetésre fordított kiadásokat is figyelembe vesszük. Tehát a kormány eltökéltsége és elkötelezettsége egyértelmű ezen a területen.

Azt gondoljuk, hogy ez a javaslat mérföldkő ebben az építkezésben, mivel szeptembertől lehetővé válik, hogy mind az óvodában, mind a bölcsődében a korábbihoz képest majdnem három és félszeresre emelkedjen azoknak a gyermekeknek a száma, akik ingyen fognak étkezni. Ez a törvényjavaslat ezt fogja lehetővé tenni.

A képviselő asszony vetette föl a három év alattiak kérdését, hogy a három év alatti gyermekek tekintetében, ahol az intézményrendszer, amely valóban az a hordozó eszköz, hordozó szolgáltatás, amelyen keresztül valamennyi olyan juttatást, segítséget és támogatást oda kell vinni a rászoruló családnak, ott kevésbé épült ki. Azt gondolom, hogy itt több dolgot is föl kell említeni. Egyrészt, hogy a kormányzat elkötelezett abban, hogy a gyermekek napközbeni ellátását segítő szolgáltatásokat folyamatosan fejleszse, tehát az elmúlt időszakban is jelentős mértékű bővülés történt ezen a területen, és a következő időszakban ez folytatódik. Tehát az egyik nagyon fontos eszköz a napközbeni szolgáltatások mind a bölcsőde, mind a családi napközi tekintetében; mind a kettő tekintetében jelentős kapacitásbővülés tanúi lehetünk az elmúlt években.

A másik fontos felvetés, hogy természetesen vannak olyan területek, ahol nincs bölcsőde és nincs csana, ámde fontos ezen a területen a „Biztos kezdet” házak bővítése, amelyek viszont oda fognak érni, azokhoz a családokhoz, amelyek rászoruló. Ugye, 112 „Biztos kezdet” ház működik ma az országban, amely kifejezetten a három év alatti gyermekek, azaz az ő szüleiik segítségét biztosítja. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy ennek a mára bizonyított és kiváló szakmai eredményeket felmutató szolgáltatásnak a továbbfejlesztésén gondolkodjunk a további években, legalább 50 százalékkal szeretnénk megnövelni a „Biztos kezdet” házak számát.

Fontos a három év alattiak számára az is, hogy a gyermekjóléti szolgálatok megerősítésén keresztül, illetve már tárgyalva a kora gyermekkori intervencióval kapcsolatos csomagot, valamennyi arra össz-

pontosul, hogy a három év alatti gyermekek számára is a biztos kezdet, a biztos alapok megteremtésének a lehetőségét biztosítjuk, valamennyi olyan szolgáltatást biztosítsuk a gyermekek számára, vegyük őket körül az ő biztos életkezdésüket garantáló szolgáltatásokkal és egymásra figyelő szakemberekkel, jelzőrendszerrel, amely lehetővé teszi azt, hogy valóban egy gyermek se kallódjon el. Visszatérve a konkrét témához: tehát azt gondoljuk, hogy a javaslat ezt célozza.

Természetesen a kormány elkötelezett abban, hogy a továbblépés lehetőségét vizsgálja. Itt többen fölvetették azt a kérdést: az alsó tagozat, a felső tagozat vonatkozásában természetesen jelenleg készítjük a számításokat, hatástanulmányokat, és természetesen, ahogy képviselő asszony jelezte, és én is többször foglalkoztam vele, a szünetidő kapcsán is szeretnénk továbblépni.

Én azt azért továbbra is egy jelentős eredménynek tartom, hogy idén 1491 önkormányzat pályázott. A rövid határidő nem szegte kedvét az önkormányzatoknak. Úgy tűnik, hogy miután a kormányzat többször felhívta az év kezdete óta a figyelmet erre a lehetőségre, és tudatosította az önkormányzatokban az ő felelősségüket, hogy akkor fognak a településeken élő rászoruló gyerekek ehhez a lehetőséghez jutni, ha ők pályáznak, ezzel sikerült felhívni az önkormányzatok figyelmét, felelősen végiggondolták a lehetőséget, és éltek ezzel a lehetőséggel. Én nagy eredménynek tartom, hogy így azoknak a gyerekeknek a számát, akik valóban részesülnek nyáron az étkeztetés lehetőségében, jelentősen, legalább 5-10 ezerrel sikerül emelni a tavalyi évhez képest. Valóban ez a továbblépés iránya, hogy hogyan lehet a pályázati rendszerből egy normatív struktúrába átalakulni. Én nagyon remélem, hogy ezekkel kapcsolatos elképzeléseinket is rövidesen a kormányzat elé tudjuk tární.

Még egyszer szeretném megköszönni a támogatást, azt gondolom, hogy a kormány hosszú idő óta elkötelezetten, szenvedélyesen foglalkozik a gyermekek ügyével, a rászoruló családok ügyével és azzal, hogy a szolgáltatási struktúrán és az intézményrendszeren keresztül hogyan lehet minél eredményesebben, minél célzottabban a rászoruló családokat segíteni. Ez a mostani előterjesztés, mostani törvényjavaslat ezen az úton egy mérföldkő, és megköszönöm előre is, hogyha a támogatásukról fogják holnap biztosítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Gyermekek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellá-**

tásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Az előterjesztés T/4450. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4450/2. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. Igen, Czibere államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Gyermek és Ifjúsági Alapprogramról szóló törvény a Gyermek és Ifjúsági Alapprogramról, az alapprogramból támogatható célokról, valamint a miniszter ifjúsággal összefüggő feladatairól szól.

A Gyermek és Ifjúsági Alapprogram a gyermek- és ifjúságpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium fejezeti kezelésű előirányzataként támogatja a gyermekek és a fiatalok programjait, szervezeteit, kezdeményezéseit, valamint a fiatalokat segítő szakemberek fejlesztését a vonatkozó törvény 4. §-ában meghatározott célok mentén. Ilyen célok a gyermekek testi, lelki, szellemi fejlődése, honismeretre, hazaszeretetre való nevelés, a demokráciára nevelés, az állampolgári nevelés, a fiatalok saját problémamegoldó képességének erősítése.

A fentiek kiegészítését jelenti a Gyermek és Ifjúsági Alapprogram céljaival szintén megegyező célokat támogató, majd az EFOP keretében megvalósuló ifjúsági programok elnevezésű támogatási konstrukció, amely négy év alatt összesen egymilliárd forint összegű forrást biztosít a gyermek- és ifjúsági korosztály számára közösségépítési célú rendezvények, programsorozatok megszervezésére, megvalósítására.

A törvény jelenlegi módosításának két célja van. A módosítás egyik célja, hogy a közigazgatás szervezeti átalakulásait követve hatályon kívül helyezze a megszűnt intézményrendszer elemeire vonatkozó részeket, valamint az alapprogram bevételéből nyújtható támogatási formákat kibővítsé, amelyek így már a nyílt és meghívásos pályázati út mellett az egyedi támogatási formában is újra elérhetőek lesznek.

(22.10)

A korábbi ifjúság szakmai háttérintézmény, a Mobilitás és regionális háttérintézményei, a regionális ifjúsági szolgáltató irodák átalakulásával a hazai ifjúsági szakma egyik legfontosabb képviselője az Új Nemzedék Központ Nonprofit Kft. Az Új Nemzedék Központ törvényben való rögzítése azonban szükség-telen, ezen tevékenység nem kíván törvényi szintű szabályozást. Mind az európai uniós pályázathoz kapcsolódó fenntartási kötelezettség, mind az Új Nemzedék Központ statútumrendeletben történt

rögzítése kellő garanciát jelent a kontaktpont hálózat működéséhez.

A kormány ifjúságpolitikájának alapvető célja, hogy itthon tartsa a fiatalokat, növelje a felnövekvő nemzedék közélet és Magyarország jövője iránti elkötelezettségét, mindehhez olyan tudást és életkörülményeket kíván biztosítani a kormány, amelyek a biztos egzisztencia, majd a családalapítás megfelelő háttéréként szolgálhatnak.

Az Új Nemzedék Központ az „Új nemzedék” programban kitűzött célok megvalósulása érdekében a nemzeti ifjúságpolitika szakmai szolgáltatási háttérintézményeként működik, a húsz megyei kontaktpont irodájával egyetemben. Tevékenységei között szerepel egyrészt az ifjúságpolitikában meghatározott célkitűzések és programok megtervezése, operatív kivitelezése, részvétel az ifjúságpolitikai kutatásokban, másrészt hazai és uniós forrásokból finanszírozott ifjúsági célcsoportokhoz kapcsolódó projektek megvalósítása.

A kontaktpont irodák segítik a fiatalokat online és offline szolgáltatásokkal, személyes és csoportos tanácsadással, az irodákban pályaaorientációs, életvezetési, továbbtanulási, önismereti, jogi, munkavállalási tanácsadás érhető el... (Dr. Gyüre Csaba tiszszent.) Egészségére! (Font Sándor: Legalább fölérredünk! - Derültség, közbeszólások.) Úgy van!

ELNÖK: Kérem, a tüsszentés nem politikai tétel. Maradjunk a témánál, államtitkár urat is sikerült megzavarni. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: A jegyzőkönyvben szerepeljen!) A jegyzőkönyv számára történelmi tény. Folytassa, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, és jó egészséget kívánok!

A fentiek mellett a Gyermek és Ifjúsági Alapprogram Tanácsa tagjai bővítésre kerülnek. A Gyermek és Ifjúsági Alapprogram Tanácsa feladatainak végrehajtása során javaslatot tesz a Gyermek és Ifjúsági Alapprogramból nyújtott támogatások odaítélésére, közreműködik az ellenőrzési és értékelési feladatokban, valamint javaslatot tesz a miniszternek a Gyermek és Ifjúsági Alapprogram támogatási prioritásaira.

A Gyermek és Ifjúsági Alapprogram Tanácsa 2012-ben átalakításra került. Korábban a tanács munkájában ugyanannyi kormányzati és nem kormányzati tag vett részt, de az átalakulást követően a kormányzati oldalt már csak egy tag képviseli. A tanács a mostani módosítással egy újabb civil taggal bővül, így a kormányzati oldalt képviselő egy tagon túl a nem kormányzati tagok száma immár nyolc főre emelkedik.

Az új tagot a Magyar Diáksport Szövetség jelölheti. A magyar Diáksport Szövetség képviselőjét a tanácsban az a tény teszi indokolttá, hogy ifjúságku-

tatási adatok szerint a magyar fiatalok megközelítőleg 10 százaléka vesz részt valamilyen közösségi életben, és az ebben részt vevő fiatalok 80 százaléka közösségi tevékenységét sporttevékenységként végzi.

A szervezetrendszer átalakulása miatti módosítások mellett a támogatási formák kibővítésére is sor kerül. A nyílt és meghívásos pályázati út mellett az egyedi támogatási forma újra elérhető lesz. Az eredeti jogalkotói szándékhoz visszatérve, újra meg kívánjuk teremteni az egyedi támogatás lehetőségét oly módon, hogy a támogatási keretösszegek legfeljebb 5 százaléka legyen fordítható az egyedi támogatási igényekre. Megjegyzendő, hogy ez az egyedi támogatás mértéke 2007-2011 között 10 százalék volt.

Az egyedi támogatás lehetősége alkalmas lehet akár olyan rendkívüli élethelyzetek adta problémák orvoslására, mint az árvíz sújtotta településeken élő gyermekek és fiatalok segítése, akár a nagyobb szabású, magyarországi és határon túli régiók közötti ifjúság együttműködése. Kiemelendő, hogy az egyedi támogatás odaítélésekor lehetőség nyílik akár nagyobb összegű célzott terület támogatására is.

Tisztelt Országgyűlés! A Gyermek és Ifjúsági Alapprogramot két évtizede hívták életre, mely időszak alatt számos értékes, gyermekek és fiatalok számára szervezett program került megvalósításra az alapprogram költségvetéséből. Bízunk benne, hogy az alapprogram még sokáig lesz biztos forrása a fiatal korosztály rendezvényeinek, programsorozatainak, az ifjúsággal foglalkozó szakemberek képzésének.

Kérem tisztelettel önöket, hogy a fentiek alapján támogassák a gyermekek és fiatalok érdekeit szolgáló és támogató alapprogramot szabályozó, jórészt technikai módosításokat tartalmazó törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselők jelentkeznek, minthogy írásban előre nem jelentette be senki. Demeter Márta képviselő asszony elsőként, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat a Gyermek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995-ös törvény módosításáról szól.

Jelenleg az alapprogram éves keretösszegét nyílt és meghívásos pályázati úton lehet kiosztani. A módosítás többek között azt tartalmazza, ahogy államtitkár úr is többször kiemelte, hogy a támogatások egyedi támogatás útján is kiosztásra kerülhessenek.

Említette államtitkár úr, hogy célja ezeknek a programoknak a fiatalok problémamegoldó képességének fejlesztése, az állampolgári nevelés, szellemi fejlődés elősegítése, ifjúsági programok szervezése is.

Tehát így végképp nem értjük azt, hogy miért történhet meg, hogy a költségvetés erre az alapra 65 millió forintot biztosít idén, ami az előző években ennél nagyobb összeget jelentett. Tavaly és tavalyelőtt még 130 millió forintról beszéltünk.

A korábbi költségvetések indokolásából lehet azt egyébként tudni, hogy ez az előirányzat biztosít fedezetet a gyermekek és fiatalok táborainak megvalósításához és a határon túli ifjúsági szervezetek programjainak támogatásához is. Tehát a költségvetési szempontból csekély mértékű előirányzat ellenére véljük úgy, hogy egyébként az egyedi támogatás biztosítása, amit államtitkár úr kiemelt, megint csak egy átláthatatlan kormányzati finanszírozás melegágya lehetne.

Tehát amint említettem, a kormány a Gyermek és Ifjúsági Alap támogatását idén megfeleltette, és ahelyett, hogy egyébként a tárca arra használná az energiáját, hogy több pénz legyen a gyermek- és ifjúsági programok támogatására, csupán az elosztás mikéntjét módosítja, és láthatjuk azt, hogy jóval kevesebb összeg áll majd rendelkezésre ezekre a programokra, mint az előző években.

Nem tudok elmenni szó nélkül amellett, államtitkár úr, hogy említette azt, hogy fontos a fiatalokat itthon tartani. Évek óta tart ez a probléma. Tudjuk azt, hogy a kormánynak egy olyan kiszámíthatatlan, egy olyan mélységbe taszító és olyan embertelen politikáját láthattuk az elmúlt öt évben, ami sajnos arra sarkallt nagyon sok fiatalt - közel 600 ezer fiatalról beszélhetünk, aki már elhagyta Magyarországot -, hogy elhagyják ezt az országot, elhagyják a családjukat azért, hogy meg tudjanak élni, azért, hogy tudják támogatni az itthon élő rokonaikat, és sajnos várható az, hogy mind többen és többen fognak elmenni. Bizonyára látták a legfrissebb felméréseket. 1993 óta nem volt ilyen magas a Magyarországot elhagyók száma, mint amilyen ebben az évben.

Hadd mondjak még pár adatot! Egy friss felmérés szerint a megkérdezettek közel 60 százaléka nagyon nagy problémának tartja a Magyarországról történő kivándorlást, és tizből kilenc magyart érint valamilyen formában ez. Ez azt jelenti, hogy vagy a baráti köréből, vagy a családjából vannak olyanok, akik elhagyják az országot. Számtalanszor elmondtuk, hogy ezzel családok szakadnak szét. Egy fő környezetéből átlagosan hatan vándorolnak ki, és körülbelül nyolcan még pluszban hosszabb időre hagyják el az országot, és mennek el dolgozni. Reméljük, előbb-utóbb, ha egy olyan kormány lesz, amely megfelelő politikát folytat, és olyan intézkedéseket hoz, amelyek tényleg az állampolgárok érdekeit nézik, és perspektívát tud nyújtani a fiataloknak, akkor ők haza fognak jönni.

(22.20)

De azok a módosítások, amik ebben a javaslatban vannak, világossá teszik, hogy kevesebb forrást

szánnak a gyermek- és ifjúsági alapra, és világossá teszik azt, hogy ismét egy olyan kísérletet láthatunk, amikor a miniszter saját hatáskörében majd ő egy-maga eldönti, hogy kinek hogyan ad támogatást. Ezeket a módosításokat semmiképpen nem tudjuk támogatni. Figyeljenek oda arra a problémára, amit az államtitkár úr említett! Tenni is kéne ennek a megoldására mind a programokkal, mind pedig egy kiszámítható politikával, támogatási rendszerrel, lakástámogatással, tanulási lehetőséggel. Több tízezeren estek ki a felsőoktatásból az elmúlt években, ezt önök nagyon jól tudják, hiszen ez több törvény kapcsán is felmerült, és olyanok ülnek itt a teremben, akik tisztában vannak ezzel. Nagyon-nagyon sok tennivalójuk van ez ügyben.

A törvényben említett módosításokat nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ikotity István képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvénymódosítás általános vitája néhány héttel ezelőtt megtörtént. Most a módosítókról kellene beszélünk, ami módosító nem érkezett. A legutóbbi vitán részletesen ismertette lettek azok az érvek és szempontok, amelyek alapján úgy döntöttek, hogy ezt módosítják. Akkor mi elmondtuk, hogy a technikai részt, ami a mobilitási irodák megszüntetéséhez utólag hozzáigazítja a törvényt - amit mi nem tartunk jónak, mármint hogy megszüntek ezek, de a törvény utólagos módosítását természetesen meg kell tenni.

Azonban a másik rész, ami ebben a módosításban szerepel, az, hogy bizonyos meghívásos és nyílt pályázatokon kívül legyen lehetőség a miniszter által - bár nyilván előzetesen egy testület javaslatára megtett - egyedi döntésre is, hogy ebből az alapból egy bizonyos összegről a miniszter saját maga tudjon dönteni. Ezen a vitán Révész Máriusz képviselőtársunkkal kerültünk vitába, aki hosszasan érvelt amellett, hogy ez indokolt, és ezt el is tudtuk fogadni, mert miért ne lehetne egy miniszternek lehetősége arra, hogy egyedi döntést bizonyos szabályozott keretek között meghozzon. Azonban azt vetettük fel neki - és ott merült fel az 5 százalékos is -, hogy ebben van, legyen ez akár egy 5 százalékos keret, de ez az 5 százalékos keret hol szerepel ebben a módosításban? Én töviről hegyire többször végigolvastam, lévén, hogy egy kétoldalas anyagról van szó, és ezt elég egyszerű volt megtenni, de ez az 5 százalékos nem szerepel benne. Szeretném, ha államtitkár úr válaszolna erre, mert ez egy eléggé fontos tétel annak megítélése szempontjából, hogy egy néhány millió forintos keretről dönthet majd a miniszter úr, vagy pedig akár egy mozdulattal a teljes alap támogatás-

átcsoportosításáról, amiről hírek járnak, hogy ez valami más alapba kerül be. Kérjük államtitkár urat - ez a legutóbbi vitán is elhangzott -, nyugtasson meg bennünket, hogy nem erről van szó. Mindenképpen várom államtitkár úr válaszát ezzel kapcsolatban. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szót kérni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni. *(Czibere Károly jelzésére:)* Igen. Államtitkár urat illeti a szó, 2 perc 35 másodperc áll rendelkezésére.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a megfogalmazott észrevételeket. Alapvetően három olyan kérdés hangzott el, amelyekre mindenképpen fontos reagálni. Az egyik a forrás nagysága; ezt képviselő asszony említette. Ahogy a megnyitóban mondtam is, fontos hozzátenni, hogy ebben a négy évben összességében ifjúságpolitikai célokra uniós forrásból további 1 milliárd forint fog rendelkezésre állni, és ezt a két forrást együtt kell tekinteni, amikor azt nézzük, hogy bizonyos szakpolitikára mennyi forrás áll rendelkezésre.

A másik az egyedi keret kérdése. Azt is említettem a bevezetőben, hogy ez korábban, 2011 előtt 10 százalék volt, most pedig 5 százalék, tehát a diskrecionális hatáskör, azaz a miniszteri egyedi támogatási hatáskör szélessége vagy terjedelme alapvetően feleakkora, mint anno.

A harmadik kérdés az 5 százalék volt. Majd nyilván lesz egy rendelet, és ez az 5 százalékos keret a rendeletben fog szerepelni. Azt gondolom, ez megnyugtató válasz tud lenni a képviselő úr felvetésére.

Összességében még egyszer köszönöm az észrevételeket, és bízom abban, hogy a tisztelt Ház megszavazza az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4476. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4476/9. számon, jelentését pedig 4476/10. számon megkapták. A vitához kapcsolódó Vállalkozásfejlesztési bizottság részletes vitáról szóló jelenté-

sét T/4476/7. számon, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága jelentését pedig T/4476/8. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4476/12. számon, összegző jelentése pedig T/4476/13. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Kucsák Lászlónak, a bizottság előadójának.

Képviselő úr, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 21-ei ülésén megtárgyalta a T/4476. számon benyújtott, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz 24 igen, 5 nem és 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Kulturális bizottság által elfogadott módosító javaslatot, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját indítványát. A Kulturális bizottság javaslata rögzíti, hogy alapfokú iskolai végzettség a szakképzési Híd-programban is szerezhető, ezenkívül szabályozza, hogy mely esetben szűnik meg a nem tanköteles tanuló jogviszonya ugyanezen programban. Itt emlékeztetnék még arra, hogy ugyanezen anyag 4. pontja tartalmazza, hogy az oktatásért felelős miniszter az adott képzésért felelős szakminiszter véleményének kikérésével adja ki a köznevelési Híd-program kerettantervét. Ez megítélésünk szerint tovább erősíti a döntések szakmaiságát, elősegítheti az eltérő oktatási, képzési érdekek összehangolását.

Szintén tartalmazza az anyag, hogy a jövőben a nappali rendszerű oktatásban való részvétel lehetséges felső határa általában is a 25. életév lesz a törvényjavaslat 12. §-a szerint. A 6. pontban a módosítással lehetőség nyílik a sikeresen teljesített 9. évfolyam megismétlésére, ami módot ad pályakorrekcióra a középfokú oktatásban. A 11. pontban pedig csökkenti az önkormányzatok adatszolgáltatási kötelezettségeit az általuk működtetett köznevelési intézmények vonatkozásában.

A Törvényalkotási bizottság önálló módosító javaslata, túl a nyelvhelyességi és kodifikációs pontosításokon, megteremtí az összhangot a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló T/4475. számú törvényjavaslatban foglaltakkal.

Felhívom a figyelmüket, hogy a két törvényjavaslat csak együtt értelmezhető, mindkettő együttes elfogadásával érhetjük csak el a köznevelésben és a szakképzésben a megfogalmazott célokat. Ezért is

kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

(22.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi vélemény elmondására következik Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője. *(Dr. Lukács László György: Már elmondtuk.)* Már elmondta ezt a kisebbségi véleményt. Akkor nem kérjük, hogy még egyszer mondja el. Ez azt jelenti, hogy megkérdezem most az előterjesztőt, államtitkár asszonyt, hogy most kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván szólni.

Akkor az előre bejelentett felszólalókat vesszük sorba, azok közül is elsőként Vinnai Győző képviselő úr kapja meg a lehetőséget, Fidesz. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Ahogy Kucsák László képviselőtársamtól hallottuk, a 2011. évi CXC. törvénycikk módosítása, amely a köznevelést szabályozza, szorosan összefügg a szakképzési törvény módosításával. Véleményünk szerint a két törvényjavaslat csak együtt értelmezhető.

Néhány olyan háttérponthoz szeretnék szólni, amelyek a köznevelési törvény módosítását vagy eredményét jelentik a módosítás következtében. Az egyik ilyen nagy eredmény, hogy a nappali rendszerű oktatásban való részvétel lehetséges felső határa a 25. életév lett; ez 23-ról növekedett. Ez kedvezően hat a szakképzésre, és természetesen a nemzeti köznevelési törvényjavaslatban van szabályozva. A korhatár kitolása fontos fejlemény. Ez azt jelenti a szakképzés esetében, hogy a szakmaszerzéshez szükséges tanulmányokat a fiatal nagyobb biztonsággal fejezheti be nappali oktatásban, és ez azt is jelenti, hogy a szakképzési Híd-programban folytatott tanulmányok utáni szakmaszerzés is időben belefér.

A törvényi pontosítás 2. háttérpontjáról Kucsák László szolt, hogy általános iskolai végzettség a szakképzési Híd-programban is szerezhető. Egy részükben eddig is lehetett szerezni, a szakképzési törvényjavaslat azonban ezt kiterjeszti mindazokra, akik elvégzik a szakképzési Híd-programot. Ez véleményünk szerint második esélyt, elérhető célokat ad az addig sikertelen, kudarcos fiataloknak. Ez ugyanis azt jelenti, hogy aki általános iskolai végzettséget szerez, megnyílik előtte a piacképesebb szakmák megszerzésének lehetősége. És miután a nemzeti köznevelési törvény tartalmazza az átfogó szabályozást a köznevelésre vonatkozóan, ennek jogtechnikailag itt van a helye.

Engedjenek még egy olyan fontos dolgot! A tanulói jogviszonyról is szolt Kucsák László, de egy picit részletesebben, hogy a törvényjavaslat a szak-

képző iskolák tanulóiról beszélve szól a tanulói jogviszony megszüntetéséről. A módosító javaslat rendezi a tanulói jogviszony kérdését azok esetében is, akik nem egy iskolatípusban szerepelnek vagy tanulnak, hanem egy programban. A Híd-programok ilyenek. A tanulói jogviszony illetően szabályozása annál inkább fontosabb, mert szélesedik a programba bekapcsolódni tudó, nem tanköteles tanulók köre is. Hiszen ide nemcsak azok kerülhetnek 2016 szeptemberétől, akiknek nincs alapfokú végzettségük, hanem azok is, akik bármilyen középfokú intézményből kimaradtak, mert nem teljesítettek, és a tanköteles kor után, tehát a tankötelezettség után otthagyták az iskolát.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Befejezésül még egy módosító javaslatról, a 9. háttérpont-ról szeretnék szólni, mert ez a javaslat lehetőséget ad a gimnáziumok sorsáról történő megfontolt döntésre is. Hiszen több olyan gimnázium van, amelyek a szakképzéssel együtt vannak, egybeszervezettek, és a jövőjükéről még nem született döntés. Tehát nem a kifutó rendszerről beszélek, hanem olyan gimnáziumi képzésről, ami például egy járásban vagy egy kisebb területen fontos, hogy megmaradjon. Tehát ennek a döntésnek a lehetősége megmarad, és ez alatt a gimnázium és a szakképzési intézmény együttélése mellett is megosztható a szakmai irányítás és a vezetők személye is különválasztható.

Összegezve: a nemzeti köznevelési törvény módosítása a koherencia megteremtését, megtartását jeleni a szakképzési törvény módosításával kapcsolatban, az alapfokú végzettség megszerzésének erősítését és a pályakorrekció lehetőségét a középfokú oktatásban. Ezért támogatjuk ezeket az összegző módosító javaslatokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Kissné Köles Erikának, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzeti bizottsága előadójának. Parancsoljon!

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Spoštovani Gospod Predsednik! Spoštovane Poslanke in Poslanci! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága kötelességének érzi minden, a nemzetiségi köznevelést érintő kérdések, törvényjavaslatok megvitatását, így tárgyalt a kormány T/4476. számú, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatról is. A Magyarország területén élő történelmi nemzetiségek az utóbbi évtizedekben többek esetében a nemzetiséghez tartozók sajnálatos létszámcsökkenéséről számolhatnak be.

Az okok keresése helyett feladatunk a negatív tendencia megállítása és az, hogy Magyarország területén az eljövendő évszázadokban is fennmaradja-

nak, megőrizve nemzetiségeink nyelvét, kultúráját, különbözőségünkkel gazdagítva Magyarországot, amelyhez állampolgárságunk jogán és érzelmi kötődésünkkel, feladatvállalásunkkal is tartozunk. Ma mind a 13 magyarországi nemzetiség, de különösen a kis létszámú nemzetiségek esetében igaz ez, rendkívül fontos szerepet töltenek be a köznevelési intézmények, a nemzetiségek nyelvének, kultúrájának megőrzése és átörökítése terén. Ezért kap fő hangsúlyt minden e területet érintő kérdés a Magyarországi nemzetiségek bizottsága munkájában is. A jövőnk ül az iskoláink padjaiban, annak minősége mögött pedig a ma pedagógusai, iskolái és az ő munkájuk, működésük törvényi és anyagi hátterét biztosító szabályozók, az állam intézkedései állnak.

A kormány T/4476. számú, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat legtöbb eleme a szakképzési intézményrendszer átalakításának, fejlesztésének szabályozóit érinti, mely kérdésekről a szakképzési törvény bizottsági jelentései és az összegző módosító javaslat vitája során már beszéltem. Természetesen a szakképesítések megszerzését biztosító új struktúrákban is szeretnénk, ha a nemzetiségi nevelés és oktatás helyet kapna azon intézményekben, ahol erre a törvényben meghatározott számú szülő, illetve tanuló részéről igény jelentkezik.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény a 4. § 1. pontjában felsorolt alapeladatok között az alábbiakat nevezi meg: a nemzetiség gimnáziumi nevelése-oktatása, a nemzetiség szakközépiskolai nevelése-oktatása, a nemzetiség szakiskolai nevelése-oktatása. Megnyugtatásunkra szolgál, hogy a szakképzési rendszer tervezett átalakításával megőrizte az összhangot, a T/4476. számú törvényjavaslat 1. §-a a köznevelési intézmények alapdokumentumaiban foglalt köznevelési feladatok között alapeladatokként a nemzetiség szakgimnáziumi nevelés-oktatása és a nemzetiség szakközépiskolai nevelés-oktatása, a további nemzetiségi iskolák, kollégiumok mellett most is helyet kap.

Továbbra sem került az alapeladatok közé azonban a nemzetiségi pedagógiai szakmai szolgáltatás fogalomkör, amit bizottságunk már tavaly ősszel kért. Tudjuk, hogy a pedagógiai szakmai szolgáltatás jelenleg már az Oktatási Hivatal irányítása alá tartozik, minden bizonnyal a nemzetiségi pedagógiai szakmai szolgáltatás kérdése itt valamilyen szinten számunkra megnyugtatóan rendeződhet. A pedagógiai szakmai szolgáltatások nemzetiségi nevelési-oktatási intézmények esetében nemzetiségek részére nevesített intézmények révén történő ellátása mellett azonban változatlanul vannak érveink.

A nemzetiségi nevelés jellemző sajátosságait a nemzetiségi szakemberek biztosabb szakmai hozzáértéssel kezelik, problémaérzékenységük, a nemzeti nevelés és oktatás melletti elkötelezettségük egyértelműen jobb.

(22.40)

E kérdés, az Oktatási Hivatal szakértői, szaktanácsadói körének nemzetiségi kollégákkal való ellátása pillanatnyilag rendezhető lesz.

A törvényjavaslat további paragrafusaihoz tartozó véleményünk, amint azt már korábban említettem, a szakképzési törvény vitája során elmondottakkal megegyező. Köszönöm a figyelmet. Hvala za pozornost. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Korózs Lajos képviselő úr, MSZP.

Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ahogy többen említették, a köznevelési törvény mostani módosítása szervesen összetartozik a benyújtott szakképzési törvény módosító javaslatával. Az MSZP álláspontját szeretném ismertetni.

Először is átnevezik a szakképzés két iskolatípusát. A szakközépiskolát szakgimnáziummá nevezik át, azzal az indokkal, hogy vissza kívánják állítani ennek az iskolatípusnak a vonzerejét. A szakgimnáziumban négy év után érettségit tesznek a tanulók, az ötödik évben a szakmát tanulják, és technikus vizsgát tesznek.

1985 óta, amikor ismét bevezették a technikusképzést Magyarországon, a szakközépiskolák 4+1-es rendszerben dolgoznak. Ebben az iskolatípusban már évtizedek óta be lehet számítani a 9-12. évfolyamokon elsajátított szakmacsoportos szakmai alapismereteket, és erre alapozva a 13. évfolyamon lehetett szakmai végzettséget szerezni. Nem tudom, hogy ehhez képest mi az újdonság. Lehet, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériumban nem tudják, de a szakközépiskola ma is a legnépszerűbb iskolatípus hazánkban, ahogy én láttam a statisztikákat, közel 40 százaléka a diákoknak általános iskola után ebbe az iskolatípusba jelentkezik.

További csavar az, hogy a szakmai érettségit OKJ-s szakképesítésként kívánják elismerni. A szakközépiskola, illetve szakgimnázium 9-12. évfolyamán a tanulók csak körülbelül 1200 óra szakmacsoportos alapismereteket tanulnak, amire szakmai végzettséget nem lehet kiadni. A szakmai ismeretek oktatása a 13. évfolyamon kezdődik; további gond, hogy a szakközépiskola, illetve szakgimnázium csak szakirányú továbbtanulásra készíti fel a törvény szerint a hallgatókat.

Miért nem módosíthat pályát a szakközépiskolában tanuló vagy végzett diák, amennyiben tanulmányait gimnáziumban akarja folytatni, és később nem a szakirány szerinti egyetemre készül? Elvileg ugyanazon tárgyakból, ugyanazon követelmények szerint tesz érettségi vizsgát, mint a gimnazista diák. De hogy valóban így lesz-e, ezt még nem lehet tudni, vagy legalábbis számunkra ez nem derült ki, vagy az

egységes érettségi követelményrendszert is fel akarják borítani, ezt, hangsúlyozom, még nem tudjuk.

A szakiskolát szakközépiskolává nevezik át, jelezve ezzel, hogy a hároméves szakiskolai képzésre alapozva további két év után érettségi vizsgát tehetnek a tanulók. Ez azonban a szülők és a tanulók becsapása véleményünk szerint, a jelenlegi iparostanonc-képzéssé silányítják, a szakiskolában az összes közismereti tárgyat heti hat órában oktatják, így egy-egy tantárgyra hetente egy tanítási óra sem jut. Hogyan gondolják, államtitkár asszony, hogy erre alapozva két év alatt az érettségi vizsgára fel lehet készülni? A törvénytervezet készítője vagy nem ismeri az egységes érettségi vizsga követelményeit, vagy egyedi érettségi vizsgakövetelményeket kívánnak bevezetni a későbbiekben ebben az iskolatípusban.

A fenti átnevezések csak megzavarják a szülőket és a gyerekeket a pályaválasztás során az iskolatípusok kiválasztásánál.

A második: a tervek szerint az NGM háttérintézménye átveszi a szakképző iskolák fenntartását. A kérdés nem az, hogy az eddigi, működésképtelen KLIK intézményfenntartótól átkerül-e mintegy ötszáz szakképző iskola egy másik központhoz, a kérdés az, hogy az iskolák visszakapják-e szakmai, pedagógiai és gazdasági önállóságukat. Erre azonban, úgy látjuk, nincs esély, hiszen a fenntartó és az iskola közé 30-40 iskolacentrumot akarnak létrehozni, így létrejönnek azok a tízezer fős mamutintézmények és az alattuk lévő tagintézmények, amelyeknek semmilyen önállóságuk nem lesz.

Arról egyik szervezet sem szól, hogy a köznevelés háttérintézményeit és szolgáltatásait, mint az OFI, a KELLO, a tankerületi igazgatóságok, hogyan, milyen módon használják és vehetik igénybe a szakképző iskolák. Arról sem, hogy a köznevelés intézményrendszerének ezen iskolatípusait hogyan, milyen módon és milyen feltételekkel felügyeli az EMMI.

A harmadik dolog: a duális képzés rendszerét bővíteni kívánják a mikro-, kis- és középvállalkozások, vállalatok bevonásával. Ez az elmúlt négy évben sem sikerült, mert ez nem kívánság kérdése. A Központi Statisztikai Hivatal szerint a múlt évben, a múlt tanévben, a '13-14-es tanévben a tanulók mindössze 2, azaz kettő százalékát érintette.

A bővítési próbálkozások azért sikertelenek, mert a vállalatoknak nincsenek meg sem a személyi, sem a tárgyi feltételei a gyakorlati foglalkozások szervezésében. A szakképzési hozzájárulásra vonatkozó módosítások pedig nem fogják lábba hozni azt a vállalkozói réteget, amely korábban sem kívánt a képzésbe bekapcsolódni. A tapasztalatok azt mutatják, hogy csak a minimum 30-50 fős vállalkozások hajlandók 3, 4, esetleg 5 tanuló gyakorlati képzését felvállalni.

Egyébként a szakképzési hozzájárulásra vonatkozó módosítások csupán visszaállítják annak a

rendszernek egy részét, amely 2010 előtt ösztönözi kívánta a gazdaság szereplőit a képzésben, valamint a saját alkalmazottaik át- és továbbképzésében való nagyobb szerepvállalásra.

A negyedik: a törvény szerint a szakképző iskolákban pedagógiai végzettség nélkül is taníthatnak szakmai elméleti és gyakorlati tantárgyakat a tanárok, az úgynevezett tanárok. Ez a pedagógusszakma arculcsapása véleményünk szerint, és nem utolsósorban annak figyelmen kívül hagyása, hogy a tanulók nem fiatal felnőttek, hanem fiatalok, azaz gyerekek. Pedagógiai ismeretek nélkül hogyan képzelhető el 14 és 18 éves fiatalok nevelése és oktatása?

Az ötödik dolog, amelyről szeretnék szólni: a szakképzést is folytató alapítványi és magániskolák számára tovább szigorodik a feltételrendszer, és ezzel gyakorlatilag az ott folyó szakképzés, éppen a legszegényebbek, legrászorultabbak, különösen a testi és szellemileg is enyhe fokban fogyatékosok képzése megszűnhet. Ugyanez vonatkozik az esti és levelező képzések szabályozására is.

Az MSZP-frakció ezeket a módosításokat nem támogatja, mert egyetlen olyan paragrafusa sincsen, amely a jövő nemzedékének érdekeit szolgálná, sőt egyes paragrafusok kifejezetten hátrányosak mind az egységes szerkezetű köznevelés, mind a kimeneti szabályozás, mind a továbbtanulási lehetőségek szempontjából. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Gőgös Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ikotity István képviselő úr, LMP!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! A köznevelési törvény módosítása a szakképzési törvény módosításával szoros egységet képez, mondtam, hogy külön szeretnék majd beszélni róla. A javaslat-hoz beadott összegző módosító javaslat jóval kevesebb helyesírási hibát tartalmaz, mint a szakképzésnél látjuk, ennek függvényében jóval kevesebb korrekciót is. Ezért valószínűsítjük azt, hogy ez a módosítás nem az iparkamarában íródott, hanem valóban az EMMI-ben készíthették elő. Ide nem kellett Parragh László és a körülötte gyülekező nagyvállalkozók segítsége, hiszen a változások javát a szakképzési törvény módosítása tartalmazta.

A köznevelési módosításoknak az egyik leglátványosabb része az, hogy átnevezi az iskolatípusokat, a jelenlegi szakiskolát szakközépiskolává, a szakközépiskolát szakgimnáziummá; a gimnázium marad gimnázium. Őszintén meglepődtem azon, annyira szeretik önként ilyen veretes kifejezéseket, hogy nem került ide a liceum vagy valami hasonló elnevezés... - jó ötletet adtam? Hogyha piros pontot kap érte valaki, akkor... *(Derűtség. - Czunyiné dr. Bertalan Judit: Korábban is jöhetett volna!)* Az átnevezéseknek a nem titkolt célja *(Közbeszólás az*

MSZP soraiból: Az LMP kedvéért!) az, hogy a presztízsét növelje ezeknek az intézményeknek. Azt gondoljuk, hogy nyilván önmagában ez nem fogja ezt megtenni, sokkal inkább zavart fog kelteni nyilván az emberek fejében. Ez egy régóta, évtizedek óta bejáratott rendszer, bejáratott elnevezések. Ezeket a megszokott elnevezéseket szerintünk, az LMP szerint nem szerencsés megváltoztatni, főként, hogy nincs mögötte tartalmi változás. Pláne nem érdemes akkor, amikor érdemi, reformértékű lépések egyáltalán nem történnek a módosítások alapján sem, a képzések színvonala tehát nem fog javulni.

Egyetlen fontos intézkedésnek csak az számít, hogy a szakiskolai képzésben lehetőséget adnak az érettségi megszerzésére: a hároméves szakmai képzés után lehet egy kétéves érettségi felkészítőre jelentkezni. Azt gondoljuk, hogy ez egy hamis illúzió, nem gondoljuk, hogy ez valódi segítséget jelent. Hiszen, gondoljanak csak bele, az általános iskola után három évig mindössze heti hat órában tanulják a kilenc tantárgyat, tehát ez roppantul kevés, még azt is elfelejtik, amit általános iskolában megtanultak, ezek után két év alatt kell egy érettségit megszerezni.

(22.50)

Csatlakozom az előttem szóló aggályához abban, hogy vajon itt most az érettségi szintjét szeretnék majd lejjebb vinni, vagy őszintén kíváncsi vagyok, hogy hogy fogják ezt a lépést megtenni. Miből gondolják, hogy ez sikerülni fog?

A szakközépiskola szakgimnáziummá történő átnevezése legfeljebb csak arra jó, hogy kiváló lehetőséget teremtsen a statisztikai büvészkedésre, fennáll a veszély, hogy így akarják ellensúlyozni a valódi gimnáziumi férőhelyek majdani csökkentését, amelyről már sok szó volt.

Egyébként ez a sok átnevezés problémát jelent az EMMI számára is, ugyanis az összegző módosító javaslatban szorgalmasan próbálják átvezetni az új elnevezéseket a köznevelési törvénybe, ugyanis az eredeti módosító javaslatban nem sikerült teljességgel megtenni. Azt sem sikerült, hogy megteremtse a törvényi összhangot a jogszabályok és a módosítások között, így most ezt az összegző indítvánnyal kellett módosítani.

Vannak lényegesebb részei is az összegző javaslatnak. Látható egy olyan irány, hogy a Híd-programban majd különböző részképzések elvégzése esetén is lehessen valamilyen végzettséget szereztetni. Ezzel, bár többen fognak végzettséget igazoló papírhoz jutni, kérdéses, hogy lesz-e ennek munkaerő-piaci értéke. Az LMP szerint sokkal inkább az oktatás-képzés megerősítésére, színvonalemelésére lenne szükség, hogy a fiatalok minél többen valódi, használható tudáshoz, képesítéshez jussanak.

Fontos módosításnak tartjuk, hogy a különböző szakképzések megszerzése között választási lehe-

tőség és átjárhatóság van. Sajnos, itt csak finomítások történtek, nem érdemi változtatás. Most a közismereti tantárgyaktól megfosztott szakiskolai képzésben rögtön elkezdődik a szakmai képzés, így a 14-15 éves fiatal, aki bekerülve a szakképző intézménybe, rájön, hogy rosszul döntött, csak akkor tud másik iskolába átmenni, ha évet ismétel. Ha később kezdődne ez a szakmai képzés, akkor talán évismétlés nélkül megtehetnék ezt a 9. évfolyam elvégzése után.

Végül az összegző módosítókból az igazgató ki-nevezésére vonatkozó részről szólnék még néhány szót. Továbbra sem tartjuk szerencsésnek azt, hogy ez a rendszer központilag történik, sokkal szerencsésebb lenne, ha nem egy egyszemélyi döntés lenne, hanem a helyi viszonyokat ismerő emberek tudnák ezt megtenni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e valaki még a felszólalás lehetőségével élni. (Nincs jelentkező.) Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni. Jelzi, hogy igen. Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszonyé a szó. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a tisztelt Ház figyelmét ezen a késői órán. Valóban azt gondolom, hogy fontos téma az, amiről beszélünk.

A képviselőtársaim hozzászólásának a zömében arról szólt az összegző módosítóknak és a módosító javaslatoknak a részletes vitája, hogy azt a köznevelési törvényt módosítja, amely egyébként a szakképzési háttérteret megteremti. Hiszen szeretném megismételni még egyszer határozottan azt, ami az általános vitában elhangzott - itt időközben képviselőtársam, Korózs képviselőtársam kiment, nem vett részt az általános vitán, akkor talán néhány kérdését vagy hozzászólását nem tette volna meg, nevezetesen azt -, hogy az oktatási intézmények az oktatási tárca háttérintézményei, a pedagógiai szakmai szolgáltatások, az Oktatási Hivatal vagy az OFI szakmai feladatai milyen mértékben vehetők igénybe a szakképző intézményeknek. Ugyanolyan mértékben, mint eddig, hiszen azért a köznevelési törvény a háttérjogszabálya a szakképzési törvénynek, és ezért kerül módosításra, mert egységes iskolarendszerben és egy iskolarendszerben gondolkodunk, így mindazok a bemeneti és kimeneti garanciák, amelyek a gyermekek tanulói életútját és életpályáját szabályozzák, a köznevelési törvényben kerültek meghatározásra. Ezért kellett mind a szakképzési Híd-programnak és az alap Híd-program szétválasztásának a szabályozásánál és néhány átmeneti szabálynak a kidolgozásánál az összegző módosító esetén hozzányúlni, és

néhány, valóban a szakképzési törvényhez érkezett módosító tekintetében koherenciázavart kezelni.

Így azt gondolom, hogy a mai napon a tisztelt Ház előtt lévő módosító javaslatok tekintetében valóban egy, a szakképzési törvénnyel való összhang megteremtése volt a cél. A Törvényalkotási bizottság és a Kulturális bizottság javaslatainak, illetve összegző módosítójának a támogatásával, azt gondolom, így már mindaz a szakképzési reform, amelyet a kormány a szakképzés, a gazdaság szolgálatában, koncepciója mentén elfogadott, egy mobilabb, rugalmasabb, a munkaerőpiachoz is illeszkedni tudó, ugyanakkor a tanulók számára az intézmények közötti átjárhatóságot is biztosító és többutas lehetőséget megengedő köznevelési rendszert tesznek ennek a két törvénynek az alkalmazásával együttesen lehetővé.

Én azon nem nyelvészkednék, hogy a szakgimnázium és a szakközépiskola, a szakiskola és a szakközépiskola névváltozások mit jelentenek, vagy mit sem jelentenek. Felhívnám itt is ellenzéki képviselőtársaim figyelmét arra, hogy ez az általános vitában részletesen megtárgyalásra került, és akkor a céllal, azzal a céllal kapcsolatban, mely szerint a szakképző intézmények rendszerét és általában a szakképzés rendszerét egy, a tartalmi megerősítés irányába meg kell újítani és el kell indítani, nem volt vita. Az elnevezés pedig a 2016/17-es tanévtől indul, mint ahogy a törvény hatálybalépéséről rendelkező szakaszokból ez jól kiolvasható. Ez időszak alatt pedig nyilván az ehhez szükséges tartalmi szabályozásokat, illetve a kerettantervi, tantervi illesztéseket, bemeneti, kimeneti szabályoknak a kifejezetten szakmai összhangját meg kell teremteni. És még mielőtt riogatás menne ki a Ház falai közül, most is van, és eddig is működött a szakiskolai vagy szakiskolai képzésre alapuló érettségi felkészítő. Ott sem több időszakról volt szó, ugyanarról beszélünk, csak egy más rendszerben, egy erősebb OKJ-val megalapozott olyan szakmai ismeret elsajátítására nyílik lehetőség a szakiskolai rendszerben, amely, azt gondolom, hogy erősebb és alaposabb képzést tesz lehetővé. Nyilván ez már a szakközépiskolai tananyagtartalmaknak a meghatározását jelenti.

Tehát nem ördögösségről, nem valami teljesen, itt az ellenzéki padsorokból kritizált, valami brutális szerkezetváltoztatásról van szó, arról van szó, hogy a meglévő és a szakképzési rendszerben jól működő protokollok számára egy erőteljesebb, hangsúlyosabb lehetőség nyílik. Hangsúlyozom, annak érdekében, hogy azokat a rémisztő adatokat, amelyeket egyébként ellenzéki képviselőtársaim is behivatkoztak, akár a korábbi szakképzési törvény vitájánál, akár pedig az imént, miszerint a végzettség nélküli iskolaelhagyók aránya az általános iskola befejezését követően a szakiskolai, szakközépiskolai, általában a középfokú képzésben milyen arányú, mind a szakképzési Híd-program, mind a Híd-program, mind pedig ezek az intézkedések azt kívánják szolgálni,

hogy a későbbiekben az intézmények közötti váltás, átjárhatóság és az intézmények közötti összhang megteremtésével ez mindinkább a tanulók és a gyerekek érdekét tudja szolgálni, hogy minél kevesebb ilyen problémával kelljen a köznevelésnek és az iskola-rendszernek küzdeni.

Tehát azt gondolom, hogy ezekkel a módosítókkal, amelyeket mind a Kulturális bizottság, mind pedig a Törvényalkotási bizottság benyújtott, ezzel már egy, a szakképzéshez beérkezett módosítók kapcsán is kialakult és valóban egy egységes és a szakképzési törvénnyel együtt értelmezhető, egy iskola-rendszerben alkalmazott szakképzési rendszerről vagy megújuló szakképzési rendszerről tudunk beszélni. És mivel a köznevelési törvény a háttérszabálya, ezért itt kell bizonyos garanciális elemeket megtartanunk a köznevelési be- és kimeneti szabályoknál, illetve az intézménytípusok definiálásánál.

Azt gondolom, hogy minden olyan változtatás és minden olyan javaslat, amely akár az általános vitán, akár pedig a részletes vita során vagy a bizottsági vitáknál azt a célt szolgálta, hogy a szakképzést meg tudjuk erősíteni annak érdekében, hogy a gyermekek számára használható tudás mellett használható és alkalmazható szakmához juttassuk őket, azokat a módosításokat és hozzászólásokat megköszönve kérem a tisztelt Ház támogatását mind a szakképzési, mind pedig a köznevelési törvény módosításához.

Köszönöm szépen a szót és a figyelmet, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája**. Az előterjesztés T/4818. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4818/6. számon, jelentését pedig T/4818/7. számon megismerhették.

(23.00)

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 20 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére

összesen 20 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül fontos törvény tárgyalásához értünk a mai napon. A magyar diplomácia, agrárdiplomácia kitartó közreműködésével, több mint négyéves tárgyalási folyamat eredményeként idén januárban megszületett a genetikailag módosított szervezetek köztermesztésének tagállami tiltását lehetővé tévő uniós jogszabály-módosítás. Hosszú idő után végre a Tanácsban, az Európai Parlamentben és a két intézmény között is létrejött a megállapodás, közös nevezőre jutottak a felek. Mindezt átütő sikerként értékelem, és nekünk, magyaroknak nem kevés szerepünk van benne, hogy ez bekövetkezhetett. A magyar álláspont háttérében az Alaptörvényben foglalt tiltás és a magyar emberek GMO-ellenessége áll.

Engedjék meg nekem, hogy röviden elmondjam önöknek a megállapodás megszületésének előzményeit. Régóta kifogásoljuk, hogy az Európai Unió GMO-kra vonatkozó engedélyezési rendszere nem tükrözi megfelelően sem a magyar, sem az európai fogyasztók, sem pedig a tagállamok többségének akaratát. Különösen kiéleződik az ezzel kapcsolatos vita, ha a GMO-k termesztéséről van szó. A kormányzat évek óta minden lehetséges fórumon következetesen küzd azért, hogy hazánkban ne lehessen génmódosított növényeket vetni. Mind európai uniós, mind nemzetközi szinten vezető szerepet töltöttünk be a GMO-mentességért folytatott harcban, elég itt a „GMO-mentes Európa” kezdeményezésre utalnom.

Miért óriási mérföldkő ez a szabályozás? Mert a jelenlegi uniós rendszerben rendkívül nehéz feladat a GMO-mentesség megőrzése, a moratórium, azaz a termesztési tilalom bevezetése és fenntartása. Ehhez igen költséges tudományos vizsgálatok szükségesek, amelyekhez a fajtatulajdonosok ráadásul nem adnak a szabadalmukkal védett vetőmagokból. Így gyakorlatilag nincs lehetőség független hatásvizsgálatok elvégzésére. Ugyanakkor a döntés nem a mi kezünkben van, helyettünk más tagállamok, illetve az Európai Bizottság dönt. Ez számunkra elfogadhatatlan, és sérti Magyarország szuverenitását.

Az Európai Bizottság 2010 júliusában, öt évvel ezelőtt nyújtotta be jogszabály-módosítási javaslatát, amelynek célja az volt, hogy a tagállamok maguk dönthessék el, hogy akarnak-e GMO-kat termesztetni a területükön, vagy sem. Sőt, a döntésnél nem környezeti vagy egészségügyi szempontokat, kockázatokot kell mérlegelni, hanem a tagállam gazdasági és társadalmi indokok alapján is bevezetheti a tiltást. Ennek ötletét még Magyarország vetette fel 2005-ben. Ebben a mind gazdasági, mind politikai szempontból is különösen érzékeny kérdésben 2010 má-

sodik felében kezdődtek meg igazán a tárgyalások, melyek során számtalan, a belső piacot, a nemzetközi kötelezettségeket és egyes uniós jogi kérdéseket érintő probléma merült fel.

Magyarország európai uniós elnöksége alatt a dosszié tárgyalása során óriási előrelépést értünk el. Kidolgoztuk azt az indokrendszert, amelyre a tiltó intézkedéseket alapozni lehet. Ekkor azonban még néhány nagy tagállamban hiányzott a kellő politikai akarat a javaslat elfogadásához. 2014 elején azonban az 1507 jelű génmódosított kukorica termesztésének uniós engedélyezéséről szóló szavazás akkora vihart kavart, hogy az országok felismerték: a döntés tagállami kézbe adásának most érkezett el a történelmi pillanata. 2014 júniusában a miniszterek óriási jelentőségű döntést hoztak, és végül megszavazták a köztermesztési javaslatot.

Ezt követően már csak az Európai Parlamenttel kellett végső megállapodásra jutni. Az Európai Parlamenttel folytatott tárgyalások 2014 decemberében a Tanácsban a tagállamok szakminiszterei által júniusban elért megállapodáshoz képest kifejezetten jó irányba vitték az ügyet. Újra feltűntek azok a szakmai elemek a szövegben, például a tiltás indokai, amelyeket még 2011 első félévében a magyar európai uniós elnökségünk idején sikerült kiharcolnunk az érintett tárcák kitartó képviselével. Ezek erősebbé, jogi szempontból biztonságosabbá és számunkra kedvezőbbé tették a megállapodást. A tárgyalások végén, 2015. január 13-án, az Európai Parlament plenáris ülésén végül megszavazták a GMO-k termesztésének tagállami tiltását lehetővé tévő jogszabályi módosítást.

Megszületett a 2015/412/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy társadalmi, gazdasági vagy egyéb indokok alapján korlátozzák vagy megtiltsák egyes géntechnológiával módosított szervezetek termesztését az országuk területén. A tárgyalások során Magyarország mindvégig kezdeményezőnek számított. Számos tagállam hazánkhoz igazította álláspontját és szavazott végül igennel a módosítási javaslatra.

Most pedig engedjék meg, hogy rátérjek arra, miről is szól fő vonalakban az új irányelv és a jelenlegi törvénymódosítási javaslat. Például egy-egy GMO termesztésének engedélyezésére vonatkozó döntés során nemcsak a GMO-k egészséggel vagy környezettel kapcsolatos kockázataira vonatkozó szempontok merülnek fel, hanem számos más nagy fajsúlyú, mérlegelendő kérdés is. Többek között figyelembe kell venni agrárpolitikai célokat, az esetleges köztermesztés gazdasági hatásait, az ezzel kapcsolatban megfogalmazódó társadalmi igényeket, azoknak a gazdálkodási módoknak, például ökológiai gazdálkodásnak a jövőjét, amelyeket a GMO-termesztés is érinthet. Emellett biztosítani kell a fogyasztók, a mezőgazdasági termelők és a gazdasági szereplők választási szabadságát.

Ezeket figyelembe véve az új uniós szabályozás nagyobb döntési rugalmasságot biztosít a tagállamok számára annak a kérdésnek az eldöntésében, hogy kívánnak-e GMO-kat termesztetni területükön. Ez egy új, a korábbinál hatékonyabb eszközt ad a kezünkbe a magyar mezőgazdaság GMO-mentességének megőrzéséhez. Az irányelv és így a törvénymódosítási javaslat értelmében kétféleképpen tilthatjuk a GMO-k köztermesztését. Az első lehetőség alkalmazása esetén az engedélyezési eljárás során az Európai Bizottságon keresztül kérhetjük a kérelmet benyújtó céget, hogy módosítsa a bejelentését úgy, hogy az ne vonatkozzon Magyarországra területére. Ha ezzel a kérelmező egyetért, már eleve olyan uniós engedély születik, amelynek hatálya nem terjed ki hazánkra. Jogi szempontból ezt találjuk a legbiztonságosabb megoldásnak, és feltétlenül élni kívánunk ezzel a lehetőséggel.

Amennyiben a kérelmező nem tesz eleget a kérésünknek, és nem módosítja a bejelentését, a második opció alapján is megtilthatjuk az adott GMO-növény termesztését. Ebben az esetben azonban az uniós termesztési engedély hatálya ki fog terjedni hazánk területére is, az utólagos tilalmat pedig részletes szakmai indokokkal kell alátámasztanunk. Az irányelv átmeneti rendelkezéseket is megállapít annak érdekében, hogy a tagállamok a már engedélyezett GMO-k vonatkozásában vagy az új irányelv hatályba lépése előtt benyújtott engedélykérelmek esetében is termesztési korlátozást vagy tilalmat vezessenek be az előbb bemutatott két opció szerint.

Jelenleg nyolc, köztermesztésre is kiterjedő kérelem van elbírálás alatt az Európai Unióban, tehát igyekeznünk kell a törvény elfogadásával, hogy ezeknek a génmódosított kukoricáknak a hazai termesztését is megakadályozhassuk. A magyar mezőgazdaság GMO-mentességének fenntartására csak így van érdemben lehetőségünk. E tekintetben különös figyelemmel kell lennünk a rendkívül szűk határidőkre is. Hazánk ugyanis legkésőbb 2015. október 3-ig élhet az átmeneti intézkedésekben foglalt tiltási lehetőséggel.

Tisztelt Képviselőtársaim! GMO-kérdésben tehát a csatlakozásunk óta élen járunk az Európai Unióban. Ez az irányelv átültetésében sincs másképp. Bár néhány uniós tagállamban is benyújtották már az országgyűlés elé az átültetésre vonatkozó törvénytervezetet, ha elég gyorsan cselekszünk, hazánk elsőként építi be belső jogába az új irányelvet, és elsőként élhet a benne foglalt tiltási lehetőséggel. Meggyőződésem, hogy ennek komoly üzenete van mind a hazai, mind az európai uniós közvélemény felé.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa és fogadja el a benyújtott törvényjavaslatot, biztosítva azt a politikai konszenzust, amely a GMO-k megítélése terén közel egy évtizede fennáll. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz és az MSZP soraiból.)*

(23.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztő felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 6 perces időkeretben. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a mai napon az elfogadott határozati házzsabálytól való eltérés alapján megtárgyalta a T/4818. számon benyújtott, a géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, melyhez a bizottság 33 igen szavazattal egyhangúlag összegző módosító javaslatot nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza. A javaslat egy pontatlanság kijavítását célozza, ugyanis a törvényjavaslat 1. §-ában bevezeti az engedély területi korlátozására vonatkozó kérés fogalmát, de azt később pontatlanul használja. A Törvényalkotási bizottság ezt a kodifikációs hibát korrigálja.

A javaslat egésze a 2001/18/EK irányelvnek a tagállamok számára a géntechnológiával módosított szervezetek területükön történő termesztésének korlátozására, illetve megtiltására biztosított lehetőség tekintetében történő módosításáról szóló 2015/412/ EU európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek magyar jogrendbe történő átültetését szolgálja, melynek így maradéktalanul eleget teszünk.

A miniszteri expozé ismeretében az ott megfogalmazott céloknak megfelelően kérem képviselőtársaimat a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésükre.

Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik, ezek sorában is elsőként Font Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2004-ben közismerten csatlakoztunk az Európai Unióhoz, és akkor már az Európai Unió megengedte, hogy a géntechnológiai bizottsághoz benyújtott, termesztésre ajánlott növényeket a fajtatulajdonosok kezdeményezésére az adott tagországok termesztessék, illetve el kellett dönten, hogy a csatlakozásnál kérünk-e moratóriumot a termesztés tiltására.

Magyarország élt ezzel a lehetőségével, a hivatalos okmányt 2005 januárjában nyújtottuk be az akkor egyedül várható, Magyarországon termesztett fajtára, a kukorica Monsanto 810-es kódú kukorica-hibridjére. Ez a moratórium akkor csak néhány évre védett meg bennünket. 2006 őszén újratárgyalásra került a kérdés, és az akkori kormány döntés elé került, hogy milyen törvénymódosítást nyújt be az akkor már létező '98-as géntechnológiai törvény módosítása kapcsán.

A benyújtott változatot a Mezőgazdasági bizottság mint első helyen kijelölt bizottság elutasította, nem vette tárgysorozatba, mert gyakorlatilag egy rendkívül megengedő, a koegzisztencia szabályait olyan lazán értelmező változat került benyújtásra, amelyben gyakorlatilag mi is kinyitottuk volna a GMO-termesztés lehetőségeit. Miután a fő bizottság, amelyet már akkor is én vezettem, elutasította ezt a benyújtott törvénytervezetet, általános vitára való alkalmasságát, elindult egy belső egyeztetés, hogy akkor hogyan tovább. Érezhető volt, hogy a kormánypárton, az akkori kormánypárton belül is vannak, akik a kormány benyújtott törvénytervezeti szándékával nem értettek egyet.

Ennek megerősítésére közösen, az akkori kormánypártokkal való egyeztetés után kezdeményezésemre 2006. november 22-én egy parlamenti nyílt napot szerveztünk, amelyben azt vitattuk, hogy vajon a mezőgazdasági géntechnológia, elsőgenerációs GM-növények termesztése milyen előny-nyel/hátránnyal járna Magyarországra nézve. Azt tudni kell, hogy közben a törvénytervezet vitája zajlott, a végszavazás felé közeledtünk, és rendkívül sok, nagyon szigorú módosító indítványt nyújtottunk be, amely gyakorlatilag teljesen átírta a kormány által benyújtott törvénytervezetet, és megtiltotta volna, a felállított szigorú szabályokon keresztül megtiltotta volna, ellehetetlenítette volna a GMO-s növények magyarországi termesztését. Olyan védősávot és olyan előzetes feltételrendszereket írtunk elő, amely szinte betarthatatlanná tette volna a termesztést. Azonban a törvény vitája nem zárult le, és ezen a konferencián, amelyen mind a GMO-pártiak, tehát a fajtatulajdonosok magyarországi képviselői mind jelen voltak - itt a Felsőházi ülésteremben tartott a közel 8 órás vita, mintegy 600-an vettünk rajta részt -, a zársóra érkezett meg Gráf József miniszter úr, aki jelezte, hogy most érkezett a kormányülésről, és gyakorlatilag a kormány elfogadta az ellenzék által kezdeményezett, de közben az akkori kormánypárt által is támogathatónak látott nagyon szigorú módosító indítványokat, amelyek a tiltás egyértelmű kifejezését jelezték. Ekkor vált egyértelművé, hogy akkor hosszú távon most már törvényi szinten is a tiltást fogjuk választani.

Közben nagyon fontos nemzetközi események történtek, például hogy a 2005-2009-es időszakra

Angela Merkel lett a Német Köztársaság kancellárja. Ez azért izgalmas, mert Németország abban az időszakban még megengedő volt, szintén engedélyezte a GMO-s növények termesztését. A másik nagyon fontos fordulat, hogy 2007-ben Nicolas Sarkozy lett Franciaország köztársasági elnöke. Ez azért fontos, mert Franciaország Sarkozy kormányfővé választásáig szintén engedélyezte a GMO-s növények termesztését. Igazából Ausztria, Magyarország és a skandináv országok voltak az élenjárók, akik tiltakoztak, és már akkor követelték, hogy helyezzük nemzeti hatáskörbe a GMO-termesztés kérdéskörét. De azzal, hogy első lépésben egyébként Franciaország utasította el Sarkozy hatására a GMO-termesztést, majd egy évvel később Németország is ezt az utat választotta, egyértelművé vált, hogy teljes arculatváltozás következett be az európai viselkedésben; talán mondhatjuk, ez volt az előszele a magyar és osztrák zászlóvivésnek, melyben mi kategorikusan tiltakoztunk a GMO-s növények termesztése ellen, és saját hatáskörbe szeretnénk volna már akkor is hozni ezt a döntési lehetőséget.

Természetesen ez nem ment ilyen egyszerűen, miniszter úr több fordulatban utalt arra a küzdelmi sorozatra, amelynek például az egyik fordulata, hogy 2011-ben Magyarország az EU elnökségét vezette. Már akkor a mezőgazdasági bizottságok európai uniós elnökeket hívtam itt össze egy találkozóra, külön a GMO-s kérdés volt napirenden. Rendkívül érdekes vita bontakozott ki, hogy mely országok milyen logika alapján engedélyezik, és mely országok milyen logika alapján szeretnék megtiltani és tiltják is a GMO-s növények termesztését, köztermesztésbe vonását. Ugyanakkor ezen EU-elnökséget használtuk fel arra 2011-ben, hogy gyakorlatilag kidolgoztuk a tiltás alapjait, hogy véleményünk szerint milyen indokrendszerrel lehet az adott országnak a teljes tiltást bevezetni.

Az Európai Unió ekkor ezt még távolságtartással figyelte. 2012-ben Dánia volt az a logikánk mellé csatlakozó ország, szintén EU-s elnökséget vezetett, amely kőkeményen a tiltás logikai rendszerét szerette volna kidolgozni. Sajnos ez akkor még nem sikerült, és úgy, ahogy miniszter úr említette, 2014-ben egy GMO-s kukoricafajta termesztését engedélyezte a növénytermesztést engedélyező európai uniós hatóság. Na, és ekkor elszabadultak az indulatok.

A hazai jogalkotásban nem szabad megkerülni a 2012 januárjától élő Alaptörvényünket, amely az utolsó fordulatában ugyan, a módosító indítványok között - aki ezt figyelte, szintén alaptörvényi szinten a GMO-s növények köztermesztésbe vonása ellen nyújtottunk be egy módosítást, amely végül is elfogadásra került. Tehát ezzel azt gondoltuk, hogy teljes egészében a jogszabályi környezetet megteremtettük mind a szakmai vonalon, mind pedig az alaptörvényi

vonalon, hogy egyértelmű utalást adjunk a környező és az európai uniós országoknak.

Azért mondom a környezőt, mert Románia megengedi ezt a termesztési módot, és sajnálatos módon volt is belőle problémánk, amikor illegális módon Romániából - most már bizonyítottan tudott -, Romániában termesztett GMO-s szaporítóanyag került át nem engedélyezett módon magyar gazdákhhoz.

(23.20)

Ebből komoly eljárás következett: ki kellett szántani és kártalanítani kellett a fajtatulajdonosnak a gazdákat. Ez közismerten már az előző kormány miniszterségéhez, Fazekas miniszter úr tevékenységéhez tartozott, amikor ezt az eljárást le kellett folytatni.

Hogy miért izgalmas ez a kérdés? Talán sokan nem is értik és nincs is időnk arra, hogy megvitassuk a GMO-s növények előnye-hátránya kérdéskört. Mi egyértelműen a hátránya érvrendszerét látjuk nagyon súlyosnak, ezért is helyezkedtünk akkor, mind az öt parlamenti párt... - tehát 2006-tól kezdve mind az öt parlamenti párt egyértelműen és azóta is a GMO-s növények ellen érvel egyértelműen.

De hadd említsem meg a klasszikus Monsanto 810-es kukoricának, miután felfejtették a géntérképét és különféle rovarkártevők ellen próbáltak nem hagyományos vegyszeres úton védekezni... - hanem azt találták ki, hogy a *Bacillus thuringiensis*nek a toxintermelő génjét egyszerűen kivették, sajnos nanotechnológiával már ilyeneket tudunk csinálni, kiemelték, és egyszerűen berakták az akkorra már felfejtett kukoricagén modelljébe. Egyetlenegy helyre beillesztették. Ez a kukoricában nem okozott semmilyen változást, kivétel, hogy innentől kezdve a gyökérén keresztül mérget, toxinanyagot termel a földben. Ezzel aztán megöli valóban azt a kukoricarovart, ami ellen addig hagyományos úton, tehát vegyszerrel védekeztünk egyetlen kis problémával, mint ahogy a 2006-os konferencián többen említették, bebizonyították magyar kísérletek következtében, hogy 1500-2000-szer több mérgeanyagot termel ez a kukorica az élete során, mint amennyi mérgeanyagot egyébként vegyszeres úton kijuttatunk ugyanezen rovarok elpusztítására - hogy csak érzékeltsem, hogy milyen csalfaságokra jutott az elemző- és kutatótársadalom, akik mindig is fenntartással követték a GMO-s növények terjesztését.

Nos, ennek következtében a végső fordulatot tudjuk: 2015 áprilisától az említett cikkely megengedi, hogy az adott tagországok saját törvénykezéssel keresztül döntsék el az engedélyezés vagy tiltás kérdését. Ez a törvénytervezet a szokásunknak és az eddigi hagyományainknak megfelelően a tiltást, az egyértelmű tiltást rögzíti. Természetesen javasoljuk, hogy ezt a törvényt fogadjuk el.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló képviselő Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP, tessék!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Mondtam itt a kollégáknak, hogy ilyenkor, éjjel csak akkor szoktunk falun dolgozni, ha ellik a tehén, de most különleges esemény van, mert gyorsan kell valamit csinálni. Ezt miniszter úr jelezte.

Miniszter úr is, Font képviselőtársunk is elmondta, hogy elég hosszú utat járt be ez a dolog, mióta elkezdtünk ebben közösen tevékenykedni, és úgy tűnik, hogy ennek az eredménye is meglett. Nagyon üdvözljük, hogy eljutott oda az Európai Unió, hogy ez az ügy sokkal fontosabb annál, mint hogy ráerőltessenek tagországokra egy olyan döntést, amivel mondjuk, például Magyarország egyértelműen és régóta nem ért egyet.

Itt most egy feladat lesz: ezzel nagyjából a történetnek az a része, hogy nyilván innentől kezdve nálunk ilyen természetesen nem lesz, mert az a szempontrendszer, amit az irányelv meghatároz, kibővíti lényegesen az egészségügyi és egyéb kockázatokat, azzal megoldjuk azt, hogy ilyen növény Magyarországon nem kerülhet köztermesztésbe. Egy dolgot nem tudunk elérni: azt, hogy a pollen megálljon a határon. Erre utalt képviselőtársam is, hogy jó lenne meggyőzni a szomszédokat, akár az uniós partnereket is, akár azokat is, akik még nem azok, de uniósok akarnak lenni, hogy fogadják el azt az érvrendszert, hogy ez Európának gazdasági kárt okoz.

Én is elég sok tárgyalást megértem ebben az ügyben még államtitkárként. A legnehezebb tárgyalásom egy ötgyermekes családanyával volt, aki arról akart meggyőzni, hogy milyen jó az a génmódosított repce. Úgyhogy nagyon nagy erők mozdultak meg ebben a témában. Nyilván ez egy óriási üzlet, és erről még nem volt szó, de nyilván idő hiányában meg kell mondjam, nem maga a vetőmag az üzlet, azért ezt látni kell, hanem az, hogy ha valaki ilyen vetőmagot elkezd termesztetni, az kizárólag annak a fajtatulajdonosnak az egyéb szereit használhatja, mert az nyilván determinálja a teljes termesztési ciklust, és nem használhat szabadon más szereket.

Rádásul az a dolog, amivel az elsőket kitalálták a moly meg a bogár ellen, arra tökéletesen jó megoldás, ha megfelelő vetésforgó van. Ha tehát valaki nem akar, mondjuk, évtizedeken keresztül ugyanabban a földben kukoricát termelni, mert a probléma oka ez volt nyilván, és erre kellett valami megoldás, de látjuk, hogy ez olyan károsodást okozott, amire most már az innen-onnan előkerült, rejtegetett kutatási anyagok is utalnak, hogy az az óriási mennyiségű

méreganyag bizony-bizony helyenként még a gilisztát is elvitte, tehát nemcsak azt a kórokozót, ami ellen használták.

Tehát állítom, hogy Magyarországnak mindenképpen létkérdés volt, hogy ebben a dologban kitarjunk, és megérte. Nagyon-nagyon nehéz helyzetbe kerültünk volna a vetőmagtermesztés oldalán, ha itt bármi ilyen próbálkozás sikeres. Elvileg ugyan lehetett volna nálunk termelni, erre képviselőtársam utalt, de az a köztes termesztési törvény olyan szigorú volt, hogy ezt gyakorlatban megvalósítani lehetetlen volt. Ezt láttuk, volt is ebből konfliktus. Néhányszor visszakaptuk mi azt a törvényjavaslatot, hogy azért azt gondoljuk meg, mert az kvázi tiltás, de szerencsére Európában is valóban történtek változások, sokan rájöttek arra, hogy nekünk van igazunk, és azt hiszem, hogy ebben továbbra is következetesnek kell lenni.

Végül is most már az következik, amiről miniszter úr beszélt, hogy az irányelvet át kell ültetni a hazai joggyakorlatba, de azért ezt sokkal szívesebben átültetjük, mint kínlódtunk annak idején az együtttermesztési törvénnyel, hogy hogyan csináljunk olyan megoldást, ami a jó kis király módjára ad is ajándékot, meg nem is.

Nagyon jónak tartottam azt a fajta együttműködést, ami annak idején ebben az ügyben kialakult, és mindenki megértette az akkori kormányzatban is, hogy ez miért fontos Magyarországnak. Szerintem lennének még ilyen ügyek, én úgy gondolom, én is nyújtottam be a múlt héten a talajaink termőképességének védelméért, ajánlom még egyszer mindenki figyelmébe, mert most itt van a fél agrárkormányzat, abban is lépniük kell. Tehát állítom, hogy nem léphetünk azon túl, hogy kirabolható a termőtalajunk. Lehet, hogy nem pont úgy, ahogy én azt leírtam, de az is egy olyan ügy, azt hiszem, majdnem ehhez hasonló fontosságú ügy lehet, és azt is javaslom, hogy ebben kezdjen el gondolkodni a kormányzat is, hogy mit tudunk a magyarországi termőtalajok megóvása érdekében tenni azon túl, mint a jelenlegi jogszabályaink.

Úgyhogy nem hiszem, hogy ebben nagy vitánk lesz. A törvényjavaslat minden olyat átemelt, ami ebben az irányelvben benne van, és én is azt kérem mindenkitől, hogy ezt támogassuk. Próbáljuk megvédeni ezt a pozíciókat, és innen a következő lépés nyilván az, hogy élelmiszerágon mi jön még be Magyarországra. Az egy nehezebb kérdés lesz nyilván, sokkal bonyolultabb, sokkal nehezebb ügy, de én nem keverném össze a kettőt. Ez már nekünk az agrártermelés szempontjából nagyon fontos ügy, és innentől a következő lépés, hogy a jelölésekkel, egyebekkel legalább tudatosítsuk a lakosságban, hogy amit fogyaszt, az milyen, mert azt már, úgy gondolom, hogy a piac már szelektálhatja, ha következetesek leszünk ebben a dologban.

Úgyhogy én is azt hiszem, hogy a közös sikernek örülni kell, és talán ebben az ügyben folytatnunk is

kell ezt a közös munkát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője a következő. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk számára stratégiai érdek Magyarország GMO-mentességének megőrzése. Figyelembe véve a GMO-k ökológiai, egészségügyi, valamint gazdasági kockázatait, mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy hazánk GMO-mentes állapotát megőrizzük, gondolva a jövő nemzedékekre, a környezet biztonságára és nem utolsósorban a GMO-mentes státusunkból fakadó és fokozatosan növekvő piaci versenyelőnyünkre, továbbá arra, hogy a GMO-mentesség feladásának a jövőbeni következményei nem beláthatóak.

(23.30)

Itt csak utalnék arra, hogy például a múlt század '40-es éveiben bevezetett DDT rovarirtó szer Nobel-díjban részesült, majd néhány évtizedre rá már betiltották az emberi szervezetre gyakorolt rendkívül káros hatása miatt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés öt parlamenti párt egyetértésével fogalmazta meg Magyarország GMO-mentes stratégiáját, továbbá az annak eléréséhez és megőrzéséhez szükséges feladatokat, mely stratégia nem változott, vagyis nem csökkent az elutasításunk a GMO-s termékekkel szemben, sőt a legfőbb jogi norma által erősödött akkor, amikor 2012. január 1-jén hatályba lépett az új Alaptörvény, mely Magyarország GMO-mentes mezőgazdaságának fenntartását írja elő. Magyarország pedig kitart döntése mellett, és azóta vezeti azt a küzdelmet, melynek eredményeként olyan EU-irányelv született 2015. január 13-án, hogy a tagállamok maguk dönthetnek GMO-mentességükről. Ez a magyar álláspont győzelmét jelenti az Európai Unióban.

Mindezek alapján pedig a törvényjavaslat célja az, hogy a GMO-ra vonatkozó uniós irányelv alapján elsőként Magyarország fogadja el a GMO teljes tiltására vonatkozó törvényt. Az irányelv értelmében a tagállamok kétféleképpen tilthatják meg vagy korlátozhatják a GMO köztermesztését. Az első opció alkalmazása esetén az engedélyezési eljárás során a tagállam az Európai Bizottságon keresztül kérheti az engedélykérelmet benyújtó céget, hogy módosítsa a bejelentését annak érdekében, hogy az uniós engedély területi hatálya ne terjedjen ki az adott tagállam területének egy részére vagy egészére. Ebben az esetben tehát az eredeti kérelem és az ez alapján kiadott engedély területi hatálya módosul. Amennyiben a kérelmező nem ért egyet a tagállam kérésével,

és továbbra is fenntartja eredeti kérelmét, a tagállam a második opció alapján is megtilthatja az adott GMO-s növény termesztését. A második opció alkalmazása esetén a tagállam az engedélyezést követően szabadon dönthet a tiltásról vagy korlátozásról, jelezve a Bizottság felé annak részletes indokait. A tagállam mérlegelésétől függ, hogy figyelembe veszi-e a Bizottságtól esetlegesen kapott észrevételeket vagy nem. A második opciót abban az esetben is lehet alkalmazni, ha az első lehetőséggel a tagállam nem élt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar jogszabály az Alaptörvény alapján a teljes tiltást, a zéró toleranciát alkalmazza. A mostani törvénymódosítási javaslat mellett dolgoznak egy feliratozásra vonatkozó rendeleten is, mely előírná majd, hogy milyen tájékoztatást kell szerepeltetni az élelmiszereken a GMO-val kapcsolatban. Ez azért fontos, mert így már a határon kiszűrhetők és kitilthatók lesznek a nemkívánatos GMO-s importárúk. Több tagállam is érdeklődik azon magyar javaslat iránt, hogy az EU GMO-mentes övezet legyen, továbbá Magyarország érdeke is az, hogy környezetében minél több ország GMO-mentes maradjon, tekintettel arra, hogy a pollenek a határokon átszállnak.

Végül engedjék meg, hogy külön megköszönjem Font Sándor képviselőtársunknak, a magyar kormánynek heroikus küzdelmét, és megköszönjem az ellenzék támogatását is abban, hogy Magyarország továbbra is fenntarthassa GMO-mentességét. Kérem, támogassák a T/4818. számú törvényjavaslatot, a KDNP frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő felszólaló képviselő Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni minden előttem szólónak azt a történelmi bemutatót, amit itt hallhattunk a GMO-s küzdelemmel kapcsolatban. Sajnálom, hogy csak ennyien vagyunk a Házban és csak ennyien hallgathattuk végig. Annak örülök, hogy GMO-ügyben hazánkban régóta konszenzus van, és ezt az irányt tovább kell vinni. Én is úgy gondolom, és nem árulok el nagy meglepetést, hogyha elmondom, hogy a Jobbik támogatja ezt az irányelvet, amit most beültetünk a magyar jogrendbe.

A sürgősséget is értjük és indokoltnak gondoljuk, nem véletlenül szavaztuk meg a házszabálytól való eltérést, ugyanakkor jó lett volna azért, ha a módosító indítványok benyújtására némileg több idő van. Ha jól rémlik, akkor ma 15 óráig kellett ezeket megtenni, ilyen módon lesz egy-két módosítási szándék vagy irány, amit csak sajnós szóban tudunk megosztani önökkel.

Úgy gondoljuk, ahogy mondtam, természetesen ez egy támogatandó javaslat, ugyanakkor lássuk be, hogy még a saját hazai Alaptörvényhez képest is azért ez egy visszalépés, hiszen az Alaptörvény azt mondja ki, hogy minden Magyarországon élő ember számára a testi és lelki egészséges élethez való jog alapfeltétel, és ehhez kapcsolja hozzá azt is, hogy GMO-mentes élelmiszerhez tudjanak hozzájutni a Magyarországon élő emberek. Ez a javaslat ettől nagyon messze van, hiszen csak a köztermesztésről szól, ami tényleg egy előrelépés, és örülünk, hogy végre konkrétan le lehet írni egy jogszabályban azt, hogy hazánk megtilthatja a GMO-termesztést, de ez tényleg csak egy elsődleges lépcső szabad hogy legyen.

Az a küzdelem, ami elindul majd esetleg, remélhetően aktívabban az élelmiszerek területén és a takarmányok területén, remélem, hogy nem fog annyira ideig tartani, mint ez a küzdelem, ami talán most révbe ért, bár azért vannak aggályaink azzal kapcsolatban például, hogy a TTIP vagy hasonló egyezmények miként tudják majd esetleg ezt felülírni vagy befolyásolni. De visszatérve az eredeti gondolatra, ahogy önök is említették, 2004 óta vagyunk az EU tagjai, és most 2015-re sikerült ezt az eredményt elérni. Ha ugyanilyen ütemben dolgozik majd Brüsszel és a tagországok, akkor még jó néhány évet vagy ne adj' isten, évtizedet kell arra várni, hogy a takarmányok vagy az élelmiszer területén is hasonló sikereket érjünk el. Ilyen módon, pont erre utaltam, amikor azt mondtam, hogy az Alaptörvényhez képest azért ez egy jelentős visszalépés, és az a fajta feliratozás, ami most tervben van, és amiről most szólnak a viták Brüsszelben is, abban is szeretném kérni a magyar kormányt, hogy határozott álláspontot képviseljen, és minimum várjuk el azt, hogy a dohánytermékekhez hasonló módon, jó nagy felületen, erősen látható módon feltüntessék a GMO-ra vonatkozó jelölést. És persze aztán majd apró betűvel lehet részletezni, hogy az konkrétan mit jelent a gyakorlatban, de legyen egy egységes, legalább a termék csomagolásának negyedét, mondjuk, betöltő jelzés, ami egyértelművé teszi, hogy milyen termékről van szó. Vejkey képviselőtársunk utalt arra, hogy ez azért is lehet fontos, mert ilyen módon majd akkor ki lehet tiltani esetleg az országból a bejövő GMO-t tartalmazó termékeket. Ehhez még rengeteg európai uniós jogszabályt és esetleg alapvető uniós irányelveket kellene módosítani, én nagyon szurkolok ehhez a harchoz, bár eléggé szkeptikusan állunk hozzá.

Szintén nagyon fontosnak tartom, hogy a szomszédokkal kapcsolatos tárgyalások, előrelépések megtörténjenek. Valóban nagyon nehéz lesz betartani a gyakorlatban a GMO-mentességünket, ha jó néhány szomszédunk ebben nem lesz partner. Nem tudom, ha erről lehetne részletesebben hallani, hogy konkrétan hol tartanak ezek a tárgyalások, és mely olyan országok vonhatók be a környéken, akik jelenleg esetleg még nem a tiltás oldalán állnak, de van

arra esély, hogy át lehessen fordítani az ő véleményüket, fontos lenne erről is tudni. Illetve, ami szorosán idekapcsolódik, talán az a fehérjeprogram, amiről 2010 óta gyakran hallunk, hogy az hogyan áll, hiszen enélkül, ennek sikere nélkül nehezen lehet majd a GMO-s szóját kiváltani, ilyen módon pedig akkor a takarmányozás és az élelmiszer területén nem fogunk tudni érdemben előrelépni.

Ahogy mondtam, a sürgősséget is teljes mértékben megértjük, és nagyon fontos lenne, hogy amit miniszter úr említett, azt hiszem, ha jól emlékszem, az októberi időpontig sikerüljön jeleznie hazánkknak azt, hogy a most engedélyezésre váró fajtákat nem kívánjuk hazánkban termesztetni. Erre is, azt hiszem, hogy most ilyen módon lesz még lehetőség, hiszen a sürgősséghez hozzájárultunk mi is.

(23.40)

Röviden ezeket szerettem volna elmondani. Tehát összefoglalva támogatjuk, de szeretnék azokra a kérdésekre választ kapni, amiket elmondtam, és kérem a kormányzatot, hogy a további előrelépésekben is hasonló határozottságot mutasson, illetve jó lenne megsürgetni a folyamatokat, mert nem szeretnénk még tíz-tizenöt évet várni arra, hogy a takarmány és az élelmiszer területén is eljussunk eddig.

Köszönöm, és átadnám képviselőtársamnak a lehetőséget. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr, parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A vetőmagtermesztés, egyáltalán a termesztés kapcsán valóban nagyon üdvözlendő és támogatandó ez a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, és valóban csak egy kis lépés, de mégis meg kell tennünk minden kis lépést ahhoz, hogy elérjük a végső célt.

Ha az a kérdés, hogy látok-e rá esélyt jómagam - akár magánvéleményként, de szerintem nyugodtan mondhatom frakcióálláspontként is -, hogy az Európai Unió területén Magyarország GMO-mentességét megőrizze vagy GMO-mentessé váljon, akkor azt mondom, hogy nem, jelen pillanatban erre nem látok esélyt. És nem is elsősorban a termesztés, hanem ahogy itt már többször elhangzott, a GMO-t, génmódosított szervezeteket tartalmazó élelmiszerek tekintetében, hiszen jelen pillanatban ezeknek a behozatalát nem tudjuk megakadályozni, pontosan az alapvető szabadságok, az Európai Unió alapjellemezőinek gondolt vagy akként számon tartott alapjogok, alapszabadságok, mint az áruk és a szolgáltatások szabad áramlása okán. Természetesen Magyarország dönthet abban tagállami hatáskörként, hogy termesztésbe enged-e génmanipulált vetőmagot vagy ilyen szervezetet, de jelen pillanatban is

sajnos az a probléma, hogy ott vannak a boltok polcain akár azok az élelmiszerek, amelyek génmanipulált szóját vagy egyéb olyan szervezetet tartalmaznak, bármilyen kis mennyiségben is, és azt kell hogy mondjuk, hogy GMO tekintetében csak a teljes tiltás lehet az egyetlen, ami elfogadható, nincs olyan, hogy csak egy picit, csak ebben engedünk, csak abban engedünk. Ez egyértelmű kérdés számomra, hogy nem engedhetünk a saját szervezetünkbe se az általunk természetesen törvényen keresztül, se a boltok polcáról leemelt élelmiszereken keresztül génmanipulált szervezetet, pontosan azért, mert nem tudjuk, nem is ismerhetjük még, hogy ennek az emberi egészségre hosszú távon milyen hatása van, illetve nyilvánvaló, amit tudunk, az se feltétlenül pozitív.

Nagyon sokan kardoskodnak azért a GMO mellett, azt lehet hallani, hogy azt mondják, hogy azzal a létszámmal, ami a világ lakosságát ma jellemzi, már génmanipulált növénytermesztés nélkül nem lehet élelmezni ennyi embert. Mi Magyarországon abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy nagyon jó minőségű és megfelelő mennyiségű termőföld áll rendelkezésünkre ahhoz, hogy saját magunkat egészséges élelmiszerekkel, hagyományos termelési, termesztési módokkal elláthassuk, és ne kelljen a génmanipulált szervezeteket beengednünk.

Üdvözlendő a mindenkori kormányok ezzel kapcsolatos erőfeszítése, és természetesen a Jobbik, amennyiben kormányra fog kerülni, szintén nem lesz ez alól majd kivétel, mint ahogy ellenzékként sem kivétel egyébként. Természetesen támogatunk minden ilyen kezdeményezést, azonban nem lehet elég-szer elmondani, a teljes szigor felé kellene elmozdulni, és az európai uniós szinten is azért küzdeni, azért vívni szabadságharcot, hogy ne csak a természetben, de úgy összességében, a génmanipulált termékek forgalomba hozatalában is a teljes tiltás lehetősége meglegyen egy országnak. Még egyszer mondom, ezt a jelenlegi európai uniós kereskedelmi alapszabadságok közepette, illetve itt a TTIP küszöbén, a transzatlanti megállapodás küszöbén nem tartom elképzelhetőnek, ehhez nagyon sok európai uniós joganyagot kellene megváltoztatni, és nem is ezt az irányt látom jelen pillanatban, hogy ez volna a jövő, főleg, még egyszer, hogyha egy ilyen megállapodást aláírunk, ahonnan a transzatlanti, tehát a tengeren túli génmanipulált terményeket, szervezeteket rázúdítják majd az Európai Unióra és Európára. Ez ellen, én azt gondolom, mindent meg kell tenni, de ebben sincs szerintem nézetkülönbség, miniszter úr is szerintem így gondolja, a kormánypártok és a többi ellenzéki párt is ebben hasonlóan gondolkodik. És szerintem ez egy rendkívül jó alkalom, lehetőség arra, hogy a teljes parlament - ilyen nagyon ritkán van, nagyon kevés kérdésben - összefogva lépjen fel ebben a kérdésben akár az Európai Unió felé, akár más külföldi akár országok, akár szervezetek felé, és megvédjük Magyarországot

és megvédjük a magyar emberek egészségét a génmanipulált szervezetektől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból. - Dr. Fazekas Sándor tapsol.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr a következő, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Éppen itt képviselőtársammal a frakcióban tanakodunk rajta, hogy milyen jó is az a helyzet, hogy tulajdonképpen nem arról kell vitatkozni a kormánnyal, hogy valaki GMO-t akar termesztetni, hanem nagyon-nagyon jó és nyertes helyzet és jó pozíció ez, hogy már arról beszélhetünk, hogy ebben a parlamenti frakciók teljes mértékben egyetértenek, hogy szükség van egy szabályozásra és szükség van az egységes tiltásra. Tehát elsőként is, engedjék meg, hogy kifejezzem azon örömemet, hogy a kormányzat egy jó célt és jó álláspontot képvisel.

Nagy élvezettel hallgattam Font Sándor képviselőtársamnak a felvezetését, nekem nagyon érdekes volt áttekinteni több cikluson keresztül egy olyan szakemberrel, aki átlátta ezt, és teljes mértékben azzal a véleményvel csak azonosulni lehet, hogy szükség van ilyen hazai szabályozásra, és szükség van arra, hogy ez ügyben megtörténjenek. A gond az, hogy sem a miniszter úr, sem pedig kormánypárti képviselőtársaim arra nem adtak konkrét választ, hogy miért jó ez a szabályozás, és miért ez a szabályozás kell. És itt jönnek azok a fenntartások, amit már ellenzéki képviselőtársaim részben elkezdtek mondani, hiszen gyakorlatilag, ha azt nézzük, hogy Magyarország GMO-mentessége biztosított-e ennek az irányelvnek az átültetésétől, akkor nyilvánvalóan meg kell hogy állapítsuk, hogy nem biztosított.

Annak idején - ugye, Magyarországon van egy természetvédelmi törvény -, amikor az élőhelyvédelmi irányelvet vagy a madárvédelmi irányelvet kellett átültetni a magyar jogba, akkor gyakorlatilag egy kormányrendelet formájában ezt meg lehetett tenni, mert egy magasabb szintű jogszabály már biztosította azokat a jogi eszközöket, amelyek hazánk természeti értékgazdagságának megőrzéséhez kellett volna. Itt is erre lenne szükség. Arra lenne szükség, hogy törvényi szinten ennél az irányelvnél egy lényegesen szigorúbb és jobb szabályozás valósítsa meg ezt a tiltást, mert ez így önmagában csak a minimum teljesítése. Gyakorlatilag tagállamként teljesítjük a minimumot, azt, amit elvár tőlünk az EU ebből az irányelvből. Semmi többet nem teszünk, ez a ketteshez elegendő. Azért lett kettes fölé, hogy esetleg elsőként tesszük meg, de ettől nem lesz nagyobb a környezet-egészségügyi kockázattal kapcsolatos biztonsága Magyarországnak, ettől nem lesz lényegesen jobb! Mert ugyanúgy, mint ahogy elhangzott a GMO-mentesség - ugye, ilyen szavakat használt mi-

niszter úr, hogy óriási mérföldkő, meg óriási döntési szabadságot adott az EU. Azt tessenek nekem elmondani, hogy a tegnapelőtti állapothoz képest a holnaputáni állapot miben lesz más.

Gyakorlatilag a magyar alaptörvény biztosítja azt a GMO-mentességet, amit idáig tiszteletben tartottunk, láttuk két hónappal ezelőtt - nem is tudom, hogy Bács-Kiskun megyében vagy Békés megyében volt ilyen -, fellépett a hatóság, megakadályozta. Ezt tudja megtenni ez után a jogszabálynak a ratifikálása után is, ha el lesz fogadva, ugyanezek a lehetőségei lesznek. Ugyanakkor a fehérje alapú takarmányokkal a szarvasmarha-tenyésztésben ugyanúgy ott lesz a GMO-t tartalmazó élelmiszer, mert nem tudja kizárni, mert a schengeni határ és a schengeni egyezmény lehetőséget teremt arra, hogy tömegesen jöjjön be a fehérje alapú takarmányokkal az a GMO-s háttér, ami mondjuk, a húskészletünket esetleg élelmiszerbiztonsági szempontból kockáztatja. Ugyanígy gond az, hogy a polcokról a mai napig bármelyik gyerek le tud venni GMO-t tartalmazó élelmiszert, meg legjobb esetben feltüntetési kötelezettséget lehet elérni, és nem lehet kitélni teljes mértékben a magyarországi polcokról az ilyen jellegű termékeket. És emiatt nem tűnik úgy, hogy ez tökéletesen alkalmas lenne. Ezért, megmondom őszintén, miniszter úr ezzel az előterjesztéssel sok fejtörést okozott, mert nyilvánvalóan az az álláspontunk, hogy teljes mértékben egyetértünk a célokkal, teljes mértékben támogatjuk azokat a célokat, amit a kormány ez ügyben képvisel, viszont nem tartjuk elégségesnek az eszközöket. Az eszközöket akkor tartanánk elégségesnek, ha mindazokat a lehetőségeket, amely a kormány rendelkezésére áll, azt jogszabályi formában alkalmazni is tudná. Rendben van, hogy változatlan formában átültet egy EU-s irányelvet, ezt megcsinálja, mert ezt meg kell tennie, de semmi nem akadályozza meg, hogy a magyar jogszabályalkotás ezt kiegészítse olyan jogszabályi háttérrel, ami továbbtiltásokat jelent.

Bár felmerül a kérdés, hogy hogyan tudná végrehajtani az ilyen jellegű szabályozásnak a megvalósítását. És ez azért probléma, mert ugyanúgy megmarad a kitétségekünk. Ez a bizonyos nagyobb döntési szabadság, amit miniszter úr említett, jelen esetben nem egy nyertességet jelent az agrárdiplomáciánk, hanem egy veszteséget. És nem mondom, hogy önök a hibásak, nem mondom, hogy a kormányzat ebben nagyot mulasztott, de itt az egyedüli biztonságot az teremtette volna meg, ha az Európai Unió tekintetében betiltják a GMO-k termesztését.

(23.50)

Az egyedüli nagy eredmény az lett volna, ha az egész EU egységesen azt mondja, és irányelvben azt fogalmazza meg. A „minden tagállam azt csinálja, amit akar” egy nagyon szimpatikus liberális felfogása

azoknak a tagállamoknak, amelyek szeretnék termelni, és az EU tagállamainak közel a fele el akarja kötelezni magát a GMO mellett. Ezért nem látjuk ezt biztosítottnak. De még mindig azt mondjuk, ha azt mondaná a kormányzat, hogy ezt nem teheti meg, még mindig lenne más eszköze, mert minden további nélkül mondhatja azt, hogy akár a kanadai szabadkereskedelmi egyezmény, akár a transzatlanti szabadkereskedelmi egyezmény, ami kockázatot jelenthet az Európai Unió GMO-mentességének a megőrzésére, és így Magyarországra is bármilyen szempontból, ha vétőt jelent be, akkor megteszi azt az elégséges lépést, hogy biztosítsa az Európai Uniónak egy nagyobb fokú környezetbiztonságát. De ehhez a kormányzat el kell köteleznie magát a TTIP ellen, a CETA ellen, és egyértelműen állást kell foglalni az Európai Unióban, hogy nem engedi azt, hogy ezek a szabadkereskedelmi egyezmények megkötessenek. De jelen pillanatban még ennek sincs meg a kommunikációja, és a kormányzat emellett sajnos még nem áll ki.

Pár nappal ezelőtt, a múlt hét folyamán a kormányzat egyik képviselője a Vadász Teremben tartott előadást arról, hogy milyen jó lesz a kereskedelem, és a szabadkereskedelmi egyezmény mennyit segít a magyar gazdaságnak. Mindaddig, ameddig az önök tárcájának néhány szakembere azt mondja, hogy nem szabad engedni azt, ami veszélyeztetheti a GMO-mentességünk elvesztését, míg közben a Nemzetgazdasági Minisztériumnak egy osztályvezetője azt mondja, hogy az ilyen szabadkereskedelmi egyezmények hozzák a lehetőséget Magyarországnak, addig ez nem jelent megfelelő biztosítékot Magyarországnak arra, hogy meg tudja őrizni ezt a GMO-mentességet.

Mint a bevezetőmben is elmondtam, nagy fejtörést okoz ezzel a kormány, mert úgy látjuk, hogy a minimumot teljesíti, de nem tudja biztosítani ezzel az irányelv-átültetéssel azt, hogy Magyarország GMO-mentes legyen, nem tudja megvalósítani azt, amit a magyar Alaptörvény kötelezővé tenne és biztosítani kellene a magyar állampolgárok számára az egészséges környezethez való jog részeként a GMO-mentes élelmiszerek megvalósítását vagy hozzáférést, és emiatt vagyunk ebben a tanácstalan helyzetben, hogy vajon egy ilyen félmegoldással vagy töredékmegoldással megelégedhetünk-e.

Nyilvánvalóan ha politikai kommunikáció a cél, akkor azt lehet mondani, hogy egy papírral több van. Ezért szeretem azt, hogy minden szaktárca élén jogászok vannak, mert mindig elfogadnak egy ilyen jogszabályt, és akkor azt hiszik, hogy megoldottak valamit, mert eggyel több törvény lett, vagy eggyel több jogszabály, meg néhányal több paragrafus. Sajnos az az aggály, hogy ettől a fehérje alapú takarmányok ugyanúgy jönnek be, az üzletek polcait ugyanúgy veszélyeztetheti, a pollenről már volt szó, ugyanúgy természetes szennyeződésbe kerülhet, a schengeni

határokon vetőmag bekerülhet. Önöknek nyilvánvalóan feladatuk az, hogy megbízzanak a szakigazgatási szervezetben, nekem meg ellenzéki képviselőnek feladatomban az, hogy kevésbé bízzak meg ebben, de az elmúlt hónap nemcsak azt bizonyította, hogy önök találtak ilyet, mert nem tudjuk, hogy megtalálták-e mindet. És emiatt a kockázat nyilvánvalóan bizonyítottá vált csak az elmúlt egy hónap eseményei kapcsán is.

Emiatt azt várnánk el az agrárkormányzattól, hogy az irányelv átültetésén túl olyan jogszabálytervezetet hozzon ide ugyanilyen sebességgel, ami egy lényegesen nagyobb fokú biztonságot teremt a magyar állampolgároknak, és egyben megvalósítja azt a nagyfokú ismeretterjesztési lehetőséget is, hogy az Európai Unió azon tagállamai, amelyek ma még elkötelezettek amellett, hogy a GMO-termesztést beengedjék, esetleg megváltoztassuk a EU-s szakpolitikát, és ez az irányelv ne egy ilyen liberális gondolattal teret engedjen annak, hogy minden tagállam azt csinálja, amit akar, hanem legyen meg az, hogy az EU valóban GMO-mentes övezet legyen.

Ehhez kérem a kormányzat segítségét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki a fennmaradt időkeret terhére felszólalni. Látom Font képviselő úr felszólalási szándékát, de ez csak szándék marad, mert nincs időkerete. *(Dr. Vajkai Imre: A KDNP-nek még van!)* Képviselő úr, a KDNP-nek még van. Nem nagyon akarnám inspirálni, de ha megoldja a technikai problémát, akkor természetesen lehetősége van. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Átadnám az időkeretet, ami még megmaradt, a közel négy percet.

ELNÖK: Bocsánat, bocsánat, a képviselő úr jó szándékát látom, de ezt csak frakcióvezető-helyettes teheti meg a házszabály szerint.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Az vagyok!

ELNÖK: Gratulálunk ehhez.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen.

ELNÖK: S akkor jó egészséget kívánva rendelkezésére áll Font Sándor képviselő úrnak az időkeret. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a KDNP-nek az átengedett időt. Nem gondoltam, hogy a történelmi ismeretek hiánya el fog vezetni olyan nem megalapozott vélemények kifejtéséhez, amelyekre reflektálni kell. A

Jobbik és az LMP képviselői megszólalását hadd tisztázzam!

Először is, amit egyáltalán tilthatunk, az a magyarországi köztermesztés területén való GMO-s növények tiltása. Nem tilthatjuk meg a szabad kereskedelemben a GMO-s részeket tartalmazó élelmiszerimportot. Ezt nem tilthatjuk meg. Mi szeretnénk, készek vagyunk erre, de messze nem tart még ott az európai uniós szabályozás, hogy ezt is megtilthassa az adott tagország. Most a köztermesztést tiltottuk meg. És messze nem tartunk ott, hogy a jelölésben szabadon dönthetnénk. Mert tisztázzuk, amire már Keplé Lajos is utalt, hogy az áruk és szolgáltatások szabad áramlása következtében az élelmiszerkereskedelemben messze nem tehetünk ilyen tiltást. A másik rész pedig, amire Magyar Zoltán képviselő úr utalt, a jelölés. Bármilyen meglepő, a címke és bármilyen jelölés nem nemzeti jogszabályi körbe, hanem EU-s jogszabályi körbe tartozik. Ezért van az, hogy kénytelenek vagyunk a jelöléssel is majd egy elég komoly küzdelmet folytatni. A jelölésnek lehetne az a logikája, hogy milyen nagy betűvel, mekkora felületen kell az élelmiszer-csomagoló anyagon feltüntetni, hogy ez GMO-származékot tartalmaz.

Amikor Dacian Cioloş még EU-s mezőgazdasági biztosként Magyarországon járt, és mint bizottsági elnököt meglátogatott és konzultációt folytattunk, kőkeményen nekiestünk a GMO-s kérdésnek. Románia, mint említettem, megengedi, és Cioloş lavírozott ebben a kérdésben, hogy mit mondjon, és azt mondta, hogy ezt bízzuk a fogyasztókra. Akkor én felvettem véleményem szerint egy sokkal progresszívebb elképzelést a jelölésnél, hogy ha a fogyasztóra bízzuk, akkor viszont tegyük meg azt, hogy a kiskereskedelmi területeken különítsük el polcrendszeren a GMO-s termékeket és a nem GMO-s termékeket. Írjuk ki kőkemény nagy betűvel, hogy ezek az élelmiszerek GMO-s termékek, ezek meg a konvencionális, hagyományos vagy biotermékek, mert ne feledkezzünk el, hogy van még egy nagyon komoly terület, a biotermékek területe, és akkor tényleg rábizzuk a fogyasztóra, hogy melyik polchoz fog odamenni. Mi már tudjuk, a magyar lakosok 80-85 százaléka elutasítja a GMO-s termékek fogyasztását, ha ezt megteheti, az Unió összes állampolgárára levett közvélemény-kutatás 60-70 százalékban elutasítja a GMO-s termékeket. Tehát nem kérdéses, hogy a fogyasztók melyik polchoz mennének oda. Csak sajnálatosan ezek a jogosítványok még messze nincsenek egy adott tagország jogszabályi hatáskörében.

Azzal a négyéves küzdelemmel, ami 2010-11-től indult, azt sikerült elérnünk, hogy a köztermesztésbe vonást most már kerekperccel megtilthatjuk. De ez messze nem jelenti a jelölés szabadságának a lehetőségét, netán a fogyasztók választhatóságát feltételrendszerének a kialakítását, azt, hogy külön polcrendszeren tartsuk ezeket az élelmiszereket. Ott lehetne majd igazán csapást mérni a GMO-s termé-

kekre. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az az örömteli helyzet van, hogy azt mondhatom, teljes mértékben egyetértek Font képviselő úrral. Hát pont arról beszélek, hogy azért nem könyvelhetjük el ezt teljes agrárdiplomáciai sikernek, mert ezek a lehetőségek még nem biztosítottak. Pont az a gond, amikor azt mondja bizottsági elnökként - azért mondom, hogy bizottsági elnökként, mert két bizottsághoz tartozott korábban a GMO-kerekasztal működése -, hogy ez a gyorsított eljárás pont azért jelent problémát, mert az olyan jellegű szakmai testület, mint amit a GMO-kerekasztal jelent, nem tudja ezeket rendszeresen megvitatni. Akkor lehetne szakmai vitáról beszélni.

S nyilvánvalóan az is hozzájárul az aggályaimhoz, hogy a GMO-kerekasztal elnöke, gondolom, mint többükhöz, hozzám is eljuttatta a fenntartásait a jogszabállyal kapcsolatban. S hát mégiscsak egy címzetes egyetemi tanárról beszélünk, aki az Ökotoxikológiai Társaság elnöke, akinek ez a szakterülete, és emiatt valamilyen szinten csak támaszkodhatunk szakmailag az álláspontjára. És az nyilván nem erősíti a bizalmunkat, hogy teljes mértékben egy nagyon kritikus véleményt fogalmazott meg. *(Font Sándor: Azt mondja, hogy ez túl szigorú.)*

ELNÖK: Hahó, hahó! Tudom, hogy közelít az éjfél, de akkor is csak egy ember beszéljen.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Mindezek hozzájárulnak, ezért lett volna jó, ha nem ilyen gyorsított eljárásban kell ezt megvitatnunk, és több lehetőség lenne a szakmai vitára, hogy hogy lehet ezt kiegészíteni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Meghózzák egymás kedvét. Gógös képviselő úr, MSZP!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Én is csak azt szeretném hangsúlyozni és mondanám Sallai képviselőtársamnak, hogy én nem keverném ezt a két dolgot össze.

(0.00)

Tehát ez a dolog a mezőgazdasági termelés szempontjából a problémánkat megoldja. Innentől kezdve Magyarországnak semmiféle trükköt nem kell alkalmazni ahhoz, hogy egyszerűen megtiltsa Magyarországon területén a génmódosított növények termesztését. Eddig meg ezer trükköt kellett alkalmazni, meg olyan együtt-termesztési törvényt, ami

ugyan elvileg megengedte, hogy termeljenek, csak a gyakorlatban nem tudták megcsinálni. Innentől kezdve persze, hogy itt nem lesz változás, mert eddig sem hagytuk, csak milyen áron nem hagytuk? Tehát ennyiből ezt mindenképpen egy áttörésnek látom.

Na most, ez lehet egy lépése annak, hogy aztán utána próbáljuk a teljes GMO-mentességet Európában elérni, de azért ezzel vannak fenntartásaink, a mi időnkben nem biztos, hogy ez sikerül. Viszont, ami az ágazat szempontjából a legveszélyesebb volt, hogy egyszerűen ránk kényszerítik ezeknek az engedélyezését, amivel iszonyatos kárt okoztak volna nekünk. Én nem kisebbíteném ennek a törvénynek a jelentőségét, mert szerintem a két dolgot ne keverjük össze. Amit itt írtak különböző szervek, hogy nem volt idejük, itt nem időről van szó. Itt egyszerűen egy irányelvet kell átültetnünk. Ez egy technikai ügy végül is, ha megnézem, csak azért fontos technikai ügy, mert ezért dolgoztunk nagyjából együtt tíz évet, hogy idáig eljussunk.

A másik nem biztos, hogy tíz év alatt sikerül. Azért az egy más téma, hogy most akkor kimutatható-e vagy nem, mondjuk, a szója hatása egy makaróniban, annak a szójának, amit mondjuk egy baromfi evett meg. Ez nehezebb kérdés, abban nem vagyok biztos, hogy ez egyáltalán kimutatható. És az áttételes hatása teljesen más, mint ha direktben befertőztük volna az egész országot. Na, és ez arról szól, hogy innentől kezdve ezt nem teheti meg senki. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Kepli képviselő úr, ezt a 4 másodpercet igényli? *(Jelzésre:)* Jó... *(Derűlttség.)* Álljon fel, de úgy lecsengetem két másodperc múlva, hogy csak na! Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm. Font képviselő úr, egyetértünk, hiszen én is pont ezt mondtam el *(Az elnök csenget.)*, hogy addig nem nyugodhatunk, amíg a teljes tiltást el nem érjük. Ennek van értelme. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Nagyon köszönjük. Jó volt. Nem kérek meg semmit, csak azt, hogy mivel elfogyott az időkerete majd' mindenkinek, akinek nem, az meg nem akar most élni vele, a miniszter úr majd zárszót mondhat, de csak azután, hogy megállapítom, hogy több hozzászóló nincs.

Az összevont vitát lezárom. Így aztán a miniszter úr előterjesztőként a rendelkezésére álló több mint tíz percben elmondhatja a véleményét. Ez korlát volt, nem a lehetőség megpendítése. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Fontos ez a téma, látszik az, hogy foglalkoztat bennünket, és igyekszem röviden fogalmazni, de szeretném a tisztelt hozzászólóknak el

mondani azt, hogy milyen további információk segíthetik a döntést.

Mindenképpen szeretném megköszönni a megfontolt hozzászólásokat Font képviselő úrnak, Vejkey képviselő úrnak, Gógös Zoltánnak, mindenkinek, aki a témára időt fordított, és itt van most velünk. Hiszen alapkérdésekben, úgy látom, egyetértünk. Az alapkérdés az, hogy az ország maradjon GMO-mentes. Az más dolog, hogy három területtel foglalkoztunk most, a vetőmaggal, az élelmiszerrel és a takarmánnyal. Ez azért nem ugyanaz a realviszonyok között sem és a jogszabályok szempontjából sem. Eltérő jogszabályok vonatkoznak értelemszerűen mindegyikre. Tehát egyetértünk azzal, hogy ezeket el kell különítenünk.

Akkor szeretnék válaszolni néhány fölvetésre. Meggyőzni a szomszédokat. A GMO-mentes Európa létrehozása, megteremtése érdekében folyamatosan egyeztetek valamennyi agrárminiszterrel, levelezünk is, és elmondhatjuk azt, hogy döntően GMO-ellenes állásponton van például Lengyelország, Ciprus, Görögország; Románia inkább GMO-párti, Csehország GMO-párti, Bulgária GMO-ellenes, Ausztria, Szlovénia határozottan GMO-ellenes, ez a francia álláspont is. Szlovákia éppen most a GMO-ellenesség felé mozdul. Németország úgyszintén, valószínűleg tartományi szinten lesz szabályozva. Luxemburg GMO-ellenes. Írországnál egy véleményváltozás figyelhető meg, a baltiakkal nincs is termelés, Horvátország községek szintjén szabályozza, Olaszország szintén GMO-ellenes, és néhány déli állam, illetve Anglia és skandináv államok tartoznak a GMO-táborba. Fogy a GMO-párti tábor, hiszen a közvélemény nyomását nem lehet alulértékelni ebben a kérdésben. Itt a tárgyalások folyamatosak, és remélem, hogy az első félévben ezt le tudjuk bonyolítani.

Magyar Zoltán képviselő úr felvetése GMO-s enivalónál. Volt egy ellenőrzés egyébként tavalyelőtt, és nem találtunk ilyen terméket. A feliratokat is és magát a termék tartalmát is ellenőrizzük. Nyilván a jelenlegi eljárások még biztosan fejlődnek, de azért elég alaposak, elég komoly vizsgálatokat folytattunk.

Hogy a szabály visszalépés lenne az alkotmányhoz képest, szerintem ez nem így van. Ez a szabály az alkotmányon alapul, annak az alkalmazását jelenti. Konkrét alkalmazását erre a helyzetre, erre a feladatra. A kormány, az FM is határozottan ki fog tartani az elkövetkező időszakban is a GMO-ellenesség mellett. A jelenlegi joganyag, a vetőmagnatörvény, a vetőmagrendelet és más végrehajtási rendeletek is kellő háttérrel jelentenek ahhoz, hogy ha GMO-szennyezett növényeket találunk, akkor azt be tudjuk tárcsáztatni, a vetőmagot el tudjuk égetni, és így tovább. Tehát megvan egy belső jogi háttér, de most sikerült elérni, hogy az uniós irányelv tulajdonképpen ugyanazokkal az eszközökkel fölverte bennünket. Fordul a helyzet. Eddig a belső jogban tudtuk tiltani a GMO-s vető-

magot, az Uniónál perelni kellett miatta, meg kellett nyerni a pert, mint ahogy erre konkrét eset is volt, de most már eleve a tiltás eszközével tud élni Magyarország a Bizottságon keresztül, illetve más lehetőség is van, saját belső tiltást tudunk megfogalmazni.

Ami a feliratozást illeti, rendkívül fontos, és a GMO-s takarmányszója említésével is teljes mértékig egyetértünk. Itt Magyarország egy GMO-mentes Duna-övezethez csatlakozott, alternatív növényeket keresünk. A GMO-mentes szója termesztését az agrártámogatásokkal segítjük, és így ebben az évben, még nem pontos az adat, de megduplázódik Magyarországon a GMO-mentes szója vetésterülete. Tehát tettünk egy lépést abba az irányba, hogy az importot kiváltsuk.

Azt nézem, hogy érintettem-e minden fölvetést. Szabadkereskedelmi egyezmény. GMO-t nem tartalmaz, de azért egyetértünk azzal, hogy nagyon oda kell rá figyelni, hiszen a sorok között nem szabad, hogy kiskapuk nyíljanak. A magyar mezőgazdaságot érintő hatásokkal folyamatosan foglalkozunk. Az, hogy ekörül van vita, nyilván eltérő kormányzati szemszögökből is következik. Magyarország nem írhat alá olyan szabadkereskedelmi egyezményt, ami az alkotmánnyal ellentétes. Tehát azt meg kell oldanunk, biztosítanunk kell, hogy az ország GMO-mentessége megmaradjon.

Egyébként az, hogy továbbfejleszthető-e, itt több képviselő hozzászóló jelezte azt, hogy elég-e ez a törvény vagy sem, eddig tudunk-e elmenni vagy sem. Nyilván ezekkel az eszközökkel tudunk élni. Érdemes azért alaposan tanulmányozni a szabályozást, és azt a joganyagot is, ami jelenleg rendelkezésre áll, illetve olyan rendeleti lehetőségeink is vannak, amelyekkel még majd a jövőben tudunk élni. Mindenesetre környezetvédelmi és egészségügyi indokra hivatkozva a védzáradék, tehát a teljes tiltás további lehetősége is megvan. Az nem szűnik meg attól, hogy ezt az eljárást mi lefolytatjuk, és a törvényt elfogadjuk. Tehát a törvény mégiscsak egy magas szintű szabály. Itt Sallai képviselő úr hozzászólásánál, azt hiszem, ez elkerülte a figyelmét, hogy egy egészen magas szintű jogszabályról van szó. Jelenleg is például a vetőmagnatörvény az, amely előírásokat fogalmazott meg.

Kepli képviselő úr mondja azt, hogy kis lépés vagy milyen lépés ez. Hát ez rendkívül nagy lépés, mert a vetőmag a mezőgazdasági termelés alapja. Anélkül nincs növénytermesztés, nincs állattenyésztés, nincs enivaló sem. Tehát az elejénél kell megfogni a történetet, a vetőmagnál. Ha egy ország egyszer kiengedte a kezéből a vetőmag termesztését, kiszolgáltatót más vetőmagtermesztőknek, kiszolgáltatót a kereskedőknek is. És utána nem tudja ellenőrizni azt, hogy mi fog a határban teremni, mert nyilván minden szál tengerit vagy más növényt, szóját nem lehet ellenőrizni. Ezért elemi érdek, hogy a vetőmagnál, a mezőgazdasági termelés alapjánál fogjuk meg ezt a történetet.

(0.10)

Azt nézem, hogy van-e még olyan dolog, amit nem érintettem. A takarmányról talán annyit szeretnék elmondani, hogy a takarmány nyilván nagyon komoly probléma. 750 ezer tonna szójaimportja van Magyarországnak, az Uniónak 23 millió tonna, ha ezek a számok pontosak. Ennek a kiváltása egyik napról a másikra nem megy. Nagyon komoly állatállományt alapoznak importtakarmányra az Unióban. Nekünk abba az irányba kell menni mégis, hogy megtermelje az Unió a takarmányt - képes rá -, és kiváltsa a GMO-szóját. De egészen más az, hogy egy GMO-s takarmányt etetünk, és megint más az, hogyha a határt vetjük tele GMO-s növényekkel. Akkor már nem tudjuk megvédeni a kontinens tisztaságát.

Egyébként az, hogy a pollenszennyezés a határon hogy fog átjutni, a kukorica, esetleg a levegőn keresztül, szelek szárnyán, itt egy kedvező fejlemény van. Tehát míg Romániában az elmúlt 5-6 évben több ezer hektár GMO-s tengerit termeltek, ez most már visszaszorult 200-300 hektárra. Tehát kimúlóban van ez a dolog. Több olyan uniós tagállam van, amely lehet, hogy soha nem fogja azt mondani, hogy tiltja a GMO-s termesztést, mégis nem lesz olyan gazda, nem lesz olyan termelő, aki ezzel foglalkozna, mert maga az élelmiszer eladhatatlan, az élelmiszert nem akarják megvenni. Ezért is fontos az, hogy Magyarország GMO-mentességét megőrizzük, mert ezáltal tudjuk a minőségi magyar élelmiszertermelést fenntartani, ami a lakosság egészsége, és nem utolsósorban az export szempontjából is rendkívül fontos.

Bízom abban, hogy az egyetértés a GMO-val kapcsolatban, csakúgy, ahogy eddig, a fontos, még ennél nagyobb súlyú döntéseknél is megvolt, az most is meglesz. Hiszen, ahogy elhangzott több alkalommal, többéves tárgyalássorozat eredményeként most idáig tudtunk eljutni, hogy ennek a szabálynak az alapján minden GMO-s növényt ki tudunk tiltani az országból. És aztán ezt a munkát folytatjuk tovább azokon a területeken is, ahol azt a szabályozás és az élet megkívánja.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz sorában. - Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP. Öt perce van.

Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt hét csütörtökön, május 21-én ünnepeltük a magyar honvédelem napját. Ezen a napon Buda várának 1849-es bevételére emlékezünk. E jeles napon, a magyar honvédelem napján köszöntjük azokat a nőket és férfiakat, akik arra esküdtek fel, hogy akár életük feláldozásával is megvédelmezik honfitársaik életét, Magyarország függetlenségét és szabadságát. Köszöntjük a Magyar Honvédség katonáit és minden dolgozóját is. Ők azok, akik a rendvédelmi szervek állományával és önkéntesek ezreivel vállalva életüket mentettek a természeti és ipari katasztrófák idején, akik más nemzetek katonáival együttműködve jelen pillanatban is a világ veszélyes válságövezeteiben teljesítenek szolgálatot, egy biztonságosabb, békésebb világ megteremtése érdekében.

Katonáink mindenhol példamutatóan helyálltak és helyállnak ma is, és szövetségeseink körében is nagy elismertséget vívtak ki maguknak. Magyarország méltán büszke katonáira és a Magyar Honvédség teljes állományára. Sajnos, ezt a megbecsülést a katonák és a honvédségi dolgozók illetménye az elmúlt évek bérfagyasztása miatt egyre kevésbé tükrözte. Ahogy azt tudjuk, 2008-ban került utoljára sor emelésre, azóta befagyasztásra került az illetményalap. Ennek következtében viszont számos katonacsalád került rendkívül nehéz helyzetbe.

Ezen az évek óta tartó méltatlan helyzeten enyhít az Országgyűlésnek a katonák illetményének emeléséről meghozott szinte egyhangú döntése. Örülünk annak, hogy a kormány végre meghallotta azt a kritikát, ami az illetmény rendkívül alacsony szintjére vonatkozott, és enyhít a katonák mára kialakult nehéz életkörülményein. Nem felejthetjük el azt, hogy a honvédségi dolgozók bérfeljesztése is időszerrű és meglehetősen kívánatos, ezzel is kell a kormánynak rövid időn belül foglalkozni. Hiszen egyedül a hazáért és polgáraiért tenni akaró katonáink és a honvédségi dolgozók érdeme az, hogy a vésszesen öregedő eszközállomány és az évről évre egyre romló működési feltételek ellenére a Magyar Honvédség az elmúlt időszakban is sikeresen teljesítette feladatait.

A jelenlegi állapotok azonban tarthatatlanná váltak, ezért az illetményemelés mellett a Magyar Honvédség technikai modernizációja sem hanyagolható el, és nem halasztható tovább. Itt az idő, hogy a fejlesztések szükségességéről szóló hangzatos szövegeket végre tettek is kövessék a kormány részéről. A katonai szempontból is egyre veszélyesebbé váló világunkban a modern és megfelelően felszerelt haderő kialakítása és fenntartása nem luxus, hanem az egyik legalapvetőbb nemzeti érdek. Jó lenne, ha a kormány a jövőben azt tartaná szem előtt, hogy a honvédelem ügye végre ténylegesen nemzeti ügy kell legyen.

A Magyar Honvédség állományának köszönjük a kitartásukat és elhivatottságukat, a további szolgál-

lathoz pedig erőt és egészséget kívánunk. Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Öt perce van. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Neptun utcai általános iskola sorsáról szeretnénk önöknek most szólni ezen a késői órán, amely idén, április 24-én kezdődött azzal, hogy az iskola vezetése kapott egy levelet, ami arról szólt, hogy a Neptun utcai általános iskola megszűnik, és a környező iskolákba lesz beolvasztva, oda lesznek a gyerekek áttelepítve.

Ezt a levelet kapta tehát a Neptun utcai általános iskola vezetősége, és indoklásul rendkívül röviden összefoglalva csak annyit írt a feladó, hogy miért van erre szükség: azért, mert, csak. Az egyetlen szakmai érv úgy hangzott, akkor is és később is egyéb fórumokon, hogy alacsony az épület kihasználtsága, kevesen járnak tehát az iskolába.

Kis szépséghiba, hogy a későbbiek során az egyik szakállamtitkár maga sem tudta, hogy különbség van az úgynevezett tényleges létszám és a számított létszám között egy iskolában. A helyzet ugyanis az, hogy ebben az iskolában kiemelten sok a sajátos nevelési igényű gyermek, aki a létszám számításakor kétszeres vagy háromszoros szorzóval számíthat. Miért járnak ide ezek a gyerekek? Azért, mert nagyon sok szakmai segítséget kapnak, és kitűnő eredményeket érnek el a pedagógusok velük kapcsolatban. Ezt szülői beszámolók egyértelműen megerősítik, illetve azok a valódi eredmények, amiket különböző versenyek kapcsán ezek a részképesség-zavaros gyermekek fel tudnak aztán mutatni.

De mindenesetre ennek a nagyon komoly szakmai munkának most már vége. Miért? Azért, mert kell az ingatlan. László Tamás képviselőtársunk, nagyon sajnálom, hogy nincs itt, és azt is nagyon sajnálom, hogy egyetlenegy fideszes képviselő sincsen, aki még ennek a felszólalásnak a híréhez hozzá eljuttathatná, de remélem, majd a jegyzőkönyvből tájékozódik képviselőtársunk; tehát ő volt az, aki megkötötte a boltot az iskolaépülettel kapcsolatban a helyi kínai közösséggel.

És még mielőtt bárki félreértené, én nem a kínai közösség ellen szeretnék szónokolni, sokkal inkább a korrump politikások vagy a befolyásolható közéleti szereplők ellen szeretnék szólni. De tény, hogy a XV. kerületben, ahol az iskola van, mindig is eminens szerepet játszott a kínaiak üzleti érdeke a fideszesek döntéshozatalában. És hogyan is működik ez? Úgy, hogy a döntéshozók politikai kapcsolataikat felhasználták, és aztán már csak a KLIK mint a szakmai döntés-előkészítő, csak egy látványelem maradt, aki

szolgai módon teljesítette az üzleti körök elvárását. És az a kötelező formalitás, hogy végeredményben Balog Zoltán miniszter hozza meg a döntését, az is csak egy ilyen látványelemmé silányulhat.

A pedagógusok, szülők számtalan érdemi szakmai javaslatot fogalmaztak meg, amire semmilyen válasz nem érkezik. Egyébként nagyon példás az a közösségi összefogás, amit a pedagógusok és a szülők mutatnak; fórumok, tüntetések, rendezvények tucatjait szervezték meg az elmúlt időszakban.

Tisztelt Ház! Végző soron még nem született meg a döntés, mint ahogy hallhattuk. Tehát visszavonhatatlan döntésről még nem beszélhetünk. Van még három nap hátra a határidő lejártáig, van még idő tehát újragondolni bármit.

(0.20)

Felhívom a figyelmet, hogy az iskola épülete normális esetben a nemzeti vagyon része, azaz nem lehet eltörszédzni, haveroknak átjátszani vagy akár a zaciba csapni.

Az a népbiztosi lendület, amit a Fidesz ebben a kérdésben képvisel, azt a Bujdosó könyvben szereplő történetet idézi meg számomra, amikor 1919-ben a vörösterror tombolt, és a kommunisták döntöttek a Szent Korona sorsával kapcsolatban, úgy beszéltek róla, hogy útban van, nem értik, nem érzik a jelentőségét, mit csináljanak vele - hát el kell adni, zaciba vele. Hát, kedves Fidesz, tovább a lenini úton! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr. Öt perce van, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt jobbikos, LMP-s és egy szem független Képviselőtársam! Ugyanis sajnos nem tartózkodik itt a parlamenti ülésteremben egyetlen fideszes és MSZP-s képviselő sem. Igaz, hogy kései az idő, de ennek ellenére sajnálom, hogy nincsenek itt - tudom, jobb pihenni.

Előljáróban le szeretném egyébként szögezni, hogy a Jobbik soha nem volt a vasút- vagy éppen a közútfejlesztéseknek az ellensége. Nem vagyunk az ellenségei, hogyha a pályázatok nem előre lezsírozott hűbéri stallumok osztogatását jelentik. Nem vagyunk az ellenségei, ha a kivitelezési munkálatok során olyan hazai vállalkozások kerülnek előtérbe, ahol nem éhbéren tartják az alkalmazottakat. Nem vagyunk az ellenségei, ha nincs egyeseknek mesés meggazdagodást, a társadalomnak viszont elszegényedést jelentő árdrágító kartellezés. S nem vagyunk az ellenségei, ha a rekonstrukció során az érintett lakosságot érő kellemetlenségeket némi empátiával és logisztikai odafigyeléssel a minimálisra igyekez-

nek csökkenteni a beruházók. Valamint nem vagyunk az ellenségei, ha nem Várkert Bazár-szerű Patyomkin-átadásokról szól a dolog.

Felszólalásomban közvetve az egész északkelet-somogyi régiót, közvetlenül pedig Balatonvilágost és Siófokot érintő, a kormány által egyébként rendre pozitív hivatkozási alapként használt projektek közlekedésszervezési visszasságaira hívnám fel a figyelmet.

Balatonvilágos községet teljesen megbénítja a most zajló felújítás, amelynek során, természetesen a szezon alatt - mert jó hazai szokás szerint miért is azon kívüli időpontban - a parti rész megközelíthetősége drasztikusan meg fog nehezülni. Csak egy Sóstó felé tett, annak közlekedését viszont előreláthatóan alaposan megnehezítő, plusz 4-5 kilométeres kitérővel lehet majd a strandot, a szállodákat megközelíteni.

Ráadásul az emberek háromnegyede által használt aszfaltozott út felújítása balesetveszélyes helyzetet fog eredményezni, amire az önkormányzat felhívta a Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő becses figyelmét, amire egy cinikus válaszon kívül onnan más nem érkezett. Ugyan van még egy lejárat a zárt Club Aligán keresztül, de a beléptetési procedúra miatt a Club Aliga előtti főút forgalma fog csúcsidőben bedugulni. Ami már csak azért is elkerülhetetlennek tűnik, mert a közeli vasúti híd belső szerkezetének felújítását egy kényszerű félpályás lezárással egybekötve szintén a főszezonra időzítették, ez meg majd a vonatpótló buszok közlekedését fogja ellehetetleníteni, az ott élők életét pedig megkeseríteni.

Ha a NIF Zrt. nem hajlandó a pontos forgatókönyvről tájékoztatni a település önkormányzatát, akkor kérem, tegye meg azt az illetékes minisztérium. S talán a legköltőibb kérdés: kárpótolja-e bárki az önkormányzatot, az ott élő embereket a kieső idegenforgalmi bevételek miatt?

A másik problémás ügy az október óta felújítás alatt álló Siófok-Szántód-vasútszakasz kérdése. Siófok vasúttól északra fekvő, legfrekvenciáltabb parti részeinek egyetlen, Sió-csatornán átvezető hídja a Baross híd, amelynek nyugati lejárója a Vitorlás utcai körforgalomba vezet, amivel csupán egy bökkenő van, nevezetesen az, hogy a Vitorlás utca vasúti átjárója alagúttechnikai átalakítás alatt állt, áll.

Maga az aluljáró építésének szükségessége egyes szakértők szerint erősen megkérdőjelezhető, ez az átjáró szolgálta ki Siófok vitorlásokikötőjét, de tekintettel a tökesúlyos vitorlások szállítás közbeni, akár négy méteres magasságára, kérdéses, hogy az aluljáróba az említett szállítmányok egyáltalán beférnek-e.

Habár a hétvégi próbaüzem során az elkészült alagút állítólag jól teljesített, a jövőre szolgáló tanulságok miatt nem okafogyott megemlíteni, hogy az építkezés többször járt együtt a Baross híd forgalmának megbénulásával. Így a csatornát keresztelni kívánók több kilométeres kerülőre kényszerültek, amikor pedig három-négy átjárót egy időben zártak le, ezek a kerülők akár 18 kilométeres kitérőt is

okozhattak. Előfordult, hogy mozgásában korlátozott, elektromos háromkerékű robogót használó személy nem jutott el orvoshoz, mivel az eszköz akkumulátorai a kerülő miatt lemerültek.

Az átjárók és a híd problémájához szervesen hozzátartozik, hogy mind a mentők, mind a tűzoltók a település délkeleti részén található tűzoltóságon vannak elhelyezve, innen indulnak bevetésre, és sürgős riasztás esetén emberéletek múlhatnak azon, el tudják-e egyáltalán érni a parti sávot.

Kérdezem, hogy miféle megoldást terveznek az áldozatos munkát végző Kereki polgármestere és kiváló balatonvilágosi önkormányzati képviselőnk által hozzánk eljuttatott komplex közlekedési problémahalmaz megoldására. Remélheti-e a lakosság, remélhetik-e a nyaralók, hogy tanultak a hibákból (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), és máshol nem fordul majd elő hasonló fejtelenség?

Kérem, ne csupán fejőstehénnek tekintsék a somogyi Balaton-partot, hanem tekintsenek rá partnerként is. Nagyon szépen köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Ikotity István képviselő úr a következő, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék szót ejteni a klinikákon, klinikai központokban emberfeletti munkát végző egészségügyi dolgozók védelmében.

Ezek az intézmények egyszerre gyógyítanak és szolgálnak az orvosi egyetemek gyakorlati műhelyeiként. Hagyományosan a legmagasabb színvonalú terápiát kínálják, miközben az egyetemet elvégző fiatal orvosok számára szakmai gyakorlatot biztosítanak, és az orvostudomány fejlesztésének is fontos bázisai.

Ezt a területet is utolérte a kormány rombolása, az átgondolatlan, kapkodó, mindent átszervezési láz. Az egyetemekkel egységben működő klinikák különösen szerencsétlen helyzetben vannak: egyszerre érinti őket ugyanis a kormány egészségügyi és felsőoktatási politikája, holott külön-külön is igen súlyos csapás bármelyik.

Az eszközhiány, a pénzhiány a klinikákon sem jobb, mint az egészségügyi intézményekben általában, de most az év végéig még több ezer fős elbocsátással is szembe kell nézniük az egyetemi reform miatt. Veszélybe kerül a gyógyítás szakmai színvonala, és a jövő egészségügyi szakembereinek sem marad elég hely szakmai gyakorlatot szerezni. Igen, ezt hozza az egyetemi kancellária elhibázott rendszere a magyar klinikákon.

Az egészségügyi felsőoktatási intézményekbe megérkezett kancellárok nyilván elsősorban a pénzzel törődnek, mint ahogy más egyetemeken is. Kinevezésük után meglepve szembesültek azzal, hogy bizony a klinikák fenntartása nem olcsó. Ahol világ-

színvonalú gyógyítást és világszínvonalú oktatási, tudományos munkát is végeznek, ott még a nyomott magyar fizetésekből is jelentős bértömeg jön össze.

És hogy reagálnak erre a kancellárok? Azonnal elbocsátásokat irányoznak elő, hogy a kitűzött célszámokat hozni tudják, mit sem törődve a tudományos, oktatási, gyógyítási szempontokkal. Ezért hát el kell küldeni a munkájukat már ma is túlhasználva végző dolgozókat, még nagyobb túlterhelést okozva az ott maradóknak. Pedig az orvosok, ápolók, gyógyszerészek, beteghordók a legkevésbé sem tehetnek arról, hogy egy egyetem miként gazdálkodik, mégis áldozatául esnek az emberminisztérium felsőoktatási ámokfutásának.

Az orvos- és egészségtudományi képzések hallgatóinak egyre nehezebb gyakorlati helyet találniuk. Hiába járnak olyan egyetemre, aminek a fenntartásában ugyan lenne klinika, ha ott nem tudják őket fogadni, már ma is egyre kevesebb egészségügyi dolgozó vállalja ugyanis a gyakorlati képzést. Ez nem csoda: 30-40 beteg ellátása mellett kellene a gyakorlatokat képezniük és az egyetemi adminisztrációval bíbelődniük, persze megalázó fizetésekért. De a jövő egészségügyi szakemberei így mégis hol fogják megszerezni a szükséges gyakorlati tapasztalatot?

Az sem számít a kancellároknak és a kormánynak, hogy az adott osztályon hány aktív dolgozó van. Nem számít, hogy elegendő-e a létszám a betegek ellátásához, sőt előfordul, hogy egy osztályon már most is teljesen egyedül van valaki egy adott munkakörben, és sokszor akár hat-hét hónapig minden egyes hétköznap és szombaton ügyeletet lát el. De a létszámleépítés természetesen őt is érinti, mert ilyen apróságokkal a kormány kinevezettjei nem törődnek.

És ahogy a szakmai szempontokat elfelejtik számításba venni, ugyanúgy a betegek érdeke sem merül fel ebben a logikában. Az elbocsátások mellett a beszerzések leállítására, az eszköz- és gyógyszerhiány is olyan házárdjáték, ami az emberek bőrére megy.

(0.30)

A kancellárrendszert vissza kellene vonni úgy, ahogy van, de önök ezzel szemben újabb büntetésként kitalálták és bevezették a pénzügyekben vétőjogot kapott konzisztóriumokat. E testületek tagjainak többségét a miniszter nevezi ki, szükségszerűen nem az emberek és a gyógyítás vagy netán az oktatás szempontjait nézik, hanem kizárólag a megszorítás logikáját követik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánypárt annak idején ellenzékben népszavazást írt ki a 300 forintos vizitdíj ellen, csak azért, hogy kormányra kerülve brutális megszorításokkal veszélyeztessék az emberek gyógyulását, az egészségügyi szakmák jövőjét, az intézményrendszer működőképességét. A klinikákat egyszerre sújtja a Fidesz felsőoktatási és egészségügyi ámokfutása, de ez a szektor ezt már biztosan

nem fogja elbírní. Azonnali lépéseket várunk a klinikák működőképességének megőrzéséért. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nekem is sajnálattal kell kezdenem, nagyon sajnálom, hogy Fazekas miniszter úr éjfél után 20 perccel még jelen volt az ülésteremben, és nem várta meg a napirend utáni felszólalásomat, ami éjfél után 30 perccel kezdődik, és éppen őt érinti. Kora délután még nem volt ennyire szerencsés Fazekas miniszter úr, hiszen akkor ebben a témában interpelláltam őt, és nem tudott kibújni ilyen módon a kötelezettsége alól, és válaszolnia kellett, de azért bízom abban, hogy legalább írásban majd választ kapok itt a napirend után feltett kérdéseimre is.

Ahogy már utaltam rá, a mai interpellációmban Kishantos ügyével foglalkoztam. Röviden annyi a történet, aki esetleg még nem hallotta, hogy működött Kishantos határában egy mintagazdaság, ami Európa-szinten híres és értékes volt. Nyugat-európai államokból jártak egyébként ide tanulni, vizsgálni, és tényleg egy kiválóan, most már több mint két évtizede kiválóan működő intézményről volt szó, ami javarészt állami földön működött. Nemes egyszerűséggel a jelenlegi kormányzat ezt az állami földet elvette a gazdaságtól, és bérbe adta a kormányhoz közel álló csókosoknak.

Mi is történt itt a gyakorlatban? Több mint 400 hektár különleges minősített területről volt szó, amelyen gazdálkodott ez a mintagazdaság. Azáltal, hogy a kormány gyakorlatilag ezt felaprította, tönkretette és elpusztította, csak a benne lévő termény esetében 117 millió forintos kár keletkezett. Május 12-én, azaz néhány héttel ezelőtt született meg másodfokon egy olyan bírósági ítélet, amely kimondta azt, hogy mind a minisztérium a közleményében, mind pedig Bitay államtitkár úr által hazudott, amikor a gazdasággal kapcsolatban megfogalmazta állításait. Pedig ezek nem akármilyen állítások voltak. Ezekkel próbálták meg alátámasztani azt, hogy miért érzi a kormányzat jogosnak azt, hogy ezt a nonprofit kft.-t eltöröljék a föld színéről. Innentől kezdve pedig, azt hiszem, hogy ha az érvek megbuktak, akkor aztán végképp érthetetlen és védhetetlen maradt az, amit végeztek ezzel a pusztítással.

Ugyanis itt nemcsak arról van szó, hogy jelen esetben az idei éve kárba vezett ennek a nonprofit kft.-nek, és nem érkeznek be azok az újabb kutatási eredmények épp ezért, amire számítani lehetett, hanem itt arról is szó van, hogy ez a két évtizednyi munka gyakorlatilag tönkrement, feleslegessé vált, előlről kell kezdeni mindent, még ha a végén az is jön ki, hogy visszakaphatják esetleg a földterületeket.

Erre azonban sok esélyt nem láthatunk, hiszen a miniszter úr mai interpellációra adott válaszában megismételte egyrészt azokat a hazugságokat, amelyeket már a bíróság is kimondott, hogy hazugságok, másrészt pedig azt hajtogatta, hogy teljesen mindegy, hogy milyen ítéletek születnek ezekben a tárgykörökben, hiszen magát a földhasználatot ezek nem érintik, és azt teljesen jogosan vette el az állam, és adta oda másoknak.

Hát ebben sajnos jogi értelemben lehet, hogy igaza van miniszter úrnak, ugyanakkor azt mi elfogadhatatlannak tartjuk, hogy korábban a kétharmados felhatalmazással hoztak olyan jogszabályokat, amelyek a jelenlegi korrump, átláthatatlan pályázati rendszert létrehozták, hiszen ha ezt elfogadjuk, akkor ezzel azt is elfogadhatnánk, amit a kormány művel szerte az országban, hogy az állami földeket egyáltalán nem azoknak adja ki, akiket egyébként kommunikációs szinten, birtokpolitikai szinten emleget, azaz helyben élő családi kis- és közepes gazdaságoknak.

Jelen esetben Kishantostól sem az történt, hogy az állam ettől a nonprofit szervezettől elvette az állami földet, és mondjuk, földhöz juttatta volna a helyben élő családi gazdálkodókat, hanem bizony a földek nagy részét olyanok kapták meg, akik nem is helyben élnek, és gazdálkodással sem foglalkoztak korábban, ellenben kiváló kormányzati kapcsolatokkal rendelkeznek.

Szintén elég felháborító volt a délutáni miniszteri válaszban, amikor azzal vádolt meg engem és a Jobbikot, hogy most valamiféle balliberális szervezetet támogatnánk vagy egy ilyen pártkezdemény mellé álltunk volna. Tényleg nem erről van szó. Az, hogy a kishantosi mintagazdaságot üzemeltető személyek között voltak olyanok, akik kipróbálták magukat civil szervezetekben vagy esetleg politikai pártokban, ahhoz nekem semmi közöm, én erről véleményt nem akarok mondani. A Jobbik Magyarországért Mozgalom elég világos politikai programmal és célkitűzésekkel dolgozik, mi nem ezt kívántuk itt képviselni vagy nem emellett kívántunk kiállni, hanem kizárólag amellest, hogy egy ennyire jól működő, európai szinten is példát mutató mintagazdaságot kizárólag bosszúvágyból és kizárólag hataloméhségből és a földek megszerzésére irányuló kapzsiságból tönkretenni nem szabad, és úgy gondolom, hogy Európa közepén ez megengedhetetlen.

Remélem, miniszter úrtól a délutánival ellentétben most majd érdemi választ kapok, ha mást nem, akkor írásban. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Kész Zoltán képviselő úr, független, párancsoljon!

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! - mind az öten, akik itt vannak

ebben a teremben. „Új Bábelt élünk, a fogalmak pokoli zűrzavarát. Gyalázatos hazugok megrontották a szavak becsületét.” Karinthy Frigyes szavai régóta nem voltak olyan fájóan igazak, mint napjainkban. Amikor képviselőnek választottak, megfogadtam, hogy azért is fogok dolgozni, hogy a szavak végre visszanyerjék értelmüket a magyar politikában. Az elmúlt évek egyik legnagyobb veszteségei közé tartozik ugyanis az, hogy önök általánossá tették a valósággal teljesen ellentétes, annak tagadására és elfeledésére kitalált nyelvüket.

Ez a mai újbeszél az Orbán-rendszer nyelve, tisztelt hölgyeim és uraim! Ezen a nyelven az állami korrupció nem bűn, hanem a nemzeti tőkésnek becézett oligarchák természetes napi rutinja. Ezek a nyelven a szegények problémái nem is léteznek, sőt maguk a szegények sem nagyon, pont úgy, ahogy a Kádár-rendszerben. Ezen a nyelven a szemérmetlen vagyonszerzések sem az ügyészség témái, hanem tehetséges fiatalok egészséges törekvései csupán. Ezen a nyelven az európai értékek és a szövetségeseink cserbenhagyása gyanús keleti despoták kedvéért nem felelőtlen politikai kalandorság, hanem büszkén vállalt keleti nyitás.

Ezen a nyelven a több hónapos kórházi várólistákra és a vegetáló kórházakra nincs is szó, miközben azt a kifejezést írják elő az irtózatos stadionpocsékolásra, hogy fedett sportlétesítmények.

Ezen a nyelven akár a szelíd, akár a kemény kritika rögtön árulás, összeesküvés, nemzetre rontás, mert kinevezték magukat csalhatatlanul a nemzetnek, holott annak ötödét sem képviselik már. És ezen a nyelven sok százezer magyar nyugati kivándorlása nem súlyos csapás a magyar társadalomra, a gazdaságra és a jövőre, hanem Európa belakása. Pedig, ha a köztvének nevezett vicc-csatorna helyett csak egy pillanatra a mai Magyarországot kapcsolnák be, akkor rájönnének, hogy a valóságot a miniszterelnök álkérdésekkel leplezi le. Hiszen azt önök is tudják, hogy a semmiből előrángatott halálbüntetés vagy az ön szerint hanyatló Nyugatra igyekvő, hazánkat szinte kizárólag tranzitorként tekintő menekültek elleni uszítás csak terelés. Nem ez a valódi probléma, hanem a magyar fiatalok és a középkorúak tömeges kivándorlása.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt évben sok százezren lábukkal szavaztak arról, hogy látnak-e jövőt itthon avagy sem. És bár az elvándorlás már az ön elődei alatt is megkezdődött, tömeges méretűvé csak az elmúlt években vált. Ön nemrég egy történelemátfestő konferencián megemlékezett arról, hogy 1984-ben Bécsben elgondolkodott azon, hogy hazajöjjön-e. Eltelt 30 év, és lassan ott tartunk, hogy akinek lehetősége van rá, az már szinte gondolkodás nélkül megy, és miközben gyakran vádolják önt azzal, hogy nem figyel a Nyugatra - ami persze túlzás, hiszen az ön regnálása alatt vált London a második legnagyobb magyar várossá -, ma már ritkán jut

eszébe az a szocialista kormányok idején hangoztatott aggodalma, hogy nem azért neveljük fel a gyermekeinket, hogy aztán később csak interneten tudjunk velük beszélni, sok ezer kilométeres távolságból.

De tényleg lehetséges ez? Elképzelhető, hogy az ön nyelvén sok százezer magyar energiája, alkotókedve, álma, tehetsége, urambocsá', adója nem hiányzik rettenetesen Magyarországnak? A szavazatuk nem hiányzik önnek, az érthető, és talán ezért van az, hogy nem is olyan könnyű nekik azzal élniük. De tegyük félre a politikát, hiszen ez volna az igazán égető nemzeti ügy!

Csak Veszprémben több száz egészségügyi dolgozó hiányzik. A Veszprém környéki települések egyik legfőbb panasza, hogy a fiatalok külföldre mennek, mert itthon nincsen megélhetés.

(0.40)

Ha felolvassák önnek az interneten található felméréseket arról, hogy miért távozott és távozik az a rengeteg ember, akkor megérti, hogy nemcsak az anyagiak döntenek a gyakran életre szóló elhatározásokban. Az Orbán-kormány nem tulajdonít jelentőséget ennek a súlyos nemzeti veszteségnek, pedig az

aggasztó méretű és szerkezetű kivándorlás nagyon is fenyegető jelenség.

Itt az ideje, hogy ezzel és más, az önök nyelvén ugyan nem létező, de valóságos kérdéseket tűzzünk napirendre. Kezdhetnénk azzal, hogy miért távozott ennyi honfitársunk. Aztán folytassuk azzal, hogyan tudjuk őket hazahívni. Ez ugyanis ostoba kommunikációs kampányokkal nem fog menni. Legyen ez egy igazi nemzeti konzultáció, nem manipulált kérdésekkel! Ezzel az új exodussal kellene foglalkozni olyan másodrendű frissességű ideológiai termékek helyett, mint amilyen például a vasárnapi vásárlási tilalom. A magyar családok együttlétét nem az akadályozza, ha vasárnap nyitva van a bolt, hanem az, ha elmennek a gyerekek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az ülésnapot bezárom. Jó éjszakát mindenkinek!

(Az ülésnap 0 óra 41 perckor ért véget.)

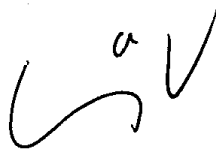
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)